

# Liahóna

## Általános konferenciai beszédek

Nelson elnök arra buzdította a családokat, hogy **törekedjenek a felmagasztosulásra**

Új általános felhatalmazott hetvenéseket és Vasárnapi Iskola Elnökséget támogattak

8 új templom került bejelentésre, a pionír-korabeli templomok felújításra kerülnek





AZ ELSŐ ELNÖKSÉG ÉS A TIZENKÉT APOSTOL KÖRUMA AZ OLASZORSZÁGI RÓMA TEMPLOM LÁTOGATÓKÖZPONTJÁNÁL

„Bő 2000 évvel ezelőtt a mi Szabadítóink, Jézus Krisztus, szolgálatátételt nyújtott a világnak, megalapítva az egyházát és az evangéliumát. Apostolokat hívott el, és ezt parancsolta nekik: »Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket« [Máté 28:19].

Najjainkban vissza lett állítva az Úr egyháza. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza élén a Szabadító áll. Jézus Krisztus mai apostolaiaként ugyanazt az üzenetet osztjuk meg, amilyet az apostolok réges-régen – hogy Isten él, és hogy Jézus a Krisztus.”

– Russell M. Nelson elnök az Olaszországi Róma templom felszentelésére érkezve márciusban Olaszországban.

# Tartalomjegyzék 2019. május

XXVII. évfolyam • 5. szám

## Szombat délelőtti ülés

- 6 **Mi módon érhetném?**  
*Ulisses Soares elder*
- 9 **Gondosan vagy felszínesen**  
*Becky Craven*
- 11 **Imára kapott válaszok**  
*Brook P. Hales elder*
- 15 **Misszionáriusi munka: megosztani, ami a szívetekben van**  
*Dieter F. Uchtdorf elder*
- 19 **Ahogy Ő is tette**  
*W. Christopher Waddell püspök*
- 22 **Olyan otthon, ahol az Úr Lelke lakozik**  
*Henry B. Eyring elnök*

## Szombat délutáni ülés

- 26 **Az egyházi tisztségviselők támogatása**  
*Dallin H. Oaks elnök*
- 27 **Az Egyházi Könyvvizsgálói Osztály 2018. évi jelentése**  
*Kevin R. Jergensen*
- 28 **Jézus Krisztus igaz, tiszta és egyszerű evangéliuma**  
*M. Russell Ballard elnök*

## 31 Tudásra törekedni a Lélek által

- Mathias Held elder*
- 34 **A hit szeme**  
*Neil L. Andersen elder*
- 38 **Krisztus szavain lakmározva**  
*Takashi Wada elder*
- 41 **Hallani a hangját**  
*David P. Homer elder*
- 44 **Íme, az Isten Báránya!**  
*Jeffrey R. Holland elder*

## Általános papsági ülés

- 47 **Papsági taktikai könyvetek**  
*Gary E. Stevenson elder*
- 51 **A kvórum: az összetartozás helye**  
*Carl B. Cook elder*
- 54 **Tekintsetek Jézus Krisztusra!**  
*Kim B. Clark elder*
- 58 **A támogató hit ereje**  
*Henry B. Eyring elnök*
- 60 **Hová vezet ez?**  
*Dallin H. Oaks elnök*
- 67 **Teljesíthetünk jobban és lehetünk jobbak**  
*Russell M. Nelson elnök*

## Vasárnap délelőtti ülés

- 70 **Áldásokban bővelkedve**  
*Dale G. Renlund elder*
- 73 **Krisztus: a világosság, amely fénylik a sötétségben**  
*Sharon Eubank*
- 76 **Az Atyánk gyermekei iránti nagy szeretet**  
*Quentin L. Cook elder*
- 81 **Felkészülés az Úr visszatérésére**  
*D. Todd Christofferson elder*
- 85 **Jézus Krisztus engesztelése**  
*Tad R. Callister*
- 88 **„Jer, kövess engem”**  
*Russell M. Nelson elnök*

## Vasárnap délutáni ülés

- 91 **Megtisztulva a bűnbánat által**  
*Dallin H. Oaks elnök*
- 95 **Lelki izmaink edzésben tartása**  
*Juan Pablo Villar elder*
- 97 **Jó Pásztor, Isten Báránya**  
*Gerrit W. Gong elder*
- 106 **Felkészülve minden szükség dolog elnyerésére**  
*David A. Bednar elder*
- 105 **Isten közvetlen jósága**  
*Kyle S. McKay elder*
- 109 **A lelkiesség és védelem erődjének felépítése**  
*Ronald A. Rasband elder*
- 114 **Záróbeszéd**  
*Russell M. Nelson elnök*
- 64 **Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza általános felhatalmazottjai és általános tisztségviselői**
- 112 **A 2018. év statisztikai jelentése**
- 113 **Konferenciái történetek tárgymutatója**
- 114 **Az egyház hírei**
- 127 **Jöjj, kövess engem! – Tanulni az általános konferencia üzeneteiből**



# 189. éves általános konferencia

## 2019. április 6., szombat délelőtt, általános ülés

Levezeti Dallin H. Oaks elnök  
Nyitóima: Steven E. Snow elder  
Záróima: Wilford W. Andersen elder  
Zene: Templom téri Tabernákulum kórus;  
vezényel Mack Wilberg és Ryan Murphy; orgo-  
nán kísér Richard Elliott és Andrew Unsworth:  
Örvendezzünk együtt. *Himnuszok*, 3. sz.; Hithú  
szentek. *Himnuszok*, 35. sz., átd. Wilberg;  
Napfény van ma az én szívemben. *Himnuszok*,  
145. sz., átd. Wilberg; Izráel Szentje. *Himnuszok*,  
6. sz.; Drága gyermek, Isten itt van. *Himnuszok*,  
48. sz., átd. Wilberg; Isten gyermeke vagyok.  
*Himnuszok*, 189. sz., átd. Murphy; Örvendj  
Királyodban! *Himnuszok*, 30. sz., átd. Murphy.

## 2019. április 6., szombat délután, általános ülés

Levezeti Henry B. Eyring elnök  
Nyitóima: Brent H. Nielson elder  
Záróima: Lisa L. Harkness  
Zene: A Brigham Young Egyetem összevont  
kórusa; vezényel Rosalind Hall és Andrew  
Crane; orgonán kísér Linda Margetts és  
Bonnie Goodliffe: Jöjj el, ó, nagy Király!  
*Himnuszok*, 25. sz., átd. Kasen; Amulok Jézus  
szeretetéén. *Himnuszok*, 115. sz., átd. Jessop;  
Dicsérd Urad. *Himnuszok*, 33. sz.; Jézus egykor  
csendben jött. *Himnuszok*, 119. sz., átd. Kasen;  
Jézus, kérlek, tarts meg engem. *Himnuszok*,  
54. sz., átd. Staheli.

## 2019. április 6., szombat este, általános papsági ülés

Levezeti Dallin H. Oaks elnök  
Nyitóima: ifj. John C. Pingree elder  
Záróima: Brian K. Taylor elder  
Zene: a utah-i Layton cövekeinek összevont  
ároni papsági kórusa; vezényel Stephen  
Schank; orgonán kísér Brian Mathias:  
Vezess minket, Jehova! *Himnuszok*, 39. sz., átd.  
Wilberg; Számold össze áldásaidat. *Himnuszok*,  
156. sz., átd. Kasen; Izráel nagy reménysége.  
*Himnuszok*, 151. sz.; Ó, Szabadítóm! *Himnuszok*,  
59. sz., átd. Schank.

## 2019. április 7., vasárnap délelőtt, általános ülés

Levezeti Dallin H. Oaks elnök  
Nyitóima: Bradley D. Foster elder  
Záróima: Jean B. Bingham

Zene: Templom téri Tabernákulum kórus;  
vezényel Mack Wilberg; orgonán kísér Andrew  
Unsworth és Brian Mathias: “Sing Praise to  
Him,” *Hymns*, no. 70; Mily szilárd alap az Isten  
igéje. *Himnuszok*, 37. sz., átd. Wilberg; Érzem,  
Jézus szeret. *Gyermekek énekeskönyve*, 42–43.,  
átd. Cardon; Urunk hú gyermekei. *Himnuszok*,  
24. sz.; “O Thou Rock of Our Salvation,”  
*Hymns*, no. 258, átd. Wilberg; Kövessetek!  
*Himnuszok*, 64. sz., átd. Wilberg.

## 2019. április 7., vasárnap délután, általános ülés

Levezeti Henry B. Eyring elnök  
Nyitóima: Taniela B. Wakolo elder  
Záróima: Claudio R. M. Costa elder  
Zene: Templom téri Tabernákulum kórus;  
vezényel Mack Wilberg és Ryan Murphy; orgo-  
nán kísér Bonnie Goodliffe és Linda Margetts:  
Mily jó dolog, én Istenem. *Himnuszok*, 89. sz.,  
átd. Murphy; Jézushoz gyertek. *Himnuszok*,  
65. sz., átd. Murphy; Most minden nemzet jól  
figyeljen! *Himnuszok*, 67. sz.; “I Know That  
My Savior Loves Me,” Creamer és Bell, átd.  
Murphy; Ó, légy mindig velem. *Himnuszok*,  
50. sz., átd. Wilberg.

## Konferenciái beszédek az interneten

Az általános konferenciái beszédek  
számos nyelven elérhetők a  
conference.ChurchofJesusChrist.org honlapon,  
ahol ki kell választani a kívánt nyelvet. A beszé-  
dek az Evangéliumi könyvtár mobilalkalmazá-  
son keresztül is rendelkezésre állnak. Az angol  
nyelvű video- és hanganyagot általában az  
általános konferenciát követő hat héten belül  
lehet beszerezni az elosztóközpontokból. Áltá-  
lános konferenciával kapcsolatos információk  
fogyatékossgal élő egyháztagnak számára is  
hozzáférhető formátumban a disability.Church-  
ofJesusChrist.org honlapon található.

## Borító

Elülső: Leslie Nilsson által készített fénykép.  
Hátsó: Matthew Reier által készített fénykép.

## Konferenciái fényképek

A Salt Lake Cityben készült fényképeket Cody  
Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Randy  
Collier, Weston Colton, Ashlee Larsen, Leslie  
Nilsson, Matthew Reier és Christina Smith  
készítette.



**2019. MÁJUS XXVII. ÉVFOLYAM 5. SZÁM**  
**LIAHONA 18605 135**

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza  
nemzetközi folyóirata

**Az Első Elnökség:** Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,  
Henry B. Eyring

**A Tizenkét Apostol Kvóruma:** M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland,  
Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd  
Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E.  
Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

**Főszerkesztő:** Randy D. Funk

**Tanácsadók:** Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Becky Craven,  
Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Donald L. Hallstrom, Larry S.  
Kacher, Erick W. Kopicshke, Lynn G. Robbins

**Ügyvezető igazgató:** Richard I. Heaton

**Egyházi folyóiratok igazgatója:** Allan R. Loyborg

**Gazdasági vezető:** Garff Cannon

**Vezető szerkesztő:** Adam C. Olson

**Vezetőszerkesztő-helyettes:** Ryan Carr

**Kiadásért felelős asszisztens:** Camilla Castrillón

**Alkotói és szerkesztői csoport:** Maryssa Dennis, David Dickson,  
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan  
Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B.  
Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney,  
Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

**Művészeti ügyvezető igazgató:** J. Scott Knudsen

**Művészeti igazgató:** Tadd R. Peterson

**Arculat:** Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball  
Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley,  
Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko  
Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

**Szellemi tulajdonjogi koordinátor:** Collette Nebeker Aune

**Gyártási vezető:** Jane Ann Peters

**Gyártási csoport:** Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,  
Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrisssa M. Smith

**Nyomdai előkészítő:** Joshua Dennis, Ammon Harris

**Nyomatási igazgató:** Steven T. Lewis

**Terjesztési igazgató:** Troy R. Barker

**Fordítás:** Mecseri Olivér

**Terjesztés:** Corporation of the Presiding Bishop of The Church of  
Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

**Előfizetési tudnivalók:**

Előfizetés vagy címváltozás bejelentése az

Ügyfélszolgálaton keresztül lehetséges.

Ingyenes telefonszám (USA és Kanada): 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

Ímél: orderseu@ldschurch.org

Online Store internetes áruház: store.ChurchofJesusChrist.org

Az előfizetés éves díja: 5 euró

**Kéziratok és kérdések a Liahona.ChurchofJesusChrist.org oldalon**  
küldhetők be, vagy postai úton a következő címre: *Liahona*, Rm. 2420,  
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; vagy  
ímelben: liahona@churchofjesuschrist.org.

*A Liahóna* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és „iránytűt”  
vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken jelenik meg: albán,  
angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt, fidzsi, finn, francia, görög,  
holland, horvát, indonéz, izlandi, japán, khmer, kínai, kiribati, koreai,  
lengyel, lett, litván, magyar, malgas, marshall-szigeteki, mongol,  
német, norvég, olasz, orosz, örmény, portugál, román, spanyol, svéd,  
szamoai, szebuano, szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai,  
ukrán, urdu és vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként  
változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2019. All rights reserved. Printed in the  
United States of America.

**Szerzői jogok:** Természetes személyek másolatot készíthetnek a  
*Liahónában* megjelent anyagokról személyes, nem kereskedelmi  
használatra (beleértve az egyházi elhívásokhoz való felhasználást is),  
kivéve, ahol ez másként van feltüntetve. Ez a jogosultság bármikor  
visszavonható. Nem lehet azonban másolatokat készíteni azokról a  
képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett tüntetve! Szerzői  
jogi kérdések az alábbi címekre küldhetők: Intellectual Property  
Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA;  
ímelben: cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org.

**For Readers in the United States and Canada:** May 2019 Vol. 27  
No. 5. *Liahona* (USPS 311-480) Hungarian (ISSN 1085-3847) is  
published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,  
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription  
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.  
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice  
required for change of address. Include address label from a  
recent issue: old and new address must be included. Send USA and  
Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address  
below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders  
(American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by  
phone or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication  
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL  
AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution  
Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT  
84126-0368, USA.



**Beszélők betűrendben**

Andersen, Neil L., 34  
Ballard, M. Russell, 28  
Bednar, David A., 101  
Callister, Tad R., 85  
Christofferson, D. Todd, 81  
Clark, Kim B., 54  
Cook, Carl B., 51  
Cook, Quentin L., 76  
Craven, Becky, 9  
Eubank, Sharon, 73  
Eyring, Henry B., 22, 58  
Gong, Gerrit W., 97  
Hales, Brook P., 11  
Held, Mathias, 31  
Holland, Jeffrey R., 44  
Homer, David P., 41  
Jergensen, Kevin R., 27  
McKay, Kyle S., 105  
Nelson, Russell M., 67, 88, 111  
Oaks, Dallin H., 26, 60, 91  
Rasband, Ronald A., 107  
Renlund, Dale G., 70  
Soares, Ulisses, 6  
Stevenson, Gary E., 47  
Uchtdorf, Dieter F., 15  
Villar, Juan Pablo, 95  
Wada, Takashi, 38  
Waddell, W. Christopher, 19

**Tárgymutató**

áhitat, 44  
aktivizálás, 19  
áldások, 70, 105  
áldozat, 60  
apaság, 22, 58  
ároni papság, 19, 47, 51  
bátorság, 15  
békesség, 28  
bizonyág, 107  
boldogság, 9, 22  
bűnbánat, 22, 67, 73, 85, 91  
család, 34, 58, 76, 88  
családtörténet, 76, 81  
csodák, 15  
egybegyűjtés, 81, 97  
egyéni érték, 38  
egyházi vezetők, 58  
elfogadás, 73  
engedelmesség, 70  
engesztelés, 44, 85, 91, 97  
felkészülés, 101, 107  
felmagasztosulás, 88  
feltámadás, 81, 91  
fizikai halál, 85  
hit, 6, 22, 34, 58, 70, 95, 107  
igazság, 34, 107  
ima, 11, 22, 58, 70  
inspiráció, 31, 41  
irgalom, 91  
Isten, az Atya, 11  
isteni természet, 60  
ítélet, 91, 111  
Jézus Krisztus, 6, 19, 22, 28,  
34, 38, 44, 54, 67, 73, 81,  
85, 88, 91, 95, 97, 101,  
105, 107  
Joseph Smith, 22, 85, 101  
kedvesség, 105  
kinyilatkoztatás, 31, 38, 41  
kísértés, 47  
közösségbe fogadás, 51  
Krisztus világozása, 73

lelki halál, 85  
lelkiség, 70, 47, 95, 107  
második eljövétel, 81  
média, 76  
megbocsátás, 22  
megpróbáltatás, 34, 73, 85  
megszabadítás, 105  
megtérés, 19, 31, 38  
misszionáriusi munka, 15, 22,  
51, 76, 95  
Mormon könyve, 51, 81  
otthon, 22, 101, 107  
öröm, 28, 60, 88  
papság, 54, 58, 67  
papsági kvórumok, 47, 51  
példa, 6  
próféták, 34  
remény, 6, 91, 105  
sabbat, 28  
szabadítás terve, 60  
szentírás-tanulmányozás, 38  
Szentlélek, 22, 31, 38, 41  
szeretet, 11, 15, 22, 28, 58,  
73, 76  
szertartások, 85, 88  
szolgálat, 19  
szolgálati, 19, 28, 54, 97  
szövetségek, 9, 54, 73, 88, 101  
támogatás, 58  
tanítás, 6, 28, 76  
tanítványság, 6, 9, 15, 28, 47,  
54, 67, 107, 111  
tanulás, 6, 28, 101  
templomi munka, 76, 81, 101  
templomok, 22, 111  
testvériség, 51  
tudás, 31, 41  
türelem, 70, 105  
úrvacsora, 44  
választások, 60  
változás, 67  
Vasárnapi Iskola, 101  
vigasz, 105



## A 189. éves általános konferencia kiemelkedő üzenetei és mozzanatai

Russell M. Nelson elnök támogatása óta az egyház elnökeként, számos fontos változás került bejelentésre az általános konferencián.

Természetes volt tehát, hogy az egyház tagjai esetleg további változásokat vártak ettől a konferenciától. Azonban az egyházi vezetők egy másfajta változásra összpontosítottak – arra, amelyen mindannyiunk bensőjében munkálkodhat a Szabadító.

### Egy próféta könyörgése

„...amikor Jézus bűnbánatra szólít titeket és engem, azzal arra kér minket, hogy változ[zunk]” – mondta Nelson elnök.

„Határozzátok meg, mi az, ami *meggátol* titeket a bűnbánatban. Aztán pedig változtassatok! Tartsatok bűnbánatot! Mindannyian jobban teljesíthetünk és jobbak lehetünk, mint valaha.”

- Olvasd el Nelson elnök felszólítását a bűnbánatra (67. oldal).
- Továbbiakért azt illetően, hogy miként élvezhetjük a bűnbánat

áldásait, lásd az alábbi beszélők által mondottakat:

- Dallin H. Oaks elnök (91. oldal)
- Henry B. Eyring elnök (22. oldal)
- Tad R. Callister (85. oldal)

### Változások az egyházban

Több beszélő is említést tett korábban bejelentett változásokról. M. Russell Ballard elnök arra buzdított minket, hogy „a változások okozta izgalmomban” ne vesszen el „e változtatások lelki célja”.

- Olvasd el Ballard elnök felhívását, mely szerint összpontosítsunk az evangélium egyszerű igazságaira (28. oldal).
- Tudd meg Jeffrey R. Holland elder-től, hogy a gyűlésrendben történt változás mi módon javíthat az úrvacsorára történő összpontosításunkon (44. oldal).
- David A. Bednar eldertől ismerd meg annak vágyott eredményeit, ha az otthon-központú tanulásra összpontosítunk (101. oldal).

- Nézd meg az azóta bejelentett változások lerövidített felsorolását, amióta Nelson elnököt elnökként támogattuk, és gondolj bele ezek lelki céljaiba (121. oldal).

### Új és felújított templomok

Nelson elnök nyolc új templom bejelentésével és azzal zárta a konferenciát, hogy a pionír-korabeli templomok esetében lényegi változások vannak tervbe véve. Azonban a személyes újjáépítés szükségességét is kihangsúlyozta. „Az Őbelé vetett hitünk és bizalmunk által építsük újjá az életünket” – mondta.

- Olvasd el Nelson elnök záróbeszédét (111. oldal).
- Keresd ki az új templomok felsorolását (124. oldal).
- Tudj meg többet a Salt Lake templomra vonatkozó tervekről a [ChurchofJesusChrist.org/go/05194](https://www.ChurchofJesusChrist.org/go/05194) honlapon. [Nyelvválasztáshoz használd a [news.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChurchofJesusChrist.org) honlapot.] ■





Szombat délelőtti ülés

ULISSES SOARES ELDER  
a Tizenkét Apostol Kvórumából

## Mi módon érthetném?

*Amikor lelkiismeretesen, szívből, határozottan és őszintén igyekszünk tanulni, valamint egymásnak tanítani Jézus Krisztus evangéliumát, akkor ezek a tanítások átváltoztathatják a szívünket.*

Kedves testvéreim! Mily nagy öröm itt újra együtt lenni, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza általános konferenciáján szeretett prófétánk, Russell M. Nelson elnök irányítása alatt! Bizonyoságot teszek nektek arról, hogy kiváltságunkban áll majd hallani a Szabadítónk, Jézus Krisztus hangját azok tanításain keresztül, akik ezen a konferencián imádkoznak, énekelnek, valamint beszélnek arról, amire napjainkban szükség van.

Amint azt az Apostolok cselekedetei feljegyezi, az evangélista Filep egy bizonyos szerezsen embernek tanította az evangéliumot, aki az etiópiai királyné minden kincsét felügyelő komornyik volt.<sup>1</sup> Jeruzsálemből a hódolat után visszatérőben Ésaías könyvét olvasta. Filep a Lélek készítésére közelebb ment hozzá és így szólt: „Vajjon érted-é, a mit olvasol?”

Ő [a komornyik] pedig monda: Mí módon érthetném, ha csak valaki meg nem magyarázza nékem? [...]

Filep pedig száját megnyitván, és elkezdvén ezen az íráson, hirdeté néki a Jézust.<sup>22</sup>

A szerezsen által feltett kérdés azon mindannyiunknak adott isteni

megbízatra emlékeztet, mely szerint igyekezzünk megismerni és tanítani egymásnak Jézus Krisztus evangéliumát.<sup>3</sup> Tulajdonképpen az evangélium tanulása és tanítása tekintetében időnként a szerezsen férfihoz hasonlítunk – szükségünk van egy hithű és sugalmazott tanítóra, időnként pedig Filephez – amikor nekünk kell tanítani és megerősíteni másokat a megtérésükben.

Jézus Krisztus evangéliumának tanulására és tanítására törekedve az kell hogy legyen a célunk, hogy gyarapítsuk az Istenbe és az Ő isteni boldogságtervébe, valamint Jézus Krisztusba és az Ő engesztelő áldozatába vetett hitet, és tartós megtérést érzünk el. Ez a fokozott hit és megtérés segíteni fog nekünk szövetségeket kötni Istennel és betartani azokat, megerősítve ezzel a Jézus követésére irányuló vágyunkat, és valódi lelki átalakulást váltva ki bennünk – más szóval új teremtményekké téve minket, amint azt Pál apostol tanította a korinthusbeliekhez írt levelében.<sup>4</sup> Ez az átalakulás bolder, gyümölcsözőbb és egészségesebb életet hoz majd nekünk, és segíteni fog fenntartanunk az örökkévaló látásmódunkat. Vajon nem pontosan ez történt a szerezsen komornyikkal, miután hallott a Szabadítóról és megtért az Ő evangéliumához? A szentírások szerint „tovább méne az ő útján örömmel”<sup>5</sup>.

A parancsolat, mely szerint ismerjük meg és tanítsuk egymásnak az evangéliumot, már az emberiség történelmének kezdete óta újra és újra megadatik.<sup>6</sup> Amikor Mózes és népe Moáb mezéjén voltak, mielőtt beléptek volna az ígért földjére, az Úr egy bizonyos alkalommal azt sugalmazta neki, hogy figyelmeztesse a népét az Úrtól kapott rendelkezések és szövetségek megismerésének felelősségére, valamint arra,





hogy tanítsák ezeket az utódaiknak,<sup>7</sup> akik közül sokan nem tapasztalták meg személyesen a Vörös-tengeren történő átkelést vagy a Sínai-hegynél kapott kinyilatkoztatást.

Mózes így intette népét:

„[H]allgass ó Izráel a rendelésekre és végzésekre, a melyekre én tanítlak titeket, hogy azok szerint cselekedjete, hogy élhessetek, és bemehesetek, és bírhasátok a földet, a melyet az Úr, a ti atyáitoknak Istene ad néktek. [...]

[I]smertesd meg azokat a te fiaddal és a fiaidnak fiaival.”<sup>8</sup>

Végezetül pedig Mózes azt mondta: „Tartsd meg azért az ő rendeléseit és parancsolatait, a melyeket én parancsolok ma néked, hogy jól legyen dolgod és a te fiaidnak te utánad, és hogy mindenkor hosszú ideig élj azon a földön, a melyet az Úr, a te Istened ad néked.”<sup>9</sup>

Isten prófétái folyamatosan arra szólitának fel minket, hogy „az Úr nevelő tanítása és intelmei szerint”<sup>10</sup>, valamint „világosságban és igazságban”<sup>11</sup> neveljük a családunkat. Nelson elnök nemrég azt mondta: „Ma, a durva erkölcstelenység és függőséget okozó pornográfia napjaiban, a szülőknek szent kötelessége, hogy gyermekeiknek megtanítsák Isten [és Jézus Krisztus] fontosságát az életükben.”<sup>12</sup>

Testvérek, szeretett prófétánk figyelmeztetése szintén arra emlékeztet minket, hogy személyes felelősségünk a tanulásra irányuló törekvés. Családunknak pedig meg kell tanítanunk, hogy van egy Atyánk a mennyben, aki szeret minket, aki gyermekei számára kidolgozta az isteni boldogságtervet; hogy Jézus Krisztus, az Ő Fia a világ Megváltója; és hogy az Ő nevébe vetett hit által jó szabaddítás.<sup>13</sup> Otthonunknak a mi Megváltónk, Jézus Krisztus sziklájában kell gyökeret vernie, ami segíthet nekünk egyénileg és családirag is saját lelki benyomásokat vésnia a szívünkbe, amelyek segítenek nekünk kitartani a hitünkben.<sup>14</sup>

Talán emlékeztek rá, hogy Keresztelő János két tanítványa követte Jézus Krisztust, miután hallották Jánost tanúbizonyosságot tenni arról, hogy Jézus Isten Báránya, a Messiás. Ezek a jó emberek elfogadták Jézus meghívását: „jőjjetek és lássátok meg”<sup>15</sup>, és aznap



ott maradtak Ónála. Felismerték, hogy Jézus a Messiás, Isten Fia, és egész hátralévő életükben követték Őt.

Nekünk is, amikor elfogadjuk a Szabadító hívását, mely szerint „jőjjetek és lássátok meg”, meg kell maradnunk Őbenne: meg kell merítkeznünk a szentírásokban, örvendezni azokban, megismerve az Ő tanát és igyekezve úgy élni, ahogyan Ő élt. Csak ekkor fogjuk megismerni Őt, Jézus Krisztust, és felismerni a hangját, tudván, hogy ha Őhöz járunk, és hiszünk Őbenne, akkor soha meg nem éhezünk, se meg nem szomjazunk.<sup>16</sup> Mindig fel fogjuk tudni ismerni az igazságot, miként ez az aznap Jézusnál maradó két tanítvánnyal is történt.

Testvérek, erre nem véletlenül kerül sor. Az isteniség legfelsőbb befolyásaira való ráhangolódásunk nem egyszerű feladat. Istent kell hozzá szólítanunk, és meg kell tanulnunk, hogyan állítsuk Jézus Krisztus evangéliumát az életünk középpontjába. Ha ezt megtesszük, akkor megígérem nektek, hogy a Szentlélek hatása el fogja juttatni az igazságot a szívünkbe és az elménkbe, és tanúbizonyosságot fog tenni arról<sup>17</sup>, minden dolgot megtanítva<sup>18</sup>.

A szerccsen kérdésének – „Mimódon érthetném, ha csak valaki meg nem magyarázza nékem?” – különleges jelentősége van azon egyéni felelősségünket illetően is, hogy az evangélium általunk megismert tanitéleiteit átülteszük a gyakorlatba. A szerccsen esetében

például az történt, hogy tettekre változta a Fileptől megtanult igazságot. Meg akart keresztkedni. Megtudta, hogy Jézus Krisztus Isten Fia.<sup>19</sup>

Testvérek! A mi tetteinknek is tükörözniük kell azt, amit tanulunk és amit tanítunk. Azzal kell megmutatnunk a hitelveinket, ahogyan élünk. A legjobb tanító az, aki jó példát mutat. Ha olyasvalamit tanítunk, ami valóban jelen van az életünkben, akkor az meg tudja változtatni az általunk tanítottak szívét. Ha azt szeretnénk, hogy az emberek – legyenek bár a családtagjaink vagy sem – örömmel, kincsként őrizzék a szentírásokat, valamint napjaink élő apostolainak és prófétáinak tanításait, akkor látniuk kell, amint a mi lelkünk gyönyörködik ezekben. Hasonlóképpen, ha azt akarjuk, hogy tudják: Russell M. Nelson elnök napjaink prófétája, látnok és kinyilatkoztatója, akkor látniuk kell, amint a kezünket felemelve támogatjuk őt, és fel kell ismerniük, hogy követjük ihletett tanításait. Egy jól ismert amerikai mondás szerint „a tettek hangosabban beszélnek, mint a szavak”.

Néhányan közületek éppen ebben a pillanatban talán felteszik maguknak a kérdést: „Soares elder, mindezeket megtettem, egyénileg és családirag is ezt a modellt követtem, sajnos mégis vannak a barátaim és a szeretteim között olyanok, akik eltávolodtak az Úrtól. Mit tegyek?” Azoknak közületek, akik most éppen a szomorúság, a gyötrem, és talán a megbánás érzéseit



Úr. Mivel tanúbizonyságot tett nekünk Őróla, mi is mind kezdtünk Őhöz fordulni a saját kérdéseinkkel. Nagyon hálás vagyok azért, hogy anya életre keltette az evangéliumot.”

Testvérek, ez a derék édesanya a lelki tanulás központjává tudta tenni az otthonát. A szerencsen által feltett kérdéshez hasonlóan Mária is sokszor megkérdezte magától: „Mi módon érhetnék meg a gyermekeim, hacsak anya meg nem magyarázza nekik?”

Drága társaim az evangéliumban! Bizonyágot tesztek nektek arról, hogy amikor lelkiismeretesen, szívből, határozottan és őszintén, igaz szándékkal és a Lélek hatása alatt törekszünk Jézus Krisztus evangéliumának megismerésére, valamint arra, hogy egymásnak tanítsuk azt, akkor ezek a tanítások szíveket változtathatnak át, és elültethetik az Isten igazságai szerinti élet vágyát.

Bizonyágot tesztek arról, hogy Jézus Krisztus a világ Szabadítója. Ő a Megváltó, és Ő él. Tudom, hogy prófétáin, látnokain és kinyilatkoztatóin keresztül Ő irányítja az egyházát. Arról is bizonyágot tesztek, hogy Isten él és Ő szeret minket. Azt akarja, hogy mindannyian visszatérjünk az Ő jelenlétébe. Ő meghallgatja az imáinkat. Bizonyágot teszem ezekről az igazságokról, Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Lásd Apostolok cselekedetei 8:27.
2. Apostolok cselekedetei 8:30–31, 35.
3. Lásd Tan és szövetségek 88:77–78, 118; 130:18–19; 131:6.
4. Lásd 2 Korinthusbeliek 5:17.
5. Apostolok cselekedetei 8:39.
6. Lásd Mózes 6:52, 57–58; 5 Mózes 4:5, 14; 5:1; Tan és szövetségek 43:8–9; 130:18–19; 136:32.
7. Lásd 5 Mózes 4:10.
8. 5 Mózes 4:1, 9.
9. 5 Mózes 4:40.
10. Efézusbeliek 6:4; Énós 1:1.
11. Tan és szövetségek 93:40.
12. Russell M. Nelson: Szabadulás és felmagasztosulás. *Liahóna*, 2008. máj. 9.
13. Lásd Móziás 3:9.
14. Lásd Hélamán 5:12.
15. Lásd János 1:38–39.
16. Lásd János 6:35.
17. Lásd János 16:13.
18. Lásd János 14:26.
19. Lásd Apostolok cselekedetei 8:37–38.
20. Lásd Lukács 15:20.
21. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2017. máj., 145.

tapasztalják meg, azt mondom, hogy ezek az emberek nincsenek teljesen elveszve, mert az Úr tudja, hol vannak, és őrködik felettük. Ne feledjétek, hogy ők is az Ő gyermekei!

Nehéz megérteni mindazon okokat, amiért némelyek más útra térnek. Ebben a helyzetben az a legjobb, ha csupán szeretjük és átöleljük őket, imádkozunk a jóllétükért, és az Úr segítségét kérjük ahhoz, hogy tudjuk, mit tegyünk és mit mondjunk. Örüljétek őszintén a sikereiknek, legyetek a barátai és keressétek bennük a jót! Soha nem szabad lemondani róluk, inkább ápolni kell a kapcsolatainkat. Soha ne utasítsátok el, és ne ítéljétek meg rosszul őket! Csak szeressétek őket! A tékozló fiú példázata azt tanítja nekünk, hogy amikor a gyermekek magukba szállnak, akkor gyakran haza kívánnak térni. Amikor ez történik a szereteteitekkel, szívetek legyen telve könyörülettel, fussatok oda hozzájuk, boruljatok a nyakukba és csókolgassátok meg őket úgy, ahogyan azt a tékozló fiú apja tette!<sup>20</sup>

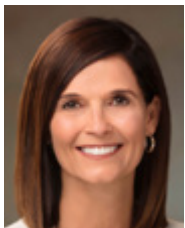
Ami a legfontosabb: éljétek méltó életet, mutassatok nekik jó példát arra, amiben hisztek, és kerüljétek közel a Szabadítónkhoz, Jézus Krisztushoz! Ő ismeri és érti mély gyötrelmeinket és fájdalmainkat, és meg fogja áldani az erőfeszítéseiteket és a szereteteitek iránti odaadásotokat – ha nem ebben az életben, akkor a következőben. Soha ne feledjétek, testvérek, hogy a remény az evangéliumi terv fontos része.

Sok-sok év egyházi szolgálat során láttam azokat a hitű tagokat, akik

következetesen alkalmazzák az életükben ezeket a tantételeket. Ez a helyzet egy olyan egyedülálló édesanyával is, akit most Máriának fogok nevezni. Mária sajnos tragikus váláson ment keresztül. Ezen a ponton Mária felismerte, hogy az általa meghozott leglényegesebb döntések lelkiek. Vajon továbbra is fontos lesz majd neki az ima, a szentírás-tanulmányozás, a böjtölés, az egyházi gyűlések és a templom látogatása?

Mária mindig is hitű volt, és ezen a kritikus fordulóponton úgy döntött, hogy ragaszkodni fog ahhoz, amiről már tudja, hogy igaz. Erőt adott neki A család: Kiáltvány a világhoz, mely sok csodálatos tantétellel egyetemben ezt tanítja: „A szülők szent kötelessége, hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék”, és arra tanítják őket, hogy mindig tartsák be Isten parancsolatait.<sup>21</sup> Folyamatosan kereste az Úrtól érkező válaszokat, és ezeket minden családi helyzetben megosztotta négy gyermekével. Gyakran beszélgettek az evangéliumról, megosztották egymással a tapasztalataikat és a bizonyágukat.

Gyermekei az átélt bánat ellenére megszerették Krisztus evangéliumát, és kialakult bennük annak vágya, hogy szolgáljanak és megosszák azt másokkal. Hárman hitű teljes idejű missziót szolgáltak, a legfiatalabb pedig épp most szolgál Dél-Amerikában. Legidősebb lánya, akit jól ismerek, s aki mostanra férjhez ment és erős a hitében, ezt mesélte: „Soha nem éreztem úgy, hogy édesanyám egyedül nevel minket, mert az otthonunkban mindig ott volt az



BECKY CRAVEN  
második tanácsos a Fiala Nők Általános Elnökségében

## Gondosan vagy felszínesen

*Miközben a világ hatásai fokozottan befogadják a gonoszságot, nekünk teljes szorgalommal kell törekednünk szilárdan megmaradni a Szabadítónkhoz biztonságban visszavezető ösvényen.*

Egyszer láttam egy táblát egy kirakatban: „Boldogság: 15 dollár.” Olyan kíváncsivá tett, hogy mennyi boldogságot kaphatok 15 dollárért, hogy bementem a boltba. Bent aztán rengeteg olcsó csecsebecsét és ajándéktárgyat láttam, de egy se volt köztük, ami képes lett volna olyan boldogságot nyújtani, amelyet a tábla sugallt. Az évek során sokszor eszembe jutott az a tábla, és hogy milyen könnyű is olyan tárgyakban keresni a boldogságot, amelyek olcsók vagy mulandók. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagjaiként abban az áldásban van részünk, hogy tudhatjuk, hol és miként lelhető meg a valódi boldogság. Az Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus által megalapozott evangélium gondos megélésében és a Hozzá hasonlóvá válásra való törekvésben rejlik.

Az egyik kedves barátunk mozdonyvezető volt. Egy nap, míg a szokott útvonalán vezette a vonatot, meglátott egy autót állni az előtte fekvő vasúti pályán. Hamar átlátta, hogy az autó megakadt és nem tud áthajtani a sínen.

Azonnal vészüzemmódba kapcsol, ami működésbe hozta a mozdony mögött 1200 méteren kanyargó, mintegy 6000 tonnányi rakományt szállító összes vagon fékrendszerét. Fizikai képtelenség volt, hogy a vonat képes legyen megállni és ne rohanjon bele az autóba – és bele is rohant. Az autó utasai szerencsére hallották a vonatkürt figyelmeztető hangját, és ki tudtak szállni az ütközés előtt. Miközben a mozdonyvezető a helyszínelő rendőrrel

beszélt, odament hozzájuk egy dühös nő, aki azt kiabálta, hogy látta az egész balesetet, és tanúsíthatja, hogy a mozdonyvezető még csak *meg se próbált* kitérni az autó útjából!

Nyilvánvaló, hogy ha a mozdonyvezető képes is lett volna félrerántani a kormányt és letérni a sínről, hogy elkerülje a balesetet, akkor ő és az egész vonat odalett volna, amikor a vonat kisiklik, a további út pedig egyszer s mindenkorra lehetetlenné vált volna. Szerencséjére a sín pár a helyükön tartotta a kerekeket, amelyek aztán biztonságosan gördültek tova a célállomás felé az útjukba kerülő akadály ellenére is. Szerencsénkre mi is egyfajta sínpáron haladunk, egy szövetséges ösvényen, amely iránt elköteleztük magunkat, amikor megkeresztelkedtünk Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában. Bár olykor akadályokba ütközünk, ez az ösvény segít előrehaladnunk drága örökkévaló célállomásunk felé, amennyiben szilárdan megmaradunk rajta.

Az élet fájáról való látomás megmutatja, miként tudnak letéríteni minket a szövetség ösvényéről a felszínes hozzáállás hatásai. Gondoljatok bele, hogy a vasrúd, illetve az egyenes és keskeny ösvény – vagyis a szövetség ösvénye – közvetlenül az élet fájához vezetett, ahol a Szabadítónk és az Ő engesztelése által biztosított minden áldás elérhető a hithűek számára. A látomásban feltárult egy vízzel telt folyó is, amely a világ szennyezettségét jelképezte. A szentírások úgy írják, hogy ez a folyó „tovahaladt” az ösvény mentén, ám csak





„a fának a közelében volt”, nem ért el a fához. A világ telve van figyelemelterelő dolgokkal, amelyek megtéveszthetik még a kiválasztottakat is, arra indítva őket, hogy félvállról vegyék a szövetségeik megélését – vagyis elvezetik őket ugyan a fa közelébe, de nem a fához. Ha nem ügyelünk gondosan, hogy kellő pontossággal éljünk a szövetségeink szerint, a felszínes erőfeszítéseink tiltott ösvényekre vagy olyanok társaságába vezethetnek minket, akik már beléptek a nagy és tágas épületbe. Óvatlanságunkban akár még bele is fulladhatunk a szennyes vízű folyó mélységeibe.<sup>1</sup>

Mindent lehet gondosan és felszínesen is végezni, beleértve az evangélium szerinti életet is. Ha megvizsgáljuk a Szabadító iránti elkötelezettségünket, vajon gondosak vagy felszínesek vagyunk? Halandó természetünkől adódóan nem mentegetőzünk-e néha a viselkedésünkért, olykor úgy utalva a tetteinkre, hogy *sűrűre övezetben* járunk, vagyis a jót a nem olyan jóval elegyítjük? Amikor prófétavezetőink tanácsának követését vagy az evangélium gondos megélését illetően azt mondjuk: „azonban”, „kivéve”, „de”, azzal valóban ezt mondjuk: „Rám nem vonatkozik ez a tanács.” Észszerűsíthetünk, amennyit csak akarunk, az azonban tény, hogy *a helytelen dolgok megtételének nincs helyes módja!*

A fiatalok 2019. évi mottója a János 14:15-ből származik, ahol az Úr ezt az utasítást adja: „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.” Ha úgy szeretjük Őt, ahogy állítjuk, akkor nem mutathatnánk-e ki ezt a szeretetet azzal, hogy egy kicsit gondosabbak

vagyunk az Ő parancsolatai szerinti életben?

Az evangélium gondos megélése nem feltétlenül jelenti azt, hogy előírások vagy merevek vagyunk. Azt azonban jelenti, hogy gondolatainkban és tetteinkben helyénvalóan állunk meg Jézus Krisztus tanítványaként. Amikor átgondoljuk, miben különbözik az evangélium szerinti gondos, illetve felszínes élet, fontolóra vehetjük a következőket:

Gondosak vagyunk-e a szombatnapi hódolatunkban és a heti úrvacsoravételre való felkészülésünkben?

Lehetnénk-e gondosabbak az imáinkban, a szentírás-tanulmányozásunkban, és részt vehetnénk-e tevékenyebben a *Jöjj kövess engem! – Egyének és családok számára* programban?

Gondosak vagyunk-e a templomi hódolatunkban, illetve gondosan és tudatosan éljük-e meg mind a kereszteléskor, mind pedig a templomban kötött szövetségeinket? Gondosak vagyunk-e a megjelenésünkben és visszafogottak az öltözködésünkben, különösen szent helyeken és körülményekben? Gondosak vagyunk-e a szent templomi alsóruha viselését illetően? Vagy a világ divatjai felületesebb hozzáállást irányoznak elő számunkra?

Gondosak vagyunk-e a másoknak nyújtott szolgálattételben és az egyházi elhívásaink teljesítésében, vagy közömbösek és felszínesek vagyunk a szolgálatra szólító elhívásunkban?

Gondosan vagy felszínesen választjuk-e meg, hogy mit olvasunk és mit nézünk a tévében vagy a mobileszközöinken? Ügyelünk-e a beszédünkre?

Vagy könnyedén átvesszük a durvaságot és a közönségességet?

*A fiatalok erősségéért* füzet olyan normákat tartalmaz, amelyek gondos követése gazdag áldásokat fog biztosítani, és segíteni fog a szövetség ösvényén maradnunk. Bár a fiatalok javára íródott, a benne foglalt normák nem veszítik érvényüket, amikor kilépünk a Fiala Férfiak és Fiala Nők programból. Mindannyiunkra vonatkoznak, mindenkor. E normák áttekintése további módokat sugallhat, amelyek által gondosabbak lehetünk az evangélium szerinti életben.

Nem adunk alább a normáinkból azért, hogy be tudjunk illeszkedni, vagy hogy mások ne érezzék magukat kényelmetlenül. Jézus Krisztus tanítványai vagyunk, e minőségünkben pedig az a feladatunk, hogy másokat felemeljünk, magasabb, szentebb helyre vonjunk, ahol ők is nagyobb áldásokat tudnak learatni.

Arra kérem mindannyiunkat, hogy törekedjünk a Szentlélek iránymutatására, hogy megtudjuk, milyen változásokat kell eszközölnünk az életünkben ahhoz, hogy gondosabb összhangban álljunk a szövetségeinkkel. Arra is kérek benneteket, hogy ne tekintsetek kritikus szemmel azokra, akik ugyanezen az úton haladnak. „...enyém az ítélet, mondja az Úr”<sup>2</sup>. Mindannyian a növekedés és a változás folyamatában vagyunk.

Érdekesnek tartom a Mormon könyvében található történetet a hitehagyott amlicitákról. Annak jeleként, hogy megmutassák másoknak, miszerint többé nincs közük Jézus Krisztushoz és az Ő egyházához, jól látható piros jelzést tettek a homlokukra.<sup>3</sup> Ezzel ellentétben Jézus Krisztus tanítványaként mi hogyan jelöljük meg magunkat? Könnyen meglátják mások az Ő képmását az arcunkon, és tudják, kit képviselünk, abból, ahogy gondosan éljük az életünket?

Szövetséges népként nem szabad elegyednünk a világ többi részével. Különös népnek<sup>4</sup> neveztek minket – micsoda elismerés! Miközben a világ hatásai fokozottan befogadják a gonoszszágot, nekünk teljes szorgalommal kell törekednünk szilárdan

megmaradni a Szabadítónkhoz biztonságban visszavezető ösvényen, növelve a távolságot a szövetséges életünk és a világi hatások között.

Amikor a tartós boldogság elérésén tündököm, elismerem, hogy néha valóban szürke övezetben találjuk magunkat. A szövetség ösvényén járva elkerülhetetlenek a sötétség ködei. A kísértések és a felszínesség miatt szinte észrevétlenül letérhetünk a szövetség ösvényéről a világ sötétsége irányába. Az olyan alkalmakkal kapcsolatban, amikor ez megtörténhet, szeretett prófétánk, Russell M. Nelson elnök sürgetően arra kér, hogy térjünk vissza a szövetség ösvényére, még hozzá gyorsan. Mily hálás vagyok a bűnbánat ajándékáért és Szabadítónk engesztelésének hatalmáért!

Lehetetlen tökéletes életet élni. Csupán egyetlen ember tudott tökéletesen élni ezen a telesztialis bolygón. Jézus Krisztus volt az. Bár talán nem vagyunk tökéletesek, testvérek, de lehetünk érdemesek: érdemesek az úrvacsoravételre, érdemesek a templom áldásaira, és érdemesek a személyes kinyilatkoztatás elnyerésére.

Benjámin király így tett bizonyosságot az azokat érő áldásokról és boldogságról, akik gondosan követik a Szabadítót: „Továbbá pedig azt szeretném kérni, ha azoknak az áldott és boldog állapotán is elgondolkodnátok, akik betartják Isten parancsolatait. Mert íme, áldottak ők minden dologban, mind a fizikai, mind a lelki dolgokban; és ha mindvégig hűségesen kitartanak, befogadják őket a mennybe, hogy ezáltal Istennel lakhassanak a boldogság egy soha véget nem érő állapotában.”<sup>5</sup>

Lehetséges-e tehát boldogságot venni 15 dollárért? Nem. A mély és tartós boldogság abból fakad, ha tudatosan és gondosan élünk Jézus Krisztus evangéliuma szerint. Jézus Krisztus nevében, amen. ■

#### JEGYZETEK

1. Lásd 1 Nefi 8; 15.
2. Mormon 8:20.
3. Lásd Alma 3:4.
4. Lásd 1 Péter 2:9.
5. Móziás 2:41.



BROOK P. HALES ELDER  
a Hetvenektől

## Imára kapott válaszok

*Az Atya tud rólunk, ismeri a szükségleteinket,  
és tökéletes módon meg fog minket segíteni.*

Jézus Krisztus evangéliumának egyik fontos és megnyugtató tana az, hogy Mennyei Atyánk tökéletes szeretetet érez a gyermekei iránt. E tökéletes szeretetnek köszönhetően Ő nem csupán a vágyaink és szükségleteink alapján áld meg bennünket, hanem az Ő végtelen bölcsessége szerint is. Ahogy azt Nefi próféta oly egyszerűen kifejezte: „Tudom, hogy [Isten] szereti gyermekeit”<sup>1</sup>.

E tökéletes szeretet egyik tényezője Mennyei Atyánk megnyilvánulása az

életünk részleteiben, még ha esetleg mi nem is vesszük észre vagy nem is értjük azt. Őszinte, buzgó imádságon keresztül igyekszünk elnyerni az Atya isteni útmutatását és segítségét. Amikor betartjuk a szövetségeinket és igyekszünk a Szabadítóhoz hasonlóbbá válni, akkor a Szentlélek hatása és sugalmazása révén jogosultak vagyunk az isteni iránymutatás állandó<sup>2</sup> kiadására.

A szentírások ezt tanítják: „[M]ert jól tudja a ti Atyátok, mire van





Olyan, mintha átfújna rajtunk a szél, pedig az új kabátom remek és igen vastag. [...] A régit odaadtam [a lakásunkban lakó egyik misszionáriusnak], aki elmondta, hogy azért imádkozott, hogy szert tudjon tenni egy jobb kabátra. Néhány éve tért meg, és csupán az édesanyja... és az őt megkeresztelő misszionárius támogatják a missziója során, így hát a kabát egy imára kapott válasz volt számára, ami pedig nagyon boldoggá tett engem.”<sup>6</sup>

Mennyei Atya tudta, hogy ennek a misszionáriusnak, aki az otthonától mintegy 10 000 kilométerre szolgált Franciaországban, sürgősen szüksége lesz egy új télikabátra a párizsi télben, ám nem lesz pénze arra, hogy vegyen egyet. Mennyei Atya azt is tudta, hogy a fiunk egy olyan kabátot fog kapni a utah-i Provóban lévő áruháztól, ami túl kicsi lesz rá. Tudta, hogy ez a két misszionárius együtt fog szolgálni Párizsban, és hogy a kabát válasz lesz egy azonnali szükséglet szenvedő misszionárius alázatosa és buzgó imájára.

A Szabadító ezt tanította:

„Nemde, két verebecskét meg lehet venni egy kis fillérért? És egy sem esik azok közül a földre a ti Atyátok akarata nélkül!

Néktek pedig még a fejetek hajszájai is mind számon vannak.

Ne féljetek azért; ti sok verebecskénél drágábbak vagytok.”<sup>7</sup>

Más helyzetek, amelyek során érdemes vágyaink nem úgy adatnak meg, ahogy azt reméltük, idővel mégis a hasznunkra válhatnak. Józsefet, Jákób fiát például olyannyira irigyelték és gyűlölték a fivérei, hogy még a megölését is eltervezték. Ehelyett azonban eladták rabszolgának Egyiptomba.<sup>8</sup> Ha valaha is élt olyan ember, aki úgy érezte, hogy az imái nem úgy találnak válaszra, ahogyan ő azt remélte, akkor az biztosan József volt. Valójában azonban a látszólagos balszerencséje nagyszerű áldásokat eredményezett számára, és a családját is megmentette az éhhaláltól. Később, miután Egyiptom egyik elismert vezetőjévé vált, nagy hittel és bölcsességgel így szólt fivéreihez:

„És most ne bánkódjatok, és ne bosszankodjatok azon, hogy engem ide

szükségletek, mielőtt kérnétek tőle”<sup>3</sup> valamint hogy Ő „minden dolgot tud, mert minden dolog jelen van [az Ő szemei] előtt”<sup>4</sup>.

Mormon próféta jól példázta ezt. Ő már nem érte meg, hogy láthassa munkája eredményét, ám tisztában volt vele, hogy az Úr gondosan vezette őt előre. Amikor sugalmazást érzett, hogy Nefi kislemezeit is befoglalja a feljegyzéseibe, Mormon ezt írta: „És ezt egy bölcs célból teszem, mert munkálkodásai szerint, az Úr Lelke, mely bennem van, így suttog nekem. És most, én nem tudok minden dolgot; de az Úr minden dolgot tud, ami el fog jönni; munkálkodik tehát bennem, hogy akarata szerint cselekedjek.”<sup>5</sup> Bár Mormon nem tudta, hogy a kézirat 116 oldala a jövőben el fog veszni, az Úr tudta, és még jóval ezen akadály megjelenése előtt módot adott annak legyőzésére.

Az Atya tud rólunk, ismeri a szükségleteinket, és tökéletes módon meg fog minket segíteni. Ez a segítség néha pontosan akkor – vagy legalábbis röviddel azután – adatik, hogy isteni segítséget kérünk. Időnként a leginkább hön áhított és érdemes vágyainkra nem úgy érkezik a válasz, ahogy azt reméltük, ám rájövünk, hogy Isten nagyszerűbb áldásokat tartogat számunkra. Olykor pedig nem adatnak meg igazlelkű vágyaink ebben az életben. Három különböző történet segítségével szeretném szemléltetni, milyen módokon válaszolhatja meg

Mennyei Atyánk a Hozzá szóló buzgó könyörgéseinket.

Legkisebb fiunk a Franciaország Párizs Misszióba kapott elhívást a misszionáriusi szolgálatra. Felkészülése során elmentünk vele megvenni a szokásos ingeket, öltönyöket, nyakendőket és zoknikat, valamint egy télikabátot. Sajnálatos módon a kabát, amelyet kinézett magának, nem volt készleten a megfelelő méretben, az eladó azonban azt mondta, hogy néhány héten belül meglesz, és akkor elküldik a provói misszionáriusképző központba, még mielőtt fiunk útnak indulna Franciaországba. Kifizettük hát a kabátot, és ennyiben maradtunk.

Fiunk júniusban lépett be a misszionáriusképző központba, a kabát pedig néhány nappal a tervezett augusztusi indulását megelőzően meg is érkezett. Fel sem próbálta, hanem sietve elcsomagolta a bőröndjébe, a többi ruhával és egyéb holmival együtt.

Amikor Párizsban, ahol a fiunk szolgált, beköszöntött a tél, megtudtuk, hogy elővette a kabátot, felpróbálta, és akkor látta, hogy túlságosan kicsi rá. Így hát plusz pénzt kellett tennünk a bankszámlájára, hogy vehessen magának egy másik kabátot Párizsban, amit meg is tett. Némi bosszúsággal megírtam neki, hogy ha valóban nem tudja használni az első kabátot, akkor adja oda valakinek.

Később ezt írta nekünk íméiben: „Nagyon, nagyon hideg van itt. [...]”

eladatok; mert a ti megmaradásokért küldött el engem Isten ti előttetek.

Mert immár két esztendeje, hogy éhség van e földön, de még öt esztendő van hátra, melyben sem szántás, sem aratás nem lesz.

Az Isten küldött el engem ti előttetek, hogy míveljem a ti megmaradásotokat e földön, és hogy megmenthesselek titeket nagy szabadítással.

Nem ti küldöttetek azért engem ide, hanem az Isten”.

Amikor a legidősebb fiunk főiskolára járt, kapott egy olyan felettebb előnyös részidős diákmunkát, mely a lediplomázását követően akár egy csodás, állandó munkalehetőséghez is vezethetett. Négy éven át keményen dolgozott itt diákként, nagy tapasztalatra tett szert, a munkatársai és a felettesei pedig tisztelték. Az utolsó évfolyam végén, mintha csak a menny rendezte volna így el (legalábbis a fiunk szerint), meg is üresedett a határozatlan idejű állás, melyre ő volt a legesélyesebb várományos, és minden oka megvolt rá, hogy feltételezze: ő fogja azt megkapni.

Nos, nem vették fel. Egyikünk sem értette. Jól felkészült, jól sikerült az interjúja, ő volt a legmegfelelőbb jelölt, és oly nagy reménnyel és várakozással imádkozott ezért! Ez teljességgel lesújtotta, és az egész eset láttán mi is csak a fejünket vakartuk. Miért hagyta cserben Isten ebben az igazlelkű vágyában?

A válasz csak jó pár évvel később vált nyilvánvalóvá. Ha a diplomaosztó után megkapja az álomállását, akkor lemaradt volna egy fontos, az egész életét megváltoztató lehetőségről, melyről kiderült, hogy az ő örökkévaló hasznára és megáldására adatott. Isten a kezdetektől fogva ismerte a véget (mint mindig), és ebben az esetben a sok igazlelkű imára a *nem* volt a válasz, mégpedig egy jóval kedvezőbb végeredmény érdekében.

Időnként az is előfordul, hogy ebben az életben nem is kapunk választ egy imára, bármily igazlelkűen, kétségbeesetten és buzgón törekszünk is rá.

Patricia Parkinson nővér látásával születésekor még semmi gond nem volt, ám hétévesen elkezdett komolyan romlani a szeme. 9 évesen Pat a utah-i

Ogdenben lévő, látás- és hallássérült gyermekek számára működtetett iskolába kezdett járni, és mivel az mintegy 145 kilométerre volt az otthonától, bentlakásos tanuló lett – az ezzel járó összes honvággyal, amit csak egy kilencéves megtapasztalhat.

11 éves korára teljesen megvakult. Pat 15 évesen végleg hazaköltözött, és elvégezte a helyi középiskolát. Főiskolán tanult tovább, ahol kommunikációs zavarok és pszichológia szakirányú alapidipломát szerzett, majd pedig hősiiesen megküzdve az egyetem felvételi irodájának kételkedő hivatalnokaival, sikeresen elvégezte a logopédus mesterképzést. Pat jelenleg 53 általános iskolás korú gyermekkel foglalkozik és négy logopédiai asszisztent felügyel az iskolakörzetében. Saját háza és autója van, melyet a barátai és a családtagjai vezetnek, ha Patnek el kell valahová jutnia.

10 éves korában Patnek egy újabb orvosi beavatkozásra kellett volna átesnie, hogy segítsenek gyengülő látásán.

A szülei korábban mindig elmondták, hogy pontosan milyen egészségügyi ellátásban fog részesülni, de valami oknál fogva erről a konkrét beavatkozásról nem szóltak neki. Amikor Pat megtudta a szüleitől, hogy már meg is van a műtét időpontja, édesanyja szavaival szólva Pat „teljesen szétesett”. Átrohant a szomszédos szobába, ám később visszajött, és felháborodottan így szólt: „Hadd mondjak valamit, amit én is tudok, Isten is tud, és a legjobb lesz, ha ti is megtudjátok: Én életem végéig vak leszek!”

Néhány évvel ezelőtt Pat meglátogatta néhány Kaliforniában élő rokonát. Amikor a hároméves unokaöccsével az udvaron játszott, a kisfiú azt mondta neki: „Pat néni, miért nem kéred meg Mennyei Atyát, hogy adjon neked új szemet? Mert ha kérsz valamit Mennyei Atyától, Ő meg fogja neked adni, bármi is az. Csak kérned kell.”

Patet – elmondása szerint – váratlanul érte a kérdés, ám így felelt: „Hát,





néha Mennyei Atya nem így működik. Néha azt szeretné, hogy megtanuljunk valamit, ezért hát nem is ad meg nekünk mindent, amit csak szeretnénk. Néha várni kell. Mennyei Atya és a Szabadító tudják a legjobban, hogy mi jó nekünk és mire van szükségünk. Ezért nem is fognak nekünk megadni mindent, amit csak szeretnénk, amikor csak akarjuk.”

Már sok-sok éve ismerem Patet, és nemrég elmondtam neki, mennyire csodálom, hogy ő mindig derűlátó és boldog. Azt válaszolta: „Na jó, de nem láttál még otthon, ugye? Nekem is vannak rossz pillanataim. Vannak igen komoly depressziós időszakaim, és bizony sokat sírok.” Azt azonban hozzátette: „Furcsa, de amióta csak elkezdett romlani a szemem, tudtam, hogy Mennyei Atya és a Szabadító ott vannak a családommal és velem. Próbáltuk a lehető legjobban kezelni a helyzetet, és szerintem jól is sikerült. Elég sikeres ember lett belőlem, és

általánosságban véve boldog ember vagyok. Emlékszem, hogy Isten keze mindig jelen volt. Azoknak, akik megkérdezik, hogy nem vagyok-e dühös, amiért vak vagyok, azt felelem: »Mégis kire lennék dühös? Mennyei Atya itt áll mellettem; nem vagyok egyedül. Ő mindig velem van.«

Ebben az esetben Pat azon vágya, hogy visszanyerje a látását, nem fog ebben az életben megadatni. Jelmondata azonban, melyet az édesapjától tanult, az, hogy „egyszer ez is elmúlik”<sup>10</sup>.

Henry B. Eyring elnök azt mondta: „[A]z Atya e pillanatban is tud rólatok, az érzéseitekről, valamint a körülöttetek lévő lelki és fizikai szükségleteiről.”<sup>11</sup> Ez a nagyszerű és megnyugtató igazság fellelhető az általam megosztott mindhárom történetben.

Fivérek és nővérek! Az imáink néha gyorsan válaszra találnak, az általunk remélt módon. Olykor az imáinkra nem az általunk remélt módon jön a válasz,

ám idővel meglátjuk, hogy Isten még nagyszerűbb áldásokat készített elő számunkra, mint amilyenekre eredetileg számítottunk. Néha pedig nem adatnak meg az Istenhez szóló igazlelkű kéréseink ebben az életben.<sup>12</sup> Ahogy Neal A. Maxwell elder mondta: „A hitnek része az is, hogy bízunk Isten időzítésében.”<sup>13</sup>

Bizonyosak lehetünk afelől, hogy Mennyei Atya meg fog áldani minket és megoldja az összes gondunkat, a minket ért igazságtalanságokat és a csalódásainkat – az Ő saját módján és idejében.

Benjámín királyt idézve: „Továbbá pedig azt szeretném kérni, ha azoknak az áldott és boldog állapotán is elgondolkodnátok, akik betartják Isten parancsolatait. Mert íme, áldottak ők minden dologban, mind a fizikai, mind a lelki dolgokban; és ha mindvégig hűségesen kitartanak, befogadják őket a mennybe, hogy ezáltal Istennel lakhassanak a boldogság egy soha véget nem érő állapotában. Ő, emlékezzetek, emlékezzetek rá, hogy ezek a dolgok igazak; mert az Úristen mondta ezt.”<sup>14</sup>

Tudom, hogy Isten meghallja az imáinkat.<sup>15</sup> Tudom, hogy mindentudó, szerető Atyánkként Ő tökéletesen meg is válaszolja az imáinkat, az Ő végtelen bölcsessége szerint, oly módon, hogy az a mi legfőbb hasznunkra és áldásunkra váljék. Erről teszek bizonyosságot Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

- 1 Nefi 11:17; lásd még 1 János 4:8.
- 2 Lásd Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 93–96.
- 3 Máté 6:8.
- 4 Tan és szövetségek 38:2.
- 5 Mormon szavai 1:7.
- 6 Személyes levelezés.
- 7 Máté 10:29–31.
- 8 Lásd 1 Mózes 37:20, 26–28.
- 9 1 Mózes 45:5–8.
- 10 Patricia Parkinsonnal folytatott személyes beszélgetés alapján (2018. dec. 10.).
- 11 Henry B. Eyring: Lelke veletek legyen. *Liahóna*, 2018. máj. 88–89.
- 12 Lásd Jeffrey R. Holland: „A jövődő javaknak főpapja”. *Liahóna*, 2000. jan. 42–45.
- 13 Neal A. Maxwell, “Lest Ye Be Wearied and Faint in Your Minds,” *Ensign*, May 1991, 90.
- 14 Móziás 2:41.
- 15 Lásd “Power of Prayer,” [mormon.org/beliefs/power-of-prayer](http://mormon.org/beliefs/power-of-prayer).





DIETER F. UCHTDORF ELDER  
*a Tizenkét Apostol Kvórumából*

# Misszionáriusi munka: megosztani, ami a szívetekben van

*Bárhol is legyetek a világon, rengeteg lehetőség áll a rendelkezésetekre, hogy megosszátok Jézus Krisztus evangéliumának jó hírét.*

Múlt hónapban drága prófétánk, Russell M. Nelson elnök felkérte a Tizenketteket, hogy utazzunk el vele az Olaszországi Róma templom felszentelésére. Útközben Pál apostolon és az ő utazásain gondolkodtam. Az ő idejében körülbelül 40 napig tartott volna eljutni Jeruzsálemből Rómába. Napjainkban – az egyik kedvenc repülőmmel – ez kevesebb mint 3 óra.

Bibliakutatók úgy vélik, hogy Pál Rómában írta meg számos levelét, amelyeknek kulcsfontosságú szerepe volt mind az akkori, mind a mai egyháztagok megerősítésében.

Pál és az ősi egyház további tagjai, a *korai napok szentjei*, nagyon közelről megtapasztalták, mit is jelent áldozatot hozni. Sokan közülük súlyos üldöztetésnek voltak kitéve, akár mindhalálig.

Az elmúlt 200 év során Jézus Krisztus visszaállított egyházának tagjai – az *utolsó napok szentjei* – szintén ki voltak téve az üldöztetés megannyi formájának. Ám az üldöztetés ellenére (illetve sok esetben éppen abból

adódóan) Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tovább növekedett, ma pedig már a föld minden pontján jelen van.

## **Sok a tennivaló**

Mielőtt azonban elkezdenénk tortát sütni, konfettit szórní és vállon veregetni magunkat e nagyszerű siker láttán,

jól tennénk, ha ezt a növekedést a megfelelő nézőpontból szemlélnénk.

Megközelítőleg 7,5 milliárd ember él a földön; ehhez képest Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának mintegy 16 millió tagja igencsak kicsiny nyáj.<sup>1</sup>

Mindeközben a keresztyén hívek száma a föld bizonyos területein egyre csökken.<sup>2</sup>

Még az Úr visszaállított egyházában is – habár az egyháztagok összesített száma továbbra is növekszik – túl sokan vannak, akik nem élvezik a rendszeres egyházi részvétel áldásait.

Más szóval: bárhol is legyetek a világon, rengeteg lehetőség áll a rendelkezésetekre, hogy megosszátok Jézus Krisztus evangéliumának jó hírét<sup>3</sup> azokkal, akikkel talákoztatok, együtt tanultok, együtt éltek, dolgoztok vagy egy társaságba jártok.

Az elmúlt egy évben nagyszerű lehetőségem volt alaposan belemerülni az egyház világméretű misszionáriusi tevékenységeibe. Rengetegszer elgondolkodtam és imádkoztam a Szabadító tanítványainak – nekünk, az Ő gyermekeinek – adott ezen nagyszerű megbízásáról: „Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében.”<sup>4</sup>

Sokat küszködtem ezzel a kérdéssel: „Egyháztagokként és Krisztus tanítványaiként mi hogyan teljesíthetnénk a legjobban ezt a nagyszerű megbízást a mindennapjainkban?”





Ma arra kérlek titeket, hogy gondolkozatok el ezen a kérdésen a szívetekben és az elmétekben.<sup>5</sup>

### **Tehetség a misszionáriusi munkához**

Az egyházi vezetők évtizedek óta hangsúlyozzák a következő felhívást: „Minden egyháztag misszionárius!”<sup>6</sup>

Jézus Krisztus egyházának tagjai – az elmúlt időkben és a jelenkorban is – izgatottan és boldogan osztották és osztják meg az evangéliumot a barátaikkal és ismerőseikkel. Szívüket lánggra lobbantja a Jézus Krisztusról való bizonyosságuk, és őszintén szeretnék, hogy mások is érezzék azt az örömet, amelyre ők letek a Szabadító evangéliumában.

Az egyház néhány tagjának úgy tűnik, különleges tehetsége van ehhez. Imádnak az evangélium követei lenni. Bátran és boldogan szolgálnak és vezetnek a munkát egyháztag misszionáriusokként.

Azonban néhányunk ennél vonakodóbb. Amikor az egyházi gyűléseken szóba kerül a misszionáriusi munka, a fejek szépen lassan lehajlanak, amíg teljesen el nem tűnnek a padok mögött, a szemek a szentírásokba mélyednek vagy mély meditációba merülnek, kerülve más egyháztagok tekintetét.

Miért van ez? Talán büntudatot érzünk, amiért nem teszünk többet

az evangélium megosztásáért. Talán nem vagyunk benne biztosak, hogyan tegyük. Vagy talán érzékenyen érint minket a komfortzónánkból való kilépés.

Én ezt megértem.

De emlékeztetek rá, hogy az Úr soha nem mesteri, tökéletes misszionáriusi erőfeszítésre kért minket, hanem „szívet és készséges elmét követel meg”<sup>7</sup>.

Ha már most is boldogan végzitek a misszionáriusi munkát, kérlek benneteket, folytassátok, és álljatok példaként mások előtt! Az Úr megáld majd titeket.

Ha azonban úgy érzitek, nehezetek-re esik cselekedni, amikor az evangéliumi üzenet megosztásáról van szó, hadd javasoljak öt büntudatmentes dolgot, amelyet egyénileg bárki megtehet, hogy részt vegyen a Szabadítótól kapott nagyszerű megbízásban – Izráel egybegyűjtésében.

### **Öt egyszerű javaslat**

**Az első: Kerülj közelebb Istenhez!**

Az első nagy parancsolat az, hogy szeressük Istenet.<sup>8</sup> Ez az elsődleges oka annak, hogy itt vagyunk a földön. Tedd fel magadnak a kérdést: „Valóban hiszek Mennyei Atyában?”

Szeretem Őt és megbízom benne?”

Minél közelebb kerülsz Mennyei Atyánkhöz, annál jobban sugárzik majd belőled az Ő világossága és öröme.

Mások észre fogják venni, hogy van benned valami egyedi és különleges, és meg fognak kérdezni róla.

**A második: Töltsd meg a szívedet mások iránti szeretettel!** Ez a második nagy parancsolat.<sup>9</sup> Próbáld meg valóban úgy tekinteni a körülötted lévőkre, mint Isten gyermekeire. Nyújts nekik szolgálattételt – függetlenül attól, hogy rajta vannak-e a szolgálattételi listádon vagy sem.

Ne vess velük. Örvendezz velük. Zokogj velük. Tiszteld őket. Gyógyítsd meg, emeld fel és erősítsd őket.

Próbáld meg Krisztus szeretetének példáját követni és köszönettel fordulni mások felé – azok felé is, akik nem kedvesek veled, kigúnyolnak vagy ártani akarnak neked. Szeresd őket és bánj velük úgy, mint Mennyei Atya hozzád hasonló gyermekeivel.

**A harmadik: Igyekezz a tanítványság ösvényén járni!** Ahogy az Isten és az Ő gyermekei iránt érzett szereteted elmélyül, úgy erősödik meg a Jézus Krisztus követésére tett elhatározásod is.

Azáltal tanulsz az Ő útjáról, hogy lakmározol a szaván, valamint megszívleled és alkalmazod a mai próféták és apostolok tanításait. Növekedni fog a bátorságod és a magabiztosságod az Ő útjának követésében, amikor tanítható,

alázatos szívvel beszélgetsz Mennyei Atyával.

A tanítványság ösvényén való haladás gyakorlást kíván – minden nap, lépésről lépésre, „kegyelem[ról]... kegyel[emre]”,<sup>10</sup> sorról sorra<sup>11</sup>. Néha két lépést előre, egyet hátra.

Ami fontos, hogy ne add fel, és folyamatosan azon légy, hogy jól csináld. Idővel egyre jobb, boldogabb és hitelesebb leszel. Mindennapivá és természetessé válik, hogy másokkal a hitedről beszélj. Sőt, az evangélium olyan elengedhetetlen, becses részévé válik az életednek, hogy azt érzed majd természetellenesnek, ha *nem* beszélsz róla másoknak. Ez talán nem következik be azonnal – ez egy élethosszig tartó törekvés –, de be fog következni.

**A negyedik: Oszd meg, ami a szívedben van!** Nem azt kérem tőled, hogy az utca közepén egy hangosbemondóval Mormon könyve-beli verseket kürtölj szét. Azt kérem, hogy mindig keresd azokat a lehetőségeket, amikor természetes és hétköznapi módon hozhatod szóba a hitet – személyesen és online egyaránt. Azt kérem, hogy állj mindig az evangélium erejének „tanújaként”<sup>12</sup> – ha pedig szükséges, használj szavakat is.<sup>13</sup>

Mivel Krisztus evangéliuma „Istennek hatalma az ...idvesség[re]”, magabiztos, bátor és alázatos lehetsz annak megosztása közben.<sup>14</sup> A magabiztosság, a bátorság és az alázat talán egymással ellentétes tulajdonságoknak tűnnek, ám nem azok. A Szabadító azon kérését tükrözik, hogy ne rejtjük véka alá az evangéliumi értékeket és tantételeket, hanem engedjük, hogy ragyogjon a világosságunk, és a jó cselekedeteink dicsőítsék Mennyei Atyánkat.<sup>15</sup>

Nagyon sok hétköznapi és természetes módja van ennek: a mindennapos kedves cselekedetektől a YouTube, a Facebook, az Instagram vagy a Twitter felületein megosztott személyes bizonyosságokig, vagy egyszerű beszélgetésekig azokkal, akikkel találkozol. Ebben az évben az Újszövetségből tanulunk otthon és a Vasárnapi Iskolán. Milyen csodás lehetőség ez arra, hogy meghívd a barátaidat és a szomszédaidat istentiszteletre vagy az otthonodba, hogy veled

együtt tanuljanak a Szabadítóról! Oszd meg velük az Evangéliumi könyvtár alkalmazást, ahol megtalálhatják a *Jöjj, kövess engem!* tananyagot. Ha ismersz fiatalokat és a családjukat, adj nekik egy példányt a *Fiatalság erősségéért* című füzetből, és kérd meg őket, hogy jöjjenek és lássák meg, miként igyekeznek e tantételek szerint élni a fiataljaink.

Ha valaki megkérdezi, milyen volt a hétvégéd, ne vonakodj arról beszélni, hogy mi történt az istentiszteleten. Beszélj a kisgyermekéről, akik a gyülekezet előtt állva buzgón énekeltek, hogyan próbálják Jézust követni. Beszélj a fiatalokról, akik az idősök otthonába ellátogatva azzal töltötték az idejüket, hogy segítsenek az ott lévőeknek összeállítani a személyes történetüket. Beszélj a vasárnapi gyűlések rendjében nemrég bekövetkezett változásról, és hogy ez miként áldja meg a családot. Vagy magyarázd el, miért hangsúlyozzuk, hogy ez Jézus Krisztus egyháza, és hogy utolsó napi *szentek* vagyunk, csakúgy, mint ahogy az ősi egyház tagjait is *szenteknek* hívták.

Bármely módon, amely természetesnek és mindennapinak érződik számodra, oszd meg az emberekkel, miért fontos neked Jézus Krisztus és az Ő egyháza. Hívd őket: „*Jer és lásd meg!*”<sup>16</sup> Majd bátorítsd őket arra, hogy *jöjjenek és segítsenek*. Az egyházunkban számtalan lehetőség van arra, hogy az emberek segítséget nyújtsanak.

Ne csak a misszionáriusokért imádkozz, hogy megtalálják a választottakat! Imádkozz naponta teljes szívedből, hogy te találhasd meg azokat, akik *eljönnek és meglátják, eljönnek és segítenek, eljönnek és itt maradnak*. Vond be ebbe a teljes idejű misszionáriusokat is. Ők olyanok, mint az angyalok, készen arra, hogy segítsenek!

Miközben megosztod az örömhírt – Jézus Krisztus evangéliumát –, tedd ezt szeretettel és türelemmel. Ha csupán azzal az elvárással közelítünk az emberekhez, hogy mindjárt magukra öltik a fehér egyberuhát és útbaigazítást kérnek a legközelebbi keresztelőmedence felé, akkor valamit rosszul csinálunk.

Néhányan azok közül, akik eljönnek és meglátják, talán soha nem

csatlakoznak az egyházhoz; mások is csak később. Ez az ő döntésük. Ez azonban nem változtat az irántuk érzett szeretetünkön. És nem változtat azon az lelkes törekvésen sem, miszerint folytatjuk az egyének és családok meghívását, hogy *jöjjenek és lássák meg, jöjjenek és segítsenek*, illetve *jöjjenek és maradjanak*.

**Az ötödik: Bizz abban, hogy az Úr csodát tesz majd!** Értsd meg, hogy nem a te dolgod mások megtérítése. Az a Szentlélek szerepe. A te dolgod az, hogy megoszd, ami a szívedben van, és a hitelveid szerint élj.

Tehát ne csüggedj, ha valaki nem fogadja el azonnal az evangélium üzenetét. Ez nem személyes kudarc.

Ez kizárólag az egyénre és Mennyei Atyára tartozik.

A te feladatod az, hogy szeresd Istent és szeresd a felebarátaidat.

Higgy, szeress, cselekedj!

Kövess ezt az ösvényt, és Isten csodákat művel majd általad, hogy megáldhassa az Ő drága gyermekeit.

Ez az öt tanács segíteni fog mindannyiótoknak abban, hogy úgy cselekedjete, ahogy Jézus Krisztus tanítványai már az ősi idők óta cselekszenek. Az Ő evangéliuma és az Ő egyháza fontos része az életeteknek, továbbá annak, akik vagytok és amit tesztek. Ezért hívatok hát meg másokat, hogy *jöjjenek és lássák meg, hogy jöjjenek és segítsenek*, és Isten elvégzi majd az Ő szabadító munkáját, és *ők jönnek és maradnak*.





### De mi van akkor, ha nehéz?

„De mi van akkor – kérdezhetnétek –, ha mindezeket megteszem, és az emberek rosszul reagálnak? Ha kritikusán szemlélik az egyházat? Ha törölnek az ismerőseik közül?”

Igen, ez megtörténhet. Jézus Krisztus tanítványait már az ősi idők óta gyakran üldözték.<sup>17</sup> Péter apostol ezt mondta: „...résztetek van a Krisztus szenvedésében, örüljétek”<sup>18</sup>. A korai szentek örültek, hogy „méltókká tétettek arra, hogy az ő nevéért gyalázzal illettessenek”<sup>19</sup>.

Ne feledjétek: az Úr útjai kifürkészhetetlenek. Lehetséges, hogy a visszautasításra adott krisztusi válaszotok révén egy kemény szív meglágyul.

Az Úr Jézus Krisztus apostolaként megáldalak benneteket *magabiztossággal*, hogy az evangéliumi értékek élő bizonyítékai lehessetek, *bátorsággal*, hogy mindig úgy ismerjenek benneteket, mint Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának tagjait, és *alázattal*, hogy segédkezzetek az Ő munkájában – a Mennyei Atya és az Ő gyermekei iránt érzett szeretetetek megnyilvánulásaként.

Drága barátaim! Örövendezni fogtok majd, mert tudhatjátok, hogy fontos szereplői vagytok Izrael régóta megjövendőlt egybegyűjtésének, valamint az arra való felkészülésnek, hogy Krisztus

„hatalommal és nagy dicsőséggel...; mind a szent angyalokkal”<sup>20</sup> eljöjjön.

Mennyei Atya ismer benneteket. Az Úr szeret titeket. Isten meg fog áldani benneteket. Ezt a munkát Ő rendelte el. Képesek vagytok rá. Együtt mindannyian képesek vagyunk rá.

Erről tesztek bizonyosságot Jézus Krisztus nevében, amen. ■

### JEGYZETEK

1. Nefi, a nagy próféta, látomásban látta, hogy ugyan Isten Bárányának egyháza „az egész föld színén” jelen lesz, a világ gonoszsága miatt „kevés tagja [lesz]” (1 Nefi 14:12; lásd még Lukács 12:32).
2. A Pew Research Center nemrég végzett kutatása szerint például az Egyesült Államokban „az önmagukat kereszténynek valló felnőttek (18 év feletti)k száma közel 8 százalékpontot esett csupán hét év alatt: 78,4%-ról... 2007-ben, 70,6%-ra 2014-ben. Ugyanezen időszakra vonatkozóan azon amerikaiak száma, akik felekezeten kívüliként – ateistaként, agnosztikusként vagy »semmi konkrét«-ként – jellemezték magukat, több mint 6 százalékponttal emelkedett 16,1%-ról 22,8%-ra” (“America’s Changing Religious Landscape,” Pew Research Center, May 12, 2015, pewforum.org).
3. Az *evangélium* szó azt jelenti: jó hír, örömhír. Az örömhír az, hogy Jézus Krisztus véghez vitte a tökéletes engesztelést, amely az egész emberiséget megváltja a sirtól, és minden egyént saját cselekedetei szerint jutalmaz majd. Ez az engesztelés az Ő kijelölésével kezdődött a halandóság előtti világban, halandó útjával folytatódott, és dicsőséges feltámadásával érte el a tetőfokát. A bibliai feljegyzéseket, amelyek az Ő halandó

életéről, szolgálattételéről és áldozatáról szólnak, evangéliumoknak nevezzük: Máté, Márk, Lukács és János.

4. Máté 28:19.
5. „Továbbá, bizony mondom nektek, barátaim, itt hagyom veletek ezeket a beszédeket, hogy gondolkozzatok el a szívetekben...” (Tan és szövetségek 88:62).
- „[Í]me, én azt mondom neked, hogy tanulmányoznod kell azt az elmédben; majd meg kell kérdezned tőlem, hogy helyes-e, és ha helyes, akkor tebened égvőre teszem kebledet; érezni fogod tehát, hogy helyes” (Tan és szövetségek 9:8).
6. Amikor David O. McKay elnök 1922 és 1924 között az Európai Misszió felett elnökölt, arra buzdított minden egyháztagot, hogy váljon misszionáriussá, és ugyanezt az üzenetet osztotta meg az egyházzal 1952-ben is egy általános konferencián (lásd “Every Member a Missionary” Motto Stands Firm Today,” Church News, Feb. 20, 2015, news.ChurchofJesusChrist.org).
7. Tan és szövetségek 64:34.
8. Lásd Máté 22:37–38.
9. Lásd Máté 22:39.
10. Tan és szövetségek 93:12.
11. Lásd Ésaías 28:10.
12. Móziás 18:9.
13. Ezt a gondolatot gyakran Assisi Szent Ferencnek tulajdonítják; lásd még János 10:36–38.
14. Rómabeliek 1:16.
15. Lásd Máté 5:15–16.
16. János 1:47, kiemelés hozzáadva.
17. Lásd János 15:18.
18. 1 Péter 4:13; lásd még az 1–19. verseket bővebben arról, hogy Krisztus követői hogyan tekintsenek az evangélium miatti szenvedésre.
19. Apostolok cselekedetei 5:41.
20. Tan és szövetségek 45:44.



W. CHRISTOPHER WADDELL PÜSPÖK  
második tanácsos az Elnöklő Püspökségben

## Ahogyan Ő is tette

*Amikor arra törekszünk, hogy úgy végezzünk szolgálattételt, ahogyan Ő is tette, akkor lehetőségeket fogunk kapni arra, hogy elfeledkezzünk önmagunkról, és felemeljünk másokat.*

Körülbelül másfél évvel ezelőtt, 2017 őszén a 64 éves bátyám, Mike közölte velem, hogy hasnyálmirigyrákkal diagnosztizáltak. Elmondta azt is, hogy kapott papsági áldást a házitanítójától, valamint találkozott a püspökével is. Később elküldött a telefonjáról egy képet, melyet a Kaliforniai Oakland templomról készített abból a kórházból, ahol kezelték. Ezt írta mellé: „Nézd, mit látni a kórteremből!”<sup>1</sup>

A házitanítóiról, papsági áldásról, püspökről és templomról szóló megjegyzései éppen annyira megleptek, mint a rák híre. Tudnotok kell, hogy Mike, aki pap az ároni papságban, közel 50 éve nem járt rendszeresen istentiszteletre.

A családuknak majdnem annyira elámult a lelki fejlődésén, mint azon, ahogy a rák elleni küzdelemmel haladt, méghozzá nagyrészt azért, mert gyakran tett fel kérdéseket a Mormon könyvről, a pecsételő hatalomról és a halál utáni életről. Ahogy teltek a hónapok, és a rák egyre terjedt, további, különlegesebb kezelés vált szükségessé, így Mike idővel Utah-ba, a Huntsman Rákintézetbe került.

Nem sokkal az érkezését követően Mike-ot meglátogatta John Holbrook,

annak az egyházközségnek az egyházközségi misszióvezetője, amely azt az ápolási intézményt is kiszolgálta, ahova beköltözött. John megjegyezte, miszerint „nyilvánvaló volt számomra, hogy Mike Isten egyik fia”, és hogy gyorsan olyan kötelék és barátság alakult ki közöttük, amely által John gyakorlatilag Mike szolgálattelvő fivére lett. Azonnal felajánlotta neki, hogy eljönnek látogatóba a misszionáriusok, amit a bátyám udvariasan elhárított, de barátságuk kezdete után egy hónappal John ismét



rákérdezett, és ezt mondta Mike-nak: „Szerintem jól esne neked, ha hallanád az evangélium üzenetét.”<sup>2</sup> Az ajánlat ezúttal kedvező fogadtatásra talált, amit a misszionáriusokkal tartott találkozók, valamint Jon Sharp püspök látogatásai követtek, akivel beszélgetve Mike eljutott oda, hogy 57 évvel a keresztelése után megkapta a pátriárkai áldását.

Tavaly december elején, több hónapnyi gyógykezelést követően Mike úgy határozott, hogy abbahagyja a súlyos mellékhatásokkal járó rákkezeléseket, és csak hagyja, hogy a természet elvégezze a dolgát. Az orvosa arról tájékoztatott bennünket, hogy Mike-nak körülbelül három hónapja maradt hátra. Mindeközben folytatódott az evangéliumi kérdések sora, ahogy a helyi papsági vezetők látogatásai és támogatása is. A Mike-nál tett látogatásaink során gyakran láttuk az éjjeliszekrényén a Mormon könyve kinyitott példányát, miközben az evangélium visszaállításáról, a papsági kulcsokról, a templomi szertartásokról, és az ember örökkévaló természetéről beszélgettünk.

December közepére már úgy tűnt, hogy Mike – kezében a pátriárkai áldással – elkezdett erősödni, és valószínűleg látszott, hogy még legalább három hónapot fognak adni neki az orvosok. El is kezdtük megtervezni, hogy nálunk lesz karácsonykor, újévkor és azon túl is. December 16-án váratlanul felhívott Sharp püspök, és tájékoztatott, miszerint ő és a cövekelnök interjú tartott Mike-ral, és érdekesnek találták arra, hogy megkapja a melkisédeki papságot. Megkérdezte, mikor érnék rá, hogy részt vegyek a szertartásban. A szertartás időpontját december 21-ére, az elkövetkező péntekre tűzték ki.

Amikor eljött a nap, és a feleségemmel, Carollal odaértünk az ápolási intézményhez, a Mike szobája melletti folyosón már vártak ránk, hogy szóljanak, Mike-nak pillanatnyilag nincs pulzusa. Amikor beléptünk a szobába, már ott várt a pátriárka, a püspöke és a cövekelnöke – és ekkor Mike kinyitotta a szemét. Felismert és jelezte, hogy hall engem, illetve hogy készen áll megkapni a papságot. Ötven évvel azután, hogy a bátyámat elrendelték papnak az



ároni papságban, abban a kiváltságban volt részem a helyi vezetők segítségével, hogy ráruházhattam a melkisédeki papságot, és elrendelhettem az elder hivatalába. Öt órával később Mike elhunyt, átkelve a fátyolon, hogy melkisédekipapság-viselőként lássa viszont a szüleinket.

Mindössze egy évvel ezelőtt intézte Russell M. Nelson elnök mindegyikünkhez azt a felhívást, hogy „magasztosabb, szentebb módon”<sup>3</sup> törődjünk a fivéreinkkel és nővéreinkkel. A Szabadítóról szólva Nelson elnök azt tanította, hogy „mivel ez az Ő egyháza, szolgálóként mi is az egyénre irányítjuk a szolgálattételünket, éppen úgy, ahogyan Ő is tette. Szolgálattételünket az Ő nevében, az Ő hatalmával és felhatalmazásával, és az Ő szeretetteljes kedvességével fogjuk végezni.”<sup>4</sup>

Válaszul Isten prófétájának e hívására, az egyénre irányuló szolgálattételi figyelemreméltó erőfeszítései zajlanak szerte a világon; egyrészt összehangolt erőfeszítések által, amikor is az egyháztagok hithűen teljesítik a szolgálattételi megbízásaikat, másrészt az általam „rögtönzöttnek” nevezett szolgálattételi által, amikor is a váratlan lehetőségekre reagálva oly sokan adják tanújelét a krisztusi szeretetnek. Mi a saját családkban első kézből voltunk tanúi az ilyen szolgálattételnek.

John, aki Mike barátja, szolgálattévi fivére, és korábban misszióelnök volt,

azt mondogatta annak idején a misszionáriusainak, hogy „ha fel is került valaki a »nem érdeklődik« listára, ne adjátok fel. Az emberek változnak.” Nekünk pedig ezt mondta: „Mike erősen megváltozott.”<sup>5</sup> John először is egy szükséges bátorítással és támogatással szolgáló barát volt – de a szolgálattétele nem korlátozódott a baráti látogatásokra. John tudta, hogy a szolgálattévi több mint barát, és hogy a barátság is megerősödik, amikor szolgálattételt nyújtunk.

Nem szükségszerű, hogy valaki a bátyámhoz hasonlóan életveszélyes betegségben szenvedjen ahhoz, hogy szolgálattévi szolgálatra legyen szüksége. E szükségletek különböző alakban, méretben és körülmények során jelentkeznek. Egy egyedülálló szülő, egy kevésbé tevékeny pár, egy küszködő tizenéves, egy túlterhelt édesanya, a hit próbája, vagy egy pénzügyi, egészségügyi vagy házassági gondok által okozott próbatétel – a felsorolás szinte végtelen. Azonban Mike-hoz hasonlóan senki sem távolodott el túl messzire, és soha nincs késő a Szabadító szeretetteljes érintéséhez.

Az egyház szolgálattételi weboldalán azt olvashatjuk, hogy „bár a szolgálattételnek sok célja van, erőfeszítéseinket vezérelje az arra irányuló vágyunk, hogy segítsünk másoknak mélyebb személyes megtérésre szert tenni és hasonlóbbá válni a Szabadítóhoz.”<sup>6</sup> Neil L. Andersen elder így fogalmazta meg ezt:

„A jószívű ember segíthet valakinek megjavítani egy arbronsot, orvoshoz vihet egy szobatársat, ebédelhet valakivel, aki szomorú, és mosolyogva köszönhet, hogy felvidítsa valaki napját.

Azonban aki követi az első parancsot, az természetes módon hozzátesz valamit ezekhez a szolgálattételi jelentő fontos cselekedetekhez.”<sup>7</sup>

Ha Jézus Krisztusról mintázzuk a szolgálattételünket, akkor fontos szem előtt tartanunk azt, hogy az Ő szeretetre, felemelésre, szolgálatra és megáldásra irányuló erőfeszítései magasabb célt szolgáltak, nem csupán az azonnali szükséglet kielégítését. Ő világosan ismerte az emberek mindennapi szükségleteit és megkönyörült a jelen szenvedéseiken, amikor gyógyított, ételt adott, megbocsátott és tanított. Azonban többet akart tenni annál, hogy csak az adott nappal törődjön. Azt szerette volna, ha a körülötte lévők követik Őt, ismerik Őt, és megvalósítják a bennük rejlő isteni lehetőséget.<sup>8</sup>

Amikor azon vagyunk, hogy úgy végezzünk szolgálattételt, ahogyan Ő is tette,<sup>9</sup> akkor lehetőségeket fogunk kapni arra, hogy elfeledkezzünk önmagunkról, és felemeljünk másokat. Ezek az alkalmak olykor kényelmetlenek, és próbára teszik azon vágyunkat, hogy igazán ahhoz a Mesterhez hasonlóvá akarjunk válni, akinek a mindennél nagyobb szolgálattételi, a végtelen engesztelést sok mindennek lehet nevezni, de

kényelmesnek biztosan nem. Máté 25. fejezete az emlékezetünkbe idézi, mit érez az Úr irántunk, amikor Őhozzá hasonlóan fogékonyak vagyunk az oly sokak által átélt, mégis gyakran figyelmen kívül hagyott küzdelmekre, megpróbáltatásokra és kihívásokra:

„Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, a mely számotokra készítettett a világ megalapítása óta.

Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és befogadtatok engem...

Akkor felelnék majd néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttuk, hogy éhezted, és tápláltunk volna? vagy szomjúhoztál, és innod adtunk volna?

És mikor láttuk, hogy jövevény voltál, és befogadtunk volna?

És felevén a király, azt mondja majd nékik: Bizony mondom néktek, a mennyiben megcselekedtetek egygyel ez én legkisebb atyámfiaink közül, én velem cselekedtetek meg.”<sup>10</sup>

Amikor szolgálattévé fivérként vagy nővérként szolgálunk, vagy amikor egyszerűen csak tudomást szerzünk valakiről, aki segítséget szerez, akkor bátran törekedjünk a Lélek útmutatására és irányítására – majd pedig cselekedjünk! Lehet, hogy eltöprengünk, miként lenne a legjobb szolgálunk, ám az Úr tudja, és az Ő Lelke által irányítottat kapunk az erőfeszítéseinkhez. Nefihez hasonlóan, akit „a Lélek vezetett, nem tudván előre a dolgokat”<sup>11</sup>, amelyeket tennie kellett, minket is a Lélek fog vezetni, amikor arra törekszünk, hogy eszközzé váljunk az Úr kezében az Ő gyermekei megáldására. Amikor a Lélek útmutatására törekszünk és bízunk az Úrban, olyan helyzetekbe és körülmények közé leszünk helyezve, ahol is cselekedhetünk és megáldhatunk – más szóval, szolgálattételt nyújthatunk.

Más alkalmakkor előfordulhat, hogy felismerünk ugyan egy szükségletet, de alkalmatlannak érezzük magunkat arra, hogy reagáljunk rá, azt feltételezve, hogy elégtelen az, amit mi nyújthatunk. Az olyan szolgálattétellel, ahogyan Ő is tette<sup>12</sup> azonban annyit tesz, mint azt adni, amit képesek vagyunk adni, és bízni abban, hogy az Úr felmagasztalja az



annak érdekében tett erőfeszítéseinket, hogy megáldjuk „a társainkat... e halandó utazáson”<sup>13</sup>. Egyesek számára ez az idő és a tehetségek ajándékát jelentheti; másoknak egy kedves szó vagy erős váll lehet. Habár talán elégtelennek érezzük az erőfeszítéseinket, Dallin H. Oaks elnök megosztott egy fontos tanítást a „kis és egyszerű” dolgokról. Azt tanította, miszerint attól lesz erőteljes egy kis és egyszerű cselekedet, hogy „meghívja a Szentlélek... társaságát”<sup>14</sup>, és Ő olyan társ, aki egyaránt megáldja azt, aki ad és azt, aki kap.

Tisztában lévén azzal, hogy hamarosan meg fog halni, Mike bátyám ezeket mondta: „Bámulatos, hogy a hasnyálmirigy rák képes arra irányítani a figyelmedet, ami a legfontosabb.”<sup>15</sup> Mike számára még nem volt túl késő, köszönhetően azoknak a csodálatos férfiaknak és nőknek, akik megláttak egy szükségletet, nem ítélték meg, és úgy nyújtottak szolgálattételt, ahogy a Szabadító. Egyesek esetében hamarabb következhet be a változás, míg másoknál talán csak a fátyolon túl. Azt azonban ne feledjük, hogy soha nincs túl késő, és soha senki nem tévedt le olyan messzire az ösvényről, hogy kívül esnének Jézus Krisztus engesztelésének végtelen

hatótávolságán, mely időtartamában és érvényességében is korlátok nélküli.

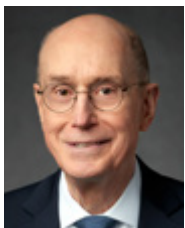
A tavaly októberi általános konferencián Dale G. Renlund elder azt tanította, miszerint „nem számít, milyen régen tértünk le az ösvényről..., abban a pillanatban, hogy a változtatás mellett döntünk, Isten segít a visszatérésben.”<sup>16</sup> Azonban ez a változásra vonatkozó döntés gyakran egy olyan meghívás eredménye, mint a „szerintem jól esne neked, ha hallanád az evangélium üzenetét”. Ahogy a Szabadító számára sincs soha túl késő, úgy számunkra sincs soha túl korán, hogy meghívjunk valakit.

E hűsvéti időszak ismét csodálatos lehetőséget nyújt nekünk arra, hogy elgondolkodjunk a Szabadítónk, Jézus Krisztus nagyszerű engesztelő áldozatán, és hogy mit tett mindegyikünkért ilyen hatalmas árat fizetve – olyan árat, melyről kijelentette, hogy annak nyomán Ő, „mindenek közt a legnagyobb is reszket[ett] a fájdalomtól”. Majd hozzátette: „Mindazonáltal... dicsőség legyen az Atyának; én ittam [a kehelyből], és befejeztem előkészületeimet az emberek gyermekeiért.”<sup>17</sup>

Bizonyosságot teszek arról, hogy e tette miatt mindig van remény. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Magánbeszélgetés.
2. Beszélgetés John Holbrookkal.
3. Russell M. Nelson: Nyitóbeszéd. *Liahóna*, 2018. nov. 6.
4. Russell M. Nelson: Az Isten hatalmával és felhatalmazásával végzett szolgálattétellel. *Liahóna*, 2018. máj. 69.
5. Beszélgetés John Holbrookkal.
6. Szolgálattételi tanítételek: A szolgálattételleinkben beálló változások célja. *Liahóna*, 2019. jan. 8.; lásd még [ministering.Churchof-JesusChrist.org](http://ministering.Churchof-JesusChrist.org).
7. Neil L. Andersen, “A Holier Approach to Ministering” (Brigham Young University devotional, Apr. 10, 2018), 3, [speeches.byu.edu](http://speeches.byu.edu).
8. Lásd A szolgálattételleinkben beálló változások célja. 8–10.
9. Lásd 3 Nefi 17:9–10, 20–21.
10. Máté 25:34–35, 37–38, 40.
11. 1 Nefi 4:6.
12. Lásd 3 Nefi 17:9–10, 20–21.
13. Thomas S. Monson: Szeretet: Az evangélium lényege. *Liahóna*, 2014. máj. 91.
14. Dallin H. Oaks: Kis és egyszerű dolgok. *Liahóna*, 2018. máj. 90.
15. Magánbeszélgetés.
16. Dale G. Renlund: Válasszatok magatoknak még ma! *Liahóna*, 2018. nov. 106.
17. Tan és szövetségeik 19:18–19.



HENRY B. EYRING ELNÖK  
második tanácsos az Első Elnökségben

# Olyan otthon, ahol az Úr Lelke lakozik

*A legnagyobb örömötök azon erőfeszítéseitekből származik majd, hogy olyan helyé tegyétek az otthonotokat, amelyet áthat a szeretet, és ahol jelen van az Úr Jézus Krisztusba vetett hit.*

Drága testvéreim! Hálás vagyok a felkérésért, hogy szóljak hozzátok itt, Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza 189. éves általános konferenciáján. 1830-ban ezen a napon szervezte meg az egyházat Joseph Smith az Úr irányítása alatt. Erre a Whitmer család otthonában került sor, a New York állambeli Fayette közelében. Hat egyháztag és nagyjából további 50 érdeklődő ember volt jelen aznap.

Bár nem tudom, e kis csoport elé állva mit mondott és milyennek tűnt Joseph próféta, azt azonban tudom, hogy mit éreztek azok a Jézus Krisztusba vetett hittel rendelkező emberek. Érezték a Szentlelket, és érezték, hogy szent helyen vannak. Bizonyára érezték, hogy egységesekek.

Mindannyian ezt a csodálatos érzést szeretnénk az otthonunkban is érezni. Ez az érzés a lelki gondolkodásmódból ered, melyet Pál úgy nevez, hogy „a Lélek gondolata”<sup>1</sup>.

Ma azt szándékozom megtanítani, amit arról tudok, hogy mi módon

érdemelhetjük ki gyakrabban ezt az érzést, és érhetjük el, hogy tovább tartson a családjunkban. Tapasztalatból tudhatjátok, hogy ezt nem könnyű megtenni. Kordában kell tartani a viszálykodást, a kevélységet és a bűnt. A családtagjaink szívét Krisztus tiszta szeretetének kell átjárnia.

Ádám és Éva, Lehi és Sária, valamint a szentírásokból ismert más szülők is komoly kihívásnak találták ezt, ők mégis a családi és otthoni lankadatlan boldogság bátorító példái számunkra. Az ő példájuk pedig bepillantást nyújt nekünk abba, hogy ez miként történhet meg a mi esetükben, a mi családjunkban is. Emlékeztetek a 4 Nefiben található beszámolóra:

„És lőn, hogy nem volt viszálykodás az országban, Isten szeretete miatt, mely az emberek szívében lakozott.

És nem volt irigykedés, sem viszálykodások, sem lázongások, sem paráznaságok, sem hazudozások, sem gyilkosságok, vagy bármilyen szemérmertlenség; és bizonyos, hogy nem lehetett volna náluk boldogabb nép mindazon emberek között, akiket Isten keze teremtett.

Nem voltak rablók, sem gyilkosok, és lámániták sem voltak, vagy bármilyen -iták, hanem egyek voltak; Krisztus gyermekei, Isten királyságának örökösei.

És milyen áldottak voltak! Mert az Úr minden dolgukban megáldotta őket; igen, áldottak voltak és boldogultak, míg eltelt százöt év, és elhunyt a Krisztustól számított első nemzedék, és az egész országban nem volt viszálykodás.”<sup>2</sup>

Mint tudjátok, ez a boldog időszak nem tartott örökké. A 4 Nefiben lévő beszámoló leírja, hogy végül a lelki





hanyatlás tünetei jelentek meg a jó emberek egy csoportja között. Olyan minta ez, mely egész népek, továbbá gyülekezetek és – ami a legszomorúbb – családok esetében is megmutatkozott már a korokon át. E mintát tanulmányozva felismerhetjük, hogyan védhetjük meg a családunkat, sőt, gyarapíthatjuk azon belül a szeretet érzését.

Íme a hanyatlás mintája, miután 200 éven keresztül az evangélium által biztosított tökéletes békességben éltek:

Kevélység férközött közéjük.

Az emberek már nem osztották meg egymással azt, amijük volt.

Kezdték egymás felett vagy alatt álló osztályokként tekinteni magukra.

Kezdték elhalványulni a Jézus Krisztusba vetett hitük.

Gyűlölködni kezdtek.

Mindenféle bűnöket kezdtek elkövetni.

A bölcs szülők elég éberek lesznek ahhoz, hogy észrevegyék ezeket a tüneteket, amikor megjelennek a családtagjaik között. Természetesen aggódni fognak. Ám azt is tudni fogják, hogy a háttérben meghúzódó ok Sátán hatása, aki megpróbálja a bűn ösvényére vinni a jó embereket, akik ezáltal elveszítik a Szentlélek hatását. Így a bölcs szülő látni fogja az abban rejlő lehetőséget, ha minden gyermeket – önmagával egyetemben – rávezet az Úr azon hívásának még teljesebb elfogadására, hogy jöjjünk Őhozá.

Lehet, hogy csak korlátozott sikerrel jártok, amikor egy gyermeket bűnbánatra szólítotok mondjuk a kevélység kapcsán. Megpróbálhatjátok rávenni a gyermekeket, hogy nagylelkűbben osszák meg, amijük van. Megkérhetitek őket, hogy hagyjanak fel azzal, hogy úgy érzik, mindenki másnál jobbak a családban. Ezeket követően viszont elérkeztek az általam korábban így jellemzett tünehez: „Kezdték elhalványulni a Jézus Krisztusba vetett hitük”.

Ez a kulcsa a családok olyan lelki szintre emelésének, ahol látni szeretnétek őket – valamint annak, hogy ti is ott legyetek velük. Ha segítetek nekik növekedni az abba vetett hitben, hogy Jézus Krisztus a szerető Megváltójuk, akkor vágyini fognak a bűnbánatra. A



bűnbánat révén pedig az alázatosság elkezd majd felváltani a kevélységet. Amint érezni kezdik, hogy mit adott nekik az Úr, nagylelkűbben meg akarják majd osztani azt, amijük van. Elhalványul az előtérbe kerülésért vagy az elismerésért folyó versengés. A gyűlöletet elúzi a szeretet. Végül pedig, amint az a Benjámín király által megtérített néppel történt, a jó megtételre irányuló vágy felvértezi őket a bűn kísértésével szemben. Benjámín király népe bizonyosságot tett arról, miszerint „már nincs hajlandóság[uk] arra, hogy gonosz dolgot tegy[enek]”<sup>33</sup>.

A Jézus Krisztusba vetett hit gyarapítása tehát az alapja annak, hogy visszafordítsátok a lelki hanyatlás folyamatát a családokban és az otthonokban. Sokkal inkább eredményez bűnbánatot ez a hit, mint az, ha a lelki hanyatlás egyes tünetei ellen prédikáltok.

A legjobban példamutatással tudtok vezetni. A családtagoknak és másoknak is látniuk kell, miként növekszik a ti saját hitetek Jézus Krisztusban és az Ő evangéliumában. Nemrég nagyszerű segítséget kaptatok ehhez. Az egyházban lévő szülők sugalmazott tananyaggal áldattak meg a családok és egyének számára. Ezt használva növelni tudjátok majd a saját hiteteket és a gyermekeitek hitét az Úr Jézus Krisztusban.

### Növekedni a hitben

Növekedett a Szabadítóba vetett hitetek, miközben követtétek Russell M. Nelson elnök arra irányuló javaslatát, hogy olvassátok el újra a Mormon könyvét. Megjelöltetek a Szabadítóra utaló részeket és szavakat. Növekedett a Jézus Krisztusba vetett hitetek. Azonban ez a Jézus Krisztusba vetett hit az új hajtáshoz hasonlóan elsorvad akkor, ha nem határozzátok



el újra és újra, hogy elmélkedtek felőle, és nem imádkoztok annak gyarapodásáért.

Nem biztos, hogy már most minden családtagotok követni fogja növekvő hitetek példáját. Azonban merítsetek bátorságot az ifjabb Alma történetéből. Amikor fájó szükségét érezte a bűnbánatnak és a megbocsátásnak, akkor visszaemlékezett apja Jézus Krisztusba vetett hitére. Gyermekeitek emlékezni fognak a Szabadítóba vetett hitetekre abban a pillanatban, amikor kétségbeesetten szükségük lesz a bűnbánatra. Alma azt mondta erről a pillanatról:

„És lőn, hogy amint így kínozott a gyötrellem, míg felszaggatott sok bűnöm emléke, íme, arra is emlékeztem, hogy hallottam atyámat a népnek prófétálni egy Jézus Krisztusnak, Isten Fiának az eljövételét illetően, hogy engesztelést hozzon a világ bűneiről.

Most, amint elmém elkapta ezt a gondolatot, így kiáltottam fel a szívemben: Ó Jézus, Isten Fia, irgalmazz nekem, aki a keserűség gubacsában vagyok, és akit a halál örökkévaló láncjai vesznek körül!

És most íme, amikor erre gondoltam, már nem voltam képes visszaemlékezni a fájdalomaimra; igen, nem szaggatott fel többé bűneim emléke.”<sup>4</sup>

### Szeretetteljes ima

A hitbéli növekedésben mutatott példák mellett a családdal való közös

imádkozás is elengedhetetlen szerepet játszhat abban, hogy szent helyé tegyék az otthont. Általában kiválasztunk valakit, aki a család nevében imádkozik. Amikor az ima egyértelműen a térdelő és az azt hallgató emberek nevében szól Istenhez, akkor mindegyikükben növekedni fog a hit. Érezhetik a Mennyei Atyánk és a Szabadító iránti szeretet kifejeződéseit. Amikor pedig az imát mondó személy megemlíti a családi körben térdelők közül azokat, akiknek szükségük van valamire, akkor mindannyian szeretet érezhetnek irántuk és a család minden tagja iránt.

Az ima akkor is ki tudja alakítani a szeretet kötelékeit, ha a család tagjai nem laknak otthon. A családban elmondott ima a világ másik felére is elér. Többször is előfordult már, hogy egy távol lévő családtag pont ugyanabban a pillanatban imádkozott ugyanazért a dologért, amikor és amiért én. Én a régi mondást, mely szerint „ha a család közösen mond imát, nem szakítja szét őket a világ”, továbbvinném így: „ha a család közösen mond imát, a távollét sem okoz problémát”.

### A hamar elkezdett bűnbánat tanítása

Mivel egyikünk sem tökéletes és könnyen megbántódunk, a családok csak akkor válhatnak szentélyekké, ha hamar és őszintén bűnbánatot tartunk. A szülők példát mutathatnak ebben. A durva szavak és a barátságtalan

gondolatok gyorsan és őszintén megbánhatóak. Egy egyszerű „sajnálom” sebet gyógyíthat be, és meghívhatja a megbocsátást, valamint a szeretetet.

Joseph Smith próféta példát mutatott nekünk azzal, ahogyan a gonosz támadásokat, az árulókat, sőt, ahogyan a családján belüli nézeteltéréseket kezelte. Gyorsan megbocsátott, bár tudta, hogy a támadó újra megtámadhatja. Bocsánatot kért és nagylelkűen meg is bocsátott.<sup>5</sup>

### A misszionáriusi lelkület táplálása

Móziás fiai eltökélték, hogy mindenkinek felkínálják az evangéliumot. Ez a vágy abból fakadt, amit személyesen tapasztaltak meg a bűnbánattal kapcsolatban. Nem tudták elviselni annak gondolatát, hogy bárki elszenvedje a bűn hatásait úgy, ahogyan ők. Ezért éveken át elutasítással, nehézségekkel és veszélyekkel néztek szembe azért, hogy ellenségeiknek felkínálják Jézus Krisztus evangéliumát. Közben örömeleltek mindazokban, akik bűnbánatot tartottak és megtapasztalták a Jézus Krisztus engesztelése általi megbocsátás örömét.

A családtagjainkban is növekedni fog az evangélium megosztása iránti vágy, amikor érzik a megbocsátás örömét. Ez akkor is kiáradhat rájuk, miközben úrvacsoravételkor szövetségeket újítanak meg. A misszionáriusi lelkület növekedni fog az

otthonunkban, ha a gyermekek és a szülők az úrvacsora alatt érzik a megbocsátás örömét. Áhítatos példájukkal a szülők és a gyermekek is segíthetnek egymásnak érezni ezt az örömet. Ez az öröm nagy szerepet játszhat abban, hogy misszionáriusképző központ váljon az otthonunkból. Lehet, hogy nem mindenki szolgál majd missziót, de mindannyian vágyat fognak érezni annak az evangéliumnak a megosztására, amely elhozta nekik a megbocsátás és a békesség érzését. És szolgáljanak bár jelenleg teljes időben vagy sem, mindannyian érezhetik annak örömét, ha felkínálják másoknak az evangéliumot.

### Templomlátogatás

A szülők és a gyermekek számára is a templom biztosítja a legjobb lehetőséget arra, hogy szert tegyenek a mennyei helyek iránti érzékenységre és szeretetre. Ez különösen igaz akkor, amikor a gyermekek még fiatalok. A gyermekek Krisztus világosságával születnek. Még a kisbaba is át tudja érezni a templom szent voltát. Mivel a szülők szeretik a kisgyermeküket, a templom annak reményét jelképezi számukra, hogy az örökkévaló családjukban örökre szeretetik majd őket.

Némelyetek otthonában ott vannak a templomok fényképei. Mivel világoszte egyre több templom lesz, sok szülő ellátogathat ezekhez a családjával. Néhányan még nyílt napokra is elmehetnek ott, ahol templom épül. A szülők megkérdezhetik a gyermekeiket, hogy milyen érzés volt a templom közelében lenni vagy belépni oda.

Minden szülő bizonyosságot tehet arról, hogy mit jelent számára a templom. Ezra Taft Benson elnök, aki hően szerette a templomokat, gyakran említette, hogyan figyelte a templomi ruháját gondosan vasaló édesanyját.<sup>6</sup> Beszélt arról a kisfiúkorai emlékről, amikor látta, amint a családja elmegy otthonról a templomba.

Az egyház elnökeként minden héten ugyanazon a napon látogatott el a templomba. Mindig elvégezte egy-egy ósért a templomi munkát. Ez nagyrészt a szülei példamutatásából eredt.

### Bizonyágom

A legnagyobb örömötök azon erőfeszítéseitekből származik majd, hogy olyan helyre tegyétek az otthonotokat, amelyet áthat a szeretet, Krisztus tiszta szeretete, és ahol jelen van az Úr Jézus Krisztusba vetett hit. Az evangélium visszaállítása egy szerény otthonban átgondolt alázatos kérdéssel kezdődött, és mindannyiunk otthonában folytatódhat, ha evangéliumi tanítételeket honosítunk meg és gyakorolunk bennünk. Kisfiúkorom óta ez az én reményem és leghőbb vágyam. Mindannyian bepillantottunk már ilyen otthonokba. Sokan közületek az Úr segítségével létre is hoztak ilyet.

Némelyek teljes szívből megpróbáltak ennek áldásával, az azonban még nem adatott meg nekik. Megígérem nektek azt, amit egykor a Tizenkét Apostol Kvórumának egyik tagja ígért nekem. Elmondtam neki, hogy a tágabb családjukban néhányak által meghozott döntések miatt kétlem, hogy az eljövendő világban együtt lehetnénk. Ha jól emlékszem, azt mondta: „Rossz probléma miatt aggódsz. Te csak élj érdemesen a celesztialis királyságra, és a családot helyzete csodálatosabb lesz, mint azt el tudnád képzelni!”

Úgy vélem, ő ezt az örömteli reményt kiterjesztené mindannyiunkra, akik itt a halandóságban minden tőlünk

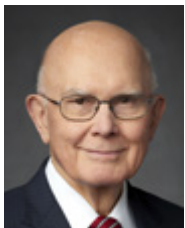
telhetőt megtettünk azért, hogy mi magunk és a családtagjaink érdemesek legyünk az örök életre. Tudom, hogy Mennyei Atyánk terve a boldogság terve. Bizonyosságot teszek arról, hogy az Ő terve lehetővé teszi mindannyiunk számára, akik minden tőlünk telhetőt megtettünk, hogy örökre egy családba pecsételjenek minket.

Tudom, hogy a Joseph Smithnek visszaállított papsági kulcsok megszakítás nélküli láncban szálltak Russell M. Nelson elnökre. Ezek a kulcsok teszik lehetővé ma a családok összepecsételését. Tudom, hogy Mennyei Atyánk tökéletes szeretettel szeret minket, az Ő lélekgyermekeit. Ezt onnan tudom, hogy Jézus Krisztus engesztelése miatt bűnbánatot tarthatunk, megtisztulhatunk, és érdemesé válhatunk arra, hogy örökre szerető családokban éljünk a mi Mennyei Atyánkkal és az Ő Szeretett Fiával, Jézus Krisztussal. Erről teszek bizonyosságot Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

### JEGYZETEK

1. Rómabeliek 8:6.
2. 4 Nefi 1:15–18.
3. Móziás 5:2.
4. Alma 36:17–19.
5. Lásd *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 411–422.
6. Lásd *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014). 179.





Szombat délutáni ülés

ELŐTERJESZTI: DALLIN H. OAKS ELNÖK  
*első tanácsos az Első Elnökségben*

# Az egyházi tiszttségviselők támogatása

Most támogatásra javaslom az egyház általános felhatalmazottait, területi hetveneseit és általános segédszervezeti elnökségeit.

Támogatásra javasoljuk Russell Marion Nelsont mint prófétát, látnokot és kinyilatkoztatót, és mint Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza elnökét; Dallin Harris Oaksot mint első tanácsost az Első Elnökségben; és Henry Bennion Eyringot mint második tanácsost az Első Elnökségben.

Akik egyetértenek, jelezzék!

Ha van, aki ellenzi, jelezze!

Támogatásra javasoljuk Dallin H. Oaksot a Tizenkét Apostol Kvórumának elnökeként, valamint M. Russell Ballardot a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnökeként.

Akik egyetértenek, jelezzék!

Ha bárki ellenzi, jelezze!

Támogatásra javasoljuk a Tizenkét Apostol Kvórumának tagjaiként a következőket: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf,

David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong és Ulisses Soares.

Akik ezzel egyetértenek, jelezzék!

Ha valaki ellenzi, hasonlóképpen jelezze!

Támogatásra javasoljuk a tanácsosokat az Első Elnökségben és a Tizenkét Apostol Kvórumát mint prófétákat, látnokokat és kinyilatkoztatókat.

Akik ezzel egyetértenek, kérem, jelezzék!

Ha van, aki ellenzi, hasonlóképpen jelezze!

Javasoljuk a következő fivérek területi hetvenesi szolgálatból való felmentését: Victorino A. Babida, L. Todd Budge, Peter M. Johnson, John A. McCune, Mark L. Pace, James R. Rasband és Benjamin M. Z. Tai eldereket.

Akik szeretnék velünk együtt a nagyrebecsülésüket kifejezni ezen fivérek elkötelezett szolgálatáért, kezük felemelésével megtehetik.

Őszinte hálánkat kifejezve felmentésre javasoljuk Tad R. Callister, Devin G. Durrant és Brian K. Ashton fivéreket, akik a Vasárnapi Iskola Általános Elnökségeként szolgáltak.

Akik velünk együtt szeretnék kifejezni köszönetüket ezen fivérek kiváló



szolgáltatáért, kérem, jelezzék!

Javasoljuk a következő fivéreket, hogy általános felhatalmazott hetvenesként szolgáljanak: Rubén V. Alliaud, Jorge M. Alvarado, Hans T. Boom, L. Todd Budge, Ricardo P. Giménez, Peter M. Johnson, John A. McCune, James R. Rasband, Benjamin M. Z. Tai, és Alan R. Walker.

Akik ezzel egyetértenek, kérem, jelezzék!

Akik ellenzik, hasonlóképpen jelezzék!

Javasoljuk a következő fiverek támogatását területi hetvenesként: Solomon I. Aliche, Guillermo A. Alvarez, Daren R. Barney, Julius F. Barrientos, James H. Bekker, Kevin G. Brown, Mark S. Bryce, A. Marcos Cabral, Dunstan G. B. T. Chadambuka, Alan C. K. Cheung, Christian C. Chigbundu, Paul N. Clayton, Karim Del Valle, Hiroyuki Domon, Mernard P. Donato, Mark D. Eddy, Zachary F. Evans, Henry J. Eyring, Sapele Fa'alogo Jr., David L. Frischknecht, John J. Gallego, Efraín R. García, Robert Gordon, Mark A. Gottfredson, Thomas Hänni, Michael J. Hess, Glenn M. Holmes, Richard S. Hutchins, Tito Ibañez, Akinori Ito, Jeremy R. Jaggi, Kelly R. Johnson, Christopher Hyunsu Kim, H. Moroni Klein, 'Inoke F. Kupu, Stephen Chee Kong Lai, Victor D. Lattaro, Tarmo Lepp, Itzcoatl Lozano, Kevin J. Lythgoe, Edgar P. Montes, S. Ephraim Msane, Luiz C. D. Queiroz, Ifanomezana Rasolondraibe, Eduardo D. Resek, Tomás G. Román, Ramon E. Sarmiento, Jonathan S. Schmitt, Vai Sikahema, Denelson Silva, Luis Spina, Carlos G. Süffert, Voi R. Taeloalii, Sergio R. Vargas és Markus Zarse.

Akik ezzel egyetértenek, kérem, jelezzék!

Ha van, aki ellenzi, jelezze!

A Vasárnapi Iskola általános elnökéként támogatásra javasoljuk Mark L. Pace-t, valamint Milton da Rocha Camargot mint első tanácsost, Jan Eric Newmant pedig mint második tanácsost.

Akik egyetértenek, jelezzék!

Ha van, aki ellenzi, hasonlóképpen jelezze!

Támogatásra javasoljuk a többi általános felhatalmazottat, területi hetvenest és a segédszervezetek általános elnökségeit a jelenlegi felállás szerint.

Akik ezzel egyetértenek, kérem, jelezzék!

Ha van, aki ellenzi, jelezze!

Nelson elnök, a szavazást tudomásul vettük. Megkérjük azokat, akik esetleg

elleneztek bármelyik javaslatot, hogy keressék fel a cövekelnöküket.

Fivérek és nővérek! Köszönjük kitartó hiteteket és az egyház vezetőiért mondott imáitokat.

Kérjük az új általános felhatalmazott hetveneseket, valamint a Vasárnapi Iskola új Általános Elnökségét, hogy foglalják el helyüket az emelvényen. ■

## Az Egyházi Könyvvizsgálói Osztály 2018. évi jelentése

BENYÚJTOTTA: KEVIN R. JERGENSEN

*az Egyházi Könyvvizsgálói Részleg ügyvezető igazgatója*

### *Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza Első Elnöksége részére*

Kedves Fivérek! Ahogy azt a Tan és a szövetségek 120. szakasza kinyilatkoztatás által előírja, a tized felett rendelkező tanács – mely az Első Elnökségből, a Tizenkét Apostol Kvórumából, valamint az Elnöklő Püspökségből áll – hagyja jóvá az egyházi pénzalapok felhasználását. Az egyházi szervezetek a jóváhagyott költségvetések, irányelvek és eljárások szerint használják fel a pénzalapokat.

Az Egyházi Könyvvizsgálói Osztály – melynek személyzete okleveles szakértőkből áll, és független minden más egyházi osztálytól – felelős a könyvvizsgálatok elvégzéséért, melyeknek célja a pénzalapok bevételeinek és kiadásainak ellenőrzése, valamint az egyházi vagyon védelmezése.

Elvégzett könyvvizsgálataink alapján az Egyházi Könyvvizsgálói Osztály azon a véleményen van, hogy minden pénzeszköz, beérkezett felajánlás, kiadás és az egyház vagyona a 2018. évben a jóváhagyott egyházi költségvetéseknek, irányelveknek és könyvelési gyakorlatnak megfelelően lett felhasználva és nyilvántartva. Az egyház a tagjainak tanított gyakorlatokat követi, miszerint éljünk anyagi lehetőségeink keretein belül, kerüljük az adósságot, és tegyünk félre a szükség idejére.

Tisztelettel benyújtja:

Egyházi Könyvvizsgálói Részleg

Kevin R. Jergensen

ügyvezető igazgató ■



M. RUSSELL BALLARD ELNÖK  
*a Tizenkét Apostol Kvórumának ügyvezető elnöke*

# Jézus Krisztus igaz, tiszta és egyszerű evangéliuma

*Isten szeretete és a felebarátaink szeretete adja a szolgálattételt, az otthonközpontú tanulást, az egyház által támogatott tanulást, valamint a szabadítás munkájának tanbéli alapját.*

Fivéreim és nővéreim! Nehéz elhinnem, hogy már 71 éve, 1948-ban volt az, amikor misszionárius voltam Angliában, és 44 éve annak, hogy a feleségemmel, Barbarával Kanadába vittük a családkunkat, ahol a Kanada Toronto Misszió elnöke voltam. Éppen ott teljesítettem szolgálatot, amikor 1976 áprilisában elhívtak a Hetvenek Első Kvórumába, majd 1985-ben váratlanul elhívtak a Tizenkét Apostol Kvórumába. A jövőbeli felmentés lehetőségét magukban hordozó korábbi elhívásaimmal ellentétben a felmentés a Tizenkettőtől most nem hangzik olyan jó lehetőségnek. Imádkozom, hogy csak akkor jöjjön el ennek a napja, miután már mindent megtettem, amire az Úr elhívott.

Visszagondolva az elmúlt 43 évben általános felhatalmazottként végzett szolgálatomra és azon kiváltságomra, hogy szolgálattételt nyújthattam Mennyei Atya gyermekeinek, még inkább felismerem, hogy Ő azt akarja, hogy minden gyermeke békességre, öröme és boldogságra leljen az életében.

Lehi próféta tanítása szerint „az emberek azért vannak, hogy örömük lehessen”<sup>1</sup>. Számos oka van annak, amiért a békesség, az öröm és a boldogság elillan tőlünk ebben az életben: szegénység, háború, természeti csapások, váratlan és kedvezőtlen fordulatok a munkahelyen vagy a családi kapcsolatainkban, illetve betegség.

Bár irányítani nem tudjuk az életünket itt a földön befolyásoló külső

erőket, ha igyekszünk az Úr Jézus Krisztus hithű tanítványává válni, akkor a körülöttünk örvénylő világi gondok ellenére is békességre, öröme és boldogságra lelhetünk.

Az egyik gyermekem egyszer így szólt: „Apa, nem tudom, hogy sikerül-e valaha is eljutnom a celesztialis királyságba.” Azt feleltem: „Mennyei Atya csak annyit kér tőlünk, hogy minden egyes nap tegyük meg a tőlünk telhető legjobbat.” Testvéreim! Napról napra tegyétek meg a tőletek telhető legjobbat, és nagyon hamar rá fogtok jönni, hogy Mennyei Atyánk ismer és szeret benneteket. És ennek tudatában – valódi tudatában – az életeteknek valós célja és értelme lesz, és eltölt benneteket az öröm és a békesség.

A Szabadító a Világ Világosságaként azt mondta, hogy „senki ne[m marad] sötétségben, a ki én bennem hisz”<sup>2</sup>.

„Jézus Krisztus az a név, amelyet az Atya adott, és nincs más név, amely által megszabadulhat[nánk];

Ezért minden embernek magára kell vennie azt a nevet, amelyet az Atya adott”<sup>3</sup>.

A szentírások azt tanítják nekünk, hogy Sátán a sötétségbe kívánja vezetni az embereket. Minden törekvése arra irányul, hogy kirekessze Jézus Krisztus és az Ő evangéliuma világosságát és igazságát. Amint azt Lehi a gyermekeinek tanította, az ördög „arra törekszik, hogy minden ember olyan nyomorult lehessen, mint ő maga”<sup>4</sup>. Ha Mennyei Atyánk munkája és dicsősége az, hogy véghez vigye „az ember



halhatatlanságát és örök életét”<sup>5</sup>, akkor Lucifer munkája pedig az, hogy véghez vigye Isten gyermekeinek nyomorúságát, és végtelen bajt hozzon rájuk. A bűn és a véték elhalványítja életünkben Krisztus világosságát, ezért is kell törekednünk arra, hogy Krisztus világosságában sütkérezzünk, mely békességet, örömet és boldogságot hoz.

Az elmúlt 18 hónapban az Úr számos csodálatos változtatás bevezetésére ihlette a prófétáját és az apostolokat. Azonban aggódom amiatt, hogy e változtatások lelki célja elvész a maguk a változások okozta izgalomban.

Joseph F. Smith ezt mondta: „Jézus Krisztus igaz, tiszta és egyszerű evangéliuma vissza lett állítva. A mi feladatunk fenntartani [azt] itt a földön.”<sup>6</sup> Hozzátette, hogy az igaz, tiszta és egyszerű evangélium „Krisztus szabadító tana”<sup>7</sup>.

Joseph Smith próféta a Hittételekben összefoglalt tanítása szerint „Krisztus Engesztelése által az egész emberiség megszabadulhat, ha engedelmessé válnak az Evangélium törvényeinek és szertartásainak”<sup>8</sup>.

Az evangélium első tantételei az Úr Jézus Krisztusba vetett hit, bűnbánat, keresztkeresés, a Szentlélek ajándéka és a mindvégig kitartás. Fivére, Hyrum azt tanította: „[P]redikáljátok újra meg újra: meglátjátok, hogy napról napra új gondolatok és még több világosság nyilatkoznak ki velük kapcsolatban! Többet tanulhattok róluk, hogy világosabban megértsétek őket. És akkor sokkal világosabban megértethetitek őket azokkal is, akiket tanítotok.”<sup>9</sup>

Leginkább úgy érthetjük meg az egyház lelki céljait, ha Krisztus igaz, tiszta és egyszerű tanításai szerint élünk, valamint alkalmazzuk a Szabadító két nagy parancsolatát: „Teljes szíveddel... szeresd az Urat, a te Istenedet... Úgy szeresd felebarátodat, mint saját magadat.”<sup>10</sup>

E két parancsolat betartása még több békesség és öröm megtapasztalására ad módot. Az Urat szeretve és szolgálva, valamint felebarátainkat szeretve és szolgálva természetes módon fogjuk még jobban érezni azt a boldogságot, melyet másként nemigen tudnánk.

Isten szeretete és a felebarátaink szeretete adja a szolgálattételt, az



otthonközpontú tanulás, az egyház által támogatott tanulás, a sabbatnapi lelki hódolat, valamint a fátyol mindkét oldalán végzett szabadítás munkájának tanbéli alapját a Segítőegyletben és az elderek kvórumában. Mindezen dolgok alapját az Isten szeretetére és a felebarátaink szeretetére felszólító isteni parancsolatok adják. Lehet-e ennél bármi alapvetőbb és egyszerűbb?

Ha az igaz, tiszta és egyszerű evangélium szerint élünk, akkor több időnk jut az özvegyek, az árvák, a magányosok, a betegek és a szegények meglátogatására. Békességre, öröme és boldogságra lelünk az életünkben, miközben az Urat és felebarátainkat szolgáljuk.

Az otthonközpontú, egyház által támogatott evangéliumi tanulást és tanulmányozást hangsúlyozó sabbatnapi változtatások lehetőséget nyújtanak lelkünk és Isten iránti odaadásunk megújítására az otthonunk falain belül. Mi lehetne ennél egyszerűbb, alapvetőbb és behatóbb? Testvérek! Látjátok, hogy az evangélium családjainkban történő tanítása és tanítása fontos módja

annak, ahogyan öröme és boldogságra lelünk az életünkben?

A sabbatnapról szólva a Szabadító azt mondta: „Mert bizony, ez a nap jelöltetted ki számodra, hogy megpihenj munkáidtól, és odaadásodat leródd a Magasságosnak”<sup>11</sup>. Majd hozzátette: „hogy örömed teljes lehessen..., az örvendezés és az ima [által, tedd meg ezeket a dolgokat,] hálaadással, vidám szívvel és arccal..., örülő szívvel és vidám arccal”<sup>12</sup>.

Figyeljétek meg e kinyilatkoztatás kulcsszavait: *öröm, örvendezés, hálaadás, vidám szív, örülő szív és vidám arc*. Számomra ez úgy hangzik, hogy a sabbatnap megtartása mosolyt kell hogy csaljon az arcunkra.

Magasztosabb és szentebb módon végezve a szolgálattételt, kérlek, gondoljátok át, mennyire lényeges az, hogy mindenkit üdvözlünk, aki eljön az egyházi gyűléseinkre, különös tekintettel az új egyháztagokra és a látogatókra. Leljük mindannyian örömeinket a himnuszok éneklésében, és nyitott szívvel és elmével, figyelmesen hallgassuk az úrvacsorai imák szavait.



A böjti és bizonyágtételi gyűléseinken elhangzó, hitről szóló bizonyágokat a püspökség egyik tagja vezeti fel, aki a boldogság tervére, valamint Krisztus igaz, tiszta és egyszerű evangéliumára összpontosító rövid bizonyágot tesz. A többiek pedig ezt a példát követik. Ne feledjük, hogy a történetek és az utazásaink során átélt kalandok elmesélésére vannak más, megfelelő helyek! Ha a bizonyágunk egyszerű, és Krisztus evangéliumára összpontosít, akkor annak megosztása által Ő lelki feltöltődést biztosít másoknak.

A hatékony szolgálattételre legjobb, ha Isten szeretetének és felebarátaink szeretetének megvilágításában tekintünk. Egyszerűen szólva azért végzünk szolgálattételt, mert szeretjük Mennyei Atyánkat és az Ő gyermekeit. A szolgálattételi erőfeszítéseink sikeresebbek lesznek akkor, ha megmaradunk az egyszerű dolgoknál. A legtöbb öröm az élet egyszerű dolgaiból származik, ezért ne gondoljuk, hogy még többet kellene hozzátennünk a kapott változtatásokhoz, melyek célja, hogy Isten gyermekeinek szívében építsük a hitet és az erős bizonyágot.

Ne bonyolítsuk a dolgokat további gyűlésekkel, elvárásokkal vagy

követelményekkel! Törekedjünk az egyszerűségre! Ebben az egyszerűségben lelték majd rá arra a békességre, öröme és boldogságra, amelyről beszélnek.

Az egyház vezetőségi céljai, amint azokat a 2. *kézikönyv* leírja, évek óta világos és egyszerű eredményekre vonatkoznak.

Idézem: „A vezetők buzdítanak minden egyháztagot, hogy nyerje el az összes létfontosságú papsági szertartást, tartsa be az azokkal járó szövetségeket, valamint váljon jogosulttá a felmagasztosulásra és az örök életre. [...]”

**Felnőttek:** Minden felnőttet arra buzdítanak, hogy legyen érdemes a templomi szertartások elnyerésére. Minden felnőttnek megtanítják, hogy kutassa fel az őseit, és végezze el értük a helyettesítő templomi szertartásokat.

**Fiatalok:** Minden fiatal férfinak segítenek felkészülni, hogy elnyerje a melkisédeki papságot és a templomi szertartásokat, továbbá segítenek érdekessé válnia a teljes idejű misszióra. Minden fiatal nőnek segítenek felkészülni, hogy érdemes legyen a szent szövetségek megkötésére és betartására, és a templomi szertartások elnyerésére. Megerősítik a fiatalokat azáltal, hogy

jelentőségteljes tevékenységeket szerveznek nekik.

**Minden egyháztag:** Segítenek a papsági és a segédszervezeti vezetőknél, egyházközönségi tanácsoknak, egyházközönségi és teljes idejű misszionáriusoknak, valamint az egyháztagoknak, hogy kiegyensúlyozott munkamegosztással, közös erővel megmentésük az egyéneket, megerősítsék a családokat és az egyházi egységeket, növeljék a papsági aktivitást, valamint megtérés, megtartás és tevékeny tétel által egybegyűjtsék Izráelt. Megtanítják





az egyháztagnak, hogy gondoskodjanak magukról és a családjukról, és hogy az Úr módján segítsenek a szegényeken és a rászorulókon.”<sup>13</sup>

Az egyházban végzett szolgálatom sok jelentős és különleges lelki élménnyel áldott meg engem. Tanúja vagyok annak, miszerint az Úr vezeti az egyházat, hogy beteljesítse az Ő céljait. A képességeimet messze meghaladó isteni útmutatást kaptam és kapok. Az evangéliumi élet örömeinek középpontjában számomra Jézus Krisztus evangéliumának igaz, tiszta és egyszerű tana áll.

Már *hat* próféta kulcsai és útmutatása alatt szolgáltam, Spencer W. Kimball elnöktől kezdve Russell M. Nelson elnökig bezárólag. Bizonyoságot teszek arról, hogy mindegyikük Isten kiválasztott prófétája. Alapvető fontosságú tanításokat tanítanak nekünk az egyházzal, valamint Krisztus evangéliumáról és tanáról. Nelson elnök lélegzetelállító ütemben viszi előre az Úr munkáját. Azért mondom, hogy „lélegzetelállító”, mert ő az egyetlen az apostolok között, aki idősebb nálam, mégis nehezen tartok lépést vele! Tanúja vagyok annak, hogy nála vannak a papsági kulcsok és rajta van Isten prófétájának palástja. Nelson elnök Jézus Krisztus igaz, tiszta és egyszerű evangéliumát tanítja. Bizonyoságot teszem, hogy Jézus a Krisztus, és ez az Ő egyháza – erről teszek alázatos bizonyoságot Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. 2 Nefi 2:25.
2. János 12:46.
3. Tan és szövetségek 18:23–24.
4. 2 Nefi 2:27.
5. Mózes 1:39.
6. Joseph F. Smith, “Principle, Not Popularity,” *Improvement Era*, July 1906, 732.
7. Joseph F. Smith, “Principle, Not Popularity,” 732.
8. Hittételek 1:3.
9. Hyrum Smith in *Mi a célom misszionáriusként? Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2008). 6.
10. Tan és szövetségek 59:5–6; lásd még 3 Mózes 19:18; 5 Mózes 6:5; Máté 22:36–40.
11. Tan és szövetségek 59:10.
12. Tan és szövetségek 59:13–15.
13. 2. *kézikönyv: Az egyház igazgatása* (2010). 3.4.



MATHIAS HELD ELDER  
*a Hetvenektől*

## Tudásra törekedni a Lélek által

*Meg kell tanulnunk nem csupán a racionális elménken, hanem a Szentlélek nagyon halk és szelíd hangján keresztül is felismerni az igazságot.*

Kedves testvérek! Az Úr többször is megmondta nekünk, hogy „tanulmányozás és hit által is”<sup>1</sup> törekedjünk a tanulásra. Nem csupán elménk logikus érvelése, hanem a Szentlélek útmutatása és sugalmazása által is kaphatunk világosságot és megérthetünk dolgokat.

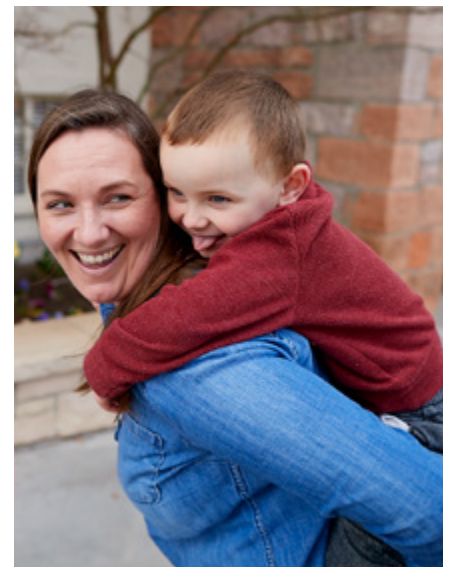
A tudás e másik forrása nem mindig volt része az életemnek.

Drága feleségem, Irene és jómagam 31 évvel ezelőtt friss házassókként csatlakoztunk az egyházhoz. Mindketten Kolumbiában nőttünk fel, de néhány hónappal a házasságkötésünk után a munkám miatt Németországba költöztünk. Nagyon fiatalok voltunk, nagy reményekkel és elvárásokkal, ez pedig egy különösen izgalmas és boldog időszak volt számunkra.

Míg én a karrieremre összpontosítottam, Irene úgy érezte, hogy kapni fogunk valamiféle mennyei üzenetet, de nem tudta, hogyan vagy mikor. Így hát mindenféle házalót beengedett az otthonunkba, bármit árultak is: enciklopédiát, porszívót, szakácskönyvet, konyhai eszközöket vagy más – ennyire várta azt a különleges üzenetet.

Egy este azt mondta, hogy bekopogtatott hozzánk két sötét öltönyös fiatalember, és neki az volt az egyértelmű benyomása, hogy be kell engednie őket. Azt mondták, hogy Istenről akarnak vele beszélni, és majd visszajönnek, amikor én is otthon vagyok. Vajon lehetséges, hogy ez a várva várt üzenet?

Elkezdtek látogatni minket; az útmutatásukat követve olvastuk a



szentírásokat és megértettük Jézus Krisztus elengedhetetlen fontosságát a mi Szabadítónkként és Megváltónkként. Hamarosan bántuk már, hogy csecsemőként megkereszteltek minket, mivel az nem egy tudatosan kötött szövetség volt. Ha azonban újra megkeresztelkedünk, az azt is jelenti majd, hogy ennek az új egyháznak a tagjai leszünk, úgyhogy tényleg mindent meg kellett értenünk róla.

De honnan tudhatnánk, hogy tényleg igaz-e mindaz, amit a misszionáriusok a Mormon könyvről, Joseph Smithről és a szabadítás tervéről mondanak nekünk? Nos, az Úr szavából világossá vált számunkra, hogy a „gyümölcsseikről ismer[hetjük] meg őket”<sup>2</sup>. Így hát módszeresen elkezdtek megvizsgálni az egyházat, vagyis a racionális elménk segítségével szemlélni ezeket a bizonyos gyümölcsöket. Mit láttunk? Nos, a következőket:

- Barátságos és boldog embereket, valamint csodálatos családokat, akik értették, hogy ebben az életben öröm is jár nekünk, nem csupán szenvedés és gyötrelm.
- Egy olyan egyházat, melynek nincs fizetett papsága, hanem ahol maguk az egyháztagok vállalnak megbízásokat és feladatokat.
- Egy olyan egyházat, ahol mindenek Jézus Krisztus és a családok állnak a középpontjában, ahol az egyháztagok havonta egyszer böjtölnek és felajánlással segítik a szegényeket és a szűkölködőket, ahol támogatják az egészséges szokásokat, arra tanítva minket, hogy tartózkodjunk az ártalmas szerektől.

Továbbá:

- Tetszett nekünk a személyes fejlődésre, a képzettségre, a kemény munkára és az önállóságra fektetett hangsúly.
- Megismertük a figyelemre méltó emberbaráti programot.
- És lenyűgöztek minket az általános konferenciák a csodálatos zenével és az ott elhangzó mélyreható lelki tantételekkel.

Mindezek láttán semmi hibát nem találtunk az egyházban. Ellenkezőleg – nagyon is tetszett mindaz, amit láttunk. Mi azonban még mindig nem tudtunk úgy dönteni, hogy megkeresztelkedünk, mert előtte mindent tudni akartunk.

Ám az Úr még habozásunk közepette is türelmesen felkészített minket, formált bennünket és segített nekünk felfedezni azt, hogy nem csupán a racionális elménken, hanem a Szentlélek halk, szelíd hangján keresztül is – mely főleg a szívünkhöz szól – meg kell tanulnunk felismerni az igazságot.

Ezt a hangot és az általa keltett érzést 10 hónappal az evangélium megismerése után egy olyan estén tapasztaltuk meg, amikor a Móziás 18-ban ezt olvastuk: „[M]ivel szeretnénk... egymás terheit viselni..., és megvizsgálni azokat, akik vigasztalásra szorulnak, ... ha ez szívetek vágya, akkor mit tudtok felhozni az ellen, hogy az Úr nevében megkeresztelkedjete?”<sup>3</sup>

Ez a rész a Mormon könyvből a szívünkig és a lelkünkig hatolt, és hirtelen éreztük és tudtuk, hogy valójában nincs olyan ok, amiért ne keresztelkedhetnénk meg. Felismertük, hogy az ezekben a versekben említett vágyak a



mi szívünk kívánságai is, és hogy igazából csak ezek a dolgok számítanak. Fontosabbak annál, hogy mindent értsünk, mert már eleget tudunk. Mindig is szerető Mennyei Atyánk vezérlő kezére támaszkodtunk, és biztosak voltunk benne, hogy továbbra is vezérelni fog minket.

Így hát még azon a napon kitértük a keresztelőküldetés időpontját, és hamarosan meg is keresztelkedtünk végre!

Mit tanultunk ebből?

Először is megtanultuk, hogy teljes mértékben bízhatunk szerető Mennyei Atyánkban, aki folyamatosan megpróbál segíteni nekünk azzá válni, akivé tudja, hogy válhatunk. Bebizonyosodott számunkra e szavainak mélyreható igazsága: „Sort sorra, előírást előírásra, itt egy kicsit és ott egy kicsit adok az emberek gyermekeinek; és áldottak azok, akik hallgatnak előírásaimra..., mert bölcsességet tanulnak; mert annak, aki befogadja, többet adok”<sup>4</sup>.

Másodszor pedig megtanultuk, hogy a racionális elménk mellett a tudás megszerzésének egy másik dimenziója is adhat nekünk újmutatót és megértethet velünk dolgokat. Ez pedig az Ő Szent Lelkének a mi szívünkhöz és elménkhez is szóló halk és gyengéd hangja.

Szeretném a látóképességünkhöz hasonlítani ezt a tantételt. Mennyei Atyánk nem csupán egy, hanem két szem is adott nekünk. Bár egy szemmel is elég jól látunk, a másik szem további perspektívát nyújt nekünk. Amikor az agyunk összeilleszti a két perspektívát, ez kiadja a környezetünk háromdimenziós képét.

Hasonlóképpen az információforrásból is kettőt kaptunk: egyet a testi, egyet pedig a lelki képességeinken keresztül. Az elménk a testi érzékszerveinken, illetve a gondolkodásunkon keresztül ellát minket egy észleléssel. Ellenben az Atya a Szentlélek ajándékán keresztül egy további látásmódot is ad nekünk, mely tulajdonképpen a legfontosabb és legigazabb, mert közvetlenül Őtől érkezik. Miután azonban a Lélek gyakran csak nagyon finoman suttog, sokakban nem tudatosul ez a másik forrás.



Amikor a lelkünkben összeáll ez a két perspektíva, akkor a teljes kép úgy mutatja meg a dolgok valóságát, ahogyan azok ténylegesen vannak. Sőt, a Szentlélek további perspektíváján keresztül bizonyos „realitásokról” – melyekről kizárólag a szellemi felfogásunk alapján alkottunk képet – kiderülhet, hogy félrevezetőek vagy egyszerűen hamisak. Ne feledjétek Moróni szavait: „a Szentlélek hatalma által minden dolgot illetően tudhatjátok az igazat”<sup>5</sup>!

Egyháztagságom 31 éve alatt sokszor megtapasztaltam már, hogy ha kizárólag a racionális elménkre támaszkodunk, és megtagadjuk vagy elhanyagoljuk a lelki felismeréseket, melyeket a Szentlélek suttogásai és benyomásai által kaphatunk, akkor az olyan, mintha csupán egy szemmel élnénk az életünket. Mi azonban jelképesen szólva „két szemet” kaptunk. Csakis a két nézőpont kombinációja adhatja meg nekünk minden igazság és az életünkben tapasztalt dolgok összességének igazi és teljes képét, és értetheti meg velünk

teljes egészében és mélyrehatóan azt, hogy egy élő Mennyei Atya gyermekeiként kik vagyunk és mi a célunk.

Eszembe jut, mit tanított nekünk Russell M. Nelson elnök egy évvel ezelőtt, amikor ezt mondta: „Az eljövendő napokat... nem lehet majd lelkileg túlélni a Szentlélek útmutató, irányító, vigasztaló és állandó hatása nélkül.”<sup>6</sup>

Teljes mértékben megbizonyosodtam arról, hogy:

- Van egy szerető Atyánk a mennyben, és mi mindannyian beleegyeztünk abba, hogy egy isteni terv részeként erre a földre jöjjünk.
- Jézus a Krisztus; Ő él, és Ő az én Szabadítóm és Megváltóm.
- Joseph, egy egyszerű parasztleány, elhívást kapott, hogy azzá a hatalmas prófétává váljon, aki bevezette az idők teljességének eme adományozási korszakát, annak minden kulcsával, hatalmával, valamint Isten szent papságának felhatalmazásával együtt.
- A Mormon könyve egy második tanúbizonyosság Jézus Krisztusról,

és a családok rendeltetése az, hogy örökre együtt maradjanak.

- Urunk, Jézus Krisztus vezeti ezt az egyházat, az Ő visszaállított egyházát, az élő prófétánk, Russell M. Nelson elnök által.

Sok más becses igazsággal együtt ezek az igazságok lelki építőkövei lettek annak, akivé Isten segítségével válok. És örömmel várom azt a sok új tanítást, melyet Ő nekem – és nektek – szán, miközben áthaladunk ezen a csodálatos életen, és tanulunk, „még hozzá tanulmányozás és hit által is”.

Ezekről a dolgokról tudom, hogy igazak, és bizonyoságot teszek róluk, Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Lásd Tan és szövetségek 109:7; lásd még Tan és szövetségek 88:118.
2. 3 Nefi 14:16.
3. Móziás 18:8–10.
4. 2 Nefi 28:30.
5. Moróni 10:5.
6. Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 96.



NEIL L. ANDERSEN  
a Tizenkét Apostol Kvórumából

## A hit szeme

*Ha megválogatjuk, hogy mit fogadunk el a kiáltványból, akkor azzal elhomályosítjuk az örök látómezőnket, mert túl nagy fontosságot tulajdonítunk az itt és most szerzett tapasztalatainknak.*

Nem sokkal a keresztre feszítése előtt Jézust Pilátus elé vitték a törvényházban. „Te vagy a Zsidók királya?” – kérdezte tőle leereszkedően Pilátus. Jézus így felelt: „Az én országom nem e világból való. [...] Én azért... jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, a ki az igazságból való, hallgat az én szómra.”

Pilátus cinikusan azt kérdezte: „Micsoda az igazság?”<sup>1</sup>

A mai világban a „Mi az igazság?” kérdés fájdalmasan összetett lehet a világi elme számára.

A Google keresés erre a kérdésre egymilliónál is több választ ad. A mobiltelefonunkon egy téglából és habarcsból épült könyvtár összes könyvében fellelhetőnél is több információ áll rendelkezésünkre. Információ- és vélemény-túlterheltségben élünk. Bármerre

fordulunk, vonzó és csábító hangok szegődnek nyomunkba.

Napjaink fejtelenségének fogságában nem is csoda, hogy oly sokan hagyatkoznak Prótagorasznak e 2500 évvel ezelőtt Szókratészhez intézett szavaira: „Ami neked igaz – mondta –, az neked igaz, ami pedig nekem igaz, az nekem igaz.”<sup>2</sup>

### Igazság Jézus Krisztus visszaállított evangéliumán keresztül

Jézus Krisztus visszaállított evangéliumával megáldva alázatosan kijelentjük, hogy vannak olyan dolgok, amelyek teljes mértékben és maradéktalanul igazak. Ezek az örök igazságok Isten minden fia és leánya számára ugyanazok.

A szentírások azt tanítják, hogy „az igazság a dolgok ismerete úgy, ahogy azok vannak, és ahogy azok voltak, és ahogy azok el fognak jönni”<sup>3</sup>. Az igazság hátra és előre is tekint, kitágítva a mi saját apró időbeli pontunk látószögét.

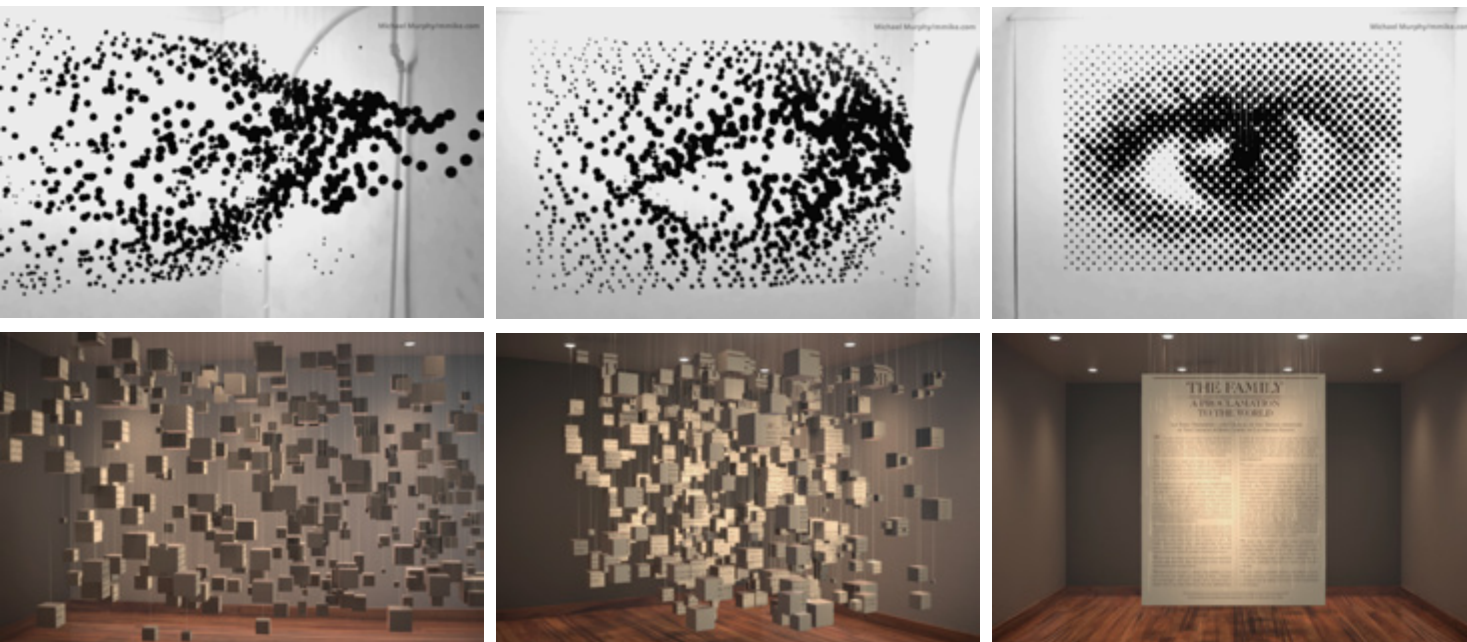
Jézus azt mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet”<sup>4</sup>. Az igazság megmutatja nekünk az örök élethez vezető utat, amely kizárólag a mi Szabadítónk, Jézus Krisztus által adatik meg. Nincs más út.

Jézus Krisztus megtanítja nekünk, hogyan éljünk, és engesztelése, valamint feltámadása által megbocsátást kínál nekünk a bűneinkre, valamint halhatatlanságot a fátyolon túl. Ez teljes mértékben igaz.

Az Ő tanítása szerint nem számít, hogy gazdagok vagyunk vagy szegények, kiemelkedőek vagy ismeretlenek, kifinomultak vagy egyszerűek. Inkább arra kell törekednünk a halandóságban, hogy megerősítsük az Úr Jézus Krisztusba vetett hitünket, a gonosz helyett a jót válasszuk, és betartsuk a parancsolatait. Bár ünnepeljük a tudomány és az orvoslás újításait, Isten igazságai messze meghaladják ezeket a felfedezéseket.

Az örökkévalóság igazságaival szemben mindig is ott állt rengeteg hamisítvány, melyek célja, hogy elvonják Isten gyermekeinek figyelmét az igazságról. Az ellenség érvei mindig ugyanazok. Hallgassátok meg ezeket a 2000 évvel elhangzott érveket:





*Ha a hit szemén keresztül nézve, imádságos lélekkel átgondoljuk a családkiáltványt, akkor jobban megértjük, hogyan kapcsolódnak gyönyörűen egymáshoz és támogatják egymást annak tantételei, és miként fedik fel Atyánk gyermekeire vonatkozó tervét.*

„Nem tudhattok olyan dolgokról, melyeket nem láttok... bármit tesz az ember, az nem bűn.”

Nem Isten áld meg benneteket, hanem „minden ember a saját tehetsége szerint boldogul”<sup>5</sup>.

Nem logikus, hogy „egy olyan lény, mint... Krisztus, Isten Fia le[gyen]”<sup>6</sup>.

Amit hisztek, az balga hagyomány, „őrült... elmétek zavara”<sup>7</sup>. Pont úgy hangzanak, mint napjainkban, nemdebar?

Az evangélium visszaállításával Isten módot adott nekünk az alapvető lelki igazságok elsajátítására és ismeretére. A szentírásokon, a személyes imáinkon és saját tapasztalatainkon, az élő próféták és apostolok tanácsain keresztül, valamint azon Szentlélek útmutatása által tanuljuk meg ezeket, aki segíthet nekünk „minden dolgot illetően” tudni az igazat<sup>8</sup>.

### **Az igazság lelkileg ismerhető fel**

Ha lelkileg törekszünk rá, akkor igenis ismerhetjük Isten dolgait. Pál azt mondta: „az Isten dolgait sem ismeri senki, csak ha vele van Isten Lelke. [...] [Mert ezek] lelki módon ismerhetők fel.”<sup>9</sup>

Nézzétek meg Michael Murphy e műalkotását! Ebből a szemszögből nézve nem is nagyon hinnétek el, hogy

az emberi szem művészi ábrázolása. Ha azonban más nézőpontból szemlélitek a pontokat, akkor meglátjátok a művész alkotásának szépségét.

Hasonlóképpen, Isten lelki igazságait is a hit szemének nézőpontjából látjuk meg. Pál azt mondta: „Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelki képen ítéltetnek meg.”<sup>10</sup>

A szentírások, az imáink, a saját tapasztalataink, a mai próféták, valamint a Szentlélek ajándéka a földi utazásunkhoz szükséges lelki nézőpontot biztosítanak számunkra az igazságra vonatkozóan.

### **A kiáltvány a hit szemével nézve**

Nézzük meg a családról szóló kiáltványt a hit szemén keresztül!

Gordon B. Hinckley elnök ezzel a kijelentéssel mutatta be A család: Kiáltvány a világhoz című dokumentumot: „Oly sok álokoskodást adnak el igazságként, oly sok megtévesztés uralkodik a normák és értékek terén, és olyannyira kezdi lassan bemocskolni a világot a kísértés és csábítás, hogy mi úgy érezzük, óva kell intenünk és figyelmeztetnünk kell [benneteket].”<sup>11</sup>

A kiáltvány így kezdődik: „Minden emberi lény – férfi és nő – Isten képmására teremtett. Mindegyikük mennyei szülők szeretett lélekfia vagy lélekleánya, és mint ilyenek, isteni természettel és rendeltetéssel rendelkeznek.”

Ezek örök igazságok. A mi létezésünk nem valamiféle természeti véletlen műve.

Szeretem e szavakat: „A halandó élet előtti birodalomban a lélekfiak és lélekleányok Mennyei Atyjukként ismerték Istent és hódoltak Neki, valamint elfogadták tervét”<sup>12</sup>.

Már a születésünk előtt is éltünk. Egyéni azonosságunk örökre belénk vésődött. Átvalunk nem teljesen értett módokon a halandóság előtti világban lejátszódó lelki fejlődésünk hatással van arra, hogy itt kik vagyunk.<sup>13</sup> Elfogadtuk Isten tervét. Tudtuk, hogy a földön nehézségeket, fájdalmat és bánatot fogunk megtapasztalni.<sup>14</sup> Azt is tudtuk, hogy el fog jönni a Szabadító, és ha méltónak bizonyulunk, akkor feltámadunk és „dicsőség adatik fejü[n]kre örökkön örökké”<sup>15</sup>.

A kiáltvány egyértelműen fogalmaz: „Kijelentjük, hogy a halandó élet megteremtésének módját Isten jelölte ki. Megerősítjük az élet szent voltát, és Isten örökkévaló tervében játszott fontos szerepét.”



Atyánk terve gyermekek világra hozatalára buzdítja a férjet és a feleséget, és arra kötelez minket, hogy szólaljunk fel azok védelmében, akik még nem születtek meg.

### A kiáltvány tantételi gyönyörűen összekapcsolódnak

Ha megválogatjuk, hogy mit fogadunk el a kiáltványból, akkor azzal elhomályosítjuk az örök látómezőnket, mert túl nagy fontosságot tulajdonítunk az itt és most szerzett tapasztalatainknak. Ha a hit szemén keresztül imádságos lélekkel átgondoljuk a kiáltványt, akkor jobban megértjük, hogyan kapcsolódnak egymáshoz és támogatják egymást gyönyörűen a tantételek, felfedve Atyánk gyermekeire vonatkozó tervét.<sup>16</sup>

Vajon valóban meg kellene lepőd-nünk, amikor az Úr prófétái kijelentik az Ő akaratát, és némelyek számára még maradnak kérdések? Persze vannak, akik azonnal elutasítják a próféták szavát,<sup>17</sup> azonban mások imádságos lélekkel átgondolják szinte kérdéseiket – olyan kérdéseket, amelyek türelemmel és a hit szemével rendeződni fognak. Ha a kiáltvány egy másik évszázadban lett volna kinyilatkoztatva, akkor is lettek volna kérdések, csupán a mai kérdésektől eltérőek. A próféták egyik célja éppen az, hogy segítsenek nekünk megválaszolni a szívből jövő kérdéseket.<sup>18</sup>

Mielőtt az egyház elnöke lett volna, Russell M. Nelson elnök azt mondta: „A próféták látják, mi következik. Látják,

milyen szívfájdító veszélyeket helyeztél vagy helyez majd az ellenség az utunkba. A próféták az előttünk álló hatalmas lehetőségeket és kiváltságokat is látják, melyek azokra várnak, akik *az engedelmesség szándékával* hallgatják őket.”<sup>19</sup>

Bizonyságot teszek az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvóruma egységes hangjának igazságáról és lelki erejéről.

### A világ hátat fordít

Életem folyamán drámai változást láttam bekövetkezni abban, amit a világ hisz a kiáltványban tanított számos tantétellel kapcsolatban. Tizenéves koromban és a korai házasségeim idején a világban sokan hátat fordítottak az Úr azon normájának, amit mi a nemi erkölcsösség törvényének nevezünk, mely szerint csak a törvényesen házasságot kötött férfi és nő között létesíthető szexuális kapcsolat. A 20-as és 30-as éveimben sokan hátat fordítottak a meg nem született gyermekek szent védelmének, és egyre elfogadottabbá vált az abortusz. Mostanában sokan hátat fordítanak Isten azon törvényének, mely szerint a házasság a férfi és a nő közötti szent egység.<sup>20</sup>

Annak látványa, hogy mennyien hátat fordítanak az Úr által felállított korlátoknak, arra a napra emlékeztet minket, amikor Kapernaumban a Szabadító kijelentette az Ő isteni voltát, és sajnálatos módon „sokan... az ő tanítványai közül [elmentek]”.

A Szabadító a Tizenkettekhez fordult: „Vajjon ti is el akartok-e menni?”

Péter így válaszolt:

„Uram, kihez mehetnénk? Örök életnek beszéde van te nálad.

És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.”<sup>21</sup>

### Nem mindenki illik bele tökéletesen a kiáltványba

Az idősök és a fiatalok között is sokan vannak, akik hűek és igazak Jézus Krisztus evangéliumához, bár jelenlegi tapasztalataik nem illenek tökéletesen bele a családra vonatkozó kiáltvány kereteibe: gyermekek, akiknek életét válás rázza meg; fiatalok, akiknek a barátaik gúnyt űznek a nemi erkölcsösség törvényéből; elvált férfiak és nők, akiken komoly sebeket ejtett a házastársuk hűtlensége; férjek és feleségek, akiknek nem lehetnek gyermekeik; olyan férfiak és nők, akiknek házastársa nem osztja velük a visszaállított evangéliumba vetett hitüket, egyedülálló nők és férfiak, akik különféle okokból nem tudtak házasságot kötni.

Van egy nagyra becsült barátom, akit már majdnem 20 éve ismerek, és azért nem kötött házasságot, mert a saját neméhez vonzódik. Hű maradt a templomi szövetségeihez, gyarapította kreatív és szakmai tehetségeit, és nemes szolgálatot végez mind az egyházban, mind pedig a közösségben. Nemrég így szólt hozzám: „Együtt tudok érezni azokkal, akik az én helyzetemben úgy döntenek, hogy nem tartják be a nemi

erkölcsösség törvényét a világban, melyben élünk. Am nem azt kérte-e tőlünk Krisztus, hogy ne legyünk »e világból« valók? Nyilvánvaló, hogy Isten normái eltérnek a világ normáitól.”

Az emberek törvényei gyakran átlépik az Isten törvényei által szabott határokat. Akik Isten kedvében kívánnak járni, azoknak minden bizonnal szükségük van hitre, türelemre és szorgalomra.<sup>22</sup>

A feleségem, Kathy, és jómagam, ismerünk egy mostanra a 40-es évei közepén járó egyedülálló nővért, aki nagyon tehetséges a szakmájában és derekasan szolgál az egyházközségében. Isten törvényeit is betartja. Azt írja:

„Álmodoztam a napról, amikor megadatik nekem egy férj és gyermekek áldása. Még mindig várok. Időnként a helyzetem az elfeledettség és az egyedüllét érzéseit kelti bennem, azonban megpróbálok nem arra összpontosítani, amim nincs, hanem arra, amim van, és arra, hogy miként segíthetek másoknak.

A tágabb családban, az egyházközségemben és a templomban végzett szolgálat segít nekem ebben. Nem vagyok sem elfeledve, sem egyedül, mert része vagyok – mindannyian részei vagyunk – egy nagyobb családnak.”

### Van Valaki, aki megért

Némelyek azt mondják: „Te nem érted a helyzetemet.” Lehet, hogy én nem értem, de bizonyosságot teszek arról, hogy van Valaki, aki érti.<sup>23</sup> Van Valaki, aki a kertben és a kereszten hozott áldozata révén ismeri a terheiteket.

Megígérem nektek, hogy ha keressétek Őt és betartjátok a parancsolatait, akkor meg fog áldani benneteket és felemeli azokat a terheket, amelyeket egyedül túl nehéz viselni. Örök barátokat és szolgálati lehetőségeket fog adni nektek. Ami pedig még ennél is fontosabb, el fog tölteni benneteket az Ő Szent Lelkének erőteljes lelkeségével, és rátok fogja ragyogtatni az Ő mennyei jóváhagyását. Egyetlen olyan döntést, egyetlen olyan alternatívát sem érdemes fontolóra vennünk, mely megtagadná a Szentlélek társaságát vagy az örökkévalóság áldásait.

Tudom, hogy a Szabadító él. Tanúságot teszek arról, hogy Ő minden igazán lényeges igazság forrása, és minden olyan áldást be fog teljesíteni, melyet megígért azoknak, akik betartják a parancsolatait. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

### JEGYZETEK

1. János 18:33, 36–38.
2. William S. Sahakian and Mabel Lewis Sahakian, *Ideas of the Great Philosophers* (1966), 28.
3. Tan és szövetségek 93:24.
4. János 14:6.
5. Alma 30:15, 17.
6. Hélamán 16:18.
7. Lásd Alma 30:14, 23, 27.
8. Moróni 10:5.
9. Joseph Smith Translation, 1 Corinthians 2:11 [in 1 Corinthians 2:11, footnote c]; 1 Corinthians 2:14.
10. 1 Korinthusbeliek 2:14.
11. Gordon B. Hinckley, “Stand Strong against the Wiles of the World,” *Ensign*, Nov. 1995, 100. Russel M. Nelson elnök nemrégiben elmagyarázta a kiáltvány történetének egy részét, melyet Sheri Dew az *Insights from a Prophet's Life: Russell M. Nelson* (2019), 208 című írásában foglalt össze.

„1994-ben egyik nap a Tizenkét Apostol Kvóruma a Salt Lake templom tanácstermében a családöt övező témák megtárgyalásával töltötte a napot. Mindent megfontoltak, a mindent egyre jobban elárasztó pornográfától a várhatóan felbukkanó különböző családellenes törvényekig. Ez a beszélgetés nem volt új, azonban aznap az egész napirend ezt az életbe vágó témát járta körül.

A Tizenkettek a tant és az irányelveket is átnézték, átgondolva azokat a dolgokat, amelyek nem változhatnak – a tant –, és azokat a dolgokat, amelyek viszont igen – az irányelveket. Megbeszéltek olyan témákat, melyeket közeledni láttak, köztük az egyre fokozódó társadalmi nyomást a melegházasság és a transzneműek jogainak elfogadására. »Azonban nem csupán ezt láttuk – fejtette ki Nelson elder. – Láttuk még különböző közösségeknek a szexuális tevékenységekre vonatkozó normák és korlátok elvetésére irányuló erőfeszítéseit. Láttuk a nemek összevisszaságát. Láttuk mindezek eljövételét.«

Ez a szerzőgazdó beszélgetés a következő időszakban lezajló más beszélgetésekkel együtt annak elhatározásához vezetett, hogy a Tizenkettek készítsenek egy dokumentumot – esetleg egy kiáltványt –, mely felvázolja az egyház álláspontját a család vonatkozásában, és nyújtásuk be megfontolásra az Első Elnökséghez” (Sheri Dew, *Insights from a Prophet's Life: Russell M. Nelson* [2019], 208).

12. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2017. máj. 145.
13. Dallin H. Oaks elnök azt mondta: „Azon halandók seregei, akik megszülettek erre a földre, mind az Atya tervét választották és harcoltak érte. Sokan közülünk szövetséget is kötöttek az Atyával arra vonatkozóan, hogy mit teszünk majd a halandóságban. Olyan módokon, amelyek még nem lettek kinyilatkoztatva, a lélekvilágban véghezvitt tetteink hatással vannak ránk a halandóságban” (“The Great Plan of Happiness,” *Ensign*, Nov. 1993, 72).
14. Lásd Dallin H. Oaks: Az igazság és a terv. *Liahóna*, 2018. nov. 25–28.
15. Ábrahám 3:26.
16. Dallin H. Oaks elnök azt mondta:

„A megtért utolsó napi szentek hisznek abban, hogy a közel negyed évszázada kiadott és mára már számtalan nyelvre lefordított családkialtványban az Úr újból kihangsúlyozza azokat az evangéliumi igazságokat, amelyekre szükségünk van ahhoz, hogy a családot érő mostani kihívások közepette megtartsanak minket. [...]

Tanúságot teszem arról, hogy a családkialtvány örök igazság kijelentése – az Úr akarata gyermekei számára, akik az örök életre törekednek. Ez képezte az egyház tanításának és gyakorlatának alapját az elmúlt 22 esztendő során, és ez továbbra is így lesz. Tekintsétek hát annak, tanítsátok, éljétek annak megfelelően, és áldottak lesztek, amint az örök élet felé törekedtek előre. [...]

Úgy hiszem, hogy a családkialtvány iránti hozzáállásunk, illetve a kiáltvány használata e nemzedék egyik próbatétele. Imádkozom, hogy minden utolsó napi szent szilárdan kiállja ezt a próbatételt” (A terv és a kiáltvány. *Liahóna*, 2017. nov. 30–31.).



17. Russell M. Nelson elnök azt mondta: „Vannak, akik bigottnak címkéznek minket, azonban azok a bigottak, akik nem engedik meg nekünk, hogy úgy érezzünk, ahogy érünk, hanem azt akarják, hogy úgy érezzünk, ahogy ők éreznek. A mi álláspontunk veleje a nemi erkölcsösség törvénye. A tízparancsolat még mindig érvényben van. Soha nem lett visszavonva. [...] Nem a mi előjogunk megváltoztatni az Isten által hozott törvényeket” (in Dew, *Insights from a Prophet's Life*, 212).
18. „Bár a családot világszerte támadják, a családkiáltványban megfogalmazott igazságok meg fognak erősíteni benneteket. Nektek, nemes születési előjoggal rendelkező csodálatos fiataloknak, meg kell értenetek, milyen messzemenő következményekkel bírnak a társadalmi jelenlegi csatározásai már magának a házasság meghatározásának tekintetében is. A mostani vita arról a kérdésről is szól, hogy vajon házasságot köthet-e két azonos nemű ember. Ha kérdéseket van arról, hogy mi az egyház állásfoglalása erről vagy bármilyen más fontos kérdésről, imádságos lélekkel elmélkedjétek el róla, és fogadjátok meg az egyház most következő októberi általános konferenciáján elhangzó prófétai üzeneteket. Ezek a sugalmazott beszédek, valamint a Szentlélektől kapott inspiráció teljesebb és igazabb megértést nyújtanak majd elmétekben” (Russell M. Nelson: Nemes születési előjoggal rendelkező fiatalok: Mit fogtok választani? (EOSZ Áhítat fiatal felnőtteknek, 2013. szept. 6., broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.)
19. Russell M. Nelson: Álljatok igazi millenárisokként! *Liahóna*, 2016. okt. 53.
20. Nelson elnök azt mondta: „A törvények alkotása, újraalkotása és betartatása közben a kormányokat azonban erősen befolyásolják a társadalmi trendek és világi filozófiák. Függetlenül azonban attól, hogy milyen polgári törvényeket hoznak, az Úr házasságra és erkölcsre vonatkozó törvényét *nem lehet megváltoztatni*. Ne feledjétek: a bűn Isten szemében akkor is bűn marad, ha az emberek azt törvényesnek kiáltják ki.” (Vö. Döntések az örökkévalóságra. *Liahóna*, 2013. nov. 108.)
21. János 6:66–69.
22. Lásd Alma 32:41–43. Mindig is nagy hatással volt rám az, hogy ebben a hitünk növeléséről szóló nagyszerű fejezetben az utolsó három vers mindegyike együtt említi a hit, a türelem és a szorgalom erőnyeit.
23. Lásd Alma 7:12; Jézus Krisztus nem csak a bűneinkért szenvedett, hanem a gyengeségeinkért is: „És magára veszi a halált, hogy megoldhassa a halál kötelékeit, amelyek népét lekötözik; és magára veszi a gyengeségeiket, hogy bensője irgalommal telhessen meg, a test szerint, hogy a test szerint tudhassa, hogyan segítse meg népét a gyengeségeik szerint.” (A *gyengeség* szinonimái: *betegség, esenéltség, nyomorúság, hiányosság*.) Lásd Tan és szövetségek 88:6: „...aki felemelkedett a magasságba, amint mindenek alá le is ereszkedett, amelynek folytán minden dolgot felfogott, hogy ő mindenben és mindenben keresztül ott lehessen, az igazság világossága”.



TAKASHI WADA ELDER  
a Hetvenektől

## Krisztus szavain lakmározva

*Krisztus szavain bármikor, bármilyen körülmények között lakmározhatunk, ha felkészítjük a szívünket.*

Mennyei Atyánk szeret bennünket. Tökéletes tervet készített, hogy élvezhessük az Ő áldásait. Ebben az életben mindnyájunkhoz szól a felkérés, hogy jöjjünk Krisztushoz és fogadjuk be Jézus Krisztus visszaállított evangéliumát a keresztelkedés, a Szentlélek ajándékának elfogadása, valamint a hithű, evangélium szerinti élet révén. A keresztelkedés iránti elkötelezettségünket Nefi a „szoros és keskeny ösvényre” lépés hasonlatával szemlélteti, és emlékeztet bennünket arra, hogy továbbra is „Krisztusba vetett állhatatossággal... törekedj[ünk] előre..., Krisztus szaván

lakmározva, és mindvégig [tartsunk ki]” azért, hogy elnyerjük mindazon áldásokat, melyeket Mennyei Atya tartogat számunkra (2 Nefi 31:19–20).

Nefi arra is felhívja a figyelmünket, hogy ha Krisztus szavain lakmározunk, akkor azok „minden olyan dolgot meg fognak mondani [nekünk], amit meg kell tenn[ünk]” (2 Nefi 32:3), és az „ellen-ség... tüzes nyilai[nak]” (1 Nefi 15:24) legyőzésére is hatalmat fogunk kapni.

### Mit jelent a lakmározás?

Amikor fiatal voltam, azt gondoltam, hogy a lakmározás csupán egy







rizsből, szusiból és szójaszószból álló kiadós étkezést jelent. Ma már tudom, hogy a valódi lakmározás több, mint a finom ételek pusztá élvezete: alkalom az öröm megélésére, testünk táplálására, az ünneplésre, az osztozásra, a családunk és a szeretteink iránti szeretetünk kimutatására, az Istennek való köszönetnyilvánításra, valamint a kapcsolataink gazdagítására bőséges és ínycsiklandó ételek mellett. Úgy hiszem, hogy amikor Krisztus szavain lakmározunk, ehhez hasonló élményre kell gondolnunk. A szentírásokon való lakmározás nem csupán azok olvasásából áll. Valódi örömet kell hoznia az életünkbe, és gazdagítania kell a Szabadítóval való kapcsolatunkat.

Ezt a Mormon könyve világosan tanítja. Idézzétek csak fel Lehi álmát, melyben egy fát látott, „amelynek gyümölcse kívánatos..., hogy boldoggá tegye az embert.” Ez a gyümölcs Isten szeretetét jelképezi, és amikor Lehi megkóstolta, érezte, hogy „az [édes], felülmúlva mindazt, amit addig valaha is megízlelt”. Érezte, hogy „lelk[ét] rendkívül nagy örömmel töltötte el”, és hogy olyasvalami volt, amit a családjával is meg akart osztani (1 Nefi 8:10–12).

Amikor lakmározunk, valószínűleg arra is rájövünk, hogy az általunk fogyasztott étel mennyisége vagy milyensége talán nem is számít, amennyiben hálával van tele a szívünk. A vadonban Lehi családja nyers húson

élt, azonban Nefi ekképp jellemezte ezt a nehéz megpróbáltatást: „[O]ly nagyok voltak... az Úr áldásai”, hogy „asszonyaink... erősek voltak...”, és már az utazásaikat is [el tudták] zúgolódás nélkül viselni” (1 Nefi 17:1–2).

A lakmározás olykor magában foglalja a kísérletezést és a kóstolást. Alma beszél arról, milyen az, amikor elültetünk egy jó magot a szívünkbe. Miközben kísérletet teszünk vele, látni fogjuk, hogy a mag kezd „élvezetes lenni” (lásd Alma 32:28–33).

### **Krisztus szavain lakmározva**

A Krisztus szavain való lakmározás áldásai erőteljesebb és sorsfordítóak. Szeretném, ha ezek közül hármat megpróbálnátok alkalmazni az életetekben.

Először is: Krisztus szavai segíthetnek „gyarapít[anunk] a kinyilatkoztatás elnyerésére irányuló lelki képessége[inket]” (Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 96.), és biztonságban végigvezethetnek minket az életünkön. Mormon azt tanítja, hogy Krisztus szavai „nagy valószínűséggel igazságos dolgok megtételére [viszik] rá az embereket”, és erőteljesebb hatásuk van, mint bárminek, ami kard által viheto véghez (lásd Alma 31:5). Amint a saját kihívásaimra vonatkozóan kutattam Isten bölcsességét, minden egyes alkalommal, amikor próbára tettem „Isten szavának

a hatását” (Alma 31:5), sugalmazottnak és képesnek éreztem magam arra, hogy bölcs döntéseket hozzak, felülkerekedjek a kísértéseken, illetve a Krisztusba vetett megnövekedett hit és a körülöttem lévők iránti szeretet áldásával gazdagodott az életem. Prófétánk, Russell M. Nelson azt tanította, hogy „az eljövendő napokat... nem lehet majd lelkileg túlélni a Szentlélek útmutató, irányító, vigasztaló és állandó hatása nélkül” (Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. 96.). A szükséges kinyilatkoztatás akkor érkezik el, amikor próbára tesszük „Isten szavának a hatását”; e szó pedig hatalmasabb lesz bármely más dolognál, amit kipróbálhatnánk vagy elképzelhetnénk.

Másodszor: amikor saját önazonosságunkkal és az önbecsülés hiányával küzdünk, „Isten örömet adó szav[a]” (Jákób 2:8) a szentírásokból segíteni fog tudnunk, kik is vagyunk valójában, valamint a sajátunkat meghaladó erőt ad majd számunkra. Isten gyermekeként való önazonosságom felismerése egyike volt az általam megélt legcsodálatosabb pillanatoknak. Fiatal kamaszkoromban szemernyit sem tudtam a Szabadító tanításairól. Amikor első ízben olvastam az Újszövetséget, Krisztus szavai valódi gyógyírt jelentettek megsebzett lelkemnek. Részletem, hogy nem vagyok egyedül, és hogy Isten gyermeke vagyok. Amint felismertem, ki is vagyok valójában



Isten szemében, rájöttem, miféle végtelen lehetőség rejlik bennem Krisztus engesztelésének köszönhetően.

Énós is megosztotta a Krisztus szavaival való elmélkedésből fakadó megvilágosodással kapcsolatos személyes élményét. Amikor Énós hagyta, hogy édesapjának „az örök életről és a szentek örömről” szóló tanításai „mélyen a szív[ébe] vésőd[jenek]”, lelke „éhezett; és letérdelt... Alkotó[ja] előtt... erős imá[ban]” (Énós 1:3–4). Imája során megismerte a Szabadítót, és megtudta, hogy nagy értékkel bírunk, szeretnek bennünket, a hibáink megbocsáttathatnak, és valóban Isten gyermekei vagyunk.

Harmadszor: Krisztus szavai által felemelhetünk másokat. Csakúgy, ahogy Énós számára is megvolt a megfelelő hely és idő arra, hogy Krisztus szavai megérintsék a szívét, az Úr meg fogja tenni, ami Tőle telik, hogy megérintse azok szívét is, akikkel mi szeretnénk megosztani az evangéliumot. Sokunk számára okoz csalódást, amikor meghívjuk egy ismerősünket, hogy hallgassa meg az evangélium üzenetét, ám nem következik be a kívánt eredmény. A dolgok kimenetelétől függetlenül az Úr arra kér minket, hogy nyissuk ki a szánkat, és osszuk meg másokkal az evangélium üzenetét.

Két évvel ezelőtt az Úr megérintette drága édesanyám szívét, ami segítette neki meghozni a döntést, hogy részesüljön a keresztelés szertartásában. Majd 35 évet vártam erre a napra! A döntéséhez az is hozzájárult, hogy az egyház számos tagja nyújtott neki valódi szolgálattételt úgy, ahogy azt Krisztus tette volna. Egyik vasárnap úgy érezte, hogy el kell mennie istentiszteletre. Követte ezt a sugalmazást. Miközben az első sorban ülve várta, hogy elkezdődjön az úrvacsorai gyűlés, egy négyéves kisfiú állt meg előtte, és ránézett. Édesanyám egy mosollyal üdvözölte őt. A kisfiú hirtelen sarkon fordult, és elindult a saját ülőhelye felé, amely annak a sornak a másik végén volt, ahol édesanyám is helyet foglalt. A kisfiú felvett valamit a székéről, visszajött édesanyámhoz, odanyújtott neki egy himnuszoskönyvet, majd újra visszament a helyére. Édesanyám észre vette, hogy a kápolna minden második székén volt egy himnuszoskönyv – akár a maga mellett lévő könyvet is elvehette volna. A kisfiú által otthon és az egyházban elsajátított kedvesség eme ártatlan megnyilvánulása azonban felettből lenyűgözte édesanyámat. Gyengéd pillanat volt ez számára. Erős benyomást érzett, hogy Isten arra kéri, jöjjön és kövesse a Szabadítót. Úgy érezte, meg

kell keresztelkednie. Ez a kisfiú nem várt elismerést a tettéért, mindössze annyit tett, hogy a legjobb tudása szerint élt Isten szava szerint és szerette felebarátait. Kedvessége fontos változást idézett elő édesanyám szívében.

Krisztus szavai mélyen meg fogják érinteni a szíveket, és fel fogják nyitni azokat a szemeket, amelyek még nem látják Őt. Az Emmausba vezető úton Jézus csatlakozott két tanítványához. Szomorúak voltak; még nem értették, hogy a Szabadító győzelmet aratott a halál felett. Gyászukban nem ismerték fel, hogy maga az élő Krisztus sétál mellettük. Bár Jézus „magyarázza vala nékik minden írásokban, a mik ő felőle megirattak”, a tanítványok mégsem eszméltek rá, hogy Ő a feltámadt Szabadító – mindaddig, amíg le nem ültek, és kenyeret nem törtek Ővele. Ekkor aztán megnyíltak szemek. Amikor – barátaink, munkatársaink, szomszédaink vagy saját magunk – lakmározunk, és kenyeret törünk Ővele, értelmünk szemei megnyílnak. Amikor a tanítványok Emmausban visszagondoltak a feltámadt Szabadítóval eltöltött időre, elmondták, hogy égő érzést tapasztaltak a keblükben, amikor a Szabadító feltárta előttük a szentírásokat (lásd Lukács 24:27–32). Így lesz ez mindnyájunkkal.

### Zárszó

Végezetül bizonyosságomat teszem arról, hogy Krisztus szavain bármikor, bármilyen körülmények között lakmározhatunk, ha felkészítjük a szívünket azok befogadására. A Krisztus szavain való lakmározás létfontosságú kinyilatkoztatást fog eredményezni, meg fogja erősíteni Isten előtti önzonosságunkat és értékünket az Ő gyermekeként, valamint Krisztushoz és az örökkévaló életre fogja vezetni a barátainkat. Befejezésül hadd idézzem Nefi felhívását, amikor ezt mondta: „Krisztusba vetett állhatatossággal kell tehát törekednetek előre, tökéletesen ragyogó reménységgel, és Isten és minden ember szeretetével. Ha tehát előre törekedtek, Krisztus szaván lakmározva, és mindvégig kintartotok, íme, ezt mondja az Atya: Örök életetek lesz” (2 Nefi 31:20). Jézus Krisztus nevében, amen. ■



DAVID P. HOMER ELDER  
*a Hetvenektől*

# Meghallani az Ő hangját

*A vetekedő hangok e világában Mennyei Atyánk lehetővé tette számunkra, hogy meghalljuk és kövessük az Ő hangját.*

Ma reggel a sógorom átadott a feleségemnek egy levélkét, amelyet feleségem az édesanyjuknak írt sok évvel ezelőtt, még kislány korában. A levélben többek között ez állt: „Drága Anya! Sajnálom, hogy nem tettem bizonyosságot ma. De azért szeretlek!” Ebéd közben arra gondoltam, milyen érdekes is ez. Így aztán amikor leültünk, én is írtam egy levélkét: „Drága Nelson elnök! Sajnálom, hogy nem mondtam el a beszédemet ma. De azért szeretlek!” De valahogy nem éreztem helyesnek, így hát örömmel adom hozzá a szavaimat az e mai ülésen már elhangzottakhoz.

Évekkel ezelőtt egy friss jogosítvánnyal rendelkező pilóta által vezetett kis repülőgépen utaztam. Utunk végéhez közeledve engedélyt kaptunk a leszállásra. Ám ahogy ereszkedtünk a föld felé, hallottam, amint a pilótafülkében egy vészjelzés figyelmezteti a pilótát, hogy húzza fel a gépet. A pilóta a tapasztaltabb másodpilótára tekintett, aki lefelé mutatott, a leszállópályától odébb, és azt mondta: „Most!”

Gépünk hirtelen balra és lefelé fordult, majd visszatért a megfelelő repülési magasságra, újra felkészült a leszállásra, és biztonságosan el is érte

az úti célunkat. Később megtudtuk, hogy egy másik gép azelőtt kapott engedélyt a felszállásra. Ha a vészjelző utasítását követjük, akkor épp belerepültünk volna a felszálló gépbe ahelyett, hogy elkerüljük. Két fontos leckét is tanultam ebből az élményből. Az első az, hogy az életünk kritikus pillanataiban több hang is vetekszik majd a figyelmünkért. A második pedig: létfontosságú, hogy a megfelelő hangokra figyeljünk oda.

## Vetekedő hangok

Olyan világban élünk, melyben számos hang próbálja magára vonni a figyelmünket. A legfrissebb hírek, tweetek, blogok, podcastek, valamint Alexa, Siri és mások lenyűgöző tanácsai közepette nehéz lehet eldönteni, melyik hangokban bízunk. Néha közösségi ötletbörze segítségével próbálunk irányt adni az életünknek, azt gondolván, hogy a többség szava bizonyára az igazság legjobb forrása. Máskor „kétfelé sántikálunk”<sup>1</sup>, s nem vagyunk „sem hideg, sem hev”<sup>2</sup>. Megint máskor azt követjük, ami számunkra kényelmes, egyetlen hangra vagy aggályra összpontosítunk iránymutatásért, illetve kizárólag a saját gondolkodásunkra támaszkodunk.

Bár e megközelítések mindegyike hasznos lehet, a tapasztalat azt mutatja, hogy ezek nem mindig megbízhatóak. Nem mindig az a legjobb, ami népszerű. Két nézőpont közt tétovázva nem kapunk iránymutatást. A kényelem ritkán vezet igazán jelentőségteljes dolgokhoz. Ha csupán egyetlen hangra vagy aggályra összpontosítunk, az akadályozhatja a tisztánlátásunkat. Ha pedig egyedül a saját értelmünkre támaszkodunk, az a túlgondolásból adódó gondolatdermedéshez vezethet. Ha nem vigyázunk, akkor a helytelen hangok eltéríthetnek minket az evangéliumi középponttól, olyan helyekre,





ahol a hitet nehéz megtartani, és ahol nemigen vár ránk más, mint üresség, keserűség és elégedetlenség.

### Ha nem a megfelelő hangra hallgatunk

Hadd szemléltessem mindezt egy hasonlattal és egy szentírásbeli példával. A hegymászók gyakran a „halálzóna” szóval utalnak a 8000 méter feletti magasságra, mivel ilyen magasan nincs elég oxigén az életben maradáshoz. A halálzónának van lelki megfelelője is. Ha túl sok időt töltünk hit nélküli helyeken, akkor a látszólag jó szándékú hangok elvonják tőlünk a számunkra szükséges lelki oxigént.

A Mormon könyvében olvashatunk Korihórról, akivel pontosan ez történt. Nagy népszerűségnek örvendett, mivel

tanításai „tetszetek a testi gondolkodásmódnak”<sup>3</sup>. Azt mondta, hogy a szülők és a próféták balga hagyományokat tanítanak, melyek célja, hogy korlátozzák a szabadságot és állandóságát a tudatlanságot.<sup>4</sup> Véleménye szerint az embereknek szabadnak kellene lenniük bármit megtenni, amit csak akarnak, hiszen a parancsolatok nem mások, mint kényelmesen kitalált korlátozások.<sup>5</sup> Számára a hit Jézus Krisztus engesztelésében egy „örült elme hatása” volt, egy olyan lénybe vetett hit eredménye, aki nem is létezhet, hiszen nem láthatják.<sup>6</sup>

Korihór akkora nyugtalanságot idézett elő, hogy a főbíró és a főpap elé állították, ahol ő egyre hevesebb szavakkal bírálta a vezetőket, és jelet

követelt. A jel meg is adatott: némaság sújtott le rá. Korihór ekkor felismerte, hogy korábban megtévesztés áldozata lett, és az általa elhagyott becses igazságokat így siratta: „mindig [is] tudtam”.<sup>7</sup>

Korihór ezután koldusként élt, míg a zorámiták egy csoportja halála nem taposta.<sup>8</sup> A történet utolsó verse ezt a kijózanító észrevételt teszi: „És így látjuk annak végzetét, aki elferdíti az Úrnak útjait; és így látjuk, hogy az ördög nem fogja megsegíteni gyermekeit az utolsó napon, hanem gyorsan a pokolba hurcolja őket.”<sup>9</sup>

### A megfelelő hang

Mivel Mennyei Atyánk ennél jobbat akar számunkra, lehetővé teszi, hogy hallhassuk az Ő hangját. Leggyakrabban a Szentlélektől jövő benyomások által hallhatjuk Őt. A Szentlélek az Istenség harmadik tagja. Tanúbizonyságot tesz az Atyáról és a Fiúról,<sup>10</sup> azért küldetett, hogy „mindenre megtanít[son]”<sup>11</sup> minket, továbbá „minden olyan dolgot meg fog mutatni nek[ünk], amit meg kell tenn[ünk]”<sup>12</sup>.

A Lélek különböző emberekhez különféle módokon szól, valamint ugyanahhoz az emberhez is szólhat különféle módokon különböző alkalmakkor. Így hát egy egész életre szóló feladat, hogy megismerjük a sok-sok módját annak, ahogy Ő hozzánk szól. Időnként az „elmé[nk]ben és szív[ünk]ben”<sup>13</sup> szól hozzánk, halk, mégis erőteljes hangon, mely hallgatóinak a bensőjéig hatol<sup>14</sup>. Máskor a Tőle jövő benyomások lefoglalják az elménket vagy hatással vannak az érzéseinkre.<sup>15</sup> Van, hogy „égvőve tesz[i] kebl[ünk]et”<sup>16</sup>, megint máskor pedig örömmel tölti el lelkünket, megvilágosítja elménket,<sup>17</sup> illetve békét szól háborgó szívünkhöz<sup>18</sup>.

### Rálelni az Ő hangjára

Atyánk hangjára számos helyen rálelhetünk. Rálelhetünk, amikor imádkozunk, tanulmányozzuk a szentírásokat, elmegyünk istentiszteletre, hittel teli beszélgetéseket folytatunk vagy elmegyünk a templomba. Bizonyos, hogy ezen a hétvégén, itt a konferencián is rálelünk majd.

A mai napon 15 férfit támogattunk prófétaként, látnokként és kinyilatkoztatóként. Lelkiségük és tapasztalataik olyan különleges látásmódot nyújtanak számukra, melyre igencsak szükségünk van. Üzeneteiket könnyű megtalálni, és azok teljesen érthetőek. Elmondják, amit Isten szeretne, hogy tudjunk – legyen az akár népszerű, akár nem.<sup>19</sup>

Jó dolog, hogyha ezen helyek bármelyikén megpróbáljuk megelni az Ő hangját, ám ha több helyen is keressük, az még jobb. Amikor pedig meghalljuk, követnünk is kell a kapott iránymutatást. Jakab apostol azt mondta: „Az ígének pedig megtartói legyetek és ne csak hallgatói”<sup>20</sup>. Thomas S. Monson elnök pedig egyszer azt tanította: „Figyelünk. Várunk. Fülelünk arra a csendes, halk hangra. Amikor pedig a hang szól, a bölcs férfiak és nők engedelmessé válnak.”<sup>21</sup>

### Amikor nehezen érkezik az iránymutatás

A szakmai pályafutásom kezdetén Homer nővért és engem megkértek, hogy fogadjunk el egy munkaköri változtatást. Akkoriban ez *hatalmas* döntésnek tűnt számunkra. Tanulmányoztunk, böjtöltünk és imádkoztunk, ám a válasz nem akart jönni. Végül meghoztuk a döntést és megtettük a következő lépést. Miután így tettünk, békét éreztünk, majd hamarosan rájöttünk, hogy ez volt életünk egyik legjobb döntése.

Ennek eredményeként megtanultuk, hogy a válaszok néha nehezen

érkeznek. Ez lehet azért, mert nem ez a megfelelő idő; mert nincs szükségünk válaszra; vagy mert Isten bíz bennünk, hogy mi magunk is tudunk dönteni. Richard G. Scott elder egyszer azt tanította, hogy hálásnak kell lennünk az ilyen alkalmakért, majd a következő ígéretet tette: „Amikor érdemesen éltek és döntések összhangban van a Szabadító tanításaival, és cselekedtetek kell, haladjatok előre bizalommal! [...] Isten nem fogja megengedni, hogy túl messzire menjetek anélkül, hogy ne adna figyelmeztető benyomást, ha rossz döntést hoztatok”<sup>22</sup>.

### Döntenünk kell!

Így hát el kell döntenünk, hogy a számos különböző hang közül melyiknek fogunk engedelmessé válni. A világ által támogatott megbízhatatlan hangokat fogjuk-e követni, vagy megtesszük, ami ahhoz szükséges, hogy Atyánk hangja irányítson minket a döntéseink során és oltalmazzon minket a veszélytől? Minél szorgalmasabban keressük az Ő hangját, annál könnyebb lesz meghallani azt. Nem az Ő hangja válik egyre erősebbé, hanem a mi hallásunk válik egyre kifinomultabbá. A Szabadító megígérte, hogy amennyiben „hallgat[unk] előírásai[ra], és meghallj[uk] tanács[át]”, akkor Ő még „többet [ad]” majd nekünk.<sup>23</sup> Tanúságot teszem, hogy ez az ígéret igaz – mindannyiunk számára.



Lassan egy éve lesz, hogy egy végzetes autóbalesetben elvesztettük a bátyámat. John ifjúkori évei ígérettel és sikerekkel teliek voltak, ám ahogy idősebb lett, életét igencsak megnehezítette megtört teste és engedetlen elméje. Bár a remélt gyógyulást nem nyerte el ebben az életben, John a hitébe kapaszkodott, és eltökélte, hogy amennyire csak tőle telik, mindvégig kitart.

Nos, tudom, hogy John nem volt tökéletes, ám eltűnődöm azon, vajon mi tette ilyen kitartóvá. Számos hang csábította a keserűség határára, ám ő úgy döntött, nem enged nekik. Ehelyett a tőle telhető legjobban igyekezett az evangélium középpontjában vetni meg élete horgonyát. Ott élte az életét, mert tudta, hogy ott rállel Mesterének hangjára; ott élte az életét, mert tudta, hogy ott fog csak igazán tanulni.

### Zárszó

Fivérek és nővérek! A vetekedő hangok e világában tanúságot teszem arról, miszerint Mennyei Atyánk lehetővé tette számunkra, hogy meghalljuk és kövessük az Ő hangját. Ha szorgalmasak vagyunk, Ő és az Ő Fia megadják nekünk a kellő iránymutatást, a szükséges erőt és a mindannyiunk által hön vágyott boldogságot. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

### JEGYZETEK

1. 1 Királyok 18:21.
2. Lásd Jelenések 3:15–16.
3. Alma 30:53; lásd még Alma 30:18.
4. Lásd Alma 30:14, 23–24, 27.
5. Lásd Alma 30:17, 23, 27.
6. Alma 30:16; lásd még Alma 30:13, 15, 26, 28.
7. Alma 30:31, 52; lásd még Alma 30:23, 28, 43, 50, 53.
8. Lásd Alma 30:56; 58–59.
9. Alma 30:60.
10. Lásd 2 Nefi 31:18.
11. János 14:26.
12. 2 Nefi 32:5; lásd még 2 Nefi 32:1–4.
13. Tan és szövetségek 8:2.
14. 3 Nefi 11:3.
15. Lásd Tan és szövetségek 128:1.
16. Tan és szövetségek 9:8.
17. Lásd Tan és szövetségek 6:14–15; 11:13.
18. Lásd Tan és szövetségek 6:22–23.
19. Lásd Tan és szövetségek 1:38.
20. Jakab 1:22.
21. Thomas S. Monson, “The Spirit Giveth Life,” *Liahona*, June 1997, 4.
22. Vö. Richard G. Scott: Az ima mennyei ajándékának használata. *Liahona*, 2007. máj. 10.
23. 2 Nefi 28:30.



JEFFREY R. HOLLAND ELDER  
a Tizenkét Apostol Kvórumából

# Íme, az Isten Báránya!

*A vasárnapi istentiszteletbeli változás célja, hogy az úrvacsora szentsége megfelelő hangsúlyt kapjon mint a heti hódolatunk szent és elismert központi élménye.*

Egészen jól voltam mindaddig, amíg meg nem láttam e kórus fiataljainak könnytől csillogó szemét. E könnyeknél ékesebben szóló üzenetet magam sem tudnék hozzátok intézni.

Feltekintvén a víz széléről, a lelkes tömegem túlra, kik tőle várták keresztelésüket, János, akit Keresztelőnek hívtak, megpillantotta a távolban unokatestvérét, a názareti Jézust, amint eltökélten lépdél őfelé hasonló kéréssel ajkán. Áhítattal, ám a körülötte lévők számára mégis hallhatóan hagyták el János száját a csodálat azon szavai, amelyek még így, két évezred távlatából is megérintenek bennünket: „Ímé az Istennek... báránya”<sup>1</sup>.

Tanulságos, hogy Jézusnak e régóta megjövendölt előfutára nem a „Jehova” vagy a „Szabadító” vagy a „Megváltó”, sőt nem is „az Isten Fia” névvel illette Őt – bár e titulusok mindegyike helytálló lett volna. Nem; János a népének vallási hagyományában fellelhető legkorábbi és talán leginkább felismerhető jelképet választotta. Az áldozati bárány alakját használta. Az áldozati bárány és az abban lévő összes bukott ember bűneinek és bánatának engesztelésére ajánlottak fel.

Hadd szóljak néhány szót erről a történetről.

Miután Ádámot és Évát kiűzték az Éden kertjéből, keserves jövő várt rájuk. Azáltal, hogy ők megnyitották előttünk a halandóságba és a fizikai életbe vezető ajtót, saját maguk előtt bezárták a halhatatlanságba és az örök életbe vezetőt. Egy miérettünk tudatosan elkövetett vétek következtében immár fizikai halállal és lelki kiűzetéssel néztek szembe, vagyis az Isten jelenlététől való örökre

szóló különválással.<sup>2</sup> Mit tehettek volna? Vajon lesz kiút számukra ebből a nehéz helyzetből? Nem vagyunk biztosak abban, hogy ők ketten mennyire emlékeztek azokra az utasításokra, amelyeket még a kertben kaptak, arra azonban *emlékeztek*, hogy rendszeresen fel kell ajánlaniuk áldozatként Istennek egy tiszta, szeplőtelen bárányt, nyájuk első hím szülöttét.<sup>3</sup>

Később meglátogatta őket egy angyal, aki elmagyarázta, hogy ez az áldozat egy minta volt – előképe annak a felajánlásnak, melyet a világ eljövendő Szabadítója tesz majd a javukra. „Ez a dolog az Atya Egyszülöttje áldozatának hasonlatossága – mondta az angyal. – Ezért... tarts bünbánatot, és szólítsd Istent a Fiú nevében mindörökké.”<sup>4</sup> Szerencsére volt kiút, mely ráadásul felfelé vezetett.

A menny halandóság előtti tanácsaiban Isten megígérte Ádámnak és Évának (és mindannyiunknak), hogy kapunk segítséget: méghozzá az Ő tiszta, szeplőtelen Elsősülött Fia, Isten Báránya által, „a ki megölet[ik] e világ alapítása óta”<sup>5</sup>, ahogy János apostol később jellemezte. Saját kis jelképes bárányaik felajánlásával Ádám és utódai azt hívták kifejezni a halandóság során, miszerint értik Jézusnak, a Felkentnek<sup>6</sup> az engesztelő áldozatát, és hogy attól függenek. A későbbiekben a vadonbeli szent hajlék adott otthont e szertartásnak, azt követően pedig a Salamon által épített templom.



Sajnálatos módon a szeplőtelen bárányok e szertartásos felajánlása nem igazán vált valós jelképévé az őszinte bűnbánatnak és a hithű életnek – ahogy azt az Ószövetség nagy része élénk tárja. Az erkölcsi elkötelezettség, melynek párosulnia kellett volna ezekhez a szertartásokhoz, néha még a kőre ontott vér megszáradása előtt semmivé vált. Ahhoz mindenesetre nem volt elég tartós, hogy meggátolja a testvérgyilkosságot, amikor is Káin megölte fivérét, Ábelt, már az első nemzedék idején.<sup>7</sup>

Az ilyesfajta megpróbáltatások és nehézségek évszázadokon át tartó sora után nem csoda, hogy a menny angyalai örömeiket zengtek, amikor Jézus – maga a rég megígért Messiás – végre megszületett. Majd röpké halandó szolgálattételét követően a húsvéti bárányok közt eme legtisztább általt készítette fel tanítványait az Ő halálára, hogy bevezette az úrvacsora szentségét – az Édenen kívül bemutatott korábbi szertartás egy még személyesebb formáját. Lesz továbbra is felajánlás, melynek továbbra is része az áldozathozatal, ám ez jóval mélyebb jelentéssel bír majd; jóval elgondolkodtatóbb és személyesebb lesz, mint egy elsőszülött bárány kivéreztetése. A Szabadító így szólt a nefitákhoz a feltámadását követően:

„[V]érontást ne ajánljatok fel nekem többé...

[Á]dozatul ajánljatok fel nekem megtört szívet és töredelmes lelket. És aki megtört szívvel és töredelmes lélekkel jön hozzám, azt tűzzel és a Szentlélekkel fogom megkeresztelni...

[T]artsatok hát bűnbánatot, ...és legyetek megszabadítva.”<sup>8</sup>

Szeretett fivéreim és nővéreim! A nagyobb mértékű otthoni evangéliumi tanulásra helyezett csodás új hangsúly mellett igen fontos, hogy ne feledjük: továbbra is parancsolat számunkra, hogy „menj el az imádság házába, és ajánld fel szentségeidet az én szent napomon”<sup>9</sup>. Amellett, hogy több időt hagy az otthonközpontú evangéliumi tanításra, a vasárnapi istentiszteletbeli változás célja a gyűlésrend összetettségének oly módon történő leegyszerűsítése is, hogy az úrvacsora szentsége



megfelelő hangsúlyt kapjon mint a heti hódolatunk szent és elismert központi élménye. A lehető legszemélyesebb módon kell megemlékeznünk arról, hogy Krisztus halálát a megtört szív okozta, amikor is egyes egyedül vette vállaira a teljes emberiség minden bűnét és bánatát.

Mivel mi is hozzájárultunk e végzetes teherhez, ez a pillanat tiszteletet érdemel részünkről. Így hát arra buzdítanak minket, hogy érkezzünk időben és áhítattal az istentiszteletre, a szent szertartásban való részvételhez illően öltözve. A „vasárnapi ruha” jelentése kissé megfakult napjainkban, ám az Óiránta érzett tiszteletből, akinek a színe elé járulunk, vissza kell állítanunk a szombatnap megjelenés és öltözködés e hagyományát, amikor és ahol csak tudjuk.

Ami a pontosságot illeti, bármikor szeretettel igazoljuk azon áldott

édesanyák késését, akik gyermekek, nasik és pelenkázótáskák garmadájával nyomukban szerencsések, hogy egyáltalán ideértek. Lesznek továbbá olyanok is, akiknek elkerülhetetlen módon pont vasárnap reggel esik kútba az ökrük. Ez utóbbi csoporthoz szólva azt mondjuk, hogy a pontatlanság *egyszer-egyszer* elfogadható, ám ha az az ökr *minden* vasárnap belesik a kútba, akkor határozottan az a javaslatunk, hogy adjátok el az ökröt vagy temessétek be a kutat!

Ennek lelkületében hadd adjak hangot apostoli kérésünknek: csökkentjük épületeink szentélyeiben a lármát! Nagyon szeretünk egymással beszélgetni, és ez fontos is – ez az egyházba járás egyik öröme –, ám erre *nem* a kimondottan a hódolat számára felszentelt helyeken kell sort keríteni. Tartok tőle, hogy más hitbéli látogatóink számára megdöbbentő lehet ez a fajta zajos



Nézzetek hát bámerre is, találni fogtok valakit, akinek fájdalma elviselhetetlennek tűnik és akinek szívfájdalma végtelen. Úgy emlékezhetünk mindig Órá<sup>10</sup>, ha a Nagy Gyógyító társaivá szegődünk az Ő soha véget nem érő feladatában, hogy leemelje a megterheltek válláról a súlyt és enyhítse a vigasztalanok fájdalmát.

Szeretett barátaim! Amikor hetente összegyűlünk világszerte egy olyan alkalomból, mely reményeink szerint egyre szentebb elismerése annak a fenséges engesztelő ajándéknak, melyet Krisztus az egész emberiségnek adott, azt kívánom, hogy hozzunk az úrvacsorai oltár *elé* „több fájdalmas könnyet szenvedéséért”. Azután pedig, amint elmélkedünk, imádkozunk és újból szövetségre lépünk, vigyünk *magunkkal* több „türelmet a bajban, ... több dicsérő imát megváltásáért”<sup>11</sup>. Ezért a türelemért és megváltásért, ezért a szentségért és reményért imádkozom mindannyiunk számára az Ő nevében, aki megtörte a megbocsátás drága kenyerét és öntött a megváltás szent borából, Jézus Krisztusnak, Isten nagy-szerű és irgalmas és szent Bárányának nevében, ámen. ■

tiszteletlenség egy olyan helyszínen, amelyet az imának, a bizonyágnak, a kinyilatkoztatásnak és a békességnek kellene jellemeznie. Ez talán még a menny számára is kissé megdöbbentő.

Emelni fogja az úrvacsorai gyűléseink lelkiségét, ha az elnöklő tisztviselők már jóval a kezdés előtt elfoglalják helyüket az emelvényen, a zenei előjátékot hallgatva és áhítattal példát mutatva a többieknek. Ha terepere folyik az emelvényen, ne lepődjünk meg, ha terepere folyik a hallgatóságban is! Elismeréssel adózunk azon püspökségek előtt, akik elhagyják a hódolatunk lelkiségét csorbító bejelentéseket. Én például el sem tudom képzelni, hogy egy pap, mint például Zakariás – aki az Úr ősi templomában éppen az egész élete során adódó egyetlen papi kiváltságában való részvételhez készülődik –, el sem tudom képzelni, hogy megáll az oltár előtt, és emlékeztet minket arra, miszerint a farsangi multságig már csak egy hónap van hátra, és hamarosan le kell adni a jelentkezést.

Fivérek és nővérek, ez az Úr által elrendelt egy óra a hetünk legszentebb órája. Parancsolatba kaptuk, hogy gyűljünk össze az egyház legegységesebben elnyert szertartásában való részvételre. Ilyenkor Óra emlékezünk, aki feltette ugyan a kérdést, hogy a pohár,

melyet kiinni készülni, nem távozzatna-e el Tőle, ám mégis kiitta, hiszen tudta, hogy a *mi* érdekünkben *nem* távozzat el. Segítségképpen gondoljunk arra, hogy annak a pohárnak a jelképe abban a pillanatban szép lassan épp hozzánk közelít a sorok között, egy 11 vagy 12 éves diakónus kezében.

Amikor eljön a szent óra, hogy felajánljuk az Úrnak áldozati ajándékunkat, megvannak a saját bűneink és hiányosságaink, amelyekkel meg kell küzdenünk – éppen ezért vagyunk ott. Ám még inkább sikerrel járhatunk az ilyenfajta töredelmesség elérésében, ha nem feledjük a körülöttünk lévő többi megtört szívet és bánatos lelket sem. Nem messze tőlünk ülnek olyanok, akik talán az egész úrvacsorai himnusz és a papok által elmondott imák alatt könnyeztek – nyíltan vagy magukban. Nem lehetne hát, hogy ezt feljegyezzük elménkben és felajánljuk a mi saját morzsányi vigaszunkat és pohárkányi könnyörületünket értük? Vagy azért a sírdogáló, küszködő egyháztagért, aki *nincs* jelen a gyűlésen, és valamiféle megváltó tett nélkül a részünkről a jövő héten sem lesz ott? Vagy azokért a testvéreinkért, akik nem is tagjai az egyháznak, de *akik* a mi testvéreink? A világ nincs híján a szenvedésnek – sem az egyházon belül, sem azon kívül.

#### JEGYZETEK

1. János 1:29.
2. Lásd 2 Nefi 9:8–9.
3. Mózes 5:5; lásd még 2 Mózes 12:3-10.
4. Mózes 5:7–8; lásd még Mózes 5:9.
5. Jelenések 13:8.
6. Lásd még Szentíraskalauz: Felkent, illetve Jézus Krisztus; jezuskrisztusegyhaza.hu.
7. A sors iróniája, hogy amikor Káin megölte Ábel – mely tettnek Sátán volt végső soron az irányítója –, az valószínűleg Káin korábbi dühéből kifolyólag történt, amikor is az Úr elutasította az ő áldozati felajánlását, míg Ábelét elfogadta.  
„Isten... áldozatot készített saját Fiának ajándékában, aki... kinyit[ta majd] a kaput, amelyen keresztül az ember beléphet az Úr színe elé...”  
Ezen engesztelésbe, vagyis a megváltás tervébe vetett hit által ajánlott fel Ábel olyan áldozatot Istennek, melyet Ő el is fogadott, és amely a nyáj elsőszülöttje volt. Káin a föld gyümölcsét ajánlotta fel, amely nem fogadott el... [Áldozatának része kellett volna hogy legyen a] vérontás” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith [2007]. 50.; lásd még 111.*)
8. 3 Nefi 9:19–20, 22.
9. Tan és szövetségek 59:9.
10. Lásd Moróni 4:3; 5:2.
11. Több szentséget adjál. *Himnuszok*, 75. sz.





Általános papsági ülés

GARY E. STEVENSON ELDER  
a Tizenkét Apostol Kvórumából

# Papsági taktikai könyvetek

*Alkossátok meg a saját taktikai könyveteket arra vonatkozóan, hogy miként bizonyuljatok Krisztus tanítványainak.*

Tavaly decemberben az Első Elnökség kiadott egy közleményt, amelyben bejelentették, hogy a 11 éves fiúk „annak az évnek a januárjában [kezdenek el járni az ároni papsági kvórumokba], amikor betöltik a 12. életévüket”<sup>1</sup>.

Ennek eredményeként az idei év elején meglehetősen sok meglepett 11 éves láthatunk, akik azt gondolták, hogy a születésnapjukig az Elemiben maradnak, most azonban az egyház

legfrissebben elrendelt diakónusaiként úrvacsorát osztanak vasárnaponként.

Azon tűnődöm, hogy kit lepett meg jobban a változás: a diakónusokat vagy a szüleiket. Ebből a közel 80 000 új diakónusból sokan itt vannak ma velünk ebben a nagyszerű konferencia-központban, illetve a technikának köszönhetően csatlakoznak hozzánk. Üdvözlünk benneteket a papság csodás testvériségében!

E változás miatt ez a gyűlés történelmi jelentőségű – valószínűleg ez az ároni papságviselők *valaha* egybegyűlt legnagyobb csoportja az általános konferencia általános papsági ülésén. E különleges alkalom fényében szeretném most kimondottan az ároni papság fiatal férfijaihoz intézni a mondanivalómat.

## A sportból tanult leckék

Diákként sokan tanórán kívüli iskolai tevékenységeken, illetve magánórán, egyesületekben és csapatokban is fejlesztitek a tehetségeiteket, szélesítitek az érdeklődési körötöket és újítok a hobbijaitokat; ide tartozik a sport is.

Mivel egész életemben szerettem sportolni, mindig is felnéztem azokra, akik kiemelkedően magas szintre fejlesztik a sportolói képességeiket. Az, hogy valaki *igazán* jó legyen bármiben is, a természetes tehetségén kívül hatalmas önfegyelmet, sok áldozatot és végeláthatatlan órákon át végzett munkát és gyakorlást igényel. Az ilyen sportolók gyakran hallják az edzők olykor kemény kritikáját, és készségesen teszik félre mindazt, amire pillanatnyilag vágnak, egy jövőbeli nagyobb cél érdekében.

Ismerünk olyan egyháztagokat és papságviselőket, akik a hivatásos sportvilág legmagasabb szintjein érnek el sikereket. Sok remek példa van, az idő rövidege miatt azonban csupán párat tudok felsorolni. Talán ismerősen csengenek ezek a nevek: baseballból Jeremy Guthrie és Bryce Harper; kosárlabdából Jabari Parker és Jimmer Fredette; labdarúgásból Ricardo Rojas; a rögbiligából William Hopoate; illetve amerikai fociból Taysom Hill és Daniel Sorensen. Ők mind jelentős mértékben hozzájárultak a sportágukhoz.

Bár ők mind igen sikeresek a sportágukban, elsőként ismernék el, hogy nem tökéletes sportolók és nem tökéletes emberi lények. Keményen dolgoznak, hogy a legjobbak legyenek a sportjukban – és hogy az evangélium szerint éljenek. Felállnak, ha elbotlanak, és igyekeznek mindvégig kitartani.

## Tanulmányozzátok a taktikai könyvet!

A csapatsportokban különféle taktikákat dolgoznak ki adott játékhelyzetekre; ezeket aztán egy úgynevezett taktikai könyvben gyűjtik össze. A játékosok megtanulják, hogy mi a konkrét feladatuk az egyes stratégiákban. A sikeres játékosok olyan alaposan tanulmányozzák a taktikai könyvet, hogy amikor bemondják nekik az adott stratégiát, akkor pontosan, szinte ösztönösen tudják, hogy hol a helyük és mit kell tenniük.

Hasonlóképpen a papság viselőiként nekünk is van egy csapatunk: a kvórum; és egy taktikai könyvünk: a szentírások és a modern kori próféták szavai.



Erősítitek a csapattársaitokat?  
Mennyire alaposan tanulmányoztátok a taktikai könyveteket?  
Teljes mértékben értitek a feladatokat?

### Kiállni az ellenfél ellen

A hasonlatot továbbvive: a kiváló edzők ismerik mind a saját csapatuk, mind pedig az ellenfél erősségeit és gyengeségeit. Olyan játéktervet dolgoznak ki, amely a legnagyobb eséllyel viszi őket győzelemre. És ti?

Tudjátok, mely kísértésekkel szemben vagytok a legsebezhetőbbek, és előre meg tudjátok mondani, hogyan próbál majd eltéríteni és elcsüggeszteni titeket az ellenség. Létrehoztatok már egy személyes játékstratégiát és taktikai könyvet, hogy tudjátok, hogyan reagáljatok, amikor szembenállással találkoztok?

Amikor különféle erkölcsi kísértésekkel találjátok szembe magatokat – akár mások társaságában, akár egyedül, egy képernyőre meredve –, már tudjátok a stratégiát. Ha egy barát arra buzdít, hogy igyatok alkoholt vagy próbáljatok ki valamilyen kábítószerrel, már ismeritek a taktikát. Előre gyakoroltatok, és tudjátok, miként reagáljatok.

Ha van stratégiátok és taktikai könyvetek, illetve szilárdan elkötelezitek magatokat, hogy eleget tesztek a szerepeteknek, akkor azt látjátok majd, hogy a kísértésnek sokkal kisebb hatalma van felettetek. Jó előre meghoztátok a döntést, hogy miként reagáltok és mit tesztek. Nem kell minden egyes alkalommal döntenetek, amikor kísértéssel szembesültök.

A Tizenkettek egyike nemrég megosztott egy történetet, amely ezt

a tantételt szemlélteti. Középkispolás papként a barátaival lógott. Miután valahol bekaptak egy falatot, autókázás közben valaki felvetette, hogy menjenek el megnézni egy bizonyos filmet. Az volt a gond, hogy ő tudta, hogy nem kellene látnia azt a filmet. Bár azonnal érezte a helyzettel járó nyomást és aggályt, már volt rá terve. Ott állt pontosan a papsági taktikai könyvének egyik oldalán.

Mély levegőt véve és minden bátorságát összeszedve így szólt: „Engem nem érdekel az a film. Csak tegyetek ki a házuknál!” És így is történt. Egyszerű taktika volt, amely győzelemre vezetett. Évekkel később az egyik barátja, aki ott volt vele azon az estén, elmondta, milyen nagy erőt adott neki a példája, hogy ő maga is bátran nézzen szembe az életében eléje kerülő hasonló helyzetekkel.

### A taktikai könyv oldalai

Megkértem néhányat a Fivérek közül, hogy javasoljanak különféle stratégiákat, amelyeket belevehettek a taktikai könyvetekbe. Íme néhány sugalmazott javaslatuk:

- Mindennap imádkoztatok fokozottabb világosságért és Jézus Krisztusról való bizonyosságért.
- Gondosan figyeljete oda a szüleit, a püspökötök, a Fiala Férfiak és a kvórumotok vezetői tanításaira.
- Kerüljétek a pornográf fiát és az erkölcstelen közösségimédia-tartalmakat.
- Emlékezzetek, milyen ígéreteket tetetek Istennek, és dolgozzatok azok betartásán.
- Tanulmányozzátok a nagy prófétákról szóló szentírásbeli történeteket,

és vegyétek át a jó tulajdonságaikat.

- Szolgálat révén áldjátok meg Mennyei Atya gyermekeit.
- Legyenek jó barátaitok, akik segítenek azzá a személyllyé válnotok, akik lenni szeretnétek.
- Válgátok a FamilySearch alkalmazás szakértőivé, és kutassátok saját családok történetét.
- Tervezzétek meg, hova tudtok visszavonulni a gonosz hatások elől.
- Szeressétek a papsági kvórumotok tagjait, és segítsetek megerősíteni őket.

Felvettem továbbá a kapcsolatot azokkal a sportolókkal is, akiknek a képeit az imént láttuk. Érdekesnek találtam, hogy nem azzal azonosították magukat, hogy *mit tesznek* hivatásos sportolókként, hanem inkább azzal, hogy *kik ők* egy szerető Mennyei Atya fiaiként és Isten papságának viselőiként.

Hallgassátok csak a szavaikat:

- Jimmer Fredette, aki itt nyakendőkötést tanuló diákónusként látható, ezt mondta: „Megtanultam erőteljesen támaszkodni az evangélium igaz voltáról való ismeretemre és hitemre. Ez arra vezetett engem, hogy ...érdemes papságviselő legyek, mindenekelőtt pedig jó példát mutassak.”
- Bryce Harper, akit itt férjként láthatunk, ezt írta: „Úgy hittem, hogy a hírnév, a vagyon és a legértékesebb játékos elismerés boldoggá tesz majd. De valami hiányzott. Így aztán... felkészültem és [beléptem] a templomba. Most a Mennyei Atyámhoz [visszavezető] ösvényen járok, és



Jimmer Fredette



Bryce Harper



Daniel Sorensen



Jeremy Guthrie



örökkévaló családom van – és ez a legnagyobb öröm az életben!”

- Az itt misszionáriusként látható Daniel Sorensen ezt mondta: „A jó taktikai könyv kiaknázza minden egyes csapattag tehetségét és erősségét. [...] Miközben Jézus Krisztus evangéliumának tanításait tanulmányozom és gyakorlom, tudhatom, miként aknázzam ki az erősségeimet a papsági szolgálatban.”
- Jeremy Guthrie, aki itt épp misszióelnökként szolgál, azt mondta: „12 éves diakónusként... [éreztem], hogy a Lélek bizonyosságot tesz nekem arról, [hogy] „ez az élet... lett [az] idő arra, hogy felkészülj[ünk] az Istennel való találkozásra”<sup>2</sup>. A cselekvésre indító Istenbe vetett hit [és] a Szabadító általi bűnbánat jelenti a stratégiát. [...] A taktikai könyvre pedig a szentírásokban és az élő

prófétákon keresztül lelhetünk rá.”

- Jabari Parker, akit itt az elder hivatalába való elrendelésekor láthatunk, ezt mondta: „El sem tudom képzelni, milyen emberré váltam volna, ha nem döntöttem volna úgy, hogy megkeresztelkedem. [...] Nagyon hálás vagyok, amiért Isten jelen van az életemben, hogy mindennap utat mutasson nekem.”
- Ricardo Rojas, aki itt épp gyülekezeti elnökként szolgál, ezt mondta: „[Isten] papságán keresztül segítséget nyújthat[unk] az Ő munkájában. Arra lettünk elhíva, hogy legyünk bátrak és erősek<sup>3</sup> a hit védelmezésében.” Ez segített neki sikerrel járni mind a pályán, mind pedig papságviselőként.
- Taysom Hill, itt misszionáriusként, úgy érzi, hogy egész életében Jézus Krisztus evangéliuma szolgált az ő taktikai könyveként. Ezt osztotta meg: „Az [Isten] tervébe vetett hitem és az abban való szerepemnek a tőlem telhető legjobb betöltése elsöprő mértékű békességet és boldogságot hozott az életembe, annak tudatával, hogy Isten elégedett az erőfeszítéseimmel.”
- William Hopoate, akiről a kisfia névadó áldásakor készült ez a négygenerációs kép, elmondja, hogy az evangélium segít neki „meglátni az ellenség stratégiáit, és megadja az ahhoz szükséges lelki hatékonyságot, hogy képes [legyen] ellenállni a tüzes nyilaknak és jobban szolgálni másokat”.

És ti? Felismeritek a *magasabb rendű és szentebb* azonosságokat Isten

fiaiként, az Ő szent papságának viselőiként? Ezt az örök azonosságtudatot szem előtt tartva alkossátok meg a saját stratégiátokat és papsági taktikai könyveteket, amelyek utat mutatnak majd nektek a kísértések és viszontagságok idején. Készüljetek támadó és védekező taktikákkal egyaránt!

A *támadó stratégiák* elősegítik a bizonyosság megerősítését és a fokozott eltökéltséget, hogy a szoros és keskeny ösvényen maradjatok. Ilyenek lehetnek a rendszeres ima, a szentírás-tanulmányozás, az istentiszteletre és a templomba járás, a tizedfizetés, valamint *A fiatalság erőssége*ért füzetben található tanácsok követése.

A *védekező stratégiák* részét képezi annak előre való megtervezése, hogy miként néztek majd szembe a kísértéssel. Amikor kompromisszumokra csábítanak titeket a személyes normáitokat illetően, már előre tudjátok, mit fogtok tenni.

Ehhez szükségetek lesz egy taktikai könyvre.

Ma nincs kedvetek imádkozni? Ideje kijátszani a már előre eltervezett stratégiát.

Úgy érzitek, inog a bizonyosságotok? Erre is van kész taktikátok. Tudjátok, mit tegyetek.

### Isten kit tart bajnoknak?

Isten szent papságának viselői vagytok. A vasrúdba való szoros kapaszkodásra tett elkötelezettségetek formál majd azzá az örökkévaló lényé, akinek teremtettetek.

Isten ismer és szeret benneteket. Ő megáld majd titeket és vezeti a lépteiteket.



Jabari Parker



Ricardo Rojas



Taysom Hill



William Hopoate



Talán azt gondoljátok, hogy nincs bennetek semmi különös és nem vagytok a bajnokcsapatba valók. De ez nem igaz. Hát nem tudjátok, hogy „[a] világ erőtlenei előállnak és ledöntik a hatalmasokat és erőseket”<sup>4</sup>?

Tehát gyengének és jelentéktelennek érzitek magatokat? Gratulálunk! Benne vagytok a kezdőcsapatban!

Lényegtelennek és alsóbbrendűnek érzitek magatokat? Lehet, hogy éppen ti vagytok azok, akikre Istennek szüksége van.

Lehet-e nagyszerűbb példa, mint Dávidé, aki kiállt a csatatérre a rémisztő ellenfél, Góliát ellen? Az Úrra támaszkodva, a megfelelő stratégiával felszerelve Dávid nem csupán saját magát mentette meg, hanem Izráel seregét is!<sup>5</sup> Tudnotok kell, hogy az Úr veletek lesz, amikor bátorságotokat összeszedve az Ő térfelére álltok. „Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?”<sup>6</sup>

Ő képes ajtókat kinyitni, és segíthet olyan erősségekre és képességekre lelnünk, amelyek létezéséről mit sem tudtunk.<sup>7</sup>

Hallgassatok megbízható edzőitekre: a szüleitekre, a püspökötökre és a Fiatal Férfiaknál lévő vezetőitekre. Tanuljátok be a taktikai könyvet. Olvassátok a szentírásokat. Tanulmányozzátok a modern kori próféták szavait. Alkossátok meg a saját stratégiátokat arra

vonatkozóan, hogy miként bizonyuljatok Krisztus tanítványainak.

Tudjátok előre, milyen stratégiákat fogtok kijátszani a lelketek megerősítésére és az ellenség csapdájának elkerülésére.

Tegyetek így, és Isten bizonyosan bevet majd titeket.

Nos, lehetnek olyanok, akik eltávolodnak az evangéliumtól és eltévelyednek. Mások talán a lelátón üldögélnek és távolról figyelik a játékot. Lehetnek olyanok, akik a kispadon maradást választják még akkor is, amikor az edző megpróbálja kiküldeni őket a pályára. *Arra kérek benneteket, hogy csapattársaitokként mentsétek meg, támogassátok és szeressétek őket!*

Mások viszont játékba akarnak kerülni – és *be is kerülnek*. Nem az számít a leginkább, hogy mennyire tehetségesek, hanem hogy mennyire hajlandóak odatenni magukat a pályán. Nem várják meg, amíg a számukat szólítják, mert ismerik a szentírást, mely így szól: „Ha tehát Istent kívánjátok szolgálni, el vagytok hívva a munkára.”<sup>8</sup>

Beállhattok a játékosok sorába.

Még hozzá azzal, hogy tanulmányozzátok és használjátok a papsági taktikai könyveteket.

Az út során nagy valószínűséggel elbotlotok és elestek majd – lehet, hogy számtalan alkalommal. Nem vagytok

tökéletesek. A kudarc része annak a minősítő folyamatnak, amely lehetővé teszi jellemetek finomítását és a könnyörületesebb szolgáltatást. A Szabadító és az Ő végtelen engesztelése módot biztosít hibáink legyőzésére az őszinte bűnbánat révén.

A kiváló sportolók több száz órát töltenek játékok egyetlen apró elemének tökéletesítésével. Papságviselőkként ugyanerre a hozzáállásra van szükségetek. Ha elbuktok, tartsatok bűnbánatot és tanuljatok az esetből. Gyakoroljatok, hogy legközelebb jobban menjen. Végző soron rajtatok áll. Megtanuljátok a taktikai könyvet?

Arra buzdítalak benneteket, hogy biztatok az Úrban. Öltétek magatokra Isten teljes fegyverzetét,<sup>9</sup> és kerüljétek játékba.

A legmagasabb szinten játszó profi sportolók száma ugyan nem magas, a tanítványság tekintetében azonban sokan választják Krisztus követését.

Valójában ez a küldetésetek ebben az életben: hogy megismerjétek az Úr útjait, rálépjétek a tanítványság ösvényére, és törekedjétek Isten terve szerint élni. Isten támogat és megáld majd titeket, amikor Hozzá fordultok. Megtehetitek, mert az Ő szemében bajnokok vagytok.

Azért imádkozom, hogy elkötelezzétek magatokat aziránt, hogy érdemesen éltek az általatok viselt szent papságra, és hogy mindennap törekedni fogtok eleget tenni szerezeteknek. Megáldalak titeket, hogy képesek legyetek és vágyjatok így tenni. Hozzáteszem még a bizonyosságomat is az általatok viselt papság hatalmáról, az élő prófétákról, valamint Jézus Krisztusról és az Ő Szabadítónkként és Megváltónkként betöltött szerepéről. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Első elnökségi levél: A gyermekek és fiatalok korcsoportok szerinti előmenetele. 2018. dec. 14.
2. Alma 34:32.
3. Lásd Józsué 1:9.
4. Tan és szövetségek 1:19.
5. Lásd 1Sámuel17.
6. Rómabeliek 8:31.
7. Lásd Ether 12:27.
8. Tan és szövetségek 4:3.
9. Lásd Tan és szövetségek 27:15–18.



CARL B. COOK ELDER  
*a Hetvenek Elnökségéből*

## A kvórum: az összetartozás helye

*Az Úr azt várja tőletek, hogy erős kvórumot alakítsatok ki. Mialatt összegyűjti a gyermekeit, olyan helyre van szükségük, ahová tartozhatnak és ahol növekedhetnek.*

2010-ben egy fiatal férfi, Andre Sebako az igazságot kereste. Noha korábban még sohasem imádkozott szívből, úgy döntött, tesz egy próbát. Nem sokkal ezután találkozott a misszionáriusokkal. Egy infókártyát adtak neki, melyen a Mormon könyve képe szerepelt. Andre érzett valamit, ezért megkérdezte a misszionáriusokat, hogy vásárolhatna-e

tőlük egy példányt. Azt mondták neki, hogy ingyen is megkaphatja, ha eljön istentiszteletre.<sup>1</sup>

Andre egyedül ment el az afrikai Botswanában újonnan létrehozott Mochudi Gyülekezetbe, amely azonban szeretetteljes, összekovácsolódott csoport volt, mintegy 40 egyháztaggal,<sup>2</sup> akik tárt karokkal üdvözölték őt.



*A botswanai Mochudi papsági kvórumának „Testvéri Társasága”.*

Meghallgatta a misszionáriusi leckéket, és megkeresztelkedett. Csodálatos volt!

De mi lesz ezután? Hogyan marad Andre tevékeny? Ki segít majd tovább fejlődnie a szövetség ösvényén? A papsági kvóruma jelenti az egyik választ e kérdésre.<sup>3</sup>

Minden papságviselőnek – a helyzetétől függetlenül – javára válik egy erős kvórum. Ifjú fivéreim, akik az ároni papságot viseltek! Az Úr azt várja tőletek, hogy erős kvórumot alakítsatok ki, az összetartozás helyét minden egyes fiatal férfi számára; olyan helyet, ahol az Úr Lelke jelen lehet, egy helyet, ahol minden kvórumtagot szeretettel fogadnak és értékelnek. Mialatt az Úr összegyűjti a gyermekeit, olyan helyre van szükségük, ahová tartozhatnak és ahol növekedhetnek.

Mindazok, akik kvórumelnökségek tagjai vagytok, elől jártok, amint sugalmazásra törekedtek<sup>4</sup>, valamint szeretetet és testvériséget alakítotok ki a kvórum valamennyi tagja között. Különleges figyelmet szenteltek az új egyháztagoknak, a kevésbé tevékenyeknek, illetve az egyedi szükségletekkel rendelkezőknek.<sup>5</sup> Papsági hatalommal erős kvórumot építetek fel,<sup>6</sup> az erős, egységes kvórum pedig sorsfordító hatással bír a fiatal férfiak életére.

Amikor az egyház bejelentette az evangéliumi tanulásra fektetett új, otthonközpontú hangsúlyt,<sup>7</sup> néhányan az Andréhoz hasonló egyháztagokra gondolva azt kérdezték: „Mi a helyzet azokkal a fiatalokkal, akiknek a családi háttere nem biztosítja az otthoni evangéliumi tanulmányozást és ahol nem az evangélium szerint élnek? Őket magukra hagyjuk?”

Nem! Senkit sem hagyhatunk magára! Az Úr minden fiatal férfit és fiatal nőt szeret. Papságviselőkként mi vagyunk az Úr keze. Mi nyújtjuk az egyházi támogatást az otthonközpontú erőfeszítésekhez. Ahol korlátozott az otthoni támogatás, szükség szerint a papsági kvórumok, illetve egyéb vezetők és barátok öröködnék minden egyén és család felett, és támogatják őket.

Én már láttam, hogy ez működik. Magam is tapasztaltam. Hatéves koromban a szüleim elváltak, és

édesapám egyedül hagyta édesanyámat öt kicsi gyerekekkel. Édesanyám dolgozni kezdett, hogy eltartson bennünket. Egy ideig másodállásra is szüksége volt, sőt, továbbképzésre is. Kevés ideje maradt a gondozásunkra. A nagyszülők, nagybácsik, nagynénik, püspökök és házitánítók azonban készen álltak, hogy anyagi édesanyám segítségére siessenek.

És később persze ott volt a kvórumom. Nagyon hálás vagyok a barátaimért – a fivéreimért –, akik szerettek és támogattak engem. A kvórumom az összetartozás helye volt. Talán voltak olyanok, akik reménytelennek és hátrányos helyzetűnek tartottak a családom miatt. Talán így is volt. A papsági kvórumaim azonban változtattak az esélyeimben. A kvórumom mellém állt és mérhetetlenül megáldotta az életemet.

Mindenütt vannak körülöttünk reménytelennek és hátrányosnak tűnő testvérek. Talán, így vagy úgy, de mind ilyenek vagyunk. Mindannyiunknak van azonban egy kvórumunk, egy hely, ahol erőt kaphatunk és adhatunk is. A kvórum az „egy mindenkiért, mindenki egyért”<sup>8</sup> elvét követi. Olyan hely ez, ahol tanítjuk és szolgáljuk egymást, valamint egységet és testvériséget építünk ki Isten szolgálata során.<sup>9</sup> Olyan hely, ahol csodák történnek.

Szeretnék beszámolni nektek néhány csodáról, amelyek Andre kvórumában történtek meg Mochudiban. Miközben ezeket ismertetem, figyeljétek meg azokat a tantételeket, amelyek minden papsági kvórumot megerősítenek, ahol alkalmazzák őket.

Miután Andre megkeresztelkedett, elkísérte a misszionáriusokat négy másik fiatal férfi tanítására, akik szintén megkeresztelkedtek. Így már öten voltak. Erősíteni kezdték egymást és a gyülekezetet is.

Aztán megkeresztelkedett a hatodik fiatal férfi, Thuso is. Thuso megosztotta az evangéliumot három barátjával, így hamarosan kilencen lettek.

Jézus Krisztus tanítványai gyakran ily módon gyűjtetnek egybe – apránként, a barátaik hívására. Az ősi időkben, amikor András rátalált a Szabadítóra, fivéréhez, Simonhoz sietett, és „vezetéstől Jézushoz”<sup>10</sup>. Hasonlóképpen,



röviddel azután, hogy Filep Krisztus követője lett, e szavakkal hívta barátját, Nátánaelt: „Jer és lásd meg!”<sup>11</sup>.

Mochudiban hamarosan egy tizedik fiatal férfi is csatlakozott az egyházhoz. A misszionáriusok megtalálták a tizenegyediket is, a tizenkettedik fiatal férfi pedig azután keresztelkedett meg, miután látta, milyen hatással van az evangélium a barátaira.

A Mochudi Gyülekezet tagjai le voltak nyugözve. E fiatal férfiak „megtértek az Úrhoz, és csatlakoztak Krisztus egyházához”<sup>12</sup>.

A Mormon könyve jelentős szerepet játszott a megtérésükben.<sup>13</sup> Thuso így emlékszik vissza: „A Mormon könyvét olvastam... minden szabad percemben, otthon, az iskolában, mindenütt.”<sup>14</sup>

Oratile a barátai példája miatt figyelt fel az evangéliumra. Azt mondja: „Egy szempillantás alatt megváltoztak. [...] Úgy véltem..., a kis könyv... lehet az oka, melyet mindenhol magukkal vittek... az iskolában. Láttam, mennyivel jobb ember lett belőlük. [...] Én is meg akartam változni.”<sup>15</sup>

A 12 fiatal férfi mindössze két év leforgása alatt gyűjtetett egybe és keresztelkedett meg. Mindannyian egyedüli egyháztagok voltak a családjukban, azonban támogatta őket az egyházi családjuk, köztük Rakwela elnök<sup>16</sup>, a gyülekezeti elnökük; Taylor elder és nővér<sup>17</sup>, egy idős misszionárius

házaspár; valamint a gyülekezet más tagjai is.

Junior fivér<sup>18</sup>, az egyik kvórumvezető, vasárnap délutánonként meghívta az otthonába a fiatal férfiakat, és pártfogolta őket. Közös tanulmányozták a szentírásokat, és rendszeresen tartottak otthoni esteket.

Junior fivér magával vitte őket más egyháztagok meglátogatására, a misszionáriusok által tanított emberekhez, sőt, bárkihez, akinek egy jó szóra volt szüksége. Mind a 12 fiatal férfi felmászott Junior fivér teherkocsijának platójára, ő pedig kettesével, hármasával letette őket az otthonoknál, majd később érték ment.

Bár e fiatal férfiak még maguk is csupán ismerkedtek az evangéliummal, és úgy érezték, nem tudnak sokat, Junior fivér azt mondta nekik, osszanak meg egy-két olyan dolgot az általuk meglátogatottakkal, amit tudnak. E fiatal papságviselők pedig tanítottak, imádkoztak, és segítettek öröködni az egyház felett.<sup>19</sup> Teljesítették a papsági feladataikat és megtapasztalták a szolgálat örömét.

Andre azt mondta: „Együtt játszottunk, együtt neveltünk, együtt sírtunk, így aztán testvérek lettünk.”<sup>20</sup> Sőt, úgy is hívják magukat: „a Testvéri Társaság”.

Közösen tűzték ki célként, hogy mindannyian missziót szolgáljanak.

Mivel mind egyedüli egyháztagok voltak a családjukban, számos akadályt kellett leküzdeniük, mégis átsegítették egymást ezeken.

Aztán egyikük a másik után kapta meg a missziós elhívását. Akik először indultak el, folyamatosan írták a levelet az éppen felkészülőknél, megosztva az élményeiket és buzdítva őket a szolgálatra. Tizenegyen szolgáltak közülük misszionáriusként.

E fiatal férfiak megosztották az evangéliumot a családjukkal. Édesanyák, nővérek, fivérek, barátok és a missziójukon tanítottak tértek és keresztkedtek meg. Csodák történtek, és számtalan életre áradtak ki áldások.

Hallom, ahogyan néhányan közületek talán azt gondoljátok, hogy ilyen csoda biztosan csak Afrikában történhet, az olyan termékeny talajon, ahol Izrael egybegyűjtése sebesen halad. Tanúságomat teszem azonban, hogy a Mochudi Gyülekezetben alkalmazott tantételek mindenütt igazak. Bárhol legyetek is, a kvórumotok gyarapodhat az aktivizálás, valamint az evangélium megosztásának eredményeként. Ha akárcsak egyetlen tanítvány is kezét nyújtja egy barátnak, akkor egyből kettő lehet. Kettőből négy, négyből nyolc, nyolcból pedig tizenkettő. A gyülekezetből egyházközségek lehetnek.

A Szabadító azt tanította: „...ahol ketten vagy hárman [vagy még többen] egybegyűlnek az én nevében, ...íme, ott leszek közöttük én is”<sup>21</sup>. Mennyei Atyánk felkészíti a körülöttünk lévők elméjét és szívét. Követhetjük a készítéseket, baráti kezet nyújthatunk, megoszthatjuk az igazságot, felkérhetünk másokat a Mormon könyve elolvasására, valamint szerethetjük és támogathatjuk őket, miközben megismerik a Szabadítónkat.

Lassan már 10 éve annak, hogy a mochudi testvéri társaság tagjai elindultak közös útjukon, és még mindig testvérek közösséget alkotják.

Katlego azt mondta: „A távolság talán elválaszt minket, mégis kitartunk egymás mellett.”<sup>22</sup>

Azért imádkozom, hogy elfogadjuk az Úr felkérését, hogy egységben legyünk Ővele a papsági



kvórumainkban, hogy minden kvórum az összetartozás helye, az egybegyűjtés helye, a gyarapodás helye lehessen.

Jézus Krisztus a Szabadítónk, ez pedig az Ő munkája. Erről tesztek bizonyosságot Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Lásd Mark and Shirley Taylor, comp., *The Band of Brothers* (Mochudi Branch conversion stories and testimonies, 2012–13), 4, Church History Library, Salt Lake City.
2. Személyes levelezés: Letanang Andre Sebako, Band of Brothers resource files, 2011–19, Church History Library, Salt Lake City.
3. Boyd K. Packer elnök ezt mondta: „Amikor egy férfi a papságot viseli, valami nálánál nagyobbhoz tartozik. Rajta kívül esik; olyasmiről ez, ami iránt teljes mértékben elköteleződhet” („The Circle of Sisters,” *Ensign*, Nov. 1980, 109–10).
4. Russell M. Nelson elnök kifejtette, hogyan törekedhetünk kinyilatkoztatásra, majd kijelentette: „Ezt a folyamatot napról napra, hónapról hónapra, évről évre ismételve »bele-nőhetnek a kinyilatkoztatás tantételébe»” (Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkönre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 95.; lásd még *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007], 136.).
5. Lásd 2. *kézikönyv: Az egyház igazgatása* (2010). 8.3.2.
6. Mások is segítenek, köztük a püspökség tagjai és a tanácsadók is. Ronald A. Rasband elder megjegyezte, hogy a 2018. március 31-én bejelentett melkisédeki papsági kvórumokra vonatkozó átszervezések egyik előnye az, hogy „lehetővé teszik a püspök számára, hogy több feladatot adhasson ki az elderek kvóruma és a Segítőegylet elnökének, s ezáltal a püspök és a tanácsosai elsődleges kötelességeikre összpontosíthassanak – különösen a fiatal nők és az ároni papságot

- viselő fiatal férfiak feletti elnöklésre” (Lásd, a királyi sereg. *Liahóna*, 2018. máj. 59.). Az angyalok szintén segítenek. Az áronipapságviselők hordozzák az angyalok szolgálattételének kulcsait (lásd Tan és szövetségek 13:1; lásd még Dale G. Renlund és Ruth Lybbert Renlund, *The Melchizedek Priesthood* [2018], 26). Jeffrey R. Holland elder ezt mondta: „[A szolgálattelévő angyalokat] általában nem látjuk. Néha azonban igen. Akár láthatók, akár nem, azért ők *mindig* a közelünkben vannak. Olykor óriási jelentőségű feladatot kapnak, amely fontos az egész világ számára. Van úgy, hogy az üzenetük sokkal személyesebb. Néha az az angyalok célja, hogy figyelmeztessenek. De a leggyakrabban az, hogy a nehéz időkben vigasztaljanak, kegyes figyelmet és útmutatást nyújtsanak” (Az angyalok szolgálata. *Liahóna*, 2008. nov. 29.). Ha ilyen segítséget kívántok, akkor „kérjétek és megkapjátok” (János 16:24).
7. Lásd Russell M. Nelson: Nyitóbeszéd. *Liahóna*, 2018. nov. 7.
  8. Lásd Alexandre Dumas: *A három testőr* (1844).
  9. Lásd 2. *kézikönyv*, 8.1.2.
  10. Lásd János 1:41–43.
  11. Lásd János 1:44–47.
  12. 3 Nefi 28:23.
  13. Lásd D. Todd Christofferson, “The Power of the Book of Mormon” (2017 Seminar for New Mission Presidents, June 27, 2017).
  14. Thuso Molefe, in Taylor, *The Band of Brothers*, 22.
  15. Oratile Molosankwa, in Taylor, *The Band of Brothers*, 31–32.
  16. Lucas Rakwela, Botswana, Mochudi.
  17. Mark és Shirley Taylor, Amerikai Egyesült Államok, Idaho.
  18. Cilvester Junior Kgosiemang, Botswana, Mochudi.
  19. Lásd Tan és szövetségek 20:46–47, 53–54.
  20. Személyes levelezés: Letanang Andre Sebako, Band of Brothers resource files.
  21. Tan és szövetségek 6:32.
  22. Katlego Mongole, in “Band of Brothers 2nd Generation” (unpublished compilation), 21.



KIM B. CLARK ELDER  
*a Hetvenektől*

# Tekintsetek Jézus Krisztusra!

*Ha Jézus Krisztusra tekintünk, Ő segíteni fog nekünk, hogy a szövetségünk szerint éljünk, és Izráel eldereiként felmagasztaljuk az elhívásunkat.*

Amikor Jézus Kapernaum közelében járt,<sup>1</sup> és az utcán nagy tömeg vette körül, egy tizenkét éve komoly betegségben szenvedő asszony kinyújtotta a kezét, és megérintette a ruhája szegélyét. Azonnal meggyógyult.<sup>2</sup>

A szentírásokban feljegyzettek szerint amint Jézus észlelte, hogy „erő származék ki [tőle]”,<sup>3</sup> „megfordult a sokaságban”<sup>4</sup> „és körülnézte, hogy lássa azt, a ki ezt cselekedte”<sup>5</sup>. „Mikor pedig látta az asszony; hogy nem maradt titokban”,<sup>6</sup> „elébe borula, és elmonda néki mindent igazán”<sup>7</sup>.

Jézus így szólt hozzá: „Bízzál leányom, a te hited megtartott téged; eredj el békességgel!”<sup>8</sup>

Jézus Krisztus megmentette az asszonyt. Meggyógyult testileg, majd amikor Jézus megfordult, hogy ránézzen, és az asszony kijelentette az Óbelé vetett hitét, Ő meggyógyította a szívét is.<sup>9</sup> Szeretettel szólt hozzá, biztosította a jóváhagyásáról, és megáldotta az Ő békességével.<sup>10</sup>

Fivérek! A szent papság viselőiként a szabadítás munkájában veszünk részt. Tavaly az Úr egyértelműen Izráel eldereinek vállára helyezte e

munka vezetését.<sup>11</sup> Lélekemelő megbízást kaptunk az Úrtól: nővéreinkkel együttműködve szentebb módon kell szolgálattételt nyújtanunk, fel kell gyorsítanunk Izráel egybegyűjtését a fátyol mindkét oldalán, otthonainkat a hit és az evangéliumi tanulás szentélyévé kell tennünk, valamint fel kell készítenünk a világot Jézus Krisztus második eljövételére.<sup>12</sup>

Ahogy minden másban, a Szabadító ebben is utat mutatott nekünk: úgy kell Jézus Krisztusra tekintenünk és szolgálunk Őt, ahogy Ő tekintett az Atyjára és Őt szolgálta.<sup>13</sup> A Szabadító ezt így fogalmazta meg Joseph prófétának:

„Minden gondolatban reám tekintsetek; ne kételkedjete, ne féljete!

Lássátok a sebeket, melyek oldalamba hatoltak, valamint a szögek nyomait a kezemen és a lábamon; legyetek hűségesek, tartsátok be a parancsolataimat, és örökölni fogjátok a menny királyságát!”<sup>14</sup>

A halandóság előtti birodalomban Jézus megígérte az Atyjának, hogy az Ő akaratát fogja cselekedni, és a Szabadítónk és Megváltónk lesz. Amikor Atyja azt kérdezte: „Kit küldjek?”<sup>15</sup>, Jézus így felelt:

„Itt vagyok, küldj engem.”<sup>16</sup>

„Atyám, a te akaratod legyen meg, és a dicsőség legyen tiéd mindörökké.”<sup>17</sup>

Jézus egész halandó élete során ezen ígéret szerint élt. Alázattal, szelídséggel és szeretettel tanította Atyja tanát és végezte Atyja munkáját, azzal a hatalommal és felhatalmazással, melyet Atyja adott Neki.<sup>18</sup>

Jézus az Atyjának adta a szívét. Ezeket mondta:

„[Sz]eretem az Atyát”<sup>19</sup>.

„[M]indenkor azokat cselekszem, a melyek néki kedvesek.”<sup>20</sup>

„[A]zért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem,







hanem [az Atya] akaratát, a ki elküldött engem.”<sup>21</sup>

A Gecsemáné kertjében átélt gyötrelmei során így imádkozott: „...mindazáltal ne az én akaratom, hanem a tiéd legyen!”<sup>22</sup>

Amikor az Úr azzal a felkéréssel fordul Izráel eldereihez, hogy „minden gondolatban [reá] tekintetek” és „lássátok a sebeket” feltámadt testén, akkor arra hív, hogy forduljunk el a bűntől és a világtól, és forduljunk Feléje, valamint szeressük Őt és engedelmeskedjünk Neki. Hív, hogy az Ő módján tanítsuk az Ő tanát és végezzük az Ő munkáját. Arra hív tehát, hogy bízunk meg Benne maradéktalanul, adjuk át Neki az akaratunkat és a szívünket, majd pedig az Ő megváltó hatalma által váljunk olyaná, mint Ő.<sup>23</sup>

Fivérek! Ha Jézus Krisztusra tekintünk, Ő meg fog minket áldani, hogy az Ő elderei legyünk Izráelben – alázatosak, szelídek, engedelmesek, elteve az Ő szeretetével.<sup>24</sup> És el fogjuk vinni az Ő evangéliumának és egyházának örömét és áldásait a családunknak

és a fivéreinknek és nővéreinknek a fátyol mindkét oldalán.

Russell M. Nelson elnök pontosan arra hívott bennünket, hogy ily módon tekintsünk Jézus Krisztusra: „Nincs könnyű vagy automatikus útja annak, hogy valaki ilyen erőteljes tanítvánnyá váljon. Figyelmünknek a Szabadítóra és az Ő evangéliumára kell szegeződnie. Szellemileg erőt próbáló az, amikor *minden* gondolatban igyekszünk Őrá tekinteni. Amikor azonban ezt tesszük, kétségeink és félelmeink tovaszállnak.”<sup>25</sup>

A *szegezni* egy nagyszerű szó. Azt jelenti, hogy erőteljesen rögzíteni, teljesen odavonzani és ott tartani.<sup>26</sup> Azáltal, hogy a szövetségeink szerint élünk, Jézus Krisztusra és az Ő evangéliumára szegezzük a figyelmünket.

Amikor a szövetségeink szerint élünk, azok hatással lesznek mindenre, amit mondunk és teszünk. Szövetségben éljük az életünket,<sup>27</sup> tele a hit egyszerű, mindennapi cselekedeteivel, melyek révén Jézus Krisztusra összpontosítunk: szívből jövő imával az Ő nevében, lakmározva az Ő szavain,

*Ő*hozza fordulva bűnbánatért, az Ő parancsolatait betartva, úrvacsorát véve és az Ő sabbatját megszentelve, a lehető leggyakrabban hódolva az Ő szent templomában, valamint az Ő szent pap-ságát Isten gyermekeinek szolgálatában használva.

A szövetség iránti odaadás ezen cselekedetei megnyitják a szívünket és az elménket a Szabadító megváltó hatalma és a Szentlélek megszentelő hatása előtt. Sorról sorra, a Szabadító magát a természetünket változtatja meg: még mélyebben térünk meg Őhozza, és a szövetségeink életre kelnek a szívünkben.<sup>28</sup>

A Mennyei Atyánknak tett ígéreteink sziklaszilárd elköteleződések – a mi leghőbb vágyainkká – alakulnak. Mennyei Atyánk nekünk tett ígéretei hálával és örömmel töltenek el bennünket.<sup>29</sup> A szövetségeink immár nem követendő szabályok lesznek, hanem szeretett tantételekké válnak, melyek sugalmazást és iránymutatást adnak nekünk, figyelmünket pedig Jézus Krisztusra szegezik.<sup>30</sup>



Az odaadás ezen cselekedetei mindenki – fiatalok és idősek – számára elérhetőek. Fiatal férfiak, akik az ároni papságot viselik! Minden, amit ma este elmondtam, vonatkozik rátok. Köszönetet mondok Istennek értetek. Minden héten szent szertartásokat és szövetségeket tesztek elérhetővé utolsó napi szentek milliói számára. Amikor előkészítetek, megáldjátok vagy kiosztjátok az úrvacsorát, szolgálatot végeztek, kereszteltek a templomban, elhívjátok valamelyik barátotokat egy tevékenységre, vagy megmentitek a kvórumotok egyik tagját, a szabadítás munkáját végzitek. Ti is Jézus Krisztusra tekinthettek, és naponta élhettek a szövetségeitek szerint. Megígérem, hogy ha így tesztek, akkor már most az Úr megbízható szolgálói lesztek, egy nap pedig erős elderekévé váltok majd Izráelben.

Fivérek! Tudom, hogy mindez ijesztően nehéznek hangozhat, de emlékezzetek a Szabadító szavaira: „nem vagyok egyedül, mert az Atya velem van”<sup>31</sup>. Ez így van velünk is. Nem vagyunk egyedül. Az Úr Jézus Krisztus és Mennyei Atyánk szeretet bennünket és velünk van.<sup>32</sup> Mivel Jézus az Atyjára tekintett, és elvégezte a nagy engesztelő áldozatot, mi azzal a bizonyossággal tekinthetünk Jézus Krisztusra, hogy Ő segíteni fog nekünk.

Egyikünk sem tökéletes. Néha elakadunk. Elkalandozik a figyelmünk vagy elcsüggedünk. Megbotlunk. Ha azonban bűnbánó szívvel Jézus Krisztusra tekintünk, Ő felemel minket, megtisztít a bűntől, megbocsát nekünk, és meggyógyítja a szívünket. Ő türelmes és kedves; az Ő megváltó szeretete soha véget nem ér és el nem fogy.<sup>33</sup> Ő segíteni fog nekünk, hogy a szövetségeink szerint éljünk, és Izráel eldereiként felmagasztaljuk az elhívásunkat.

Az Atya pedig meg fog áldani bennünket „minden dologgal... a mennyben is és a földön is”, ami az Ő céljai megvalósításához szükséges; ilyenek „az élet és a világosság, a Lélek és a hatalom, amelyek az Atya akaratából küldetnek el az ő Fia, Jézus Krisztus által”<sup>34</sup>.

Amikor isteni világosság és hatalom áramlik az életünkbe, három csoda történik:

Az első, hogy látunk. Kinyilatkoztatás által úgy kezdünk el látni, ahogy Jézus látta azt az asszonyt: a felszín alá, a szívre tekintve.<sup>35</sup> Amikor úgy látunk, ahogy Jézus lát, akkor Ő megáld bennünket azzal, hogy az Ő szeretetével szeressük azokat, akiket szolgálunk. Az Ő segítségével azok, akiket szolgálunk, meg fogják látni a Szabadítót, és érezni fogják a szeretetét.<sup>36</sup>

A második, hogy papsági hatalommal rendelkezünk. Rendelkezünk azzal a felhatalmazással és hatalommal, hogy Jézus Krisztus nevében cselekedve megáldjunk, vezéreljünk, védelmezzünk, erősítsünk és meggyógyítsunk másokat, és csodákat hozunk a szeretteink számára, valamint biztonságban tartjuk a házasságunkat és családjunkat.<sup>37</sup>

A harmadik, hogy Jézus Krisztus mellettünk jár. Oda megy, ahová mi megyünk. Velünk tanít, amikor tanítunk. Velünk vigasztal, amikor vigaszt nyújtunk. Velünk áld, amikor megáldunk.<sup>38</sup>

Fivérek! Nincs-e hát okunk az öröndezésre? De van! Isten szent papságát viseljük. Amikor Jézus Krisztusra tekintünk, a szövetségeink szerint élünk, és a figyelmünket Órá szegezzük, akkor csatlakozni fogunk a nővéreinkhez, és szentebb módon fogunk szolgálatot nyújtani, egybegyűjtjük a szétszórt Izráelt a fátyol mindkét oldalán, megerősítjük és egybepecsételjük a családjunkat, valamint felkészítjük a világot az Úr Jézus Krisztus második eljövételére. Ez be fog következni. Erről tanúságot teszem.

Végezetül szívből imádkozom azért, hogy mindannyian, egyenként, minden gondolatunkban Jézus Krisztusra tekinthetünk; ne kételkedjünk, ne féljünk. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. James E. Talmage „Kapernaum szomszédságában” helyezi el Jézust akkor, amikor ez a gyógyítás történik (lásd *Jézus, a Krisztus* [2008]. 295.).
2. Lásd Lukács 8:43–44; lásd még Máté 9:20–21; Márk 5:25–29.
3. Lukács 8:46.
4. Márk 5:30.
5. Márk 5:32.
6. Lukács 8:47.
7. Márk 5:33.
8. Lukács 8:48.
9. James E. Talmage azt írta, hogy az asszony számára a testi gyógyulásnál is nagyobb értékkel bírt a bizonyosság, miszerint a Szabadító teljesítette szívének vágját, és elfogadásra lelt Nála a hite (lásd *Jézus, a Krisztus*. 300.). Jézus testileg és lelkileg is meggyógyította, és megnyitotta előtte a szabaduláshoz vezető utat.
10. Tanulságos, hogy Jairus, a zsinagóga egyik előjárója is Jézussal volt, amikor ez a gyógyítás történt. Jézus éppen Jairus házához tartott, ahol később feltámasztotta Jairus lányát a halálból. A Jézus által meggyógyított asszony

feltehetőleg ki volt tiltva a zsinagógából a betegsége miatt. Amikor Jézus meggyógyította, világossá tette minden jelenlét – köztük Jairus – előtt, hogy az asszony egy szeretett leány, a hit asszonya, aki testben és lélekben is ép.

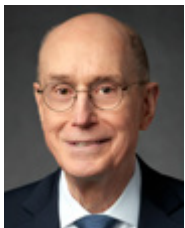
11. Az egyházközségek egyesített melkisédeki papsági kvórumának létrehozására vonatkozó módosítások áttekintéséért lásd D. Todd Christofferson: Az elderek kvóruma. (*Liahóna*, 2018. máj. 55–58.). E változás célját a következőképpen fogalmazza meg a szolgálattételi weboldal Gyakran ismételt kérdések része: „Ha az egyházközségben egyetlen melkisédeki papsági kvórum van, az egységesíti a papságviselőket a szabadítás munkája összes vetületének elvégzésében, beleértve ebbe a korábban a főpapok csoportvezetője által összehangolt templomi és családtörténeti munkát is” (“This Is Ministering: Frequently Asked Questions,” question 8, ministering. ChurchofJesusChrist.org).
- Ezt további módosítások követték, melyek során az egyházközségek misszióvezetőt és az egyházközség új templomi és családtörténeti vezetőjét az elderek kvóruma elnökségének irányítása alá helyezték. Lévéni, hogy a családoknak nyújtott szolgálattétellel már az elnökség irányítása alá tartozott, e módosítások a szabadítás munkájának vezetését az elderek kvórumába helyezték, a Segítőegyletek támogató segítségével. Természetesen a püspök rendelkezik a szabadítás munkájának kulcsával az egyházközségben, de ő ennek a munkának a felelősségét és felhatalmazását továbbruházta az elderek kvóruma elnökére, hogy ő maga több időt tölthessen a saját családjának nyújtott szolgálattétellel, a fiatalok megerősítésével, és az Izráel bírájaként végzett szolgálattal.
12. Lásd Russell M. Nelson: Bátran végezzük. *Liahóna*, 2018. máj. 118–119.; Russell M. Nelson: Példás utolsó napi szentekké válni.



*Liahóna*, 2018. nov. 113–114.; Quentin L. Cook: Mély és tartós megtérés Mennyei Atyánkhoz és az Úr Jézus Krisztushoz. *Liahóna*, 2018. nov. 8–12.

13. Az Atya küldte Jézus Krisztust a világba (lásd János 17:18).
14. Tan és szövetségek 6:36–37.
15. Ábrahám 3:27.
16. Ábrahám 3:27.
17. Mózes 4:2.
18. A szentírásokban számos helyen feljegyezték, hogy mit mondott Jézus Atyja munkájának végzéséről és Atyja tanának tanításáról. Lásd például János 5:19 (Jézus azt cselekszi, amit az Atyától lát); János 5:36 (az Atya elvégzendő munkát adott a Fiának); János 8:26 (Jézus azt tanította, amit az Atyjától hallott); János 14:28 (Jézus kijelentette, hogy „az én Atyám nagyobb nálamnál”); 3 Nefi 11:32 (az Ő tana az a tan, melyet Atyja adott neki).
19. János 14:31.
20. János 8:29.
21. János 6:38; lásd még János 5:30.
22. Lukács 22:42.
23. E szentírásban (lásd Tan és szövetségek 6:36–37) a *tekinteni* szó olyan jelentéseket hordoz, amelyek egybecsengenek az Úr felhívásával: odafordulni, figyelemmel lenni iránta, törődni vele, elfogadni, reményteljesen várakozni).
24. Lásd Tan és szövetségek 121:41–42. A szentírásban említett krisztusi tulajdonságok a Lélek ajándékai, melyek Jézus Krisztus irgalma és kegyelme által adatnak. Ezek teszik Izráel eldereit az Ő eldereivé.
25. Russell M. Nelson: Elhozni Jézus Krisztus hatalmát az életünkbe. *Liahóna*, 2017. máj. 41.
26. A szó angol jelentéséiért lásd “rivet”, merriam-webster.com.
27. A szövetségben élt élet elvéről szóló értekezésért lásd Donald L. Hallstrom, “Living a Covenant Life,” *Ensign*, June 2013, 46–49. A cikk egy hosszabb, a Brigham Young Egyetem, Idahón 2011 májusában elhangzott beszéd alapján íródott. A teljes beszédért lásd Donald L. Hallstrom, “A Covenant Life” (Brigham Young Egyetem, Idaho áhítat, 2011. május 10.), web.byui.edu/devotionalsandspeeches/speeches.aspx.
28. Lásd Jeremiás 31:31–33, ahol is az Úr kijelenti, hogy a szívükbe írt új szövetséget fog kötni Izráel házával. A szívünkbe írt, vagyis a szívünkben életre kelt szövetségeknek ez a szóképe megtalálható Pál írásaiban is (lásd 2 Korinthusbeliek 3:3; Zsidók 8:10). A megtérésről és a szívről szóló értekezésért lásd David A. Bednar: Megtérni az Úrhoz. *Liahóna*, 2012. nov. 106–109.
29. A kenyérré mondott úrvacsorai ima gyönyörűen fejezi ki a Mennyei Atyánkkal fennálló szövetséges kapcsolatunk természetét. Az Atya szabadításterve szerint szövetségeket kötünk Mennyei Atyánkkal, de az Úr Jézus Krisztus által valósul meg e szövetségek célja, és válunk jogosulttá a megígért áldásokra. Ő a Közbenjáró. Az úrvacsorai szertartásban azt tanúsítjuk az Atyának (lényegében újból szövetségre lépve vele), hogy készek vagyunk Jézus Krisztus nevét magunkra venni, Őrá mindig emlékezni, és az Ő parancsolatait betartani, hogy a Lelke (a Szentlélek) mindig velünk lehessen.

- Az Atya ígéreteiben szereplő ajándékok Jézus Krisztus megváltó és megerősítő hatalma által jönnek el. Amint azt például Russell M. Nelson elnök tanította, Jézus Krisztus minden öröm forrása (lásd Öröm és lelki túlélés. *Liahóna*, 2016. nov. 82.). Vagyis ha a körülményeinktől függetlenül Jézus Krisztusra szegezzük a figyelmünket, az örömet fog hozni az életünkbe.
30. Ezra Taft Benson elnök ezekkel a szavakkal ragadta meg e szemlélet- és irányváltás hatását: „Amikor az engedelmesség megszűnik bosszúságnak lenni, és a törekvésünké válik, Isten abban a pillanatban hatalommal ruház fel minket” (vö. Donald L. Staheli: Engedelmisség – az élet nagy kihívása. *Liahóna*, 1998. júl. 93–94.).
31. János 16:32.
32. Az Atyának és a Fiúnak a mi életünkkel kapcsolatos törődését, érdeklődését és részvételét illető további részletekért lásd Jeffrey R. Holland: Isten nagysága. *Liahóna*, 2003. nov. 70–73.; Henry B. Eyring: „Járj... énvelem!” *Liahóna*, 2017. máj. 82–85. Lásd még Máté 18:20; 28:20; Tan és szövetségek 6:32; 29:5; 38:7; 61:36; 84:88.
33. Lásd Rómabeliek 8:35–39; 1 Korinthusbeliek 13:1–8; Moróni 7:46–47.
34. Tan és szövetségek 50:27. Figyeljük meg, hogy az Úr mindenkinek, aki el lett rendelve és el lett küldve, az adott megbízáshoz kapcsolódóan, annak keretein belül megadja az ígéretet, miszerint:  
„az arra van kinevezve, hogy a legnagyobb legyen, habár ő a legkisebb és mindenki szolgálja.  
Ő tehát minden dologgal rendelkezik; mert minden dolog alá van rendelve, a mennyben is és a földön is, az élet és a világosság, a Lélek és a hatalom, amelyek az Atya akaratából küldettek el az ő Fia, Jézus Krisztus által.  
De senki nem rendelkezik minden dologgal, csak akkor, ha megtisztul és minden bűntől megszabadul.  
És ha megtisztultok és minden bűntől megszabadultok, akkor kérjétek, amit csak akartok, Jézus nevében, és az úgy lesz” (Tan és szövetségek 50:26–29).
35. Lásd 1 Sámuel 16:7; 1 Korinthusbeliek 2:14. Példáért a jézusi látás ilyen áldására lásd Henry B. Eyring elnök beszámolóját arról az élményéről, amikor egy bűncelekményt elkövető fiatal ember püspöke volt. Az Úr ezt mondta akkor Eyring püspöknek: „Megengedem, hogy úgy lásd őt, ahogy én látom” (“Walk with Me,” 84).
36. Ez az az ígéret és megbízás, melyet a Szabadító a Bőség földjén lévő templomnál adott az embereknek. Megparancsolta nekik, hogy úgy éljenek, hogy bennük legyen az Ő világossága és az Ő példája, hogy fel tudják tartani Őt a világ világosságaként, úgy a saját életükben, mint akkor, amikor másokat hívnak, hogy jöjjenek Őhozzá. Az ilyen élet és ilyen hívás révén mások érezni és látni fogják Őt az Úr szolgáltaiban. (Lásd 3 Nefi 18:24–25.)
37. Russell M. Nelson: A papsági hatalom ára. *Liahóna*, 2016. máj. 68.
38. Lásd Tan és szövetségek 84:88.



HENRY B. EYRING ELNÖK  
második tanácsos az Első Elnökségben

## A támogató hit ereje

*Kezetek támogatásra emelésével ígéretet tesztek Istennek, hogy támogatni fogjátok az Ő ezen szolgálát.*

Számtalanszor hallottam már, ahogy papsági vezetők köszönetet mondanak azok támogató hitéért, akiket szolgálnak. A szavaikból is kiérezhető, hogy hálájuk mély és őszinte. Az én célom ma az, hogy közvetítem felétek az Úr háláját, amiért támogatjátok az Ő egyházának szolgálát; illetve hogy buzdítsalak benneteket: gyakoroljátok és gyarapítsátok az abban rejlő erőtöket, hogy másokat a hitetekkel támogattok.

Születésük előtt már bizonyították ezt az erőt. Gondoljatok vissza arra, mit is tudunk a születésünk előtti lélekvilágról. Mennyei Atyánk a gyermekei elé tárt egy tervet. Mind ott voltunk. Lucifer, a lélekfivérünk, ellenezte a tervet, amely megadta volna nekünk a szabad választás lehetőségét. Jehova, Mennyei Atya Szeretett Fia, támogatta a tervet. Lucifer lázadást szított, azonban Jehova támogató hangja győzedelmeskedett, Ő pedig felajánlotta, hogy a Szabadítónk lesz.

Az a tény, hogy jelenleg itt vagytok a halandóságban, azt bizonyítja, hogy támogatátok az Atyát és a Szabadítót. Jézus Krisztusba vetett hitet kívánt az, hogy támogassátok a boldogság tervét, valamint Jézus Krisztus abban betöltött szerepét, amikor oly keveset tudtatok a halandósággal együtt járó kihívásokról.

Az Isten szolgálát támogató hitetek áll az ebben az életben való boldogságotok középpontjában is. Amikor elfogadtátok egy misszionárius felkérését, miszerint imádkozzatok azért, hogy tudhassátok, a Mormon könyve Isten szava, akkor hitekkel támogattátok az Úr egyik szolgálát. Amikor elfogadtátok a felkérést arra, hogy megkeresztelkedjétek, azzal az Úr egy alázatos szolgálát támogattátok.

Amikor hagyátok, hogy valaki a kezeit a fejetekre helyezze, és azt

mondja: „Fogadd be a Szentlelket!”, akkor támogattátok őt mint melkisédekkipapság-viselőt.

Azóta hithű szolgálatotok által támogattátok minden egyes olyan személyt, aki rátok ruházta a papságot, és azokat is, akik elrendeltek benneteket azon papság egy adott hivatalába.

Korai papsági élményeitek során minden egyes támogatás egyszerűen Isten egy-egy szolgálójába vetett bizalmatok kifejezése volt. Nos, sokan közületek mostanra már olyan helyzetben vagytok, ahol a támogatás ennél többet követel.

Ti döntitek el, hogy támogatjátok-e mindazokat, akiket az Úr elhív – bármire is hívja el őket. Ez a döntés a világszerte tartott konferenciák során történik meg. Ezen is sor került már rá. Ezeken a gyűléseken felolvassák férfiak és nők neveit – Isten szolgálójának neveit –, titeket pedig felkérnek, hogy kezetek felemelésével támogassátok őket.

Megtagadhatjátok tőlük támogató szavazatokat vagy felajánlhatjátok nekik támogató hiteteket. Amikor támogatásra emelitek a kezeteket, ígéretet tesztek. Ígéretet tesztek Istennek, hogy támogatni fogjátok az Ő ezen szolgálát.

Ők hozzátok hasonlóan tökéletlen emberi lények. Ígéreteitek betartása megingathatatlan hitet igényel abban, hogy őket az Úr hívta el. Ezen ígéreteket betartása továbbá örök boldogságot is eredményez, míg azok be nem tartása



szomorúságot hoz rátok és a szereteteikre – sőt olyan veszteségeket, amelyeket el sem tudtok képzelni.

Talán megkérdeztek már – vagy meg fognak kérdezni – benneteket, hogy támogatjátok-e a püspökötöket, cöveknőkötöket, valamint az egyház általános felhatalmazottait és általános tisztségviselőit. Lehet, hogy egy konferencia során kérnek meg a tisztségviselők és vezetők támogatására, néha pedig a püspökkel vagy a cöveknőkkel folytatott interjú keretében történik ez meg.

Azt tanácsolom, hogy először magatoknak tegyétek fel e kérdéseket, figyelmes és imádságos elmélkedés közben. Amint ezt teszitek, lehet, hogy visszatekintetek a közelmúltbeli gondolataitokra, szavaitokra és cselekedeteikre. Próbáljátok megfogalmazni és megjegyezni azokat a válaszokat, amelyeket az Úrnak adtok majd, amikor Ő tart veletek interjút – annak tudatában, hogy ez a nap el fog jönni. Felkészülhetek azáltal, hogy az alábbiakhoz hasonló kérdéseket tesztek fel magatoknak:

1. Gondolataimmal vagy szavaimmal utaltam-e azok emberi gyengeségeire, akiket megfogadtam, hogy támogatok?
2. Kerestem-e bizonyítékot arra, hogy az Úr vezeti őket?
3. Lelkiismeretesen és hűségesen követtem-e a vezetésüket?
4. Beszéltem-e a bizonyítékról, amelyből látom, hogy ők Isten szolgálói?
5. Imádkozom-e értük rendszeresen név szerint, a szeretet érzésével?

Ezek a kérdések a legtöbbször kellemetlen érzéseket kelthetnek és a bűnbánat szükségességéhez vezetnek. Azt a parancsolatot kaptuk Istentől, hogy ne ítéljünk meg másokat igazságtalanul, ám a gyakorlatban ezt nehéz elkerülnünk. Szinte minden, amit az emberekkel való közös munka során teszünk, ahhoz vezet, hogy kiértékeljük őket. Életünknek pedig szinte minden részletében másokhoz hasonlítjuk magunkat. Ennek számos oka lehet, amelyek közül néhány helyénvaló, ám ez mégis gyakran kritikussá tesz bennünket.



George Q. Cannon elnök figyelmeztetését szeretném a sajátomként is tolmácsolni felétek. Úgy hiszem, az igazat szólta: „Isten választotta ki az Ő szolgálóit. Saját előjogaként tartja fenn, hogy elítélje őket, ha az elítélésük szükséges. Nem adta meg nekünk a jogot, hogy személyesen bíráljuk vagy ítéljük el őket. Egyetlen ember sem – bármilyen erős legyen is a hitben, bármilyen magasan legyen is a papságban – szólhat gonoszul az Úr felkentjeit illetően és kereshet hibát Isten felhatalmazásában a földön anélkül, hogy magára ne vonná az Ő nemtetszését. A Szent Lélek visszahúzódik majd az ilyen embertől, ő maga pedig sötétben találja magát. Látjátok hát, milyen óvatosnak kell lennünk?”<sup>1</sup>

Megfigyelésem szerint az egyház tagjai világszerte általában véve hűek egymáshoz, valamint azokhoz, akik felettük elnökölnek. Ennek ellenére van még hova és kell is még fejlődünk. Támogathatnánk egymást még erőteljesebben. Ehhez hitre és erőfeszítésre lesz szükség. Íme a négy javaslatom számunkra, amelyek szerint cselekedhünk ezen a konferencián:

1. Beazonosíthatjuk a beszélők által javasolt konkrét tetteket, és még ma belevághatunk azok megvalósításába. Ha így teszünk, a támogatásukra irányuló erőnk növekedni fog.
2. Imádkozhatunk azért, hogy közben beszélnek, a Szentlélek hatalma elvigye szavait egy-egy konkrét

szerettünk szívébe. Amikor később tudomásunkra jut, hogy az imánk meghallgattatott, az erőnk, hogy támogassuk ezeket a vezetőket, növekedni fog.

3. Imádkozhatunk azért, hogy bizonyos beszélők megáldassanak és felmagasztaltassanak, miközben átadják az üzenetüket. Amikor látjuk, hogy felmagasztaltattak, támogató hitünk megerősödik, és ki is fog tartani.
4. Figyelhetünk a beszélőktől érkező üzenetekre, amelyek személyes segítségkérő imáinkra kapott válaszként érkeznek. Amikor e válaszokat megkapjuk, megerősödünk azon hitünkben, hogy az Úr minden szolgáját támogassuk.

Amellett, hogy fejlődünk azok támogatásában, akik az egyházban szolgálnak, látni fogjuk, hogy van egy másik környezet is, ahol növekedhünk ebben az erőben, és amely még ennél is nagyobb áldásokkal járhat. Ez a környezet az otthon és a család.

Most ahhoz az ifjú papságviselőhöz szólok, aki az édesapjával él otthon. Hadd meséljem el neked, hogy a saját tapasztalatom alapján mit jelent egy apának éreznie a támogató hitedet. Talán magabiztosnak tűnik a szemedben, ám több kihívással néz szembe, mint gondolnád. Vannak időszakok, amikor nem látja a kiutat az előtte álló nehézségek sűrűjéből.

Az, hogy te felnézel rá, valamelyest segít majd neki, az iránta érzett szereteted pedig még inkább. Ami azonban a leginkább segíti majd őt, azok ezek az őszinte szavak: „Apa, imádkoztam érted, és éreztem, hogy az Úr meg fog segíteni téged. Minden megoldódik majd. Tudom, hogy így lesz.”

Az ilyen szavakban fordított irányban is erő rejlik: apától fiúnak. Amikor egy fiú súlyos hibát követ el – talán lelki értelemben –, úgy érezheti, hogy kudarcot vallott. Az édesapjaként abban a pillanatban talán meglep majd – miután imádkoztál arról, hogy mit tegyél –, hogy a Szentlélek ezeket a szavakat adja a szádba: „Fiam, melletted állok mindvégig. Az Úr szeret téged. Az Ő segítségével vissza tudsz térni. Tudom, hogy vissza tudsz, és hogy vissza is fogsz. Szeretlek.”

A papsági kvórumban és a családban is az egymás iránti megnövekedett támogató hit révén építjük fel azt a Siont, amelyet az Úr szeretne, hogy megalkossunk. Az Ő segítségével képesek vagyunk rá, és meg is fogjuk tenni. Még tanulnunk kell, hogy miként szeressük az Urat teljes szívünkkel, lelkünkkel, elménkkel és erőnkkel, valamint hogy úgy szeressük egymást, mint magunkat.

Ahogy növekszünk Krisztus e tiszta szeretetében, meglágyul a szívünk. Ez a szeretet alázatra sarkall majd és bűnbánatra vezet bennünket. Az egymásba és az Úrba vetett bizalmunk növekedni fog. Így egyre inkább eggyé válunk majd, ahogyan azt az Úr ígéri.<sup>2</sup>

Tanúságot teszem, hogy Mennyei Atya ismer és szeret benneteket. Jézus az élő Krisztus. Ez az Ő egyháza. Az Ő papságát viseljük. Ő meg fogja becsülni az erőfeszítéseinket, amelyeket azért teszünk, hogy növekedjünk annak használatában, valamint egymás támogatásában. Erről teszem tanúságot Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. *Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, ed. Jerreld L. Newquist (1974), 1:278.
2. Lásd Tan és szövetségek 35:2.



DALLIN H. OAKS ELNÖK  
első tanácsos az Első Elnökségben

## Hová vezet ez?

*Jobban választunk és döntünk, ha megvizsgáljuk a további lehetőségeket, és átgondoljuk, hová vezetnek.*

Jézus Krisztus visszaállított evangéliuma arra ösztönöz minket, hogy gondoljunk a jövőre. Feltárja a halandó élet célját és az ezt követő élet valóságát. Nagyszerű elgondolásokat tanít a jövőről, hogy a mostani tetteinknek irányt mutasson.

Ezzel ellentétben mindannyian ismerünk olyanokat, akik csak a jellel törődnek: Költsd el ma, élvezd ki ma, ne gondoldj a jövővel!

A jelenünk és a jövőnk is boldogabb lesz, ha állandóan tudatában vagyunk

az eljövendőnek. Jelenkori döntéseink meghozatalakor mindig tegyünk fel a kérdést: „Hová vezet ez?”

#### I.

Néhány döntés arról szól, hogy megtegyünk-e valamit vagy ne tegyünk semmit. Sok évvel ezelőtt hallottam egy efféle választásról szóló példát egy cövek-konferencián az Egyesült Államokban.

Egy gyönyörű egyetem parkjában történt az eset, ahol egy csoportnyi fiatal hallgató ült a pázsiton. A helyzetet



felidézõ beszélõ elmesélte, hogy egy bozontos farkú, aranyos kis mókust figyeltek, amint egy pompás fa aljában játszadozott. Egyszer lent volt a földön, máskor pedig fel-alá és a törzs körül szaladgált. De miért vonzott egy seregni diákot ez az ismerõs látvány?

A közelben a fűben elnyúlva feküdt egy ír szetter. Ó állt a diákok érdeklõdésének középpontjában, a mókus pedig az övében. Minden alkalommal, amikor a mókus a fán körözve átmenetileg eltűnt a szemük elõl, a kutya csendben közelebb araszolt, majd ismét felvette látszólag közönyös testtartását. Ez ejtette rabul a hallgatók figyelmét. Hang nélkül, mozdulatlanul szegezték a szemüket az egyre nyilvánvalóbb végkimenettel járó eseményre.

Végül a vadászkutya már elég közel volt ahhoz, hogy rávesse magát a mókusra és a szájába kapja. A diákok felhördültek, és odarohantak, hogy megpróbálják kimenteni a kisállatot az eb szájából, de már késõ volt. A mókus elpusztult.

A tömegbõl bárki bármikor figyelmeztethette volna a mókust, ha integet vagy felkiált, de senki nem tette. Mind csak nézték, ahogy egyre közelebb és közelebb kerül az elkerülhetetlen végkimenet. Senki se tette fel a kérdést: „Hová vezet ez?” Amikor pedig bekövetkezett az, ami elõre látható volt, mindannyian igyekeztek megakadályozni a végkifejletet, de már túl késõ volt. Csupán könnyes megbánásuk maradt.

Ez az igaz történet egyfajta példázat. Olyan dolgokra vonatkozik, amelyeket a saját életünkben, illetve a körülöttünk lévõ életekben és körülményekben látunk. Amikor látjuk, hogy különféle fenyegetõ dolgok lopakodnak egyre közelebb az általunk szeretett emberekhez vagy dolgokhoz, mi döntünk, hogy felszólalunk vagy cselekszünk-e, illetve csendben maradunk. Tegyük fel magunknak a kérdést: „Hová vezet ez?” Amikor a következmények azonnaliak és súlyosak, akkor nem engedhetjük meg a tétlenkedést. Megfelelõ figyelmeztetést kell hallatnunk, illetve támogatnunk kell a megfelelõ megelőzõ erőfeszítéseket, amíg még van rá idõ.

Az imént felidézett döntések arra a választási lehetőségre vonatkoznak,



hogy teszünk-e valamit, avagy nem teszünk semmit. Sokkal gyakoribb az, amikor egyik vagy másik cselekvés között kell dönteni. Ide tartozik a jó és a gonosz közti választás is, ám gyakoribb, hogy két jó dolog közül kell választani. Ilyen esetekben is kívánatos, hogy feltegyük a kérdést: „Hová vezet ez?” Sokszor döntünk két jó dolog között – gyakran arra vonatkozóan, hogy miként töltjük az időnket. Nincs abban semmi rossz, ha valaki videojátékozik vagy csetel vagy tévét néz vagy telefonál. De ezek mindegyike magában foglalja az „alternatív költség” néven ismert tényezõt, ami azt jelenti, hogy ha az időnket egy adott dolog megtételére fordítjuk, akkor eszünk valami más megtételének a lehetőségétõl. Biztosan látjátok, milyen gondosan kell mérlegelnünk, hogy mitõl eszünk el, amikor az időnket egy adott

cselekedetre fordítjuk, még akkor is, ha az önmagában tökéletesen jó.

Egyszer mondtam egy beszédet „Jó, jobb, legjobb” címmel, amelyben ezt mondtam: „[A]zért, mert valami jó, nem elegendõ indok arra, hogy azt meg is tegyünk. A megtehető jó dolgok száma messze meghaladja az elvégzésükhöz rendelkezésre álló idõt. Vannak a jónál jobb dolgok, és ezekre kell elsõdleges figyelmet fordítanunk az életünkben. [...] Le kell mondanunk néhány jó dologról [azért], hogy a jobbakat vagy a legjobbakat válasszuk”<sup>1</sup>.

Gondolkozzatok hosszú távon! Milyen hatással vannak a jövőnkre a jelenben meghozott döntéseink? Tartsátok szem elõtt az iskolázottság megszerzésének, az evangélium tanulmányozásának, szövetségeink úrvacsoravétel általi megújításának, valamint a templomlátogatásnak a fontosságát!

## II.

A „Hová vezet ez?” kérdés annak eldöntése szempontjából is fontos, hogy miként skatulyázzuk be magunkat vagy vélekedünk magunkról. Legelsősorban mindannyian Isten gyermekei vagyunk, akik az örök élet lehetőségét hordozzák magukban. Minden egyéb skatulya – ideértve a foglalkozást, a faji hovatartozást, a fizikai jellemvonásokat vagy a kitüntetések – időleges vagy jelentéktelen az örökkévalóság szemszögéből. Ne utaljatok vagy gondolatok magatokra olyan szavakkal, amelyek akadályt emelnek egy olyan cél előtt, amely elérésére esetleg törekedtek!

Fivéreim – és nővéreim, akik esetleg hallgatjátok vagy olvassátok a mondanivalómat –, remélem, tudjátok, hogy vezetőtekként miért tanítjuk és tanácsoljuk mindezen dolgokat. Szeretünk titeket, ahogy Mennyei Atyánk és Fia, Jézus Krisztus is szeret titeket. Számunkra alkotott tervük „a boldogság nagyszerű terv[e]” (Alma 42:8). Ez a terv, valamint az Ő parancsolataik és szertartásaik és szövetségeik vezetnek el minket a legnagyobb boldogsághoz és örömhöz ebben az életben és az eljövendő életben. Az Atya és a Fiú szolgálóiként azt tanítjuk és tanácsoljuk nektek, amire Ők a Szentlélek által utasítanak minket. Nincs más vágyunk, mint azt szólni, ami igaz, valamint arra buzdítani benneteket, hogy tegyétek meg mindazt, amit Ők ösvényként felvázoltak az örök élethez – amely „Isten



minden ajándéka közül a legnagyobb” (Tan és szövetségek 14:7).

## III.

Hadd mondjak még egy példát arra, hogy milyen hatással vannak a jövőre a jelenben meghozott döntések. Ez a példa egy fontos jövőbeli célért meghozott jelenbeli áldozattal kapcsolatos.

Egy cövekkonferencián a kolumbiai Caliban egy nővér mesélt arról, hogy a vőlegényével nagyon szerettek volna a templomban összeházasodni, ám a legközelebbi templom akkor a távoli Peruban volt. Hosszú időn keresztül takarékoskodtak, hogy legyen pénzük a buszjegyre. Végre felszálltak a Bogotába vivő buszra, de amikor odaértek, megtudták, hogy nincs üres hely a perui Limába induló járaton. Hazamehetnek házasságkötés nélkül vagy összeházasodhatnak a templomon kívül. Szerencsére azonban volt még egy választási lehetőség. Felszállhatnak a Limába vivő buszra, ha hajlandóak az öt napon és öt éjszakán át tartó teljes út során a padlón ülni. Ezt választották. A nővér elmesélte, milyen nehéz volt, még úgy is, hogy néhányan olykor átadták nekik a helyüket, amíg ők nyújtóztak egyet a padlón.

Az tett rám igazán mély benyomást a beszédében, amikor azt mondta: hálás azért, hogy a férjével ily módon tudtak eljutni a templomba, mert emiatt megváltozott az, ahogy az evangélium iránt éreztek és ahogy a templomban kötött házasság iránt éreztek. Az Úr

megáldotta őket az áldozatból fakadó növekedéssel. A nővér azt is megemlítette, hogy ez a templomba vezető ötnapos útjuk sokkal inkább gyarapította a lelkiségüket, mint más, áldozatoktól mentes templomlátogatások.

Az e bizonyosság meghallgatása óta eltelt évek során sokszor eltűnődtem azon, mennyiben más lett volna ennek az ifjú párnak az élete, ha másképp döntenek – ha nem hozzák meg a templomi házasságkötéshez szükséges áldozatot.

Fivérek! Számatalan döntést hozunk az életben; egyesek nagyok, míg mások látszólag kicsinyek. Visszatekintve láthatjuk, hogy bizonyos döntéseink mily nagyon megváltoztatták az életünket. Jobban választunk és döntünk, ha megvizsgáljuk a további lehetőségeket, és átgondoljuk, hová vezetnek. Így téve Russell M. Nelson elnök azon tanácsát követjük, hogy a végcél szem előtt tartva lássunk hozzá.<sup>2</sup> Számunkra a végcél elérése mindig a szövetséges ösvényen vezet a templomon át az örök élethez, amely Isten minden ajándékai közül a legnagyobb.

Bizonyosságomat teszem Jézus Krisztusról, valamint engesztelésének hatásairól és örökkévaló evangéliumának minden további igazságáról. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

### JEGYZETEK

1. Vö. Dallin H. Oaks: Jó, jobb, legjobb. *Liahóna*, 2007. nov. 104., 107.

2. Lásd Russell M. Nelson: Amint közösen haladunk előre. *Liahóna*, 2018. ápr. 7.







**AZ ELSŐ ELNÖKSÉG**



Dallin H. Oaks  
első tanácsos



Russell M. Nelson  
elnök



Henry B. Eyring  
második tanácsos

**A TIZENKÉT APOSTOL KVÓRUMA**



M. Russell Ballard



Jeffrey R. Holland



Dieter F. Uchtdorf



David A. Bednar



Quentin L. Cook



D. Todd Christofferson



Neil L. Andersen



Ronald A. Rasband



Gary E. Stevenson



Dale G. Renlund



Gerrit W. Gong



Ulisses Soares

**A HETVENEK ELNÖKSÉGE**



L. Whitney Clayton



Patrick Kearon



Carl B. Cook



Robert C. Gay



Terence M. Vinson



José A. Teixeira



Carlos A. Godoy

# ÁLTALÁNOS FELHATALMAZOTT HETVENESEK (angol betűrendben)

Marcos A. Adrikaitis	Rubén V. Allaud	Jose L. Alonso	Jorge M. Alvarado	Willford W. Andersen	Steven R. Bangertner	W. Mark Bassett	Dawid S. Baxter	Randall K. Biemmett	Hans T. Boom	Shayne M. Bowen	Mark A. Bragg	L. Todd Budge	Matthew L. Carpenter	Junhoan Csoi	Craig C. Christensen
Kim B. Clark	Weatherford T. Clayton	Lawrence E. Conridge	Valeri V. Cordón	J. Devin Cornish	Joaquin E. Costa	Ifj. J. Legarado R. Cortis	Massimo De Feo	Benjamin De Hoyos	Edward Dube	Kevin R. Duncan	Timothy J. Dyches	David F. Evans	Enrique R. Falabella	Bradley D. Foster	Randy D. Fuilk
Eduardo Gararret	Jack N. Gerard	Ricardo P. Giménez	Taylor G. Godby	Christoffel Golden	O. Vincent Haleck	Brook P. Hales	Donald L. Halstrom	Kevin S. Hamilton	Allen D. Haynie	Matthias Held	David P. Honner	Paul V. Johnson	Peter M. Johnson	Larry S. Kecher	Jörg Klabinigat
Joni L. Koch	Erich W. Kopsichke	Hugo E. Martinez	James B. Martino	Richard J. Maynes	Kyle S. McKay	Peter F. Meurs	Hugo Montoya	Marcus B. Nash	K. Brent Natness	S. Gifford Nielsen	Brent H. Nielson	Adrián Ochoa	S. Mark Palmer	Adilson de Paula Pereira	Kevin W. Pearson
Anthony D. Perkins	Paul B. Pieper	Ifj. John C. Pingree	Rafael E. Pino	James R. Rasband	Lynn G. Robbins	Gary B. Sablin	Evan A. Schmutz	Joseph W. Sitati	Steven E. Snow	Vern P. Stanfill	Benjamin M. Z. Tai	Brian K. Taylor	Michael John U. Teh	Juan A. Ureda	Arnulfo Valenzuela

## AZ ELNÖKLŐ PÜSPÖKSÉG

Dean M. Davies első tanácsos	Gérald Causé első püspök	W. Christopher Waddell második tanácsos

## ÁLTALÁNOS TISZTSÉGVISELŐK

Milton Camargo első tanácsos	Mark L. Pace elsőnök	Jan E. Newman második tanácsos	Michelle D. Craig első tanácsos	Bonnie H. Gordon elsőnök	Becky Craven második tanácsos	Sharon Elbarik első tanácsos	Jean B. Ellingham elsőnök	Reyna I. Aburto második tanácsos	Lisa L. Heikness első tanácsos	Joy D. Jones elsőnök	Cristina B. Franco második tanácsos	Douglas D. Holmes első tanácsos	Stephen W. Owen elsőnök	M. Joseph Brought második tanácsos

### VASÁRNAPI ISKOLA

### FIATAL NŐK

### SEGÍTŐEGYLET

### ELEMI

### FIATAL FÉRFIAK





RUSSELL M. NELSON ELNÖK

# Teljesíthetünk jobban és lehetünk jobbak

*Tegyétek a mindennapi bűnbánatra fektetett hangsúlyt olyannyira az életek szerves részévé, hogy minden eddiginél nagyobb hatalommal tudjátok gyakorolni a papságot.*

Kedves fivéreim! Inspiráló letekinteni rátok, az Úr e papságviselőkből álló seregének tekintélyes gyülekezetére. Micsoda hatalmas, jóra vezető erőt képviseltek! Szeretünk titeket. Imádkozunk értetek. És nagyon hálásak vagyunk értetek.

Nemrégiben magára vonta a figyelmemet az Úrnak e tanítása, melyet Joseph Smith prófétán keresztül adott: „Semmi mást ne mondj ennek a nemzedéknek, csak bűnbánatot”.<sup>1</sup> Ez a kijelentés gyakorta ismétlődik a szentírásokban,<sup>2</sup> és erre a kézenfekvő kérdésre sarkall: „Vajon *mindenkinek* szükséges bűnbánatot tartani?” A válasz: igen!

Túl sokan vannak, akik a bűnbánatot büntetésnek tekintik – olyasvalaminek, ami kerülendő, kivéve a legsúlyosabb körülmények közepette. Ezt a büntetést jelentő érzetet azonban Sátán kelti. Megpróbálja megakadályozni, hogy Jézus Krisztusra tekintsünk,<sup>3</sup> aki tárt karokkal vár,<sup>4</sup> azzal a reménnyel és hajlandósággal, hogy meggyógyítson, megbocsásson, megtisztítson, megerősítsen és megszenteljen minket.

Az Újszövetség görög nyelvű változatában a *bűnbánat* szóra a *metanoeo* szó használatos. A *meta* előtag jelentése: változás. A *noeo* utótag egy olyan görög szóval áll nyelvi rokonságban, melynek jelentése: elme, tudás, lélek, illetve lélegzet.<sup>5</sup>



Így tehát amikor Jézus bűnbánatra szólít titeket és engem,<sup>6</sup> azzal arra kér minket, hogy változtassuk meg az elménket, a tudásunkat, a lelkünket, sőt, a lélegzetvételünket is. Arra kér, hogy változtassuk meg azt, ahogyan szeretünk, gondolkodunk, szolgálunk, az időnket töltjük, a feleségünkkel bánunk, a gyermekeinket tanítjuk, sőt, ahogyan gondját viseljük a testünknek.

Nincs semmi, ami felszabadítóbb, nemesítőbb vagy létfontosságúbb lenne egyéni fejlődésünk szempontjából, mint a bűnbánatnak szentelt rendszeres, napi figyelem. A bűnbánat nem egy egyszeri esemény, hanem egy folyamat. Ez jelenti a boldogság és a nyugodt lelkiismeret kulcsát. Hittel társítva a bűnbánat feltárja előttünk a kaput Jézus Krisztus engesztelésének hatalma előtt.<sup>7</sup>

Akár szorgalmasan jártok a szövetség ösvényén, akár lecsúsztatok vagy leléptetek róla, illetve ha onnan, ahol jelenleg álltok, még csak nem is látjátok a szövetség ösvényét, esedezve kérlek titeket: tartsatok bűnbánatot! Tapasztaljátok meg, milyen megerősítő hatalommal bír a mindennapi bűnbánat: azaz, hogy minden egyes nappal egy kicsit jobban teljesítünk és jobbak vagyunk.

Amikor a bűnbánatot választjuk, akkor a változást választjuk! Engedjük a Szabadítónak, hogy önmagunk legjobb változatára formáljon minket. Azt választjuk, hogy lelkileg növekedünk és örömben részesülünk – az Őbenne való megváltás örömeiben.<sup>8</sup> Amikor a bűnbánatot választjuk, akkor azt választjuk, hogy egyre hasonlóbbá válunk Jézus Krisztushoz!<sup>9</sup>

Fivérek! Jobban kell *teljesítenünk* és jobbnak kell *lennünk*, mivel harcban állunk. A bűnnel vívott csata valóságos. Az ellenség megsokszorozza a bizonyágunk megingatására és az Úr munkájának megakadályozására tett erőfeszítéseit. Szolgáit hathatós fegyverekkel szereli fel, hogy visszatartsanak minket az Úr örömétől és szeretetétől.<sup>10</sup>

A bűnbánat jelenti annak kulcsát, hogy elkerüljük az ellenség által felállított csapdákat kísérő kínszenvedést. Az Úr nem vár el tőlünk tökéletességet

örökkévaló fejlődésünk ezen pontján. Azt azonban elvárja, hogy egyre tisztábbá váljunk. A mindennapi bűnbánat jelenti az ösvényt a tisztaság felé, a tisztaság pedig erőt ad. A személyes tisztaság hathatós eszközzé tud tenni bennünket Isten kezében. Bűnbánatunk – tisztaságunk – erővel ruház fel minket, amellyel segédkezhetünk Izráel egybegyűjtésében.

Az Úr azt tanította Joseph Smithnek, „hogy a papság jogai elválaszthatatlanul össze vannak kapcsolva a menny hatalmaival, és hogy a menny hatalmait csakis az igazlelkűség tantételei alapján lehet irányítani vagy kezelni”<sup>11</sup>.

Tudjuk, mi az, ami fokozottabb hozzáférést biztosít nekünk a menny hatalmaihoz. Azt is tudjuk, mi az, ami akadályt gördít a fejlődésünk útjába – mi az, amivel fel kell hagynunk, hogy egyre inkább hozzáférhessünk a menny hatalmaihoz. Fivérek! Imádságos lélekkel igyekezzetek megtudni, mi áll a bűnbánatok útjába. Határozzátok meg, mi az, ami *meggától* titeket a bűnbánatban. Aztán pedig változtassatok! Tartsatok bűnbánatot! Mindannyian jobban teljesíthetünk és jobbak lehetünk, mint valaha.<sup>12</sup>

Van néhány konkrét terület, amelyen valószínűleg fejlődhetünk. Az egyik ilyen az, ahogyan a testünkkel

bánunk. Ámulattal tekintek az emberi test csodájára. Nagyszerű alkotás, amely elengedhetetlen a végső isteni lehetőségeink felé vezető fokozatos felemelkedéshez. Nélküle nem tudunk fejlődni. Azzal, hogy Isten megadta nekünk a test ajándékát, lehetővé tette számunkra, hogy létfontosságú lépést tegyünk az Őhozzá hasonlónak válás irányában.

Sátán jól érti ezt. Tajtékszik amiatt, hogy a halandóság előtti hitehagyása visszavonhatatlanul megfosztja ettől a kiváltságtól, emiatt aztán az irigység és a harag állandósult állapotában létezik. Ennélfogva az ösvényünkre helyezett kísértései közül sok – ha nem a legtöbb – az önmagunk vagy mások testével való rossz bánásmóddal kapcsolatos. Mivel Sátán nyomorultul érzi magát test *nélkül*, azt akarja, hogy mi is nyomorultul érezzük magunkat, még hozzá a testünk *miatt*.<sup>13</sup>

Testetek a ti személyes templomotok, amely örökkévaló lelketek hajlékául teremtett.<sup>14</sup> Fontos, hogy gondját viseljétek ennek a templomnak. Azt kérdezem tőletek, fivérek: Többet foglalkoztat-e titeket testetek a világnak tetsző öltöztetése és ápolása, mint az, hogy Isten kedvében járjatok? Válaszotok közvetlen üzenetet küld Neki arról, hogy miként érezték az Ő nektek adott páratlan ajándéka iránt. Fivérek,

úgy vélem, hogy teljesíthetünk jobban és lehetünk jobbak a testünk iránti tisztelet terén.

Egy másik módja annak, hogy jobban teljesítsünk és jobbak legyünk az, ahogyan az életünkben lévő nőket tiszteljük, kezdve a feleségünkkel és a lányainkkal, az édesanyánkkal és a nővéreinkkel.<sup>15</sup>

Hónapokkal ezelőtt szívet tépő levelet kaptam egy drága nővértől, aki ezt írta: „[A lányaimmal] úgy érezzük, szakadatlanul ádáz küzdelmet kell folytatnunk a férjünk és a fiaink osztatlan figyelméért az állandó sporthírekkel, videojátékokkal, tőzsdei hírekkel [és] minden [létező] sportág véget nem érő kielemlésével és nézésével szemben. Olyan, mintha kezdenénk elveszteni a férjünk és fiaink melletti, első sorba szóló helyünket az ő különféle [sportokra és meccsre] váltott, első sorba szóló bérletes helyük miatt.”<sup>16</sup>

Fivérek, a papság viselőiként első és legfontosabb kötelességeitek a feleségeket szeretni és róla gondoskodni. Váljatok egygyé vele. Legyetek a társa. Tegyétek könnyűvé számára, hogy ő is a társatok akarjon lenni. Az élet egyetlen más törekvése sem élvezhet előnyt a vele való örökkévaló kapcsolat kiépítésével szemben. Nincs semmi a tévében, egy mobilszközön vagy egy számítógépen, ami fontosabb lenne az ő jólléténél. Gondoljátok át, hogy mivel töltitek az időtöket és mire fordítjátok az energiátokat. Ez elárulja majd nektek, hogy merre húz a szívetek. Imádkozzatok azért, hogy a szívetek rá legyen hangolva a feleségeitek szívére. Igyekezzetek örömet szerezni neki. Kérjétek ki a tanácsát és hallgassátok meg. Az ő meglátásainak köszönhetően jobbak lesznek a kilátásaitok.

Ha bűnbánatot kell tartanotok amiatt, ahogy a hozzáatok legközelebb álló nőekkel bántatok, akkor kezdjétek hozzá most. Azt is tartsátok szem előtt, hogy a *ti* felelősségeitek segíteni az életetekben lévő nőknek elnyerni az Úr nemi erkölcsösségre vonatkozó törvényének betartásából eredő áldásokat. Soha ne legyetek ti az oka annak, ha egy nő nem tud részesülni a templomi áldásaiban.





vágya bűnbánatot tartani – férfiakra, akik tettere készek, hogy szolgáljanak és tagjaivá váljanak az Úr érdemes papságviselőkből álló seregének.

Megáldalak benneteket azzal, hogy ilyen férfiakká váljatok. Megáldalak titeket az ahhoz szükséges bátorsággal, hogy mindennap bűnbánatot tartsatok és megtanuljátok, miként gyakoroljátok a teljes papsági hatalmat. Megáldalak titeket, hogy át tudjátok adni a Szabadító szeretetét a feleségeteknek, a gyermekeiteknek, és mindazoknak, akik ismernek titeket. Megáldalak benneteket, hogy jobban *teljesítsetek* és jobbak *legyetek*. És megáldalak benneteket, hogy amint megteszitek ezen erőfeszítéseket, csodákat fogtok megtapasztalni az életetekben.

A mindenható Isten munkájában veszünk részt. Jézus a Krisztus. Mi az Ő szolgálói vagyunk. Erről tesztek bizonyosságot Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Tan és szövetségek 6:9; 11:9.
2. Lásd Márk 1:4; Móziás 18:20; Alma 37:33; 3 Nefi 7:23; Moróni 3:3; Tan és szövetségek 19:21; 44:3; 55:2.
3. Lásd Tan és szövetségek 6:36.
4. Lásd 5 Mózes 26:8; 2 Nefi 1:15; Mormon 6:17; Tan és szövetségek 6:20.
5. Lásd Russell M. Nelson: Bűnbánat és megtérés. *Liahóna*, 2007. máj. 102–105.
6. Lásd például Lukács 13:3, 5.
7. Lásd 2 Nefi 9:23; Móziás 4:6; 3 Nefi 9:22; 27:19.
8. Lásd Russell M. Nelson: Bűnbánat és megtérés. 103–104.
9. Lásd 3 Nefi 27:27.
10. Lásd Júdás 1:17–21; 2 Nefi 2:25, 27; 28:20; lásd még 1 Nefi 8:10–12, 21–23; 11:21–22; 12:17; Tan és szövetségek 10:22; Mózes 5:13.
11. Tan és szövetségek 121:36.
12. A szavak, amelyeket az Úr a kinyilatkoztatásokban és a modern kori tanításokban sugallt – *magasabb, szentebb, gyorsít, növel, erősít, nagyobb, átalakít, újjáalkot, jobbá tesz, gazdagít, változtat, elmélyít, tágít* – mind a lelki növekedést jellemző szavak (lásd Russell M. Nelson: Példás utolsó napi szentekké válni. *Liahóna*, 2018. nov. 113–114.).
13. Tudjuk, hogy „az emberek... szabadok a test szerint... És szabadon választgatják a szabadságot és az örök életet, minden ember nagy Közbenjárója által, vagy választhatják a fogságot és a halált, az ördög fogsága és hatalma szerint; mert ő arra törekszik, hogy minden ember olyan nyomorult lehessen, mint ő maga” (2 Nefi 2:27).
14. Lásd 1 Korinthusbeliek 3:16–17; 6:18–20.
15. Lásd Jákób 2:35.
16. 2019. február 4-én kézhez kapott levél.
17. Lásd Tan és szövetségek 33:7.

Fivérek, mindannyiunknak bűnbánatot kell tartania! Fel kell állnunk a kanapéról, le kell tennünk a távirányítót, és fel kell ébrednünk lelki szendergésünkéből. Ideje magunkra öltöznünk Isten teljes fegyverzetét, hogy részesei lehessünk a legfontosabb munkának a földön. Ideje, hogy belevágjuk a sarlónkat, és teljes lelkünkkel, elménkkel és erőnkkel arassunk.<sup>17</sup> A gonosz erők soha nem tomboltak ádázzaban, mint ma. Az Úr szolgálóiként nem aludhatunk, míg dül ez a harc.

A családoknak szüksége van a vezetésekre és a szeretetetekre. A kvórumoknak és egyházközségek vagy gyülekezetek tagjainak szüksége van az erőtökre. És mindazoknak, akikkel csak találkoztok, tudniuk kell, hogy néz ki és miként cselekszik az Úr igaz tanítványa.

Kedves fivérem! Atyánk a halandóság előtti lelki bátorságotok miatt választott ki titeket arra, hogy ebben a válságos időszakban jöjjetek a világra. A legkiválóbb, legvitézebb férfiak között vagytok, akik valaha is a földre jöttek. Sátán tudja, kik vagytok, valamint, hogy kik voltatok a halandóság előtt, és érti, milyen munkát kell elvégezni a Szabadító visszatérése előtt.

És miután évezredek át gyakorolta ravasz mesterkedéseit, az ellenség tapasztalt és hajthatatlan.

Hálásak vagyunk, hogy az általunk viselt papság sokkal erősebb, mint az ellenség fortélyai. Esedezve kérlek titeket, hogy legyetek olyan férfiak és fiatal férfiak, akikre az Úrnak szüksége van. Tegyétek a *mindennapi* bűnbánatra fektetett hangsúlyt olyannyira az életetek szerves részévé, hogy minden eddiginél nagyobb hatalommal tudjátok gyakorolni a papságot. Egyedül így tudjátok majd lelki biztonságban tartani magotokat és a családokat az előttünk álló, kihívást jelentő napok során.

Az Úrnak önzetlen férfiakra van szüksége, akik a sajátjuk elé helyezik mások jóllétét. Olyan férfiakra van szüksége, akik tudatosan munkálkodnak azon, hogy világosan meghallják a Lélek hangját. Olyan szövetséges férfiakra van szüksége, akik feddhetetlenek a szövetségeik megtartásában. Olyan férfiakra van szüksége, akik eltökélték, hogy nemileg tisztán tartják magukat – érdemes férfiakra, akiket azonnal fel lehet kérni, hogy áldást adjanak tiszta szívvel, tiszta értelemmel és készséges kézzel. Az Úrnak olyan férfiakra van szüksége, akiknek buzgó



Vasárnap délelőtti ülés

DALE G. RENLUND ELDER  
a Tizenkét Apostol Kvórumából

# Áldásokban bővelkedve

*A legtöbb áldáshoz, melyet Isten adni szándékozik nekünk, cselekedetre van szükség a részünkről – olyan tette, mely a Jézus Krisztusba vetett hitünkön alapszik.*

Kedves fivérek és nővérek! Mennyei Atyánk és Jézus Krisztus szeretnének mindegyikünket megáldani.<sup>1</sup> A kérdés, hogy *miként* férhetünk hozzá vagy tehetünk szert ezen áldásokra, évszázadok óta hittudományi viták és értekezések központi témája.<sup>2</sup> Néhányan amellet érvelnek, hogy az áldásokat teljes mértékben ki kell érdemelnünk; kizárólag a saját cselekedeteink révén kapjuk meg őket. Mások azon az állásponton vannak, hogy Isten már kiválasztotta, kit áld meg és milyen módon – ezen elhatározása pedig megváltoztathatatlán. Mindkét nézőpont alapjaiban hibás. A mennyei áldásokat nem lehet sem a „jöttet kuponok” lázas gyűjtögetésével kiérdemelni, sem pedig azzal megszerezni, hogy tehetetlenül várjuk, mikor nyerjük meg az áldáslottót. Nem. Az igazság jóval árnyaltabb, ugyanakkor jobban is illeszkedik ahhoz a kapcsolathoz, amely egy szerető Mennyei Atya és lehetséges örökösei között fennáll – ezek vagyunk mi. A visszaállított igazságok kinyilatkoztatják, hogy az áldásokat sohasem lehet kiérdemelni, azonban a részünkről megnyilvánuló, hit által ihletett cselekedetek kezdetben és folyamatosan is elengedhetetlenek hozzájuk.<sup>3</sup>

Amikor átgondoljuk, miként kapunk áldásokat Istentől, hasonlítsuk a

mennyei áldásokat egy hatalmas farakáshoz. Képzeljétek el a közepén a kis gyújtósrakást, amelyet egy réteg faforgács borít. Ezután jönnek a gallyak, majd a kisebb hasábok, végül az egész nagy rönkök. Ez a rakás hatalmas mennyiségű tüzelőanyagot tartalmaz, amely napokig képes fényt és hőt kibocsátani. A farakás mellett pedig képzeljétek el egyetlen gyufaszálat, olyan foszforos fejűt.<sup>4</sup>

A rakásban rejlő energia felszabadításához meg kell gyújtani a gyufát, majd azzal a gyújtóst. A gyújtós

hamar begyullad, és lángra lobbantja a nagyobb rönköket is. Amint az égési reakció beindul, egészen addig folytatódik, amíg az összes fa el nem ég, vagy meg nem szűnik a tűz oxigénellátása.

A gyufa és a gyújtós meggyújtása apró tettek, melyek lehetővé teszik a fában tárolt energia felszabadítását.<sup>5</sup> Amíg azonban a gyufát meg nem gyújtjuk, semmi sem történik, mindegy, mekkora a rakás. Ha meggyújtjuk a gyufát, de nem tartjuk a gyújtóshoz, akkor a gyufából felszabaduló fény és hő önmagában csupán elenyésző mennyiségű, és a rakásban lévő égési energia nem szabadul fel. Ha az oxigénutánpótlás bármely ponton megszűnik, az égési reakció megáll.

Hasonlóképpen, a legtöbb áldáshoz, melyet Isten adni szándékozik nekünk, cselekedetre van szükség a részünkről – olyan tette, mely a Jézus Krisztusba vetett hitünkön alapszik. A Szabadítóba vetett hit valóban a cselekvés és a hatalom tantétele.<sup>6</sup> Először hittel cselekszünk; ezután jön a hatalom – Isten szándéka és időzítése szerint. A sorrend életbevágó.<sup>7</sup> A megkívánt cselekedet [azonban] mindig eltöprel az általunk végül elnyert áldásokhoz képest.<sup>8</sup>

Gondoljátok át, mi történt, amikor tüzes, repülő kígyók jöttek az ősi izráeliták közé, miközben a megígért földre tartottak. A mérges kígyók marása halálos volt. A megmárt személy azonban meggyógyulhatott, ha felnézett a





rézkígyóra, melyet Mózes egy póznára helyezett.<sup>9</sup> Mekkora energiabefektetésbe kerül felnézni valamire? Mindenki, aki csak felnézett, hozzáférést nyert a menny hatalmaihoz, és meggyógyult. Más izráeliták viszont, akik nem néztek a rézkígyóra, meghaltak. Talán hiányzott a hitük ahhoz, hogy feltekintsenek.<sup>10</sup> Talán nem hitték el, hogy egy ilyen egyszerű tett kiválthatja a megígért gyógyulást. Vagy talán szándékosan keményítették meg a szívüket, és vetették el Isten prófétájának tanácsát.<sup>11</sup>

Az Istentől áradó áldások beindítására vonatkozó tantétel örök. Az ősi izráelitákhoz hasonlóan nekünk is cselekednünk kell a Jézus Krisztusba vetett hitünk szerint ahhoz, hogy áldást kapjunk. Isten kinyilatkoztatta, miszerint „van egy törvény, amely már a világ megalapítása előtt visszavonhatatlanul el lett rendelve a mennyben, amelyen minden áldás alapszik – és amikor bármilyen áldásban részesülünk Istentől, az ama törvény iránti engedelmesség által történik, amelyen az áldás alapszik”<sup>12</sup>. Ezzel együtt az áldást nem kiérdemeljük – ez az elképzelés helytelen –, hanem jogosulttá kell válnunk rá. Szabadulásunk kizárólag Jézus Krisztus érdemei és kegyelme által jön el.<sup>13</sup> Engesztelő áldozatának mérhetetlen nagysága azt jelenti, hogy a farakás végtelen; hozzá viszonyítva a mi aprócska tetteink a nullához közelítenek. De azért nem nullák, és nagyon is jelentősek; a teljes sötétségben egyetlen gyufa fénye kilométerekről látható. Sőt, még a mennyben is látható, hiszen a hit apró cselekedetei szükségesek ahhoz, hogy begyűjtsük Isten ígéreteit.<sup>14</sup>

Isten vágyott áldásainak elnyeréséhez cselekedjünk hittel, begyűjtve a képletes gyufát, ami a mennyi áldás feltétele. Az ima egyik célja például az, hogy olyan áldásokat biztosítson, amelyeket Isten hajlandó megadni nekünk, ám a feltételük az, hogy kérnünk kell őket.<sup>15</sup> Alma irgalomért könyörgött, és elmúltak a fájdalmai; bűneinek emléke többé már nem kavarta fel. Öröme legyűrte a fájdalmát – mindez pedig azért történt, mert ő Jézus Krisztusba vetett hittel kiáltott fel.<sup>16</sup> A részünkről



szükséges aktiválási energia az, hogy legyen elegendő hitünk Krisztusban őszintén kérni Istent imában, illetve elfogadni az Ő akaratát és időzítését a válasszal kapcsolatosan.

Gyakran az áldásokhoz szükséges aktiválási energiához több kívántatik meg a pusztá figyelésnél vagy kérdésnél: folyamatos, ismétlődő, hittel teli tettekre van szükség. A XIX. sz. közepén Brigham Young arra utasított egy utolsó napi szentekből álló csoportot, hogy fedezzék fel és telepítsék be Arizonát, ezt az észak-amerikai sivatagos vidéket. Miután elérték a területet, a csoportnak kifogyott a vízkészlete, és attól féltek, elpusztulnak. Istenhez könyörgöttek segítségért. Hamarosan eső és hó is hullott, így fel tudták tölteni a hordóikat, valamint megvitathatták az állataikat is. Hálás szívvel és felfrissülve indultak vissza Salt Lake Citybe, örvendezve Isten jósága miatt. Visszatértükkor jelentést tettek Brigham Youngnak a felfedezőút részleteiről, és kijelentették a következtetésüket, miszerint Arizona lakhatatlan.

Miután Brigham Young meghallgatta a jelentésüket, megkérdezte a teremben az egyik férfit, mit gondol a felfedezőútról és a csodáról. Ez a férfi – Daniel W. Jones – velősen válaszolt: „Ha én vagyok ott – feltöltök, továbbmegyek, és megint imádkozom.”

Brigham fivér Jones fivér vállára helyezve a kezét annyit mondott: „Ez a férfi vezet majd a következő utat Arizonába.”<sup>17</sup>

Mindannyian emlékszünk olyan alkalmakra, amikor tovább küszködünk és ismét imádkoztunk – majd áldások érkeztek. Michael és Marian Holmes élményei is e tantételeket szemléltetik. Michaellel együtt szolgáltunk területi hetvenesként. Mindig nagyon örültem, amikor őt kérték fel imádkozni a gyűléseinken, hiszen mély lelkiisége azonnal megmutatkozott: tudta, hogyan beszéljen Istennel. Nagyon szerettem hallgatni, ahogyan imádkozik. Házasságuk kezdetén azonban sem Michael, sem Marian nem imádkozott, és istentiszteletre sem jártak. Elfoglalta őket három kicsi gyermek, illetve a sikeres építési vállalkozás. Michael nem érezte vallásos embernek magát. Az egyik este aztán ellátogatott hozzájuk a püspökük, és arra buzdította őket, hogy kezdjenek el imádkozni.

A látogatást követően Michael és Marian úgy döntött, megpróbálnak imádkozni. Lefekvés előtt letérdeltek az ágyuk mellé, és Michael feszegetve belekezdett. Az ima néhány első, akadozó szava után Michael váratlanul megállt: „Marian, erre képtelen vagyok.” Ahogy felállt és elindult volna, Marian a keze után nyúlt, és visszahúzva a térdeire azt

mondta: „Mike, képes vagy rá. Próbáld újra!” E biztatással Michael befejezte a rövid imát.

Holmesék elkezdtek rendszeresen imádkozni. Elfogadták a szomszédjuk meghívását, hogy elmenjenek istentiszteletre. Amint a kápolnába belépve meghallották a nyitóhimnust, a Lélek azt súgta nekik: „Ez igaz.” Később Michael kérés és elismerés nélkül segített a szeméthordásban a gyülekezeti háznál. E szolgálat közben ez az egyértelmű benyomása támadt: „Ez az Én házam.”

Michael és Marian egyházi elhívásokat fogadott el, és szolgálni kezdtek az egyházközségükben és cövekükben. Őket egymáshoz, három gyermeküket pedig hozzájuk pecsételték. További gyermekeik születtek, tizenkettőre növelve a teljes létszámot. Holmesék misszióelnöki társakként szolgáltak, kétszer is.

Az első botladozó ima egy apró, hitteli cselekedet volt, amely életre hívta a menny áldásait. Ők a hit lángját az istentiszteleten való részvétellel és a szolgálattal táplálták. Elkötelezett tanítványságuk az évek során tomboló lángorkánt eredményezett, amely a mai napig is lélekemelő.

A tűznek azonban folyamatos oxigén-utánpótlás kell ahhoz, hogy a fa végül mindent kiadjon magából, ami benne rejlik. Ahogyan azt Michael és Marian Holmes is megmutatta, a Krisztusba vetett hit folyamatos tetteket igényel ahhoz, hogy a tűz tovább égjen. Az apró tettek táplálják azon képességünket, hogy a szövetséges ösvényen járjuk, valamint vezetnek el az Isten által felkínálható legnagyobb áldásokhoz. Az oxigén azonban csak akkor áramlik, ha képletesen szólva folyamatosan továbbmozdítjuk a lábunkat. Olykor újat és nyilat kell készítenünk, mielőtt kinyilatkoztatás érkezne arra vonatkozóan, hogy merre menjünk élelmet keresni.<sup>18</sup> Olykor szerszámokat kell készítenünk, mielőtt kinyilatkoztatásokat kapnánk arról, hogyan építsünk hajót.<sup>19</sup> Olykor az Úr prófétájának utasítására az utolsó kis olajunkból és lisztünkől némi pogácsát kell sütnünk, hogy megkapjuk a kifogyhatatlan korsó olajat és véka lisztet.<sup>20</sup> Olykor pedig arra van szükség, hogy „legy[ünk]

nyugodtak, és tud[juk], hogy [Isten az] Isten...”, valamint bízunk az Ő időztetésében.<sup>21</sup>

Amikor bármilyen áldást kaptok Istentől, levonhatjátok a következtést, miszerint megfeleltetek az ezen áldás elnyerését szabályozó örökkévaló törvénynek.<sup>22</sup> Ne feledjétek azonban, hogy a „visszavonhatatlanul” elrendelt törvény független az időtől, vagyis az áldások Isten időztetése szerint érkeznek. Mennyei otthonuk keresése közben még az ősi próféták is<sup>23</sup> „hitben haltak meg..., nem nyerve meg az ígéreteket, hanem csak távolról látva és üdvözölve azokat, és vallást tevén arról”<sup>24</sup>. Amennyiben egy vágyott áldás nem érkezett meg Istentől – még –, attól még nem kell a falnak menni, azon tépelődve, mi más kellett volna még tennünk. Fogadjuk meg inkább Joseph Smith tanácsát, miszerint „tegyük meg jókedvvel mindazon dolgokat, amikre erőnkől telik; aztán pedig... álljunk mozdulatlanul, a legteljesebb bizonyossággal, hogy meglássuk Isten... karjának felfedését.”<sup>25</sup> Néhány áldás későbbre tartatik vissza, még Isten legvittebb gyermekei számára is.<sup>26</sup>

Hat hónappal ezelőtt bevezetésre került egy otthonközpontú, egyház által támogatott terv a tanulására, a hit megerősítésére, valamint az egyének és a családok felvértezésére. Russell M. Nelson elnök azt ígérte, hogy a változások

segíthetnek a lelki túlélésünkben, az evangéliumi örömünk gyarapításában, illetve a Mennyei Atyánkhöz és Jézus Krisztushoz való megtérésünk elmélyítésében.<sup>27</sup> Rajtunk áll azonban, hogy jogot formálhassunk ezen áldásokra. Mindannyian felelősek vagyunk azért, hogy kinyissuk és tanulmányozzuk a *Jöjj, kövess engem! – Egyének és családok számára* könyvet, a szentírásokkal és a többi *Jöjj, kövess engem!* anyaggal együtt.<sup>28</sup> Nekünk kell ábeszélni ezeket a családunkkal és a barátainkkal, valamint úgy szerveznünk a sabbatnapunkat, hogy az lángra lobbantsa a képletes tüzet. Vagy pedig hagyhatjuk a forrásanyagokat otthon tornyosulni, a beléjük zárt lehetőségekkel.

Arra szólítalak benneteket, hogy hithűen aktiváljátok a mennyei hatalmat az Istentől való konkrét áldások elnyerése érdekében. Gyakoroljátok a gyufa meggyújtásához és a tűz lángra lobbantásához szükséges hitet. Biztosítsátok a szükséges oxigént, amíg türelmesen vártok az Úrra. E felhívásokkal azért imádkozom, hogy a Szentlélek vezessen és irányítson benneteket, hogy a „hívó ember[hez]” hasonlóan, akiről a Példabeszédek szól, ti is „bővelked[etek] áldásokkal”.<sup>29</sup> Bizonyágomat teszem arról, hogy Mennyei Atyátok és szeretett Fia, Jézus Krisztus él, törődnek a jólléteketek, és örömmel áldanak meg benneteket. Jézus Krisztus nevében, amen. ■



## JEGYZETEK

1. Lásd Tan és szövetségek 41:1; 78:17; 104:33.
2. Lásd például Craig Harline, *A World Ablaze: The Rise of Martin Luther and the Birth of the Reformation* (2017), 20. Az egyik ilyen vita Ágoston (Kr.u. 354–430) és vetélytársa Pelágiusz (Kr.u. 354–420) között alakult ki. Pelágiusz azt tartotta, hogy „az emberek bizonyosan birtokában vannak a jó tetteknek, illetve hogy Isten kegyelmét azzal érdemlik ki, ha ezen jószág szerint cselekednek, valamint betartják Isten minden parancsolatát.” Ágoston hevesen ellenkezett. Lásd még Eric Metaxas, *Martin Luther: The Man Who Rediscovered God and Changed the World* (2017), 296. Luther azt tanította, hogy a cselekedetek sohasem vezethetnek Isten kegyelméhez; a hit vezet a kegyelemhez, a jó cselekedetek pedig ezt követik; „a cselekedetek és a hit éppoly elválaszthatatlanok, mint amilyen lehetetlen elválasztani a hőt és a fényt a tüztől.”
3. Lásd Tan és szövetségek 82:10.
4. Ez egy afféle tábori gyufa, vagyis „mindenütt gyulladó” gyufa. A modern biztonsági gyufák esetében – amelyeket a háztartásban használunk – a foszfor a dörzsfelületen van, nem pedig a gyufafejen.
5. E tettekből tevődik össze az „aktiválási energia” a gyulladás számára. Az „aktiválási energia” kifejezést 1889-ben vezette be Svante Arrhenius svéd tudós.
6. Lásd *Lectures on Faith* (1985), 3.
7. Lásd David A. Bednar: Kérjétek hittel. *Liahóna*, 2008. máj. 94.
8. Lásd Móziás 2:24–25.
9. Lásd 4 Mózes 21:6–9.
10. Lásd 1 Nefi 17:41.
11. Lásd 1 Nefi 17:42.
12. Tan és szövetségek 130:20–21
13. Lásd 2 Nefi 10:24; 25:23.
14. Lásd Alma 60:11, 21; Dallin H. Oaks: Kis és egyszerű dolgok. *Liahóna*, 2018. máj. 89–92.; M. Russell Ballard: Buzgón munkálkodjunk! *Liahóna*, 2012. nov. 29–31.
15. Lásd Szentírásalkauz: ima; lásd még Moróni 7:48.
16. Lásd Alma 36:18–21; lásd még Énós 1:5–8.
17. Daniel W. Jones, *40 Years Among the Indians* (1960), 222.
18. Lásd 1 Nefi 16:23.
19. Lásd 1 Nefi 17:9.
20. Lásd 1 Királyok 17:10–16.
21. Tan és szövetségek 101:16.
22. Lásd Tan és szövetségek 130:20–21.
23. Lásd Zsidók 11:16.
24. Zsidók 11:13.
25. Tan és szövetségek 123:17.
26. Lásd Jeffrey R. Holland: „A jövő javának főpapja”. *Liahóna*, 2000. jan. 42–45. Holland elder azt mondta: „Vannak áldások, amelyek gyorsan jönnek, vannak, amelyek később, s vannak, melyeket a mennyország előtt nem nyerünk el; de azok számára, akik elfogadják Jézus Krisztus evangéliumát, *jönni fognak* az áldások.”
27. Lásd Russell M. Nelson: Nyitóbeszéd. *Liahóna*, 2018. nov. 6–8.
28. Lásd Quentin L. Cook: Mély és tartós megtérés Mennyei Atyánkhoz és az Úr Jézus Krisztushoz. *Liahóna*, 2018. nov. 8–12.
29. Példabeszédek 28:20.



SHARON EUBANK

első tanácsos a Segítőegylet Általános Elnökségében

# Krisztus: a világosság, amely fénylik a sötétségben

*Ha úgy érzitek, bizonyosságok jelzőtüze kihunyini készül, és a sötétség teljesen körülvesz, szedjétek össze a bátorságotokat! Tartsátok be az Istennek tett ígéreteiteket!*

A Segítőegylet épületében lévő irodámból tökéletes kilátás nyílik a Salt Lake templomra. Az esti szürkületben mindennap óramű pontossággal gyúlnak fel a templom kültéri fényei. A templom az ablakomból látható megnyugtató, rendíthetetlen jelzőtűz.

Ez év februárjának egy estéjén különös homály borult az irodámra napnyugtakor. Az ablakomból sötétnek

látszott a templom – fényei nem gyulladtak fel. Lehangelő érzés volt. Az évek óta minden este elém táruló templomtornyok most nem voltak láthatóak.

A fény helyén lévő váratlan sötétség látványa arra emlékeztetett, miszerint növekedésünk szempontjából az egyik alapvető szükségletünk az, hogy kapcsolatban maradjunk világosságunk forrásával, Jézus Krisztussal. Ő az





erőnk forrása, a világ világossága és élete. A Vele való szoros kapcsolat nélkül kezdetét veszi a lelki halálunk folyamata. Ennek tudatában Sátán megpróbál előnyt kovácsolni azokból a világi hatásokból, amelyekkel mindannyian szembenézünk. Azon munkálkodik, hogy elhalványítsa fényünket, rövidzárlatot idézzon elő, és megszakítsa az áramellátást, hogy aztán egyedül maradjunk a sötétben. Ezek a hatások a halandóság velejárói, Sátán azonban fáradhatatlanul azon dolgozik, hogy elszigeteljen bennünket és elhitesse velünk: egyedül mi megyünk keresztül mindezen.

### Néhányunkat megbénítja a gyász

Amikor maguk alá gyűrnek a tragédiák, amikor az élet fájdalma fojtogat bennünket, amikor a Jerikóba tartó férfiéhoz hasonló bántalmakat szenvedünk el, és minket is a sorsunkra hagynak, akkor Jézus közbelép, olajat önt a sebeinkre, gyengéden felemel, elvisz minket egy fogadóba, és gondot visel ránk.<sup>1</sup> A köztünk lévő gyászolókhöz így szól: „[M]egkönnyítem a terheiteket..., melyeket a vállaitokra raktak, hogy még csak nem is érzitek azokat a hátatokon, ...hogy biztosan tudhassátok, hogy én, az Úristen meglátogatom népemet a megpróbáltatásaikban.”<sup>2</sup> **Krisztus begyógyítja a sebeket.**

### Néhányunk egyszerűen csak nagyon fáradt

Jeffrey R. Holland elder ezt mondta: „[N]em szükséges gyorsabban futnunk annál, amihez elegendő az erőnk... Ennek ellenére azonban tisztában vagyok vele, hogy sokan közületek [nagyon,] nagyon gyorsan futnak, és az energiátok, illetve az érzelmi tartalékok mutatója néha a nulla felé közelít.”<sup>3</sup> Amikor az elvárások elborítanak bennünket, tehetünk egy lépést hátra, és megkérdezhetjük Mennyei Atyától, hogy mit kell elengednünk. Élettapasztalatunknak az is része, hogy megtanuljuk, mit ne tegyünk. Ám olykor az élet még ennek ellenére is lehet túl kimerítő. Jézus efelől biztosít minket: „Jőjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket.”<sup>4</sup>

Krisztus hajlandó beállni mellénk és velünk együtt húzni az igát, hogy terheink könnyebbek lehessenek. **Krisztus maga a megnyugvás.**

### Néhányan úgy érezzük, kilógunk a sorból

Bizonyos okokból nem érezzük elfogadottnak vagy elfogadhatónak magunkat. Az Újszövetség beszámol mindazokról a nagyszerű erőfeszítésekről, melyeket Jézus olyan különféle emberek felkarolására tett, mint a

leprások, a vámszedők, a gyermekek, a galileabeliek, a paráznák, a nők, a farizeusok, a bűnösök, a szamaritánusok, az özvegyek, a római katonák, a házasságtörők, a rituálisan tisztátalanok. Szinte minden történetben olyasvalakit karol fel, aki hagyományosan nem volt elfogadott társadalmilag.

A Lukács 19 egy Jerikóban élő, Zákeus nevű fővámszedő történetét írja le, aki felmászott egy fára, hogy jobban lássa a városon áthaladó Jézust. Zákeus a római kormány alkalmazásában állt, és korrupt, bűnös ember hírében állt. Jézus meglátta őt a fán, és ezt mondta neki: „Zákeus, hamar szállj alá; mert ma nékem a te háznál kell maradnom.”<sup>5</sup> Amikor pedig Jézus észrevette a Zákeus szívében lévő jóságot és a másokért tett cselekedeteit, e szavakkal fogadta el a felajánlását: „Ma lett idvessége ennek a háznak! mivelhogy ő is Ábrahám fia.”<sup>6</sup>

Krisztus gyengéden így szólt a néfitákhoz: „[M]egparancsoltam, hogy senki ne menjen el”<sup>7</sup>. Az Apostolok cselekedetei 10-ben Péter fontos felismerésre jutott, mikor ezt mondta: „[N]ékem az Isten megmutatá, hogy senkit se mondjak közönséges, vagy tisztátalan embernek”<sup>8</sup>. A keresztyén tanítványoktól és az utolsó napi szentektől rendületlenül megköveteltetik, hogy igaz szeretettel forduljanak egymás felé.<sup>9</sup> Jézus ugyanazt a meghívást intézi felénk is, mint Zákeus felé: „Ímé az ajtó előtt állok és zörgetek; ha... meghallj[átok] az én szómat és megnyitj[átok] az ajtót, bemegyek [hozzátok] és vele[tek] vacsorálok, és [ti] én velem.”<sup>10</sup> **Krisztus minket is észrevesz azon a bizonyos fán.**

### Néhányunkat kérdések gyötörnek

Néhány évvel ezelőtt megválaszolatlan kérdések terhe nyomta a lelkemet és bosszantott. Egy szombati nap hajnalán volt egy rövid álmom. Álmomban egy pavilont láttam, és tudtam, hogy be kell mennem oda. Őt boltív vette körül, ám az ablakai kőből voltak. Álmomban zúgolódtam, mivel nem akartam bemenni, hiszen olyan szűkösnek tűnt a hely. Azután az jutott eszembe, hogy Járed fivére milyen nagy türelemmel olvasztott áttetsző üvegeket a kövekből. Az üveg olyan

kőzet, amely halmazállapot-változáson ment keresztül. Amikor az Úr megérintette Járed fivérének a köveket, azok fényel ragyogták be a sötét bárkákat.<sup>11</sup> Hirtelen mindennél jobban szerettem volna abban pavilonban lenni. Ez volt az a hely – az egyetlen hely –, ahol tisztán láthattam. Az engem nyugtalanító kérdések nem tűntek el, viszont miután felébredtem, az elmémben egy másik kérdés kezdett élénken kirajzolódni: „Miként fogod gyarapítani a hitedet Járed fivéréhez hasonlóan, hogy a te köveid is világosságot nyújtsanak?”<sup>12</sup>

Halandó elménk csak apránként tudja befogadni a tudást és az értelmet. Nem ismerem minden okát annak, hogy a halandóságot borító fátyol miért ilyen vastag. Örökkévaló fejlődésünknek nem ez az az állapota, amelyben rendelkezésünkre áll az összes válasz. Ám ez az az állapot, amikor is kifejlesztjük a nem látott dolgok valóságáról való bizonyosságunkat (vagy – olykor – reményünket). A bizonyosság nem mindig ölt könnyen felismerhető alakot, de van fény az általunk megtapasztalt sötétségben. Jézus ezt mondta: „[É]n vagyok a világ világossága, és élete és igazsága.”<sup>13</sup> Az igazságot keresők számára eleinte úgy tűnhet, kőablakok által előidézett ostoba bezártságérzettel kell szembenézniük. Türelem és hitű kérdések segítségével azonban Jézus a kőablakainkat fényáteresztő üvegablakokká változtathatja át. **Krisztus jelenti a látáshoz szükséges világosságot.**

### Néhányan úgy érezzük, sohasem lehetünk elég jók

Az Ószövetségből ismert skarlát-piros festék nemcsak élénk színű volt,



Amikor megbánjuk a bűneinket, a Szabadító skarlátpiros vére újra megtisztít minket.



hanem színtartó is, ami azt jelenti, hogy a gyapjába ivódott élénk szín sokszori mosás után sem halványult el.<sup>14</sup> Sátán érvelése pallosként lebeghet felettünk: a skarlátpirosra színezett gyapjú sohasem lehet újra fehér. Jézus azonban kijelenti: „[M]agasabbak az én útaim útaitoknál”<sup>15</sup>. Kegyelmének csodája abban áll, hogy amikor megbánjuk a bűneinket, az Ő skarlátpiros vére újra megtisztít minket. Nem logikus, de mégis így van.

„[H]a bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.”<sup>16</sup> Az Úr kihangsúlyozta, hogy az, „aki megbánta bűneit, annak megbocsátatik, és én, az Úr, nem emlékszem azokra többé”<sup>17</sup>. Lényegében ezt mondta: Jöjjetek, érveljünk együtt.<sup>18</sup> Hibáztatok, mindenki megbotlik.<sup>19</sup> Jöjjetek énhozzám, és tartsatok bűnbánatot.<sup>20</sup> Nem fogok többé emlékezni a bűnökre.<sup>21</sup> Újra éppé lehettek.<sup>22</sup> Munkám van számotokra.<sup>23</sup> **Krisztus fehérre teszi a gyapjút.**

De milyen lépéseket kell megtennünk a gyakorlatban? Mi a kulcsa a Jézus Krisztus hatalmához való újbóli kapcsolódásnak, ha a fényünk pislákol? Russell M. Nelson elnök egyszerűen így

fogalmazott: „A kulcs a szent szövegek megkötésében és megtartásában rejlik... Nem egy bonyolult út.”<sup>24</sup> Tegyétek Krisztust életetek középpontjává.<sup>25</sup>

Ha úgy érzitek, bizonyosságotok jelzőtüze kihunyni készül, és a sötétség teljesen körülvesz, szedjétek össze a bátorságotokat! Tartsátok be az Istennek tett ígéreteiteket! Tegyétek fel a kérdéseiteket! Türelemmel olvassátok üveggé a köveket. Forduljatok Jézus Krisztushoz, aki töretlenül szeret benneteket.

Jézus így szólt: „Én vagyok a világosság, amely fénylik a sötétségben, de a sötétség nem fogja fel.”<sup>26</sup> Ez azt jelenti, hogy a sötétség, akármennyire is próbálkozik, nem tudja kioltani ezt a világosságot. Soha. Bízhattok abban, hogy az Ő világossága ott lesz számotokra.

Mi is és szeretteink is borulhatnak átmenetileg sötétségbe. A Salt Lake templom esetében szinte azonnal értesítették a létesítménygazdálkodási igazgatót, Val White fivért. Az embereknek feltűnt, hogy valami nincs rendjén a templomi világítással. A szakemberek először személyesen ellenőriztek minden elektromos kapcsolótáblát, és kézzel kapcsolták fel a világítást. Ezután kicserélték a szünetmentes tápegység akkumulátorait és megvizsgálták őket, hogy lássák, mi volt a hiba oka.

Nehéz egyedül visszakapcsolni a fényeket. Szükségünk van barátokra. Szükségünk van egymásra. Csakúgy, ahogy azt a templom létesítménygazdálkodási személyzete tette, mi is segíthetünk egymásnak személyes jelenlétünkkel, lelki akkumulátoraink feltöltésével, a hiba megjavításával.

Lehetséges, hogy saját egyéni világosságunk olyan, mint egyetlen izzó a fán. Mégis ragyogjuk a saját apró fényünket, és együttesen – a karácsonyi Templom térhez hasonlóan – emberek millióit vonzzuk az Úr házához. Ami pedig – Nelson elnök buzdító szavai szerint – a legjobb, hogy elhozhatjuk a Szabadító fényét magunknak és a számunkra fontos embereknek a szövetségünk betartásának egyszerű cselekedetével. Az Úr számos módon jutalmazza hatalommal és örömmel ezt a hitű cselekedetet.<sup>27</sup>

Tanúságomat teszem, hogy szeretnek titeket. Az Úr tudja, milyen keményen próbálkoztok. Fejlődtök. Haladjatok tovább! Látja valamenyi rejtett áldozatotokat, és saját magatok, valamint szeretteitek javára írja azokat. A munkátok nem hiábavaló. Nem vagytok egyedül. Maga a neve: Immánuel, szó szerint azt jelenti: „velünk az Isten”<sup>28</sup>. Bizonyosan veletek van.

Tegyetek még néhány lépést előre a szövetség ösvényén, még akkor is, ha a sötétség miatt nem láttok el messzire. A fények újra fel fognak gyúlni. Jézus világossággal teli szavaival teszem nektek tanúságom az igazságról: „Közeledjtek hozzám, és én közeledni fogok hozzátok; keressetek engem szorgalmasan, és meg fogtok találni; kérjétek, és adatik nektek; kopogtassatok, és megnyitattik nektek.”<sup>29</sup> Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Lásd Lukács 10:30–35.
2. Móziás 24:14.
3. Jeffrey R. Holland: Egymás terheit viselni. *Liahóna*, 2018. jún. 30.
4. Máté 11:28.
5. Lukács 19:5.
6. Lukács 19:9.
7. 3 Nefi 18:25.
8. Apostolok cselekedetei 10:28.
9. Lásd János 15:12.
10. Jelenések 3:20.
11. Lásd Ether 6:3.
12. Lásd Ether 4:7.
13. Ether 4:12.
14. Lásd “Scarlet, Crimson, Snow, and Wool,” *Ensign*, Dec. 2016, 64–65.
15. Ésaías 55:9.
16. Ésaías 1:18.
17. Tan és szövetségek 58:42.
18. Lásd Ésaías 1:18.
19. Lásd Rómabeliek 3:23.
20. Lásd 3 Nefi 9:22.
21. Lásd Tan és szövetségek 58:42.
22. Lásd Lukács 8:48.
23. Lásd Mózes 1:6.
24. Russell M. Nelson: Négy ajándék, amelyet Jézus Krisztus kínál nekünk. (Az Első Elnökség karácsonyi áhítata, 2018. dec. 2.), [broadcasts.ChurchOfJesusChrist.org](http://broadcasts.ChurchOfJesusChrist.org).
25. Lásd Russell M. Nelson, “Why Have Faith Now? LDS President Russell M. Nelson Explains during Phoenix-Area Visit,” *Arizona Republic*, Feb. 10, 2019, [azcentral.com](http://azcentral.com).
26. Tan és szövetségek 6:21.
27. Lásd Móziás 27:14.
28. Máté 1:23.
29. Tan és szövetségek 88:63.



QUENTIN L. COOK ELDER  
a Tizenkét Apostol Kvórumából

## Az Atyánk gyermekei iránti nagy szeretet

*A szeretet az elsődleges jellemvonása és indítéka azon lelki céloknak, amelyek véghezvitelére szeretett prófétánk kért fel minket.*

Kedves testvéreim! A történelem különleges és meghatározó időszaka ez. Abban az áldásban van részünk, hogy a Szabadító második eljövételét megelőző utolsó adományozási korszakban éljünk. Ezen adományozási korszak bevezetéséhez közeledve, 1829-ben, egy évvel az egyház hivatalos megszervezése előtt egy szeretett kinyilatkoztatás azt hirdette, hogy egy „csodálatos munka” van készülóban. Ez a kinyilatkoztatás azt is meghatározta, hogy azokat, akik Isten szolgálatába kívánnak lépni,

a „hit, remény, jószívűség és szeretet – egyedül Isten dicsőségére tekintő szemmel” teszik alkalmassá a szolgálatra.<sup>1</sup> A jószívűség, amely „Krisztus tiszta szeretete”<sup>2</sup>, magában foglalja Isten örök szeretetét minden gyermeke iránt.<sup>3</sup>

Ma reggel az a célom, hogy kihangsúlyozzam az effajta szeretet alapvető szerepét a misszionáriusi munkában, a templomi és családtörténeti munkában, valamint a családok otthonközpontú, egyház által támogatott vallási hódolatában. A Szabadítónk és felebarátaink



szeretete<sup>4</sup> az elsődleges jellemvonása és indítéka a szolgálattételnek, valamint azon lelki céloknak<sup>5</sup>, amelyek véghezvitelére szeretett prófétánk, Russell M. Nelson elnök kért fel minket a 2018-ban bejelentett változtatások részeként.

### A szétszórt Izrael egybegyűjtésére irányuló misszionáriusi erőfeszítés

Már fiatalon megtapasztaltam a misszionáriusi munka és a szeretet közötti kapcsolatot. 11 éves koromban nyertem el a pátriárkai áldásomat a pátriárkától, aki egyben a nagyapám is volt.<sup>6</sup> Ebben az áldásban részben az szerepelt, hogy „megáldalak téged a felebarátaid iránti nagy szeretettel, mert arra hívatasz majd, hogy az egész világnak elvidd az evangéliumot..., hogy lelkeket nyerj Krisztusnak”<sup>7</sup>.

Már egész fiatalon is megértettem, hogy az evangélium megosztása a Mennyei Atyánk összes gyermeke iránti nagy szereteten alapszik.

Amikor 15 évvel ezelőtt általános felhatalmazottakként a *Prédikáljátok evangéliumomat!* című kézikönyvön dolgoztunk, arra a következtetésre jutottunk, hogy a szeretet mindig is elengedhetetlen szerepet játszott és játszik máig is a misszionáriusi munkában. A 6. fejezet, mely a krisztusi tulajdonságokról szól, köztük a jószívűséggel és a szeretettel, állandó nagy kedvence a misszionáriusoknak.

A Szabadító megbízottjaiként a legtöbb misszionárius megtapasztalja ezt a fajta szeretetet, és amikor ez megtörténik, az erőfeszítéseik áldottak lesznek. Amikor az egyháztagok megértik ezt a szeretetet, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy segítsük az Urat az Ő céljában, akkor a munkája megvalósul.

Abban a kiváltságban volt részem, hogy apró szerepet vállalhattam valamilyen módon példázva. Amikor a Csendes-óceáni-szigetek területi elnökeként szolgáltam, egy nap felhívott R. Wayne Shute elnök. Fiatalemberként Szamoán szolgált missziót; később misszióelnökként tért vissza oda.<sup>8</sup> E telefonhívás idején a Szamoai Apia templom elnöke volt. Amikor misszióelnökként szolgált, az egyik fiatal misszionáriusa O. Vincent



Haleck elder volt, aki most a Csendes-óceáni-szigetek területi elnöke. Shute elnök mélységesen szerette és tisztelte Vince-t és az egész Haleck családot. A család nagy része tagja volt az egyháznak, azonban Vince édesapja, Otto Haleck, a család (német és szamoai származású) pátriárkája nem volt egyháztag. Shute elnök tudta, hogy egy cövekkonferencián, valamint további gyűléseken fogok részt venni Amerikai Szamoán, és megkérdezte, hogy nem szállnék-e meg Otto Haleck otthonában, abban a reményben, hogy megosztom majd vele az evangéliumot.

A feleségemmel, Maryvel Otto és a felesége, Dorothy gyönyörű otthonában szálltunk meg. Reggel megosztottam egy evangéliumi üzenetet, és



R. Wayne Shute

megkértem Ottót, hogy találkozzon a misszionáriusokkal. Kedvesen, de határozottan visszautasította a meghívásomat. Elmondta, hogy örömmel tölti el, hogy a családjából többen is utolsó napi szentek, azonban erélyesen kijelentette, hogy szamoai édesanyja ősei közül néhányan Szamoai korai keresztény misszionáriusai voltak, és nagy elköteleződést érez a hagyományos keresztény hitvallásuk iránt.<sup>9</sup> Mindennek ellenére jó barátokként váltunk el.

Később Gordon B. Hinckley elnök a Fidzsi-szigeteki Suva templom felszentelését megelőzően megkérte a személyi titkárát, Don H. Staheli fivért<sup>10</sup>, hogy hívjon fel engem Új-Zélandon, és kérjen meg, hogy segítsek az előkészületekben. Hinckley elnök Fidzsi-szigeteki Amerikai Szamoába akart repülni, hogy találkozzon a szentekkel. Egy korábbi látogatása során lefoglalt szálloda is szóba került, de én megkérdeztem, hogy szervezhetném-e máshova a szállását. Staheli fivér így felelt: „Te vagy a területi elnök; természetesen!”

Azonnal felhívtam Shute elnököt, és elmeséltem neki, hogy talán egy második esélyünk is adódott barátunk, Otto Haleck lelki megáldására. Ez alkalommal Gordon B. Hinckley elnök

lenne a misszionárius. Megkérdeztem azt is, hogy helyénvalónak találná-e, ha Hinckley elnök utastársaiként mindannyian Haleckéknál szállnánk meg.<sup>11</sup> Hinckley elnök és nővér, a lányuk, Jane, valamint Jeffrey R. Holland elder és Holland nővér is a csoporthoz tartoztak. Shute elnök, szoros együttműködésben a családdal, megszervezte a szállást.<sup>12</sup>

Amikor a templom felszentelése után megérkeztünk Fidzsiőről, meleg fogadtatásban részesültünk.<sup>13</sup> Több ezer szamoai egyháztagnak szólunk aznap este, majd elindultunk a Haleck család házához. Mire másnap összegyűltünk reggelizni, Hinckley elnök és Otto Haleck már jó barátok lettek. Érdekesnek találtam, hogy nagyjából ugyanazt a beszélgetést folytatták le, mint ami Otto és köztem zajlott több mint egy évvel korábban. Amikor Otto kifejezte az egyházunk iránti szeretetét, de megerősítette a már meglévő egyháza iránti elköteleződését, Hinckley elnök Otto vállára helyezte a kezét, majd így szólt: „Otto, ez így nem elég jó, az egyház tagjává kell válnod. Ez az Úr egyháza.” Láttuk, amint képletesen lehullik Ottóról az ellenállás páncélzata, és ahogy megnyílik Hinckley elnök szavaira.

Ez volt a kezdete annak a további misszionáriusi tanításnak és egyfajta lelki alázatnak, amely lehetővé tette Otto Haleck számára, hogy közel egy évvel később megkeresztelkedjen és konfirmálják. Egy évvel azután pedig a Haleck családot örökkévaló családként összepecsételték a templomban.<sup>14</sup>

Ami igazán megérintette a szívemet ebben a fantasztikus történetben, az a Wayne Shute elnök által kifejezett átható szolgálattételi szeretet volt a korábbi



misszionáriusa, Vince Haleck iránt, valamint azon vágya, hogy örökkévaló családként lássa egyesülni a Haleck családot.<sup>15</sup>

Amikor Izrael egybegyűjtéséről van szó, akkor a szívünket az effajta szeretettel kell összehangolnunk, eltávolodva a pusztá felelősségtudattól<sup>16</sup> vagy lelkiismeret-furdalástól, egy olyan szeretet felé, amelyben Istennel társként osztjuk meg a világgal a Szabadító üzenetét, szolgálatát és küldetését.<sup>17</sup>

Egyháztagnokként egyszerű meghívások által fejezhetjük ki a Szabadító és a világszerte élő testvéreink iránt érzett szeretetünket. A vasárnapi gyűlések új rendje kivételes lehetőséget biztosít az egyháztagnak arra, hogy sikeresen és szeretettel meghívják a barátaikat és

ismerőseiket, hogy jöjjenek el, lássák és érezzék, hogy milyen élmény az egyházba járni.<sup>18</sup> Egy lelki úrvacsorai gyűlést – remélhetőleg olyan szentségeset, mint amelyet Jeffrey R. Holland elnök tegnap leírt – egy olyan 50 perces gyűlés követi majd, mely az Újszövetségre és a Szabadítóra, vagy pedig a szintén a Szabadítót és az Ő tanát előtérbe helyező aktuális konferenciái beszédekre összpontosít.

Néhány segítőegyleti nővér eltűnődött azon, hogy a papsági kvórumok tagjaival együtt miért kaptak feladatot az egybegyűjtésre. Ennek számos okát Nelson elnök már elénk tárta a legutóbbi általános konferencia során. Ezt mondta: „Egyszerűen nem tudjuk Izráelt nélkülölni egybegyűjténi.”<sup>19</sup> Napjainkban megáldattunk azzal, hogy a teljes idejű misszionáriusaink közel 30 százalékát nővérek teszik ki, ami további ösztönzést nyújt a segítőegyleti nővéreknek arra, hogy szeretettel megosszák az evangéliumot. Leginkább szeretetteljes, könyörületes, lelki elköteleződésre van szükség Jézus Krisztus evangéliumának megosztása iránt mindannyiunk részéről, ideértve a férfiakat, nőket, fiatalokat és gyermekeket. Ha szeretetet, kedvességet és alázatot tanúsítunk, sokan elfogadják majd a meghívásunkat. Akik pedig mégsem fogadják el a meghívásunkat, továbbra is a barátaink maradnak.

### **Templomi és családtörténeti erőfeszítések Izrael egybegyűjtésére**

A szeretet áll azon templomi és családtörténeti erőfeszítéseink középpontjában is, hogy Izráelt a fátyol túloldalán is egybegyűjtjük. Amikor tudomást szerzünk az őseink által megtapasztalt megpróbáltatásokról és nehézségekről, megnő az irántuk érzett szeretetünk és megbecsülésünk. A templomi és családtörténeti erőfeszítéseinket jelentős mértékben megerősítik a vasárnapi gyűlések rendjében, valamint a fiatalok osztályai és kvórumai közötti átlépésben bevezetett új változtatások. Ezek a változtatások lehetővé teszik, hogy már korábban hathatósabb figyelmet szenteljünk az őseink megismerésére, valamint Izrael



*R. Wayne Shute szolgálattételi szeretete korábbi misszionáriusa, O. Vincent Haleck iránt segített az örökkévalóságra egyesíteni a Haleck családot.*



egybegyűjtésére a fátyol túloldalán. A templomi és a családtörténeti munka is sokkal hatékonyabbá vált.

Az internet egy nagyon eredményes eszköz: ma már az otthonunkban lelhető fel az elsődleges családtörténeti központunk. Egyházunk fiatal tagjai különösen képzetek a családtörténeti kutatásban, és lelki ösztönzést éreznek arra, hogy megkeresztelkedjenek azon őseikért, akiket megszerettek és nagyra értékelnek. Mióta számos 11 éves is végezhet keresztlést a halottakért, a templomelnökök világszerte nagyban megnövekedett látogatottságról számolnak be. Az egyik templomelnök arról tájékoztatott minket, hogy „figyelemre méltó számban megnövekedett a keresztlést végző látogatóink száma..., a 11 évesek beengedése pedig több családot hoz el. [...] Fiatal koruk ellenére is átérzik az általuk elvégzett szertartások áhítatát és célját. Csodálatos ezt látni!”<sup>20</sup>

Tudom, hogy az elemisek és a fiatalok vezetői a családtörténeti és templomi munkát fontos erőfeszítésként kezelik most és majd a jövőben is. A segítőegyleti nővérek és a papsági fivérek szeretettel segíthetnek nekik teljesíteni egyéni templomi és családtörténeti felelőségeiket, valamint támogathatják és ösztönözhetik a gyermekeket és a fiatalokat abban, hogy egybegyűjtsék Izráelt a fátyol túloldalán. Ez különösen fontos az otthonainkban és a sabbat napján. Megígérem, hogy az őseinkért szeretettel végzett szertartások megerősítik és megvédik a fiataljainkat és a családjainkat egy olyan világban, amely egyre gonoszabbá válik. Arról is személyes bizonyágomat teszem, hogy Russell M. Nelson elnök mélyrehatóan fontos kinyilatkoztatásokat kapott a templomra és a templomi munkára nézve.

### **Készítsük fel az örökkévaló családokat és az egyéneket az Istennel való életre!**

Az otthonközpontú evangéliumi tanulmányozásra és életre fektetett új hangsúly, valamint az egyház által biztosított források nagyszerű lehetőséget nyújtanak arra, hogy szeretettel készítsünk fel örökkévaló családokat és



egyéneket az Istennel való találkozásra és életre.<sup>21</sup>

Amikor egy férfit és egy nőt egymáshoz pecsételnek a templomban, akkor az új és örök szövetségben a házasság szent rendjébe lépnek, mely a papság egy rendje.<sup>22</sup> Együtt papsági áldásokat és hatalmat kapnak arra vonatkozóan, hogy a családjuk ügyeit vezessék. A nőknek és a férfiaknak egyedi szerepeik vannak, ahogyan azt A család: Kialtvány a világhoz<sup>23</sup> is felvázolja, azonban a sáfárságuk ugyanolyan értékes és fontos.<sup>24</sup> Egyforma a hatalmuk arra, hogy kinyilatkoztatásban részesüljenek a családjuk számára. Amikor szeretetben és igazlelkűségben dolgoznak együtt, döntéseiket a mennyek áldása kíséri.

Azoknak, akik egyénekként és a családjukra nézve az Úr akaratát keresik, igazlelkűsége, szelídsége, kedvessége és szeretetre kell törekedniük. Az alázatosság és a szeretet fémjelzik azokat, akik az Úr akaratát keresik, különösen a családjuk számára.

Önmagunk tökéletesítése, érdemesség válni a szövetségek áldásaira, valamint felkészülni az Istennel való találkozásra mind egyéni felelőségünk. Önellátónak kell lennünk, és buzgón kell munkálkodnunk azon, hogy az otthonainkat a körülöttünk lévő viharban<sup>25</sup> menedékké és a hit szentélyévé<sup>26</sup> tegyük. A szülők

felelősége, hogy szeretettel tanítsák a gyermekeiket. A szeretettel teli otthon öröm, gyönyörűség és szó szerint mennyország a földön.<sup>27</sup>

Az édesanyám kedvence a Ha szeretet van otthon<sup>28</sup> című himnusz volt. Akárhányszor is hallotta az első sorát – „Ha szeretet van otthon, oly szép a világ” –, mindig láthatóan elrémlett és könnybe lábadt a szeme. Gyermekeiként tisztában voltunk azzal, hogy mi egy ilyen otthonban éltünk, mely élete egyik legfőbb prioritása volt.<sup>29</sup>

Az otthonaink szeretetteljes légkörének kialakítására való buzdítás mellett Nelson elnök arra is hangsúlyt fektet, hogy korlátozzuk az alapvető céljainkat megzavaró médiahasználatot.<sup>30</sup> Az egyik változtatás, amely szinte minden család hasznára válik, az az, hogy az internet, a közösségi média és a televízió inkább a szolgánk legyen, semmint zavaró tényező, vagy ami még rosszabb: a mesterünk. Mindannyiunk, de különösen a gyermekek lelkéért folytatott harc többnyire az otthonainkban zajlik. Szülőkként olyan médiatartalmat kell biztosítanunk, amely tartalmas, életkornak megfelelő, és összhangban van azzal a szeretetteljes légkörrel, amelyet próbálunk megteremteni.

Az otthonainkban a tanítás legyen érthető és magával ragadó,<sup>31</sup>



14. A családok egyesítése szorgalmas misszionáriusi munka által mind a szamoai, mind pedig más polinéz népek meghatározó jellemvonása.
15. Shute elnököt annyira szerették és megbecsülték, hogy felkérték egy beszédre Otto Haleck temetésén, 2006-ban.
16. „Néha csupán a kötelesség vagy az engedelmesség vezérel minket eleinte a szolgálatban, azonban még ez a fajta szolgálat is eredményezheti azt, hogy [a szolgálatunkban] ráleljünk a nemesebb [...] »még különb [útra]« (1 Korinthusbeliek 12:31).” (Joy D. Jones: Óérte. *Liahóna*, 2018. nov. 50.)
17. Lásd Tad R. Callister: *A végtelen engesztelés*. (2000). 5–8.
18. Az egyháztagok mindig egyeztessenek a misszionáriusokkal, amikor meghívnak valakit.
19. Russell M. Nelson: A nővérek részvétele Izráel egybegyűjtésében. *Liahóna*, 2018. nov. 70.
20. B. Jackson Wixom elnök, a Salt Lake templom elnöke, és a vezetőnővérként szolgáló felesége, Rosemary M. Wixom nővér; jelentés az Elemi Általános Elnökségének. 2019. márc. Wixoméék megjegyezték, hogy több XXXS méretű keresztelőruhát rendelnek, hogy kielégíthessék az igényeket.
21. Lásd Russell M. Nelson: Bevezető gondolatok. *Liahóna*, 2018. nov. 6–8.
22. Lásd Tan és szövetségek 131:1–4.
23. Lásd A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2017. máj. 145.
24. „Minden édesapa pátriárkája, és minden édesanya mátriárkája a családjának, egyenlő társakként egyedi szülői feladataikban.” (James E. Faust, “The Prophetic Voice,” *Ensign*, May 1996, 6).
25. Lásd Tan és szövetségek 45:26–27; 88:91.
26. Russell M. Nelson: Példás utolsó napi szentekké válni. *Liahóna*, 2018. nov. 113.
27. Lásd Az otthonunk mennyország. *Himnuszok*, 185. sz.
28. Ha szeretet van otthon. *Himnuszok*, 186. sz.
29. Ha ezt a fajta szeretetet el szeretnénk érni, akkor a Tan és szövetségek 121:41–42-ben lévő iránymutatás a mérvadó:  
„Semmilyen hatalmat vagy befolyást nem lehet vagy szabad máshogy fenntartani a papság jogán, csakis meggyőzéssel, hosszútávú tőrészel, gyengédséggel és szelídséggel, és színleletlen szeretettel;  
Kedvességgel és színtiszta tudással, amely nagyon gyarapítja a lelket, képmutatás és álnokság nélkül”.
30. Kerülni kell a gyermekek indokolatlan kritizálását. A hibáknak és a bölcsesség hiányának legyőzéséhez iránymutatásra, nem pedig kritikára van szükség. A bűn igényel feddést (lásd Tan és szövetségek 1:25–27).
31. Lásd Russell M. Nelson: A nővérek részvétele Izráel egybegyűjtésében. 69.; lásd még Russell M. Nelson: Izráel nagy reménysege. (Világmeretű áhítat fiataloknak, 2018. június 3.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
32. Bizonyos tekintetben az otthon olyan, mint egy vegyes csoportú osztály mindenféle korosztályú gyerekekkel. Amikor a 11 éves tanítjuk, nem hagyhatjuk figyelmen kívül a 3 éves sem.
32. Lásd János 17:3; 2 Nefi 31:20; Moróni 7:47.

ugyanakkor lelki, örömteli, és szeretetteljes is.

Megígérem, hogy miközben a Szabadító és az Ő engesztelése iránti szeretetünkre összpontosítunk, és azon erőfeszítéseink központjává tesszük Őt, hogy Izráelt egybegyűjtsük a fátyol mindkét oldalán, valamint szolgálattelt nyújtunk másoknak, és személyesen felkészülünk arra, hogy találkozzunk Istennel, akkor az ellenség hatása elhalványul, az evangélium öröme, boldogsága és békéje pedig krisztusi szeretettel tölti be az otthonainkat.<sup>32</sup> Bizonyoságot teszek ezekről a tanbéli ígéretekről, és biztos tanúságot teszek Jézus Krisztusról és az Ő értünk hozott engesztelő áldozatáról. Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Tan és a szövetségek 4:1, 5.
2. Moróni 7:47.
3. Lásd *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz*: Jósívűség és szeretet. (2006.) 118.
4. Lásd 5 Mózes 6:5; Máté 22:36–40.
5. Lásd Az elderek kvóruma és a Segítőegylet elnökségeinek feladatköre az egyháztag-missionáriusi munkában, valamint a templomi és családtörténeti munkában. Értesítés, 2018. október 6.
6. A nagyapám engedélyt kapott arra, hogy a más cövekekben élő unokáinak pátriárkai áldást adjon. Az enyémet azért 11 éves koromban kaptam meg, mert beteg volt

már, és féltő volt, hogy hamarosan meghal.

7. Quentin L. Cook pátriárkai áldása. Crozier Kimball pátriárka, 1951. október 13.; Draper, Utah.
8. R. Wayne Shute elnök és a felesége, Lorna egyéb missziós elhívásokat is teljesítettek a kínai Sanghajban, Örményországban, Szingapúrban, valamint Görögországban. Lorna halála után feleségül vette Rhea Mae Rosvallt, és az Ausztrália Brisbane Misszióban szolgált. Kilenc gyermekéből hét szolgált teljes idejű missziót. A Szamoán töltött misszióelnöki szolgálatát két éve alatt John H. Groberg szolgált a Tonga Misszió elnökeként. Mindkettejük élményei legendássá váltak.
9. Otto Haleck a Szamoai Kongregacionista Keresztény Egyház egyik vezetője volt, melynek eredetét a Londoni Misszionáriusi Társasághoz lehet visszavezetni. Az édesapja felmenői a németországi Dassauból származtak.
10. Don H. Staheli elnök jelenleg a Utah-i Bountiful templom elnökeként szolgál.
11. A jelenlevők között volt Gordon B. Hinckley elnök és Marjorie P. Hinckley nővér, valamint a lányuk, Jane Hinckley Dudley; Jeffrey R. Holland elder és Patricia T. Holland nővér; Quentin L. Cook elder és Mary G. Cook nővér; valamint Don H. Staheli fivér.
12. O. Vincent Haleck elder arról tájékoztatott, hogy az édesapja megkérte őt és a fivérét, Davidet, hogy térjenek haza a tengerentúlról, és vizsgálják át a házat, majd maradjanak is ott Hinckley elnök látogatásának idejére. Haleck elder azt mondta, hogy az édesapja kijelentette: „Ők akár angyalok is lehetnek, ugye tudod?” Azt is mondta a fiainak, hogy ha vendégül fogják látni a prófétát, akkor a háznak tökéletesnek kell lennie.
13. Hinckley elnököt Amerikai Szamoa nemzeti vezetői és sok ezer szamoai üdvözölték egy futballstadionban.



D. TODD CHRISTOFFERSON ELDER  
a Tizenkét Apostol Kvórumából

# Felkészülés az Úr visszatérésére

*Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus  
Egyháza egyedülálló felhatalmazással és  
megbízással rendelkezik arra, hogy véghez vigye az  
Úr második eljövételéhez szükséges előkészületeket.*

Két hét múlva ünnepeljük a húsvétot. A feltámadás megerősíti Jézus Krisztus isteni voltát, valamint az Atyaisten valóságát. Gondolataink a Szabadító felé fordulnak, és eltöprengünk „az Ő páratlan életé[ről], valamint nagyszerű engesztelő áldozatának végtelen tisztaságáról és erejéről”<sup>1</sup>. Bízom benne, hogy a jövőbeli visszatérésére is gondolunk, amikor Királyok Királyaként és Urak Uraként kormányoz majd.<sup>2</sup>

A közelmúltban számos különféle vallási felekezet vezetőjével együtt részt

vettem egy konferencián az argentinai Buenos Airesben. A felebarátaik iránt érzett szeretetük egyértelműen megnyilvánult. Elszántan igyekeznek enyhíteni a szenvedést, és segíteni másoknak felülkerekedni az elnyomáson és a szegénységen. Eszembe jutott az egyházunk számos emberbaráti tevékenysége, köztük azok a programok is, amelyek során a konferencián képviselt több hitközösséggel is együttműködtünk. Mélységes hálát éreztem Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus

Egyháza tagjainak nagylelkűségéért, mely lehetővé teszi az ilyen krisztusi szolgálatot.

Abban a pillanatban a Szentlélek két dolgot erősített meg számomra. Az első az volt, hogy a fizikai szükségletek kielégítése elengedhetetlen, és tovább kell hogy folytatódjon. A második pedig egy meglepő, azonban határozott és világos üzenet volt, mely így szólt: az önzetlen szolgálaton túl kiemelkedően fontos felkészíteni a világot az Úr Jézus Krisztus második eljövetelére.

Amikor Ő eljön, az elnyomás és az igazságtalanság nemcsak alábbhagy, hanem meg is szűnik:

„A farkas is a báránnyal lakik, és a párduc a gödölyével hever, és együtt a borjú és a fiatal oroszlán és a hízó, és egy kisgyermek vezeti őket. [...]

Nem ártnak, se nem pusztítanak szent hegyemen, mert tele lesz a föld az Úr ismeretével, mint ahogy a vizek elborítják a tengert.”<sup>3</sup>

A szegénység és a szenvedés nemcsak mérséklődik, hanem tovatűnik:

„Nem éheznek többé, sem nem szomjúhoznak többé; sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi hőség:

Mert a Bárány, a ki a királyiszéknek közepette van, legelteni őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemeikről minden [könnyet].”<sup>4</sup>

Sőt, még a halál okozta fájdalom és bánat is semmivé lesz:

„Azon a napon addig nem hal meg a csecsemő, míg meg nem öregszik; és élete hasonló lesz a fának korához;

És amikor meghal, nem alszik, úgy mondván a földben, hanem egy szempillantás alatt átváltozik, és felragadtatik, és nyugalma dicsőséges lesz.”<sup>5</sup>

Így hát igen, tegyünk meg minden tőlünk telhetőt, hogy enyhítsük a szenvedést és a bánatot most, *ezenfelül* pedig szorgalmasabban kötelezzük el magunkat a szükséges előkészületek mellett arra a napra, amikor a fájdalom és a gonoszság egyszer s mindenkorra véget ér, amikor „Krisztus személyesen uralkodik majd a földön; és... a föld megújul és elnyeri paradicsomi dicsőségét”<sup>6</sup>. A megváltás és az ítélet napja lesz az. Durham korábbi anglikán püspöke,





lakói befogadassák azt, és felkészülhessenek az eljövendő napokra, amikor az Ember Fia lejön a mennyben, dicsőségének ragyogásába öltözve, hogy találkozzon Isten királyságával, amely fel lett állítva a földön.<sup>9</sup>

Mit tehetünk azért, hogy már most felkészüljünk arra a napra? Felkészülhetünk népként; egybegyűjthetjük az Úr szövetséges népét; és segíthetünk valóra váltani az „atyáknak”<sup>10</sup>, azaz az őseinknek tett ígéretet a szabadításra. Mindennek már jelentős mértékben meg kell történnie mielőtt az Úr újra eljön.

Az Úr visszatéréséhez első és elengedhetetlen, hogy a földön legyen egy olyan nép, amelyik felkészült arra, hogy fogadja Őt az Ő eljövetelekor. Az Úr kijelentette, hogy azok, akik azon a napon megmaradnak a földön, „a legkisebbtől a legnagyobbig, [...] eltelnék az Úr ismeretével, és szemtől szembe látnak, és felemelik hangjukat, és együtt éneklük ezt az új dalt, mondván: Az Úr ismét elhozta Sion... Az Úr minden dolgot egybegyűjtött. Az Úr lehozta fönről Siont. Az Úr felvitte Siont odalentről.”<sup>11</sup>

Az ősi időkben Isten magához vette Sion igazlelkű városát.<sup>12</sup> Ezzel szemben az utolsó napokban egy új Sion fogja fogadni az Urat az Ő visszatérésekor.<sup>13</sup> Sion a tisztaszívűek – egy olyan nép, amely egy szív és egy elme, akik igazlelkűségben élnek, és nincs közöttük szegény.<sup>14</sup> Joseph Smith próféta kijelentette: „Sion felépítése kell hogy a legnagyobb célunk legyen.”<sup>15</sup> Sion az egység, az isteniség és a jószívűség által építjük fel az otthonainkban, az egyházközségeinkben, a gyülekezeteinkben és a cövekeinkben.<sup>16</sup>

Tudomásul kell vennünk, hogy Sion felépítése viharos időkben zajlik: „a bosszúállás, a harag napj[án], az égetés napj[án], a pusztulás, a könnyezés, a gyász és a sírás-rívás napj[án]; és ez forgószélként éri majd utol az egész föld színét, mondja az Úr”<sup>17</sup>. Így a cövekekbe gyűjtés „védelemmé le[sz], és menedékké a zivatar, valamint a harag elől, amikor az elegyítetlenül kiömlik az egész földre”<sup>18</sup>.

Dr. N. T. Wright találóan jellemezte Krisztus engesztelésének, feltámadásának és ítéletének jelentőségét az igazságtalanság legyőzésében és minden dolog helyrehozatalában.

Ezt mondta: „Isten elrendelt egy napot, melyen igazsággal megítéli majd a világot egy általa kijelölt férfiú révén – és erről bizonyosságot is tett mindenkinek azáltal, hogy feltámasztotta ez a férfiút a halálból. A názáreti Jézusról, különösen a halálból való feltámadásáról szóló tények alapozzák meg azt a bizonyosságot, hogy a világ nem véletlenszerű. Végso soron a világ nem egyfajta káosz; amikor az igazságosság szerint cselekszünk a jelenben, akkor nem csak szélmalomharcot vívunk, egy omlásra ítélt épület összetartására vagy egy roncsstelepre ítélt autó megmentésére törekedve. Amikor Isten feltámasztotta halottaiból Jézust, az volt az a mikrokozmosz esemény, amely dióhéjban, a legfőbb reménységnek mintegy magjaként tartalmazta az ítélet legfőbb makrokozmosz cselekedetét. Isten – a lehető legerőteljesebb módon – kijelentette, hogy a názáreti Jézus valóban a Messiás. [...] A történelem legnagyobb iróniájaként [Jézus] maga is kegyetlen és igazságtalan ítéletet szenvedett el útban arra a helyre, mely a történelem tömérdek kegyetlenségét és igazságtalanságát jelképezte és fonta egybe, hogy azt a káoszt, azt a sötétséget, azt a kegyetlenséget, azt az

igazságtalanságot magában viselje, és annak erejét megsemmisítse.”<sup>7</sup>

A korábban említett Buenos Aires-i konferencia során a Lélek nyilvánvalóvá tette számomra, miszerint Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza egyedülálló felhatalmazással és megbízással rendelkezik arra, hogy véghez vigye az Úr második eljövetelehez szükséges előkészületeket, sőt, ebből a célból lett az egyház visszaállítva. Találtok bárhol máshol egy olyan népet, amelyik az idők teljességének adományozási korszakaként üdvözli a jelenkort, melyben Isten szándéka szerint „egybeszerkeszt magának mindeneket a Krisztusban”<sup>8</sup>? Ha itt nem találjátok azt a közösséget, amely mind az élőkért, mind a halottakért minden elvégzendő feladatot véghez akar vinni, hogy felkészüljön arra a napra; ha itt nem találjátok azt a szervezetet, amely hajlandó roppant mennyiségű időt és anyagiakat szánni arra, hogy egybegyűjtse és felkészítse az Urat befogadni kész szövetséges népet, akkor sehol máshol sem fogjátok megtalálni.

Az egyházhoz szólva az Úr 1831-ben kijelentette:

„Isten királyságának kulcsai az emberre bízattak a földön, és innen gördül tovább az evangélium a földnek széleiig...

Szólítsátok az Urat, hogy királysága előrehaladjon a földön, hogy annak

A régi időkhez hasonlóan mi is „gyakran találkozzunk, hogy börtöljünk és imádkozzunk, és hogy lelkünk jólétéről beszéljünk egymással. És... hogy az Úr Jézus emlékeztetése vegyünk a kenyérből és a [vízből].”<sup>19</sup> Amint azt Russell M. Nelson elnök a tavaly októberi általános konferencián kifejtette: „Régóta célkitűzése az egyháznak, hogy minden tagjának segítsen megerősíteni az Urunkba, Jézus Krisztusba és az Ő engesztelésébe vetett hitet, hogy segítsen nekik Istennel szövetségeket kötni és azokat betartani, valamint megerősíteni és egymáshoz pecsételni a családjukat.”<sup>20</sup> Ennek megfelelően Nelson elnök nagy hangsúlyt fektet a templomi szövetségek és a sabbat megszentelésének jelentőségére, valamint arra, hogy az otthonunkban naponta lakmározzunk az evangéliumból, melyet az egyház egységesített tanulmányozási tananyaga is támogat. Ismereteket akarunk szerezni az Úrról, és meg akarjuk ismerni az Urat.<sup>21</sup>

Sion felépítésének egyik alapvető célja az Úr régóta szétszórt szövetséges népének egybegyűjtése.<sup>22</sup> „Hiszünk Izrael szó szerinti összegyűjtésében és a Tíz Törzs helyreállításában”<sup>23</sup>. Mindenki, aki bűnbánatot tart, hisz Krisztusban és megkeresztelkedik, az Ő szövetséges népéhez tartozik.<sup>24</sup> Maga az Úr jövendölte meg, hogy az Ő visszatérését megelőzően az egész világon prédikálni fogják az evangéliumot,<sup>25</sup> „hogy visszanyerj[e] nép[ét], akik Izrael házából valók”<sup>26</sup>, „és akkor jön el a vég”<sup>27</sup>. Jeremiás próféciája most teljesedik be:

„Azért ímé, eljönnek a napok, ezt mondja az Úr, a mikor nem mondják többé; Él az Úr, a ki felhozta Izrael fiait Egyiptom földéről;

Hanem ezt: Él az Úr, a ki felhozta Izrael fiait északnak földéről és mindama földekről, a melyekbe elszórta őket! Mert visszaviszem őket az ő földjükre, a melyet az ő atyáiknak adtam.”<sup>28</sup>

Nelson elnök többször is kihangsúlyozta, miszerint „[Izrael] egybegyűjtés[e] a legfontosabb dolog, ami ma a földön zajlik. Semmi sem fogható ehhez nagyságrendileg, semmi sem fogható ehhez fontosságban,



semmi sem fogható ehhez fenséges-ségben. És ha úgy döntötök, ...akkor létfontosságú résztvevői lehettek ennek.”<sup>29</sup> Az utolsó napi szentek mindig is misszionáriusi nép voltak. Több száz-ezren fogadtak már el missziós elhívást a visszaállítás kezdete óta; jelenleg is több tízezer szolgál. És amint arról Quentin L. Cook elder az imént tanított, *mindannyian* részt tudunk venni ebben a munkában egyszerű és természetes módokon, szeretetben, meghíva másokat, hogy csatlakozzanak hozzánk az egyházi gyűléseinken, látogassanak el az otthonunkba, és tartozzanak közénk. A Mormon könyve kiadása volt a jele annak, hogy az egybegyűjtés megkezdődött.<sup>30</sup> Maga a Mormon könyve az egybegyűjtés és a megtérés eszköze.

A második eljövételre való felkészüléshez elengedhetetlen az őseinkért folytatott nagymértékű megváltó erőfelesztés is. Az Úr megígérte, hogy elküldi Illés prófétát a második eljövétel, vagyis „az Úrnak nagy és félelmetes napja”<sup>31</sup> előtt, hogy kinyilatkoztassa a papságot és „a gyermekek szívébe ülte[sse] az atyáknak tett ígéreteket”<sup>32</sup>. Illés az ígérethez híven el is jött: eljövételének ideje 1836. április 3-a volt, helyszíne pedig a Kirtland templom. Akkor és ott valóban ráruházta Joseph Smithre és Oliver Cowderyre a megígért papságot, a halottak megváltásának, valamint a

férjeknek, feleségeknek és családoknak az idő minden nemzedékein át és az egész örökkévalóságon keresztül átívelő egyesülésének kulcsait.<sup>33</sup> Enélkül a teremtés célja megghiúsulna, és ebben az értelemben a földet átok sújtaná vagy „teljesen elpusztulna”<sup>34</sup>.

Az Olaszországi Róma templom felszentelését megelőzően a fiataloknak tartott áhítat során a jelen lévő fiatal férfiak és nők százai mutatták meg Nelson elnöknek az őseik nevével ellátott névkártyáikat, amelyekkel készültek. Készen álltak arra, hogy amint megnyit, rögtön belépjenek a templomba, és helyettes általi kereszteléseket végezzenek azokért az ősökért. Ez egy felettébb örömteli pillanat volt, azonban csupán egy példája azon felgyorsított erőfelesztésnek, hogy a már előttünk eltávozott generációk számára is megalapítsuk Siont.

Miközben szorgalmasan igyekszünk felépíteni Siont – beleértve ebbe az Úr választottai egybegyűjtésének és a halottak megváltásának ránk eső részét is –, emlékezzünk arra, hogy ez az Úr munkája, melyet Ő végez. Ő a szőlőskert Ura, és mi az Ő szolgálói vagyunk. Elhív minket, hogy ezen utolsó alkalommal szívvel-lélekkel dolgozzunk a szőlőskertjében, Ő pedig velünk együtt dolgozik.<sup>35</sup> Valószínűleg helytállóbb lenne úgy fogalmazni, hogy Ő megengedi, hogy vele együtt dolgozzunk.



Miként Pál mondta: „Én plántáltam, Apollós öntözött; de az Isten adja vala a növekedést.”<sup>36</sup> Ő az, aki annak idejében meggyorsítja az Ő munkáját.<sup>37</sup> A mi kétségkívül tökéletlen erőfeszítéseinket – „kis eszköz[einket]” – felhasználva az Úr nagy dolgokat idéz elő.<sup>38</sup>

Ez a nagyszerű és végső adományozási korszak biztos módon épül tovább, amíg el nem éri tetőfokát, amikor is a Szabadító dicsőséges visszatérésekor Sion itt a földön egyesül majd Sionnal odafentről. Jézus Krisztus egyháza bízott meg, hogy felkészüljön, valamint felkészítse a világot is erre a napra. Ünnepejük hát valóban Jézus Krisztus feltámadását ezen a húsvéton, és mindazt, amit az előrevetít: az Ő visszatérését, hogy ezer éven át békében uralkodjon; igazlelkű ítéletet és tökéletes igazságot mindenki számára; halhatatlanságot valamennyi embernek, aki valaha a földön élt; és az örök élet ígéretét. Krisztus feltámadása a legfőbb bizonyosság arra, hogy minden a helyére kerül. Vegyünk hát részt Sion felépítésében, hogy meggyorsítsuk ennek a napnak az eljövételét! Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Az élő Krisztus: Az apostolok bizonyága. *Liahóna*, 2017. máj., belső elülső borító.
2. Az élő Krisztus.
3. 2 Nefi 21:6, 9; lásd még Ésaías 11:6, 9.
4. Jelenések 7:16–17.
5. Tan és szövetségek 101:30–31.
6. Hittételek 1:10.
7. N. T. Wright, “Full of the Knowledge of the Lord” (sermon given at matins, Durham, England, Mar. 30, 2016), [ntwrightpage.com](http://ntwrightpage.com).
8. Efézusbeliek 1:10.
9. Tan és szövetségek 65:2, 5.
10. Tan és szövetségek 2:2.
11. Tan és szövetségek 84:98–100.
12. A szentírásbeli feljegyzés egyszerűen azt mondja: „[É]s lón, hogy Sion nem volt, mert Isten saját kebelére fogadta” (Mózes 7:69).
13. Isten kijelentette: „És igazlelkűséget küldök le a mennyből; és igazságot küldök elő a földből, hogy bizonyosságot tegyen az én Egyszülöttemről; a halálból való feltámadásáról; igen, valamint minden ember feltámadásáról; és igazlelkűséggel és igazsággal sópróm le a földet, mint árral, hogy összegyűjtssem kiválasztottaimat a föld négy szegletéből, egy olyan helyre, amit előkészíték, egy szent városba, hogy népem felővezhesse derekát, és várakozással tekinthessen eljövetelem idejére; mert ott lesz hajlékom, és Sionnak nevezetük, Új Jeruzsálemnek. [...] [És] ezer éven át pihenni fog a Föld” (Mózes 7:62, 64).
14. Lásd Tan és szövetségek 97:21; Mózes 7:18.
15. Vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 193.
16. Lásd D. Todd Christofferson: *Jöjj Sionba! Liahóna*, 2008. nov. 37–40.
17. Tan és szövetségek 112:24.
18. Tan és szövetségek 115:6.
19. Moróni 6:5–6; lásd még Alma 6:5–6; 4 Nefi 1:12.
20. Russell M. Nelson: Bevezető gondolatok. *Liahóna*, 2018. nov. 7.
21. Lásd Jeremiás 31:34; János 17:3; Tan és szövetségek 84:98.
22. A választottak egyesével egybegyűjtetnek Sion cövekeibe, „[Isten] által... kijelölt helyekre” (Tan és szövetségek 109:39; lásd még Tan és szövetségek 124:36).
23. Hittételek 1:10.
24. Lásd 2 Nefi 30:2.
25. Lásd Joseph Smith – Máté 1:31.
26. Tan és szövetségek 39:11.
27. Joseph Smith – Máté 1:31.
28. Jeremiás 16:14–15; lásd még Jeremiás 23:7–8.
29. Russell M. Nelson: Izráel reménysége. (Világméretű áhítat fiatalok számára, 2018)), [HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org](http://HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org); lásd még Russell M. Nelson, “Remnants Gathered, Covenants Fulfilled,” in Paul Y. Hoskisson, ed., *Sperry Symposium Classics: The Old Testament* (2005), 1–17.
30. Lásd 3 Nefi 21:1–7.
31. Malakiás 4:5.
32. Tan és szövetségek 2:1–2.
33. Lásd Tan és szövetségek 110.
34. Tan és szövetségek 2:3; lásd még Malakiás 4:6.
35. Lásd Jákób 5:71–72.
36. 1 Korinthusbeliek 3:6.
37. Lásd Tan és szövetségek 88:73.
38. Alma 37:6–7; lásd még 1 Nefi 16:29.



TAD R. CALLISTER  
*a Vasárnapi Iskola legutóbb felmentett általános elnöke*

# Jézus Krisztus engesztelése

*A Szabadító engesztelése nem csupán végtelen a hatóköre tekintetében, hanem egyéni is a kiterjedését illetően.*

Az év eme időszakában különösen örvendezünk és eltűnődünk a Szabadító engesztelésén. Valóban ez a leginkább mennyei, tudattágító és érzelmetől áthatott tan, amelyet ez a világ vagy világegyetem valaha is ismert. Ez ad reményt és értelmet az életünknek.

Mi is hát Jézus Krisztus engesztelése? Bizonyos értelemben olyan mennyei események sorozata, amely a Gecsemáné kertjében kezdődött, a kereszten folytatódott, és a Szabadító sírból való feltámadásában tetőzött. A mindannyiunk iránti felfoghatatlan szeretet volt a mozgatórugója. Olyan lényt követelt, aki büntelen volt, aki végtelen hatalommal bírt az elemek felett – még a halál felett is –, aki korlátlanul képes volt elszenvedni minden bűnünk és gyengeségünk következményeit, és aki ténylegesen mindenképp alá ereszkedett.<sup>1</sup> Ez volt Jézus Krisztus küldetése – ez volt az Ő engesztelése.

És mi volt a célja? Az, hogy lehetővé tegye számunkra az Istenhez való visszatérést, az Őhöz hasonlóvá válást, és az öröm teljességének elnyerését. Ezt pedig négy akadály leküzdésével valósította meg, amelyek:

1. a fizikai halál,
2. az Ádám révén és a bűneink által előidézett lelki halál,
3. a megpróbáltatásaink és gyengeségeink,
4. az erőtlenségünk és tökéletlenségünk.

De hogyan tudná a Szabadító beteljesíteni mindezt az igazság törvényeinek áthágása nélkül?

Egy pillanatra képzeljétek el egy embert, aki egy izgalmas szabadesést fontolgatva hirtelen döntéstől vezérelve spontán kiugrik egy kisrepülőből. Amint azonban kiugrik, hamar



*Amikor bünt követünk el, a Szabadító lelki ejtóernyőt nyújt nekünk az engesztelése révén.*

rádöbben tette balgaságára. Biztonságosan szeretne földet érni, de adódik egy akadály: a gravitáció törvénye. Káprázatos sebességgel csapkodni kezd a karjaival, remélve, hogy repülni kezd, de hasztalan. Testét siklásra állítja be, hogy lassítsa a zuhanást, ám a gravitáció törvénye hajthatatlan és könyörtelen. Próbál érzévekkel hatni eme alapvető természeti törvényre: „Elismerem, hogy tévedtem. Soha többé nem teszek ilyet!” Könyörgése azonban süket fülekre talál. A gravitáció törvénye nem ismer könyörületet és nem kivételezik senkivel. A férfi azonban váratlanul megérzi, hogy van valami a hátán. A barátja a repülőn érezte a balgaság pillanatának közeledtét, és az ugrás előtt ráadott egy ejtóernyőt. Az ember kitapogatja a kioldószinórt és megrántja, azután megkönnyebbülten ereszkedik alá a biztonságos földet érésig. Feltehetjük a kérdést: „Megszegték-e a gravitáció törvényét, vagy az ejtóernyő azon törvény keretein belül biztosította a biztonságos leérkezést?”

Amikor bünt követünk el, a repülőből kiugró balga emberhez hasonlítunk. Bármit teszünk is a magunk erejéből, csakis a becsapódásra számíthatunk. Ki vagyunk téve az igazság törvényének, amely a gravitáció törvényéhez hasonlóan szigorú és kérlelhetetlen. Csak azért menekülhetünk meg, mert a Szabadító az engesztelése révén irgalmasan úgymond lelki ejtóernyőt nyújt nekünk. Ha hiszünk Jézus Krisztusban és bünbánatot tartunk (vagyis megtesszük a részünket és meghúzzuk a kioldószinórt), akkor a Szabadító védelmező erői szabadjára lesznek engedve az érdekekben, és lelkileg sértetlenül érünk földet.

Ez azonban csak azért lehetséges, mert a Szabadító legyőzte azt a négy akadályt, amely meggátolhatná a lelki fejlődésünket.

**1. A halál.** Dicső feltámadása által legyőzte a halált. Pál apostol ezt tanította: „a miképpen Ádám mindnyájan meghalnak, azonképpen a Krisztusban is mindnyájan megelevenítettek”<sup>2</sup>.

**2. A bűn.** A Szabadító minden bűnbánó számára legyőzte a bünt és

a büntudatot. Tisztító hatalma olyan mély és átfogó, hogy Ésaías ezt az ígéretet tette: „ha bűneitek skárlátpirosak, hófehérek lesznek”<sup>3</sup>.

Időnként találkozom olyan igaz szentekkel, akiknek gondot okoz megbocsátani önmaguknak; akik ártatlanul, mégis helytelenül korlátok közé szorítják a Szabadító megváltó hatalmait. A végtelen engesztelést akaratlanul is végessé teszik, amely valamiképp nem érvényes az ő adott bűnükre vagy gyengeségükre. Az azonban végtelen engesztelés, mert magában foglal és felölel minden bűnt és gyengeséget, illetve minden mások által okozott bántalmazást vagy fájdalmat is.

Truman G. Madsen ezt a vigasztaló megfigyelést tette:

„Ha közületek bárkit is rászedtek és elhitették vele, hogy túl messzire ment, ...hogy áthatja őt a bűn mérge, ami miatt lehetetlen valaha is újra azzá lennie, aki lehetne, akkor hallgassatok ide.

Bizonyoságot teszek arról, hogy nem tudtok messzebbre süllyedni, mint ahová elérne Jézus Krisztus világossága és mindent elsöprő intelligenciája. Bizonyoságot teszek arról, hogy amíg csak egyetlen szikrája is pislákol a bűnbánat és a visszafordulás szándékának, *Ő ott lesz*. Ő nem csupán a ti állapototokig ereszkedett le, hanem még *az alá* is, hogy Ő »mindenben és mindenben keresztül ott lehessen, az igazság világossága« [Tan és szövetségek 88:6].<sup>4</sup>

Az egyik ok, amiért oly fontos megérteni a Szabadító engesztelését és annak végtelen vonatkozásait, az, hogy a fokozódó megértéssel együtt jár az önmagunknak és másoknak való megbocsátás iránti fokozódó vágy.

Noha talán hiszünk Krisztus tisztító hatalmaiban, gyakran felmerül a kérdés: „Honnan tudhatom, hogy megbocsáttattak-e a bűneim?” Ha érezzük a Lelket, akkor az annak tanúsága, hogy megbocsátást nyerünk, vagy hogy folyamatban van a tisztulás. Henry B. Eyring elnök ezt tanította: „Ha éreztétek a Szentlélek hatását..., azt bizonyítékként vehetitek arra, hogy az engesztelés munkálkodik az életetekben.”<sup>5</sup>

Néhányan ezt kérdezik: „De ha bűnbocsánatot nyertem, akkor miért érzek büntudatot még mindig?” Talán Isten irgalmában a bűn emlékezete egy figyelmeztetés, afféle lelki stoptábla, amely egy ideig még ránk kiált a további kísértések láttán: „Ne térj arra az útra! Tudod, milyen fájdalmat eredményezhet.” Ebben az értelemben védelemként, nem pedig büntetésként szolgál.

Lehetséges-e tehát büntudat nélkül emlékezni a bűneinkre?

Alma még évekkal a bűnbánata után is emlékezett a bűneire. Amikor azonban Jézushoz kiáltott irgalomért, ezt mondta: „már nem voltam képes visszaemlékezni a fájdalmaimra; igen, nem szaggatott fel többé bűneim emléke”<sup>6</sup>.

Miért tudott fájdalom vagy büntudat nélkül visszaemlékezni a bűneire? Azért, mert amikor bűnbánatot tartunk, akkor Istentől születünk.<sup>7</sup> Ahogy a szentírások mondják: „új teremtmények”<sup>8</sup> leszünk Krisztusban. Tökéletes őszinteséggel tudjuk azt mondani: „Nem az a férfi vagy nő vagyok, aki elkövette azokat a múltbéli bűnöket. Új és átalakult lény vagyok.”

**3. Megpróbáltatások és gyengeségek.** Alma megjövendölte, hogy Krisztus „megy, mindenféle fájdalmat és megpróbáltatást és kísértést szenvedve el”. Miért? „[H]ogy bensője irgalommal telhessen meg, ...hogy a test szerint tudhassa, hogyan segítse meg népét a gyengeségeik szerint.”<sup>9</sup>

Vajon hogyan teszi ezt? Olykor elveszi a megpróbáltatást; olykor megerősít minket, hogy el tudjuk viselni azt; olykor pedig örökkévaló szemléletmódot nyújt, hogy jobban megérthessük annak időlegességét. Joseph Smith mintegy két hónapja sínylődött Liberty fogházában, mikor végül így kiáltott fel: „Ó Isten, hol vagy?”<sup>10</sup> Ahelyett, hogy azonnali enyhülést nyújtott volna, Isten így felelt: „Fiam, békesség lelkednek; gyötrelmed és sanyargatásaid csak egy rövid pillanatnyiak; és aztán, ha jól kitartasz azokban, Isten fel fog magasztalni téged a magasban”<sup>11</sup>.

Joseph így megértette, hogy ez a keserű tapasztalat csupán egy aprócska pont az örökkévalóság spektrumán. Ezzel a kitágult látásmóddal azután ezt írta a szenteknek ugyanabból a





zárkából: „...szeretett testvéreim, tegyük meg jókedvvel mindazon dolgokat, amikre erőnkből telik; aztán pedig hadd álljunk mozdulatlanul, a legteljesebb bizonyossággal, hogy meglássuk Isten szabadítását, és az ő karjának felfedését.”<sup>12</sup> A Szabadító engesztelésének köszönhetően örökkévaló szemléletmódunk lehet, amely jelentéssel tölti meg a megpróbáltatásainkat és reményt ad az enyhülésre.

**4. Erőtlenségek és tökéletlenségek.** Engesztelése miatt a Szabadító képessé tevő hatalmakkal rendelkezik, melyekre néha kegyelemként utalunk.<sup>13</sup> Ez segíthet leküzdenünk az erőtlenségeinket és tökéletlenségeinket, ezáltal pedig segítségünkre van azon törekvésünkben, hogy Óhoz hasonlóvá váljunk.

Moróni így tanított: „Igen, jöjjetek Krisztushoz, és legyetek benne tökéletessé, ...hogyan kegyelme által tökéletesek lehettek Krisztusban”<sup>14</sup>. Legalább két csatornája vagy módja van annak, hogy kiaknázzuk azokat a képessé tevő hatalmokat, amelyek finomíthatnak – sőt, tökéletesíthetnek – minket.

Az elsőt a szabadító szertartások jelentik. A szentírásokban ez áll: „... annak szertartásaiban megnyilvánul az isteniség hatalma.”<sup>15</sup> Néha teendők listájaként tekintünk a szertartásokra, amelyek szükségesek a felmagasztosuláshoz, valójában azonban mindegyikük olyan isteni hatalmat szabadít fel, amely segít krisztusibbá válnunk. Például:

- Amikor megkeresztelkedünk és befogadjuk a Szentlelket, tisztává tétetünk – így pedig szentebbek leszünk, úgy, mint Isten.
- Ezenkívül a Szentlélek által az elménk megvilágosodhat és a szívünk meglágyulhat, hogy egyre inkább úgy gondolkodjunk és érezzünk, mint Isten.
- Amikor pedig házastársakként összehajlítjuk bennünket, Isten ajándékaiként jogot nyerünk trónokra, királyságokra, fejedelemségekre és hatalmakra.<sup>16</sup>

E képessé tevő hatalmak másik csatornáját a Lélek ajándékai jelentik.



Krisztus engesztelése miatt jogosultak vagyunk elnyerni a Szentlélek ajándékát és az azt kísérő lelki ajándékokat. Ezek az ajándékok az isteniség jellemvonásai, ezért minden alkalommal, amikor szert teszünk a Lélek valamely ajándékára, azzal hasonlóbbá válunk Istenhez. Kétségtelen, hogy a szentírások ezért ösztönöznek számtalanszor ezen ajándékok keresésére.<sup>17</sup>

George Q. Cannon elnök ezt tanította: „Senki se mondja ezt: »Ó, erről nem tehetek, ilyen a természetem!« Nincs igazolva ebben, hiszen Isten megígérte, hogy ...olyan ajándékokat fog biztosítani, amelyek gyökerestől felszámolják [a gyengeségeinket]. [...] Ha valaki közülünk tökéletlen, akkor az a kötelességünk, hogy azért az ajándékért imádkozzunk, amely tökéletessé tesz majd.”<sup>18</sup>

Összegzésként: a Szabadító engesztelése életet ad nekünk a halál helyett, „ékeséget a hamu helyett”,<sup>19</sup> gyógyulást a fájdalom helyett, és tökéletességet a gyengeség helyett. Ez jelenti a menny ellenszerét e világ akadályaira és küzdelmeire.

A halandóságban eltöltött utolsó hetében a Szabadító ezt mondta: „E világon nyomorúságotok leszen; de bizatok; én [le]győztem a világot.”<sup>20</sup> Mivel a Szabadító véghezvitte az engesztelést, nincs semmiféle külső hatás vagy esemény vagy személy – nincs olyan bűn vagy halál vagy válás –, amely meggátolhatná a felmagasztosulásunk elnyerését, feltéve, ha betartjuk Isten

parancsolatait. Ezzel a tudattal törekedhetünk előre vidám szívvel és azzal a teljes bizonyossággal, hogy Isten velünk van ebben a mennyei törekvésben.

Tanúságomat teszem arról, hogy a Szabadító engesztelése nem csupán végtelen a hatóköre tekintetében, hanem egyéni is a kiterjedését illetően; hogy nem csupán arra képes, hogy visszavigyen minket Isten színe elé, hanem képessé is tesz olyanná válni, mint Ő – ami Krisztus engesztelésének legfőbb célkitűzése. Erről teszem hálás és biztos tanúbizonyságomat Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Lásd Tan és szövetségek 88:6.
2. 1 Korinthusbeliek 15:20–22.
3. Ésaías 1:18.
4. Truman G. Madsen, *Christ and the Inner Life* (1978), 14.
5. Henry B. Eyring, “Gifts of the Spirit for Hard Times,” *Ensign*, June 2007, 23.
6. Alma 36:19; lásd még Alma 36:20–21.
7. Lásd Alma 36:23; lásd még Alma 36:24–26.
8. Móziás 27:26.
9. Alma 7:11–12.
10. Tan és szövetségek 121:1.
11. Tan és szövetségek 121:7–8.
12. Tan és szövetségek 123:17.
13. Lásd Bible Dictionary, “Grace” 697; lásd még Kalauz a szentírásokhoz, *Kegyelem*. 116. jezuskrisztusegyhaza.hu
14. Moróni 10:32.
15. Tan és szövetségek 84:20.
16. Lásd Tan és szövetségek 132:19.
17. Lásd 1 Korinthusbeliek 12:31; Moróni 10:30; Tan és szövetségek 46:8.
18. Vö. George Q. Cannon: Törekedni a lelki ajándékokra. *Liahóna*, 2016. ápr. 80.
19. Ésaías 61:3.
20. János 16:33.



RUSSELL M. NELSON ELNÖK

## „Jer, kövess engem”

*Jézus Krisztus hív minket, hogy lépünk rá a Mennyei Szüleinkhez hazavezető szövetség ösvényére, és legyünk azokkal, akiket szeretünk.*

Szeretett fivéreim és nővéreim! Öröm számunkra – feleségem, Wendy és jómagam számára –, hogy itt lehetünk veletek ezen a sabbat délelőttön. Sok minden történt a legutóbbi általános konferenciánk óta. Új templomok kerültek felszentelésre a chilei Concepciónban, a kolumbiai Barranquilla-ban és az olaszországi Rómában. A Lélek bőséges kiadását tapasztaltuk meg e szent események alkalmával.

Gratulálok mindazoknak a nőknek (és férfiaknak), akik nemrég kiolvasták a Mormon könyvét, és öröme, valamint rejtett kincsekre leltek. Lelkesítően hatnak rám azoknak a csodáknak a történetei, amelyekben részesültek.

Ámulva nézem azokat a 11 éves fiatal férfiakat, akik most már diakónusokként arra érdemesen kiosztják az úrvacsorát minden vasárnap. Elmennek a templomba mindazokkal a 11 éves fiatal nőkkel együtt, akik mostanra buzgón tanulnak és szolgálnak a Méhkas osztályokban. A fiatal férfiak és a fiatal nők is világosan és meggyőződéssel prédikálják az evangélium igazságait.

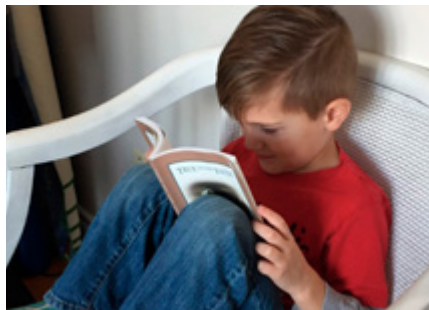
Együtt örvendezek azokkal a gyermekekkel és fiatalokkal, akik segítenek tanítani az evangéliumot az otthonukban, miközben a szüleikkel közösen

követik az otthonközpontú, egyház által támogatott tananyagot.

Ezt a fényképet kaptuk a négyéves Blake-ről, aki egy szombat reggel kezébe vett egy egyházi könyvet, és így kiáltott fel: „Táplálnom kell a lelkemet!”

Blake, nagyon örülünk neked és mindazoknak, akik a lelkük táplálása mellett döntenek azzal, hogy lakmároznak Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának igazságain! Emellett örömmel tölt el bennünket annak tudata, hogy sokan a templomban hódolva és szolgálva fogadják be életükbe Isten hatalmát.

Mint azt sokan tudják, családukat három hónapja fájó veszteség érte, amikor a lányunk, Wendy, eltávozott ebből a halandó életből. A rákkal vívott küzdelme végső napjaiban



A négyéves Blake, akinek „táplálnia” kellett a lelkét.

abban az áldásban volt részem, hogy lehetőséget kaptam az apa-lánya búcsúbeszélgetésünkre.

A kezét fogva elmondtam neki, mennyire szeretem, és milyen hálás vagyok azért, hogy az édesapja lehetek. Azt mondtam: „A templomban kötöttél házasságot és híven betartottad a szövetségeidet. A férjeddal hét gyermeknek adtatok otthont, és úgy neveltétek fel őket, hogy Jézus Krisztus elkötelezett tanítványai, bátor egyháztagok és a köz javát szolgáló polgárok lettek. Ők pedig ugyanilyen jellemvonású házastársakat választottak maguknak. Az édesapád nagyon, nagyon büszke rád. Oly sok örömet szerezteél nekem!”

Ő csendben így felelt: „Köszönöm, apu!”

Gyengéd, könnyes pillanat volt ez számunkra. Életének 67 éve alatt együtt dolgoztunk, együtt énekeltünk és gyakran együtt síeltünk. Ezen az estén azonban olyan dolgokról beszélgettünk, amelyek a leginkább számítanak: szövetségekről, szertartásokról, engedelmességről, hitről, családról, hűségéről, szeretetről és örök életről.

Nagyon hiányzik a lányunk, ám Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának köszönhetően nem aggódunk miatta. Ha továbbra is betartjuk az Istennel kötött szövetségeinket, joggal remélhetjük, hogy újra vele leszünk majd. Addig pedig mi itt szolgáljuk az Urat, ő pedig ott – a paradicsomban.<sup>1</sup>

Tulajdonképpen a feleségem és én idén már jártunk a paradicsomban – vagyis Kalifornia állam Paradise nevű városában. Úgy jött ki a lépés, hogy az oda tervezett látogatásunkra alig 40 órával azt követően került sor, hogy a lányunk eltávozott ebből a világból. A Chico Kalifornia Cövek szentjei megerősítettek minket, valamint a velünk lévő Kevin W. Pearson eldert és a feleségét, June-t. Szemtanúi lehettünk e szentek nagyszerű hitének és szolgálattételének, valamint a Kalifornia történelmének legpusztítóbb futótüze miatt elszenvedett hatalmas veszteségeik közepette is előforduló csodáknak.

Otlétünk során hosszan beszélgettünk egy John nevű fiatal rendőrtisztel, aki az elsők között reagáló bátor



emberek között volt. Felidézte, milyen sűrű sötétség szállt le Paradise városára 2018. november 8-án, amikor a lángok és a parázs átsöpörtek rajta, veszedelemként emésztve fel az ingatlanokat és az ingóságokat, mindössze hamut és kopár téglakeményeket hagyva maguk után.

John 15 órán keresztül járta autójával a parázs fenyegetően hulló dárdáival tarkított áthatolhatatlan sötétséget, és segített egyik embernek a másik után, egyik családnak a másik után biztonságba jutni – mindezt a saját élete kockáztatásával. A kimerítő próbatétel közepette Johnt azonban leginkább ez a szörnyű kérdés emésztette fel: „Hol van az én családod?” A gyötrelmes hosszú, rémisztő óráit követően végül megtudta, hogy biztonságban kimenekítették őket.

A családjáért aggódó John története arra készítetett, hogy azokhoz szóljak ma közöttetek, akik halandó életük



A kaliforniai Paradise-ban tett látogatása során Nelson elnök nagyszerű hitnek, szolgálattételnek és csodáknak volt szemtanúja.

végéhez közeledve esetleg ezt kérdezik: „Hol van az én családod?” Azon az eljövendő napon, amikor halandó próbatételek végéhez érve beléptek a lélekvilágba, ezzel a szívbe markoló kérdéssel fogtok ti is szembesülni: „Hol van az én családod?”

Jézus Krisztus megtanítja nekünk az örök otthonunkba visszavezető utat. Mindannyiunknál jobban átlátja Mennyei Atyánk örök fejlődésre vonatkozó tervét. Végül is Ő az egésznek a szegletköve. Ő a mi Megváltónk, Gyógyítónk és Szabadítónk.

Amióta csak Ádám és Éva kiűzettek az Éden kertjéből, Jézus, a Krisztus mindig is a karját nyújtotta, hogy segítsen mindazoknak, akik az Ő követése mellett döntenek. A szentírások többször is feljegyzik, hogy mindenféle emberek mindenféle bűnei ellenére az Ő karja még mindig ki van nyújtva felénk.<sup>2</sup>

Mindannyiunk lelke természetes módon arra vágyik, hogy a családi szeretet örökké tartson. A szerelmes dalok abba a tévképzetbe ringatnak, hogy az örökkévaló együttléthez csupán szeretetre van szükség. Némelyek pedig tévesen úgy gondolják, hogy Jézus Krisztus feltámadásának ígérete szerint a halál után minden ember a szeretteivel lesz.

Valójában a Szabadító maga tökéletesen egyértelművé tette, hogy bár a feltámadása révén minden valaha élt ember valóban feltámad és örökké él

majd,<sup>3</sup> ennél sokkal többre van szükség ahhoz, hogy részesüljünk a felmagasztosulás fenséges kiváltságában. A szabadulás egyéni ügy, a felmagasztosulás azonban családi ügy.

Figyeljétek meg, mit mondott az Úr Jézus Krisztus az Ő prófétájának: „Minden olyan szövetség, szerződés, kötelék, kötelezettség, eskü, fogadalom, cselekedet, kapcsolat, társulás vagy igény, amit nem az ígéret Szent Lelke alkotott, kötött és pecsételt meg..., eredmény, érték és erő nélkül való a halottak feltámadásakor és azt követően; mert minden olyan szerződés, amely nem evégre kötött, véget ér akkor, amikor meghal az ember.”<sup>4</sup>

Mire is van tehát szükség ahhoz, hogy egy család örökre felmagasztosuljon? Ezt a kiváltságot azzal érdemljük ki, ha szövetségeket kötünk Istennel, betartjuk ezeket a szövetségeket, és részesülünk az elengedhetetlen szertartásokban.

Ez már az idők kezdete óta így van. Ádám és Éva, Noé és a felesége, Ábrahám és Sára, Lehi és Sária, valamint Jézus Krisztus összes többi odaadó tanítványa – a világ megteremtése óta – ugyanazokat a szövetségeket kötötte meg Istennel. Ugyanazokban a szertartásokban részesültek, amelyeket mi az Úr visszaállított egyházának tagjaiként kötünk: a kereszteléskor és a templomban kapott szövetségeket.



A Szabadító mindenkit hív, hogy kövessék Őt a keresztelés vizébe, majd idővel kössenek további szövetségeket Istennel a templomban, nyerjék el ezeket az elengedhetetlen szertartásokat és legyenek hűek azokhoz. Mindezekre szükség van, ha azt akarjuk, hogy a családjukkal és Istennel örökre felmagasztosuljunk.

Gyötrelemmel tölti el a szívemet az, hogy sokan azok közül, akiket szerettek, akiket becsülök és akiket tisztetek, nemet mondanak az Ő felkérésére. Figyelmen kívül hagyják Jézus Krisztus esedező hívását: „[J]er, kövess engem”<sup>51</sup>

Megértem, hogy miért fakad könnyekre Isten.<sup>6</sup> Én is megkönnyezem ezeket a barátokat és rokonokat; e csodálatos férfiakat és nőket, akik a családjuknak és a közügyeknek szentelik magukat; akik nagylelkűen adnak az idejükből, az energiájukból és a forrásaikból; akik erőfeszítéseik által jobbbá teszik a világot. Ők azonban úgy döntöttek, hogy *nem* kötnek szövetségeket Istennel. Nem részesültek azokban a szertartásokban, amelyek felmagasztalnák őket a családjukkal együtt és örökre egymáshoz kötnék őket.<sup>7</sup>

Bárcsak elbeszélgethetnék velük és felkérhetném őket, hogy komolyan vegyék fontolóra az Úr feljogosító törvényeit! Belegondoltam, mit is mondhatnék, hogy érezzék, mennyire szereti őket a Szabadító; tudják, mennyire szeretem őket én; és felismerjék, hogy a szövetségeket betartó nők és férfiak mi módon nyerhetik el „az öröm teljességét”<sup>8</sup>.

Meg kell érteniük, hogy bár *van* hely számukra a túlvilágon – olyan csodálatos férfiak és nők mellett, akik szintén úgy döntöttek, hogy *nem* kötnek szövetségeket Istennel –, ez *nem* az a hely, ahol a családok újra együtt lesznek és részük lesz az örök élet és fejlődés kiváltságában. Ez *nem* az a királyság, ahol megtapasztalják az öröm teljességét – a soha véget nem érő gyarapodást és boldogságot.<sup>9</sup> Ezek a legfőbb áldások csak úgy nyerhetőek el, ha a felmagasztalt celesztialis birodalomban élünk Istennel, a mi Örökkévaló Atyánkkal; az Ő Fiával, Jézus Krisztussal; valamint csodálatos, érdemes és arra jogosulttá vált családtagjainkkal.

Ettől elzárkózó barátaimnak azt mondanám:

„Ebben az életben soha semmiben nem elégedtetek meg a másodrangúval.

Ha azonban nem fogadjátok be teljes mértékben Jézus Krisztus visszaállított evangéliumát, azzal úgy döntötök, hogy megelégedtek valami másodrangúval.

A Szabadító azt mondta: »Az én Atyámnak házában sok lakóhely van«<sup>10</sup>. Ha azonban úgy döntötök, hogy *nem* kötöttök szövetségeket Istennel, akkor azzal a legroskátagabb tető alá rendezkedtek be az egész örökkévalóság idejére.”

Elzárkózó barátaimhoz így esedeznék még:

„Öntsétek ki a szíveteket Istennek! Kérdezzétek meg Tőle, hogy igazak-e ezek a dolgok! Szakítsatok időt a szavai tanulmányozására – valódi tanulmányozására! Ha valóban szeretitek a családokat, és arra vágytok, hogy az örökkévalóságon át velük együtt felmagasztaltassatok, akkor fizessétek meg most az árát – komoly tanulmányozással és buzgó imával – annak, hogy megismerjétek ezeket az örökkévaló igazságokat, majd pedig hogy ezek szerint éljétek!

Ha még abban sem vagytok biztosak, hogy hisztek-e Istenben, akkor kezdjétek azzal! Lássátok be, hogy ha valakinek nincs semmi tapasztalata Istennel, akkor kétségbe vonhatja a létezését. Hozzátok hát magatokat olyan helyzetbe, hogy elkezdhesetek tapasztalatokra szert tenni Ővele! Alázkodjatok meg! Imádkozzatok azért, hogy legyen szemetek észrevenni Isten kezét az életetekben és a titeket körülvevő világban! Kérjétek Őt, hogy mondja meg nektek, ott van-e valójában – hogy ismer-e benneteket! Kérdezzétek meg Tőle, hogyan érez irántatok! Azután pedig figyeljétek!”

Volt egy kedves barátom, aki korlátozott tapasztalatokkal rendelkezett Istent illetően, azonban vágyott rá, hogy egyszer elhunyt feleségével lehessen. Megkért hát, hogy segítsék neki. Bátorítottam a misszionáriusainkkal való találkozásra, hogy megértse Krisztus tanát, és megismerje az evangéliumi szövetségeket, szertartásokat és áldásokat.

Így is tett. Azonban úgy érezte, hogy az általuk javasolt út túl sok változtatást kívánna tőle az életében. Azt mondta:

„Ezek a parancsolatok és szövetségek egyszerűen túl nehezek számomra. Képtelen lennék a tizedfizetésre is, és nincs időm szolgálni az egyházban.” Azután ezt kérte tőlem: „Miótán meghalok, végezd el, kérlek, a feleségemért és értem az ahhoz szükséges templomi munkát, hogy újra együtt lehessünk.”

Szerencsére nem én vagyok ennek az embernek a bírója. De kételkedem a helyettes általi templomi munka hatékonyságában olyan valakiért, akinek lehetősége volt rá, hogy megkezdjen ebben az életben – hogy elrendeljék a papságba és templomi áldásokban részesüljön itt a halandóságban –, de tudatosan úgy döntött, hogy nem lép rá erre az útra.

Drága fivéreim és nővéreim! Jézus Krisztus hív minket, hogy lépjünk rá a Mennyei Szüleinkhez hazavezető szövetség ösvényére, és legyünk azokkal, akiket szeretünk. Így hív minket: „Jer, kövess engem!”

Most pedig az Ő egyházának elnökeként hozzátok esedezem, akik eltávolodtatok az egyháztól, vagy akik még nem igazán igyekeztek megtudni azt, hogy a Szabadító egyháza visszaállítatott. Végezzétek el az ahhoz szükséges lelki munkát, hogy erről saját magatok meggyőződjetek, és kérlek, tegyétek ezt most! Kezdünk kifizetni az időből.

Bizonyosságomat teszem arról, hogy Isten él! Jézus a Krisztus. Az Ő egyháza és evangéliumának teljessége visszaállítatott, hogy itt és ezután is örömmel áldja meg az életünket. Erről tesztek bizonyosságot Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Lásd Alma 40:12–14.
2. Lásd Jeremiás 27:5; Máté 23:37; Lukács 13:34; Alma 5:33; 3 Nefi 9:14.
3. Krisztusnak a halál feletti győzelme miatt mindenkinek része lesz a feltámadásban (lásd Alma 11:41–45; 40; Tan és szövetségek 76; Mózes 7:62).
4. Tan és szövetségek 132:7.
5. Lukács 18:22.
6. Lásd János 11:35; Mózes 7:28–29.
7. Lásd Tan és szövetségek 76:50–70.
8. Tan és szövetségek 138:17.
9. Lásd Móziás 2:41; Alma 28:12.
10. János 14:2.



Vasárnap délutáni ülés

DALLIN H. OAKS ELNÖK  
első tanácsos az Első Elnökségben

## Bűnbánat által megtisztulva

*Isten tervének és Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően megtisztulhatunk a bűnbánat folyamata által.*

A halandóság során ki vagyunk téve az emberi törvényeknek és az isteni törvényeknek is. Abban a kivételes helyzetben vagyok, hogy lehetőségem volt már e két törvény mindegyike elleni súlyos kihágásokban ítélni: korábban a Utah-i Legfelsőbb Bíróság bírójaként, most pedig az Első Elnökség tagjaként. A különbözőségek hatására, amelyeket az emberi törvények és az isteni törvények között láttam, gyarapodott a nagyrabecsülésem Jézus Krisztus engesztelésének valóságát és hatalmát illetően. Az emberi törvények szerint

a legsúlyosabb vétkekben bűnösnek talált személyt életfogytig tartó börtönbüntetésre lehet ítélni, kizárva a feltételes szabadlábra helyezés lehetőségét. A szeretetteljes Mennyei Atya irgalmas tervében azonban más a helyzet. Azt látom, hogy ugyanezek a súlyos bűnök megbocsáthatóak a halandóságban, méghozzá Szabadítónk engesztelő áldozata miatt, melyet mindazok bűneiért hozott, „akiknek megtört a szívük és töredelmes a lelkük” (2 Nefi 2:7). Krisztus megváltó erővel bír, és az Ő engesztelése valóságos.





a világ hiábavaló dolgaira” helyezték (Alma 7:6). E visszaállított egyház minden tagja sokat tanulhat Alma sugalmazott tanításaiból.

A Jézus Krisztusba vetett hittel kezdjük, hiszen „ő az, aki eljön, hogy elvegye a világ bűneit” (Alma 5:48). Bűnbánatot kell tartanunk, mert – amint azt Alma tanította – „ha nem tartotok bűnbánatot, akkor semmiképpen sem örökölhetitek a mennyek királyságát” (Alma 5:51). A bűnbánat elengedhetetlen része Isten tervének. Mivel halandó életünk során mindannyian követünk el bűnt és kizáratunk Isten jelenlétéből, az embert „nem lehet megszabadítani” bűnbánat nélkül (Alma 5:31; lásd még Hélamán 12:22).

Ezt kezdettől fogva így tanították. Az Úr ezt parancsolta Ádámnak: „Tanítsd... meg a gyermekeidnek, hogy mindenhol, minden embernek bűnbánatot kell tartania, különben semmiképpen nem örökölhetik Isten királyságát, mert semmi tisztátalan dolog nem lakhat ott, vagyis nem lakhat az ő jelenlétében” (Mózes 6:57). Meg kell bánnunk minden bűnünket – mindazt, amit Isten parancsolatai ellen tettünk vagy amit a parancsolatok ellenére nem tettünk meg. Ezalól senki sem kivétel. Épp tegnap este volt, hogy Nelson elnök ezt a felhívást intézte hozzánk: „Fivérek, mindannyiunknak bűnbánatot kell tartania!”<sup>4</sup>

Ahhoz, hogy a bűnbánat által megtisztulhassunk, el kell hagynunk a bűneinket és meg kell vallanunk őket az Úrnak, illetve amikor szükséges, az Ő halandó bírójának (lásd Tan és szövetségek 58:43). Alma azt is tanította, hogy „igazlelkű cselekedeteket” kell véghez vinnünk (lásd Alma 5:35). Mindez részét képezi a szentírásokban oly gyakran elhangzó felkérésnek, miszerint jöjjünk Krisztushoz.

Minden sabbatnapon vennünk kell az úrvacsorából. E szertartás során szövetségeket kötünk és áldásokat kapunk, amelyek segítenek legyőznünk minden olyan cselekedetet és vágyat, amelyek megakadályoznak minket a Szabadítónk által kért tökéletesség elérésében (lásd Máté 5:48; 3 Nefi 12:48). Amikor „minden istentelenségtől megtartóztat[ujuk

Szabadítónk szeretetteljes könyörületét fejezi ki az a csodás himnusz is, amelyet az imént adott elő a kórus.

*Jézushoz jöjj hát, kézen fog téged,  
Ha a sötétben eltévedtél;  
Gyengéden vezet szeretetével,  
Nappallá lesz így az éj!*<sup>1</sup>

Jézus Krisztus engesztelő áldozata ajtót nyit, „hogyminden ember bűnbánatot tarthasson és hozzá jöhessen” (Tan és szövetségek 18:11; lásd még Márk 3:28; 1 Nefi 10:18; Alma 34:8, 16). Alma könyve olyan emberek bűnbánatáról és megbocsátásáról is beszámol, akik azelőtt gonosz és vérszomjas nép voltak (lásd Alma 25:16; 27:27, 30). Mai üzenetem a remény üzenete mindannyiunk számára – még azok számára is, akik kizárás vagy a nevük törlése miatt elveszítették egyháztagságukat. Mindannyian bűnösök vagyunk, akik

megtisztulhatunk a bűnbánat által. „Nem könnyű megbánni a bűnt – tanította Russell M. Nelson elder egy korábbi általános konferencián –, a jutalma azonban minden árat megér.”<sup>2</sup>

### I. Bűnbánat

A bűnbánat a Szabadítónkkal kezdődik, és örömet jelent, nem pedig terhet. A tavaly decemberi karácsonyi áhítaton Nelson elnök ezt tanította: „Az igaz bűnbánat nem egy egyszeri esemény, hanem egy soha véget nem érő kiváltság. *Alapvető* a fejlődéshez, a lelki békéhez, a jólléthez és az örömhöz.”<sup>3</sup>

A bűnbánatról szóló legkiemelkedőbb tanítások némelyike Alma Mormon könyve-beli prédikációjában található, amelyet az egyház azon tagjaihoz intézett, akiket később így jellemzett: „nagy hitelenség állapotában” voltak, felemelkedtek „szív[ük] kevélységében”, illetve szívüket „kincsekre és

magunkat]”, valamint teljes lelkünkkel, elménkkel és erőnkkel szeretjük Istent, akkor „tökéletesek lehe[tünk] Krisztusban”, megszentelhetjük Őbenne „véreink ontásán keresztül”, hogy „szentek [lehessünk] és szeplőtlenek” (lásd Moróni 10:32–33). Micsoda ígélet! Mily nagyszerű csoda! Micsoda áldás!

## II. Felelősségre vonhatóság és halandó ítéletek

Isten tervének e halandó létet illető egyik célja az, hogy próbára tegyen minket, „hogy megláss[a], vajon megtesz[ünk]-e minden olyan dolgot, amit az Úr, [a mi Istenünk] megparancsol [nekünk]” (Ábrahám 3:25). E terv részeként számadással tartozunk Istennek és az Ő választott szolgálóinak, e számadásnak pedig részét képezik a halandó és az isteni ítéletek is.

Az Úr egyházában az egyháztagekat vagy leendő egyháztagekat érintő halandó ítéleteket olyan vezetők hozzák, akik isteni iránymutatás elnyerésére törekednek. Az ő felelőségük azok megítélése, akik Krisztushoz igyekeznek jönni, hogy részesülhessenek engesztelésének hatalmában az örök élethez vezető szövetséges ösvényen. A halandó ítéletek határozzák meg, hogy az adott személy készen áll-e a keresztkelésre. Érdemes-e a templomba való belépésre jogosító ajánlásra? Az egyházi feljegyzésekből törölt személy kellő bűnbánatot tartott-e Jézus Krisztus engesztelésén



keresztül ahhoz, hogy keresztkelés által újból felvétessék?

Amikor egy Isten által elhívott halandó bíra jóváhagyását adja az adott személy további fejlődésére – például a templom kiváltságaira –, azzal nem az illető tökéletességét jelzi, illetve nem ad feloldozást a bűnök alól. Spencer W. Kimball elder azt tanította, hogy azután, amit ő „a büntetés [halandó] eltörlésének” nevezett, az embernek „végső bűnbocsánatot is kell kérnie és kapnia a menny Istenétől, és egyedül Ő adhat feloldozást”.<sup>5</sup> Ha pedig a végső ítéletig megbánás nélkül maradnak bizonyos bűnök és vágyak, akkor a bűnbánatnak híján lévő ember tisztátalan marad. A végső elszámolási kötelezettség – ideértve a bűnbánat végső megtisztító hatását is – egyedül az adott személyre és Istenre tartozik.



## III. Feltámadás és a végső ítélet

A szentírásokban a leggyakrabban jellemzett ítélet a feltámadást követő végső ítélet (lásd 2 Nefi 9:15). Számos szentírás kijelenti, hogy „mindnyájan oda állunk majd a Krisztus ítélőszéké elé” (Rómabeliek 14:10; lásd még 2 Nefi 9:15; Móziás 27:31), „hogy megítéltesz[ünk] azon cselekedetek szerint, melyeket a halandó testben tett[ünk]” (Alma 5:15; lásd még Jelenések 20:12; Alma 41:3; 3 Nefi 26:4). Minden ember a cselekedetei szerint lesz megítélve (lásd 3 Nefi 27:15), valamint „szívük vágya szerint” (Tan és szövetségek 137:9; lásd még Alma 41:6).

E végső ítélet célja annak meghatározása, hogy elértük-e, amit Alma hatalmas szívbeli változásnak nevezett (lásd Alma 5:14, 26), amely által új teremtménnyé lettünk, és „már nincs hajlandóságunk arra, hogy gonosz dolgot tegyünk, csak arra, hogy állandóan jót tegyünk” (Móziás 5:2). Ennek bírója a Szabadítónk, Jézus Krisztus (lásd János 5:22; 2 Nefi 9:41). Az Ő ítélete után mindannyian meg fogjuk vallani, „hogy igazságosak az ítéletei” (Móziás 16:1; lásd még Móziás 27:31; Alma 12:15), mivel mindentudása révén (lásd 2 Nefi 9:15, 20) Ő tökéletesen tisztában van minden tettünkkel és vágyunkkal – az igazlelkűekkel és megbántakkal ugyanúgy, mint a meg nem bántakkal és a meg nem változtatottakkal.

A szentírások leírják e végső ítélet *menetét*. Alma tanítása szerint Istenünk igazságossága megköveteli, hogy a feltámadásban „minden dolog visszaállítson annak megfelelő rendjébe” (Alma 41:2). Ez azt jelenti, hogy „ha cselekedeteik jók voltak ebben az életben, és jók voltak szívük vágyai, akkor az utolsó napon is ahhoz állítat[tnak] vissza, ami jó” (Alma 41:3). Hasonlóképpen, „ha cselekedeteik [vagy vágyaik] gonoszak”, akkor gonoszság állítat nekik vissza (lásd Alma 41:4–5; lásd még Hélamán 14:31). Hasonlóképpen tanította Jákob próféta azt, hogy a végső ítéletkor „akik igazlelkűek, még mindig igazlelkűek lesznek, és azok, akik tisztátalanok, még mindig tisztátalanok lesznek” (2 Nefi 9:16; lásd még Mormon 9:14; 1 Nefi 15:33). Ez a folyamat előzi meg azt, amit



Moróni „a nagy Jehovának, az élők és halottak Örök Bírójának örömet adó ítélőszéke” előtti megjelenésünknek nevez (Moróni 10:34; lásd még 3 Nefi 27:16).

Annak biztosítására, hogy tiszták lehessünk Isten előtt, még a végső ítéletet megelőzően kell bűnbánatot tartanunk (lásd Mormon 3:22). Amint azt Alma a bűnös fiának mondta: „Isten elől nem rejthet[jük] el a bűntett[einket]; és ha[csak] nem tart[junk] bűnbánatot, akkor bizonyoságként állnak majd ellen[ünk] az utolsó napon” (Alma 39:8; kiemelés hozzáadva). Jézus Krisztus engesztelése biztosítja számunkra az egyetlen módot, amely által elérhetjük a szükséges megtisztulást a bűnbánat révén; ennek ideje pedig ez a halandó élet. Bár azt tanítják nekünk, hogy valamiféle bűnbánatra van lehetőség a lélekvilágban (lásd Tan és szövetségek 138:31, 33, 58), az nem annyira biztos. Melvin J. Ballard elder ezt tanította: „Sokkal könnyebb diadalt aratni és az Urat szolgálni akkor, amikor egységet alkot a test és a lélek. Ez az az idő, amikor az emberek képlékenyek és fogékonyabbak. [...] Ez az élet a bűnbánat ideje.”<sup>6</sup>

Az Úr biztosít minket arról, hogy amikor bűnbánatot tartunk, akkor a bűneink – ideértve a tetteinket és a vágyainkat is – megtisztulnak, irgalmas végső bíránk pedig „nem emlékszik[ük] azokra többé” (Tan és szövetségek 58:42; lásd még Ésaías 1:18; Jeremiás 31:34; Zsidók 8:12; Alma 41:6; Hélmán 14:18–19). A bűnbánat által megtisztulva

érdemessé válhatunk az örök életre, melyet Benjámin király így jellemezett: „Istennel lakha[tunk] a boldogság egy soha véget nem érő állapotában” (Móziás 2:41; lásd még Tan és szövetségek 14:7).

Isten visszaállítástervének (lásd Alma 41:2) beteljesedéseként a feltámadás visszaállít minden dolgot „a saját és tökéletes testéhez” (Alma 40:23). Ez magában foglalja a tökéletesség tételét minden *fizikai* korlátunknak és hiányosságunknak, amelyet a halandóságban szereztünk, akár születésünk, akár valamilyen sérülés vagy betegség folytán.

Ez a visszaállítás vajon megtisztít-e minket minden szentségtelen vagy le nem győzött vágyunktól vagy függőségünktől? Nem; az nem lehetséges. Modern kori kinyilatkoztatás által tudjuk, hogy a *vágyaink* és a tetteink szerint leszünk megítélve (lásd Alma 41:5; Tan és szövetségek 137:9), továbbá hogy még a *gondolataink* is kárhóznak majd minket (lásd Alma 12:14). Nem szabad a halálunk napjáig halogatnunk a bűnbánatunkat (lásd Alma 34:33), amint azt Amulek is tanította, mivel ugyanannak a léleknek, amely ebben az életben birtokolta a testünket – legyen az akár az Úr, akár az ördög –, „annak a léleknek lesz hatalma test[ünk] birtoklására az örökkévaló világban” (Alma 34:34). Szabadítónknak megvan rá a hatalma és készen áll rá, hogy megtisztítson minket a gonosztól. Most van itt az ideje, hogy a segítségét kérjük ahhoz, hogy megbánjuk gonosz vagy helytelen

vágyainkat és gondolatainkat, hogy megtisztulva és felkészülten állhassunk majd Isten elé a végső ítéletkor.

#### IV. Az irgalom karja

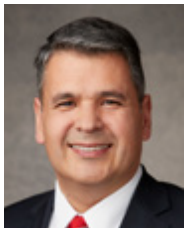
Isten terve és összes parancsolata felett átvél a mindannyiunk iránti szeretete, amely „minden dolognál kívánatosabb... és a legörömtelibb a lélek számára” (1 Nefi 11:22–23). Ésaías próféta arról biztosította még a gonoszokat is, hogy ha visszatérnek az Úrhoz, akkor Ő irgalommal lesz és „bővelkedik a megbocsátásban” (lásd Ésaías 55:7). Alma így tanított: „Íme, ő minden emberhez felhívást intéz, mert ki van nyújtva felénk az irgalom karja” (Alma 5:33; lásd még 2 Nefi 26:25–33). A feltámadt Úr ezt mondta a nefitáknak: „Íme, ki van nyújtva felénk irgalmas karom, és aki jön, azt befogadom” (3 Nefi 9:14). Ezekből és sok egyéb szentírásbeli tanításból tudhatjuk, miszerint szerető Szabadítónk kitarja a karját, hogy minden férfit és nőt befogadjon az általa előírt szeretetteljes feltételekkel, hogy élvezhessék a legnagyobb áldásokat, amelyeket Isten a gyermekei számára tartogat.<sup>7</sup>

Isten tervének és Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően „tökéletesen ragyogó reménységgel” teszünk bizonyoságomat arról, hogy Isten szeret minket, és hogy *meg tudunk tisztulni* a bűnbánat folyamata által. Azt az ígéretet kaptuk, hogy ha „előre töreked[ünk], Krisztus szaván lakmározva, és mindvégig kitar[unk], íme, ezt mondja az Atya: Örök életetek lesz” (2 Nefi 31:20). Tegyük így mindannyian, ezért esdeklek és imádkozom Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Jézushoz gyertek. *Himnuszok*, 65. sz.
2. Vö. Russell M. Nelson: Bűnbánat és megtérés. *Liahóna*, 2007. máj. 102.
3. Russell M. Nelson: Négy ajándék, amelyet Jézus Krisztus kínál nekünk. (Az Első Elnökség karácsonyi áhítata, 2018. dec. 2.); broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
4. Russell M. Nelson: Tehetjük jobban és lehetünk jobbak. *Liahóna*, 2019. máj. 69.
5. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 101.
6. Melvin J. Ballard, in Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness* (1966), 212–13.
7. Lásd Tad R. Callister: *A végtelen engesztelés* (2015).





JUAN PABLO VILLAR ELDER  
*a Hetvenektől*

## Lelki izmaink edzésben tartása

*Ahogy az izmokról való olvasás és tanulás sem elegendő azok növeléséhez, úgy a hitről való olvasás és tanulás sem elég annak építéséhez – ha nem társul ezek mellé cselekvés.*

Hálás vagyok, hogy megáldattam egy fizikai testtel, amely egy csodálatos ajándék Mennyei Atyánktól. A testünknek több mint 600 izma van.<sup>1</sup> Ahhoz, hogy megfelelő állapotban legyenek a napi teendőik ellátásához, több izmunk is megköveteli, hogy edzésben tartsuk őket. Rengeteg szellemi energiát fektethetünk bele az izmainkról való olvasásba és tanulásba, de ha úgy gondoljuk, hogy ettől majd megerősödnek, akkor sajnos csalódnunk fogunk. Az izmaink csak akkor növekszenek, ha használjuk őket.

Rájöttem, hogy a lelki ajándékok is így működnek. Használunk kell őket ahhoz, hogy növekedjenek. A hit lelki ajándéka például nem csupán egy érzés vagy hangulat, hanem egy tetre szólító tantétel, amely rendszerint a *gyakorolni* ige társaságában jelenik meg a szentírásokban.<sup>2</sup> Ahogy az izmokról való olvasás és tanulás sem elegendő azok növeléséhez, úgy a hitről való olvasás és tanulás sem elég annak építéséhez – ha nem társul ezek mellé cselekvés.

16 éves koromban a legidősebb bátyám, Ivan, aki 22 éves volt akkoriban,

egyik nap úgy jött haza, hogy szeretne megosztani velünk egy hírt. Eldöntötte, hogy megkeresztelkedik Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában. A szüleim kissé kétkedve néztek rá, én pedig úgy emlékszem, nem teljesen értettem, mi történik. Úgy

egy évvel később még ennél is meglepőbb hírral szolgált: úgy döntött, hogy az egyház misszionáriusaként fog szolgálni, ami azt jelentette, hogy két évig nem látjuk majd. A szüleim nem voltak elragadtatva a hírtől; én azonban komoly eltökéltséget láttam benne, ami növelte az iránta és a döntése iránt érzett csodálatomat.

Hónapokkal később, miközben Ivan a misszióját szolgálta, lehetőségem volt megszervezni egy nyaralást pár iskolatársammal. Szerettük volna megünnepelni a középiskolai éveink végét, és eltölteni pár napot a tengerparton.

Írtam egy levelet a missziót szolgáló bátyámnak, amelyben megemlítettem a nyaralási terveimet. Válaszában azt írta, hogy a város, ahol szolgál, éppen útba esik majd az utam során. Úgy döntöttem, jó ötlet lesz megállni egy kicsit és találkozni vele. Csak később tudtam meg, hogy a misszionáriusokat nem látogathatják meg csak úgy a családtagjaik.

Mindent meg is szerveztem. Emlékszem, ahogy a buszon ülve azon gondolkoztam, milyen jól fogjuk érezni magunkat Ivannel azon a csoda szép derűs napon. Reggelizünk majd, beszélgetünk, játszunk a homokban, napozunk – ó, milyen jó is lesz!

Amint a busz befutott az állomásra, megláttam Ivant egy másik srác mellett állva; mindketten fehér inget





## Lehetőségek a lelki izmok megerősítésére

Az evangélium visszaállításának köszönhetően megérthetjük, miként segít Mennyei Atyánk a lelki ajándékaink fejlesztésében. Ahelyett, hogy megadná nekünk azokat a mi lelki és fizikai erőfeszítéseink nélkül, valószínűleg inkább lehetőségeket ad számunkra ezen ajándékok kifejlesztésére. Ha összhangban vagyunk az Ő Lelkével, megtanuljuk felismerni és megragadni ezeket a lehetőségeket.

Ha türelmesebbek szeretnénk lenni, lehet, hogy egy olyan helyzetben találjuk magunkat, amelyben válaszra várva türelmet kell gyakorolnunk. Ha több szeretetet akarunk érezni felebarátaink iránt, azt fejleszthetjük azáltal, hogy egy ismeretlen személy mellé ülünk istentiszteleten. Ugyanígy van a hittel is: amikor kételyek árasztják el az elménket, a továbbhaladáshoz bízunk kell az Úr ígéreteiben. Ezáltal eddük a lelki izmainkat, erőforrásokká fejlesztve őket az életünkben.

Ez kezdetben valószínűleg nem lesz egyszerű, és akár még nagy kihívással is válhat. Az Úr Moróni prófétán keresztül adott szavai ránk is vonatkoznak: „És ha hozzám jönnek az emberek, akkor megmutatom nekik a gyengeségüket. Gyengeséget adok az embereknek, hogy alázatosak legyenek; és kegyelmem elegendő minden olyan embernek, aki megalázkodik előttem; mert ha megalázkodnak előttem és hisznek [vagy hitet gyakorolnak] bennem, akkor erőssé teszem számukra a gyenge dolgokat.”<sup>5</sup>

Hálás vagyok a bátyámért, Ivanért, aki nem csupán megosztotta velem az evangéliumot, hanem közvetetten arra is kért, hogy éljek aszerint és vegyem észre a gyengeségeimet. Segített, hogy elfogadjam a Mester kérését: „[J]er, kövess engem”<sup>6</sup> – hogy úgy járjak, ahogy a Szabadító járt; úgy kérjek, ahogy a Szabadító kért; és úgy szeressek, ahogy a Szabadító szeret minket. Hónapokkal később úgy döntöttem, én is megkeresztelkedem és saját missziót szolgállok.

Fogadjuk mi is el Russell M. Nelson elnök felkérését, és jöjjünk tudatosan a Szabadítóhoz<sup>7</sup> azáltal,

és nyakkendőket viseltek. Leszálltam a buszról, megöleltük egymást, ő pedig bemutatta a társát. Egy percet sem vesztegetve, hamar elmondtam neki a terveimet, bár fogalmam sem volt róla, hogy neki mi lehet napirenden. A bátyám rám nézett, elmosolyodott, majd ezt mondta: „Persze, de előtte lenne egy-két elintéznivalónk. Csatlakozol hozzánk?” Beleegyeztem, azt gondolva, hogy utána lesz időnk strandolni is.

Aznap több mint 10 órán keresztül róttam annak a városnak az utcáit a bátyámmal és a társával. Egész nap mosolyogtam az emberekre, és olyanoknak köszöntem, akiket soha életemben nem láttam azelőtt. Mindenkiel beszélünk, idegenek ajtajain kopogtattunk be, és meglátogattunk olyanokat, akiket a bátyám és a társa tanítottak.

Egy ilyen látogatás alkalmával a bátyám és a társa Jézus Krisztusról és a szabadítás tervéről tanított. Ivan hirtelen megállt és rám nézett. Meglepetésemre udvariasan megkért, hogy mondjam el, mit gondolok arról, amit tanítanak. A szoba elcsendesedett, minden szempár rám szegeződött. Nehézkesen ugyan, de végül megtaláltam a szavakat, és megosztottam a Szabadítóval kapcsolatos érzéseimet. Nem tudtam, hogy amit mondok, az helyes-e vagy sem. A bátyám egyszer sem javított ki, sőt, megköszönte, hogy

megosztottam a gondolataimat és az érzéseimet.

A közösen eltöltött órák során a bátyám és a társa egy percet sem töltött azzal, hogy kifejezetten nekem tanítsanak egy leckét, mégis többet tanultam, mint az azelőtti összes beszélgetésünk alatt együttvéve. Tanúja voltam annak, hogyan változik meg valakinek az ábrázata, amikor lelki világosság árad be az életébe. Láttam, ahogy néhányuk reményre lel az üzenetekben, és megtanultam, hogyan szolgáljak másokat és feledkezzek meg önmagamról és a saját vágyaimról. Azt tettem, amit a Szabadító tanított: „Ha valaki jóni akar én utánam, tagadja meg magát”<sup>3</sup>.

Visszatekintve látom, hogy a hitem azért gyarapodott aznap, mert a bátyám megadta nekem a lehetőséget, hogy gyakoroljam azt. Azáltal gyakoroltam, hogy olvastunk a szentírásokból, tanítható embereket kerestünk, bizonyosságot tettünk, másokat szolgáltunk és így tovább. Aznap nem került sor napozásra, de a szívem mennyei fényben fürdőzött. Egy szem homokot sem láttam, de éreztem, ahogy a hitem egy apró szem mustármaghoz hasonlóan növekszik.<sup>4</sup> Nem turistaként töltöttem el azt a nyári napot, ám csodás lelki élményekre tettem szert; és anélkül, hogy észrevettem volna, én is misszionárius lettem – pedig nem is voltam az egyház tagja!

hogy beazonosítjuk azokat az izmokat, amelyek több lelki mozgást kívánnak, és elkezdjük őket megegzni. Ez sokkal inkább egy hosszútávú futás, egyfajta maraton, mintsem egy sprint, így hát ne feledkezzenek meg azokról az apró, de rendszeres lelki tevékenységekről, amelyek megerősítik ezeket a fontos lelki izmokat! Ha meg akarjuk erősíteni a hitünket, akkor tegyünk olyan dolgokat, amelyekhez hitre van szükség!

Bizonyágomat teszem arról, hogy egy szerető Mennyei Atya gyermekei vagyunk. Fia, Jézus Krisztus szeret minket. Azért jött a világra, hogy megmutassa nekünk az utat, majd önként adta életét, hogy reményt nyújtson nekünk. A Szabadító arra kér minket, hogy kövessük az Ő tökéletes példáját, hogy gyakoroljuk az Ő belé és az engesztelésébe vetett hitünket, és gyarapítsuk azokat a lelki ajándékokat, amelyekkel megáldattunk. Ő az út. Ez az én bizonyágom Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. *Encyclopedia Britannica*, s.v. "Human Muscle System," last modified Apr. 26, 2018, [britannica.com/science/human-muscle-system](https://www.britannica.com/science/human-muscle-system).
2. Lásd például Alma 5:15; 32:27; 34:17; Moróni 7:25; Tan és szövetségek 44:2.
3. Máté 16:24.
4. Lásd Lukács 17:6.
5. Ether 12:27.
6. Lukács 18:22.
7. Lásd Russell M. Nelson: Bátran végezzük. *Liahóna*, 2018. máj. 118–119.



GERRIT W. GONG ELDER  
a Tizenkét Apostol Kvórumából

## Jó Pásztor, Isten Báránya

*Jézus Krisztus a saját hangján és a saját nevében hív minket. A nyomunkba ered és egybegyűjt bennünket. Megtanítja, hogyan nyújtsunk szeretetteljes szolgálattételt.*

Kedves fivérek és nővérek! Előfordult már valaha, hogy nem tudtatok elaludni, ezért képzeletben megpróbáltatok bárányokat számlálni? Amint a gyapjas bárányok átugrálnak a kerítésen, ti sora számba veszitek őket: 1, 2, 3..., 245, 246..., 657, 658...<sup>1</sup>

Engem nem álmosít el a bárányok számlálása. Azon aggódom, hogy eltévesztem vagy kihagyok egyet, és ez nem hagy aludni.

A pásztorfiúval együtt, akiből később király lett, mi is kijelentjük:

„Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm.

Fűves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem.

Lelkemet megvidámítja”<sup>2</sup>.

Ebben a húsvéti időszakban a Jó Pásztort ünnepeljük, aki egyúttal Isten Báránya is. Megannyi isteni elnevezése közül egy sincs, amely ily gyengéd vagy kifejező lenne. Sokat tanulhatunk a Szabadítónk önmagára mint Jó Pásztorra történő hivatkozásaiból, valamint az Óróa mint az Isten Bárányáról szóló prófétai bizonyágokból. E szerepek és jelképek erőteljesen kiegészítik egymást – ki is lehetne jobban a drága bárányok mindegyikének segítségére,

mint a Jó Pásztor, és ki is felelne meg leginkább, hogy a Jó Pásztorunk legyen, mint Isten Báránya?

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta”<sup>3</sup>, Isten egyszülött Fia pedig az Atyja iránt tanúsított készséges engedelmisségében letette a saját életét. Jézus így tesz bizonyágot: „Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért.”<sup>4</sup> Jézusnak hatalmában állt letenni a saját életét, és hatalma van újra felvenni azt.<sup>5</sup> Az Atyjával egyesülve a Szabadítónk – a Jó Pásztorunkként és az Isten Bárányaként betöltött szerepéből adódóan egyaránt – egyedülálló módon áld meg minket.

Jó Pásztorunkként Jézus Krisztus a saját hangján és a saját nevében hív minket. A nyomunkba ered és egybegyűjt bennünket. Megtanítja, hogyan nyújtsunk szeretetteljes szolgálattételt. Szeretném, ha átgondolnánk e három témakört, kezdve azzal, hogy Ő a saját hangján és a saját nevében hív minket.

Először is: Jó Pásztorunk „a maga juhait nevéükön szólítja... [I]smerik az ő hangját.”<sup>6</sup> „[É]s a saját nevében hív benneteket, mely Krisztus neve”<sup>7</sup>. Miközben arra törekszünk, hogy igaz szándékkal kövessük Jézus Krisztust, sugalmazást



nyerünk, hogy jót cselekedjünk, szeressük Istent és Őt szolgáljuk.<sup>8</sup> Amikor tanulmányozunk, elmélkedünk és imádkozunk; amikor rendszeresen megújítjuk az úrvacsorai és templomi szövetségeinket; és amikor arra hívunk mindenkit, hogy járuljanak az Ő evangéliumához és szertartásaihoz, akkor az Ő hangjának engedelmeskedünk.

Napjainkban Russell M. Nelson elnök azt tanácsolja nekünk, hogy a visszaállított egyházat a Jézus Krisztus által kinyilatkoztatott néven nevezük: Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának.<sup>9</sup> Az Úr ezt mondta: „[A]mit csak tesztek, azt az én nevemben tegyétek; tehát az én nevemen nevezétek az egyházat; és az én nevemben szólítsátok az Atyát, hogy értem megáldja az egyházat.”<sup>10</sup> A szívünkben és az otthonunkban szerte a világon Jézus Krisztus nevében szólítjuk az Atyát. Hálásak vagyunk az

otthonközpontú, egyház által támogatott hódolat, evangéliumtanulmányozás és tartalmas családi tevékenységek bőkezű áldásaiért.

Másodszor: Jó Pásztorunk a nyomunkba ered, és az Ő egyetlen aklába gyűjt egybe minket. Felteszi a kérdést: „Melyik ember az közületek, a kinek ha száz juha van, és egyet azok közül elveszt, nem hagyja ott a kilencvenkilenczet a pusztában, és nem megy az elveszett után, *míg nem megtalálja azt?*”<sup>11</sup>

Szabadítónk utánamegy az egynek és a kilencvenkilencnek is, gyakran egyidőben. Amikor szolgálattételt nyújtunk, méltányoljuk azt a kilencvenkilencet, akik állhatatosak és rendíthetetlenek, még ha eközben vágyakozunk is az után az egy után, aki elkóborolt. Urunk megkeres és kiszabadít minket „minden helyről”<sup>12</sup>, „a föld négy szegletéből”<sup>13</sup>. Szent szövetség és az Ő engesztelő vére által gyűjt egybe minket.<sup>14</sup>

Szabadítónk azt mondta az Újszövetség-beli tanítványainak: „Más juhaim is vannak nékem, a melyek nem ebből az akolból valók”<sup>15</sup>. Az amerikai földrészen a feltámadt Úr bizonyosságot tett Lehi szövetséges gyermekeinek: „az én juhaim vagytok”<sup>16</sup>. Mindemellett Jézus azt is megmondta, hogy még más juhaim is hallani fogják az Ő hangját.<sup>17</sup> Micsoda áldás a Mormon könyve, amely egy másik tanúbizonyosággként tanúságot tesz Jézus Krisztus hangjáról!

Jézus Krisztus arra kéri az egyházat, hogy fogadjon be mindenkit, aki meghallja az Ő hangját<sup>18</sup> és betartja a parancsolatait. Krisztus tana magában foglalja a víz és a tűz és a Szentlélek általi keresztkedést.<sup>19</sup> Nefi azt kérdezi: „[H]a Isten Bárányának, aki szent, szűksége van rá, hogy víz által megkeresztelkedjen, hogy minden igazlelkűséget betöltsön, Ő akkor mennyivel nagyobb szükségünk van nekünk, akik nem vagyunk szentek, arra, hogy megkeresztelkedjünk, igen, méghozzá víz által!”<sup>20</sup>

Napjainkban a Szabadítónk vágya az, hogy a cselekedeteink és az, akivé válunk, arra hívjon másokat, hogy jöjjenek, és kövessék Őt – jöjjenek, és leljenek szeretetre, gyógyulásra, kapcsolatra és szövetség általi összetartozásra Őbenne, ideértve Isten szent templomában is, ahol a szabadtás szent szertartásai megáldhatnak minden családtagot, így gyűjtve egybe Izráelt a fátyol mindkét oldalán.<sup>21</sup>

Harmadszor: Izráel pásztoraként<sup>22</sup> Jézus Krisztus azt példázza, hogy miként nyújtanak szeretetteljes szolgálattételt a pásztorok Izráelben. Amikor Urunk azt kérdezi, hogy szeretjük-e Őt, amint azt Simon Péterrel is tette, Szabadítónk így kérlel minket: „Legeltesd az én bárányaimat! [...] Őrizd az én juhaimat! [...] Legeltesd az én juhaimat!”<sup>23</sup> Az Úr ígéretet tesz, hogy ha a pásztorai legeltetik a bárányait és juhait, az aklába tartozók „többé nem félnek és nem rettegnek, sem meg nem fogyatkoznak”<sup>24</sup>.

Jó Pásztorunk figyelmeztet, hogy Izráel pásztorainak nem szabad szunnyadozniuk,<sup>25</sup> elveszíteniük vagy szétszéleszteniük a juhokat,<sup>26</sup> sem a maguk útjára tért a saját nyereségük

után<sup>27</sup>. Isten pásztorainak az a feladata, hogy megerősítsenek, meggyógyítsanak, bekötözzék, ami eltörött, visszahozzák az elűzöttet, és megkeressék az elveszettet.<sup>28</sup>

Emellett az Úr óva int a béresektől, akiknek „nincs gondja a juhokra”,<sup>29</sup> és a „hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok”<sup>30</sup>.

Jó Pásztorunk örvendezik, amikor szánt szándékkal és hittel gyakoroljuk az egyéni erkölcsi önrendelkezésünket. A Szabadító aklának tagjai az engesztelő áldozata iránt érzett hálával tekintenek Órá. Szövetségben fogadjuk, hogy követjük Őt – nem tétlenül, vakon vagy „birka módjára”, hanem teljes szívünkkel és elménkkel arra vágyva, hogy szeressük Istent és a felebarátunkat, hordozzuk egymás terheit, és örülünk egymás örömének. Ahogy Krisztus szabadon alárendelte a saját akaratát az Atya akaratának, mi is úgy vesszük áhítatosan magunkra az Ő nevét. Örömmel igyekszünk társai lenni az Ő munkájában: Isten minden gyermekének egybegyűjtésében és a nekik nyújtott szolgálattételben.

Fivérek és nővérek! Jézus Krisztus a mi tökéletes Jó Pásztorunk. Mivel letette értünk az életét, majd pedig dicsőségesen feltámadt, Jézus Krisztus Isten tökéletes Báránya is.<sup>31</sup>

Isten áldozati Báránya már a kezdetektől előre volt vetítve. Az angyal



megmondta Ádámnak, hogy áldozata „az Atya Egyszülöttje áldozatának hasonlatossága”, ami arra hív minket, hogy „tarts[unk] bűnbánatot, és szólíts[uk] Istent a Fiú nevében mindörökké”.<sup>32</sup>

Ábrahám atya, aki megalapozta a szövetségből adódó áldásokat a föld minden nemzete számára, megtapasztalta, hogy mit jelent felajánlani az egyszülött fiát.

„És szóla Izsák Ábrahámhoz az ő atyjához, és monda: Atyám! Az pedig monda: Ímhol vagyok, fiam. És monda Izsák: Ímhol van a tűz és a fa; de hol van a... bárány?”

És monda Ábrahám: Az Isten majd gondoskodik a... bárányról, fiam”<sup>33</sup>.

Apostolok és próféták előre látták és örvendeztek Isten Bárányának előre elrendelt küldetésében. Az óvilágbeli János és az újvilágban élő Nefi bizonyosságot tettek Isten Bárányáról<sup>34</sup>, „még hozzá az Örökkévaló Atya Fiá[ról]”, „a világ Megváltójá[ról]”<sup>35</sup>.

Abinádi így tette bizonyosságát Jézus Krisztus engesztelő áldozatáról: „Mindannyian mint juhok letértünk; közülünk mindenki a saját útjára tért; és az Úr reá vetette mindannyiunk gonoszságát.”<sup>36</sup> Isten Fiának nagy és végső áldozatáról Alma azt mondta, hogy az „egy [olyan] dolog, mely mindezeknél fontosabb”. Alma arra buzdít minket, hogy legyen „hit[ünk] Isten Bárányában”, „jöjj[ünk] és ne félj[ünk]!”<sup>37</sup>

Egy kedves barátom megosztotta velem, hogy miként nyert becses bizonyosságot Jézus Krisztus engeszteléséről. Ez a hölgy abban a hitben nőtt fel, hogy a bűn mindig komoly büntetést von maga után, melyet egyedül kell elviselnünk. Könnyögött Istennek, hogy megérthesse az isteni megbocsátás lehetőségét. Imádkozott, hogy megérthesse és tudhassa, Jézus Krisztus miként képes megbocsátani azoknak, akik bűnbánatot tartanak, és hogyan töltheti be az irgalom az igazságosságot.

Aztán egy nap lelki átalakuláshoz vezető élményen keresztül kapott választ az imájára. Egy kétségbeesett fiatalembert látott kiszaladni egy boltból, kezében két szatyornyi lopott élelmiszerral. Kirohant a forgalmas utcára, nyomában az üzletvezetővel, aki végül elkapta, kiabált vele és ráncigálni kezdte. Ahelyett, hogy ítékezett volna a tolvajjára lett ijedt fiatalembert felett, a barátomat hirtelen mély könnyöret töltötte el a férfi iránt. Félelem vagy a saját biztonsága feletti aggodalom nélkül egyenesen odasétált a két civakodó férfihoz. Azon kapta magát, hogy ezt mondja: „Kifizetem az élelmiszert. Kérem, engedje el őt! Kérem, hagyja, hogy kifizessem az ételt!”

A Szentlélek készítése által, és olyan szeretettel eltelve, amelyet még soha korábban nem érzett, a barátomat azt mondta: „Mindössze segíteni





akartam, és megmenteni azt a fiatallembert.” Beszámolt róla, hogy ekkor elkezdte megérteni Jézus Krisztust és az Ő engesztelését – hogy miként és mi okból áldozhatta fel Jézus Krisztus önként az életét tiszta és tökéletes szeretettel, hogy az ő Szabadítója és Megváltója legyen, és azt is, hogy ő maga miért szeretné, hogy az legyen számára.<sup>38</sup>

Nem csoda, hogy ezt énekeljük:

*Nézd, keres már a Jó Pásztor;  
Elveszett bárányt kutat,  
Akiért nagy árat adott –  
Örömmel hozza vissza.*<sup>39</sup>

Isten Bárányaként a Szabadítónk tudja, hogy mikor érezzük magunkat egyedül, lealacsonyítva, bizonytalannak vagy ijedtnek. Nefi látomásban látta „Isten Bárányának hatalmát, hogy leereszkedett a Bárány egyházának szentjeire és az Úr szövetséges népére”. Habár „az egész föld színén szét voltak szóródva[,] igazlelkűséggel és Isten hatalmával voltak felfegyverezve, nagy dicsőségben”<sup>40</sup>.

A remény és vigasztalás ezen ígérete napjainkra is vonatkozik.

Ti vagytok az egyedüli egyháztagok a családotokban, az iskolákban, a munkahelyeken vagy a közösségekben? Néha úgy érzitek,

a gyülekezetetek kicsi vagy elszigetelt? Új helyre költöztetek, ahol talán ismeretlen számotokra a nyelv vagy a szokások? Netán megváltoztak az életkörülményeitek, és olyasmikkel találjátok szembe magatokat, amikről sosem gondoltátok volna, hogy megtörténhetnek? Szabadítónk biztosít minket, hogy bármilyenek legyenek is a körülményeink, bárkik legyünk is, Ésaia szavaival szólva Ő a „karjára gyűjti a bárányokat és ölében hordozza, a szoptatókat szelíden vezeti”<sup>41</sup>.

Fivérek és nővérek! Jó Pásztorunk a saját hangján és a saját nevében hív minket. A népe nyomába ered, egybegyűjti őket, és eljön hozzájuk. Élő prófétáján és mindegyikünkön keresztül hív mindenkit, hogy leljenek békére, célra, gyógyulásra és örömmre az Ő visszaállított evangéliumának teljességében, valamint az Ő szövetséges ösvényén. Példamutatással arra tanítja Izrael pástorait, hogy az Ő szeretetében nyújtsanak szolgálattételt.

Isten Bárányaként Jézus mennyei küldetése előre elrendeltetett, az apostolok és próféták pedig örvendeztek neki. Az Ő végtelen és örökkévaló engesztelése áll a boldogság tervének és a teremtés céljának középpontjában. Ő afelől biztosít minket, hogy a szívéhez közel hordoz bennünket.

Kedves fivérek és nővérek! Vágyjunk hát arra, hogy „Isten és a Bárány alázaatos követői legy[ünk]”<sup>42</sup>, hogy egy nap a nevünk majd be lehessen írva „az élet könyvébe, a mely a Bárányé”<sup>43</sup>, hogy „a Báránynak énekét” énekelhessük,<sup>44</sup> és hivatalosak legyünk „a Bárány... vacsorájára”<sup>45</sup>.

Pásztorként és Bárányként Ő így hívogat: Jussatok el ismét Megváltótok, nagyszerű és igaz pásztorotok igaz ismeretéhez!<sup>46</sup> Megígéri, hogy az Ő kegyelme által tökéletessé válhatunk Krisztusban.<sup>47</sup>

Ebben a húsvéti időszakban így dicsőítjük Őt:

„Méltó a... Bárány”<sup>48</sup>

„[H]ozsánn[a] Istennek és a Báránynak!”<sup>49</sup>

Bizonyágot teszek Róla, a mi tökéletes Jó Pásztorunkról, Isten tökéletes Bárányáról, aki a saját nevünkön szólít minket – az Ő nevében, méghozzá Jézus Krisztus szentséges és szent nevében, amen. ■

#### JEGYZETEK

1. Egy népszerű dal ezt sugallja:  
*Ha nem alszom, mert aggódok,  
Bárány helyett áldást számolok;  
Így téve édeset álmodok.*  
(Irving Berlin, “Count Your Blessings Instead of Sheep” [1952])
2. Zsoltárok 23:1–3.
3. János 3:16.
4. János 10:11.
5. Lásd János 10:15, 17–18.
6. János 10:3–4.
7. Alma 5:38; lásd még Alma 5:37–39, 59–60.
8. Lásd Moróni 7:13; Tan és szövetségek 8:2–3.
9. Lásd Russell M. Nelson: Az egyház helyes neve. *Liahóna*, 2018. nov. 87–89.
10. 3 Nefi 27:7, kiemelés hozzáadva.
11. Lukács 15:4, kiemelés hozzáadva; lásd még Tan és szövetségek 18:15.
12. Ezékiel 34:12; lásd még Jeremiás 31:10; Ezékiel 34:6, 11–14; Mikeás 5:8; Máté 10:6; 15:24. A szétszóratásról szóló jóvendölések, valamint a szövetséges egybegyűjtésről szóló jóvendölések a próféták – beleértve Russell M. Nelson elnököt is – visszatérő témái.
13. 1 Nefi 22:25.
14. Lásd Zsidók 13:20.
15. János 10:16; lásd még 3 Nefi 15:21; 16:1, 3; Tan és szövetségek 10:59–60.
16. 3 Nefi 15:24; lásd még 3 Nefi 15:17, 21.
17. Lásd 3 Nefi 16:1, 3; lásd még Tan és szövetségek 10:59–60.
18. Lásd Móziás 26:21.
19. Lásd 2 Nefi 31:13–14, 21.
20. 2 Nefi 31:5; lásd még Alma 7:14.
21. Lásd Malakiás 4:5–6; János 15:9–13; Móziás 25:18; Hélamán 11:21; lásd még Russell M. Nelson: Izrael nagy

reménysége. (Világméretű áhítat fiataloknak, 2018. június 3.), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; Russell M. Nelson: A szétszórt Izráel összegyűjtése. *Liahóna*, 2006. nov. 79–82.

22. Lásd Zsoltárok 80:2.
23. János 21:15–17; lásd még az egész fejezet.
24. Jeremiás 23:4.
25. Lásd Náhúm 3:18.
26. Lásd Jeremiás 23:1; 50:6, 44.
27. Lásd Ésaías 56:11; Ezékiel 34:2–6.
28. Lásd Ezékiel 34:2–6.
29. János 10:13.
30. 3 Nefi 14:15; lásd még Máté 7:15; Alma 5:60.
31. Lásd 2 Nefi 9:10–12. A fizikai halál és a lelki eltávolodás leküzdésével Báránya lehetővé teszi valamennyi ember egybegyűjtését; így az időre és az örökkévalóságra egyetlen Pásztorunk van.
32. Mózes 5:7–8.
33. 1 Mózes 22:7–8; lásd még Jákób 4:5.
34. János 1:29; 1 Nefi 11:21.
35. 1 Nefi 11:21, 27.
36. Móziás 14:6; lásd még Ésaías 53:6.
37. Alma 7:7, 14–15.
38. Pornthip „Tippy” Coyle-lal folytatott beszélgetés, 2019. febr., engedéllyel felhasználva.
39. Drága a Pásztor szívének. *Himnuszok*, 142. sz. További himnuszok, amelyek Pásztorunkról és az Ő juhairól szólnak, a következők: “The Lord My Pasture Will Prepare,” *Hymns*, no. 109:  
*Az Úr legelőt ad nekem,  
S jó pásztorként táplál engem.  
Vele a szükség elkerül,  
Ő soha nem hagy egyedül.  
Elkísér déli sétámon,  
S megóv halk éji órákon.  
Segíts, hogy sugalmazással taníthassak.  
Himnuszok*, 184. sz.:  
*Segíts juhod megtalálnom,  
Hogy Hozzád vezethessem.  
Taníts jó pásztornak lennem,  
Nyájad hadd legeltessem.  
Isten hú fia. Himnuszok*, 205. sz.:  
*Csodás munka kezdődött el:  
Izráel összegyűjtése –  
Hozzátok őket Sion szent földjére!  
Gyere, te szétszórt nyáj, és hallgass Pásztorodra...*
40. 1 Nefi 14:14; lásd még 1 Nefi 13:35, 37:  
„[V]ilágos és értékes [írások jönnek majd elő] a Bárány ajándéka és hatalma által... [H]a mindvégig kitart[unk], ... megszabadul[unk] a Bárány örökkévaló királyságában”.
41. Ésaías 40:11.
42. Hélamán 6:5.
43. Jelenések 21:27.
44. Jelenések 15:3; Tan és szövetségek 133:56.
45. Jelenések 19:9; Tan és szövetségek 58:11; lásd még Jelenések 7:17: „Mert a Bárány... legelteti őket, és a vizeknek élő forrásaira viszi őket; és eltöröl Isten az ő szemekről minden könyet”; Jelenések 22:1: Az „élet vizének tiszta folyój[a], a mely ragyogó vala, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak királyiszekéből jővén ki”.
46. Lásd Hélamán 15:13.
47. Lásd Moróni 10:32–33.
48. Jelenések 5:12.
49. Tan és szövetségek 109:79.



DAVID A. BEDNAR ELDER  
*a Tizenkét Apostol Kvórumából*

## Felkészülve minden szükséges dolog elnyerésére

*Áldásokban fogunk részesülni azon igyekezetünk során, hogy betöltsük egyéni felelősségünket Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának tanulmányozása és szeretete terén.*

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza programjai és tevékenységei még inkább otthonközpontúvá és az egyház által támogatottá válnak, melyet az utóbbi általános konferenciákon bejelentett változások sora is alátámaszt. Russell M. Nelson elnök ezt tanácsolta: „Annyi minden áll még előttünk [...] Szedjétek a vitaminjaitokat, pihenjétek. Izgalmas lesz!”

A Szentlélek segítségével imádkozom, miközben együtt áttekintjük az Úr visszaállított egyházában történő jelenlegi változások számos alapvető vonatkozását.

### **Otthonközpontú, az egyház által támogatott evangéliumi tanulás**

Craig C. Christensen elder nemrégiben elkísért egy papsági vezetőségi





konferenciára, és két egyszerű kérdés segítségével emelte ki az otthonközpontúvá és egyház által támogatottá válás tantételét. Azt javasolta, hogy ahelyett, hogy a vasárnapi gyűlések után hazaérve megkérdeznénk, hogy „Mit tanultatok ma a Szabadítóról és az Ő evangéliumáról az egyházi gyűléseken?“, az egyházi gyűléseken kellene azt kérdeznünk, hogy „Mit tanultatok a héten a Szabadítóról és az Ő evangéliumáról otthon?“ A sabbatnap megfelelő megtartása, az új tananyag, és a gyűlések átalakított rendje mind abban segít nekünk, hogy az otthonainkban és az egyházban is tanuljunk az evangéliumról.

Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza minden egyes tagja személyes felelősséggel tartozik azért, hogy az Úr tanításairól tanuljon és azok szerint is éljen, valamint hogy a megfelelő felhatalmazás által részesüljön a szabadítás és felmagasztosulás szertartásaiban. Nem szabadna az egyháztól, mint szervezettől elvárunk, hogy mindent megtanítsa vagy megmondjon nekünk, amit tudunk vagy tennünk kell ahhoz, hogy odaadó tanítványokká váljunk, és mindvégig

hősiiesen kitartsunk.<sup>2</sup> Saját felelősségünk megtanulni azt, amit meg kell tanulunk, úgy élni, ahogy tudjuk, hogy élnünk kell, és azzá az emberré válni, akivé a Mester szeretné, hogy váljunk. Végso soron pedig az otthonunk az a hely, ahol tanulunk, élünk és valakivé válunk.

Joseph Smith gyermekként a családjától tanult Istenről. Azon igyekezetben, hogy megtudja Isten rá vonatkozó akaratát, Joseph számos különböző keresztény felekezetben kereste az igazságot, szorgalmasan elmélkedett a szentírásokról, valamint őszintén imádkozott Istenhez. Közvetlenül az Atya és a Fiú megjelenését követően, miután a fiatal Joseph Smith hazaért a Szent Ligetből, először az édesanyjával beszélt. Miközben a „tűzhelynek támaszkod[ott], édesany[ja] megkérdezte, mi baj van. [Joseph] azt felelelt[c]: »Ne gondold velem, minden rendben – elég jól vagyok«. Aztán azt mondt[a] any[já]nak: Személyesen győződtem meg róla...“<sup>3</sup> Joseph élménye a tanulás egy erőteljes mintáját példázza, melyet mindannyiunknak követnünk kellene. Nekünk is személyesen kell meggyőződnünk róla.

Mennyei Atya tervének átfogó célja az, hogy a gyermekei hasonlóbbá váljanak Őhöz. Ennek megfelelően Ő alapvető lehetőségeket biztosít számunkra a növekedésre és fejlődésre. Az igazság megtanulásának és az aszerinti élet iránti elkötelezettségünknek egyre fontosabb szerepe van a „mozgásban [lévő]“<sup>4</sup> és egyre zűrzavarosabbá és gonoszabbá váló világunkban. Nem várhatjuk el, hogy csupán által, hogy eljárunk az egyházi gyűlésekre és részt veszünk a programokban, elnyerjük majd azt a lelki épülést és védelmet, amely képessé tesz minket arra, hogy „ellentállhass[unk] ama gonosz napon“<sup>5</sup>.

„A szülők szent kötelessége, hogy gyermekeiket szeretetben és igazságban neveljék.“<sup>6</sup> Sugalmazott egyházi vezetők, tanítók, és tevékenységek segítik az egyéneket és a családokat azon igyekezetükben, hogy lelkileg növekedjenek. S bár mindannyian segítségre szorulunk, miközben előrefelé törekszünk a szövetség ösvényén, lelki erőnk és kitartásunk fejlesztésének felelőssége végso soron saját magunkra hárul.

Emlékezzetek rá, ahogyan Lehi próféta fia, Nefi a Szentlélek hatalma által szerette volna látni, hallani és meggyőződni azokról a dolgokról, amelyeket atyja megtudott az élet fájáról szóló látomásban. Nefinek fiatalon kétségkívül szüksége volt jó szülői példájára és tanításaira, melyek által meg is áldott.<sup>7</sup> Joseph Smithhez hasonlóan azonban ő is vágyott arra, hogy személyesen győződjön meg róla.

Ha csak annyi tudással rendelkezünk Jézus Krisztusról és az Ő visszaálított evangéliumáról, amennyit mások tanítanak vagy mondanak nekünk, akkor az Őrá és az Ő dicsőséges utolsó napi munkájáról szóló bizonyásunk alapját homokra építettük.<sup>8</sup> Nem hagyatkozhatunk kizárólag a másoktól kölcsönvett evangéliumi világosságra és tudásra, még azokéra sem, akiket szeretünk és akikben megbízunk.

Nem utolsó sorban Joseph Smith próféta azt tanította, hogy minden utolsó napi szentnek saját magának kell megértenie „Isten terveit és céljait a világra jövetelünkkel“.<sup>9</sup>



„Ha mindazt elolvashatnánk és felfoghatnánk, ami Ádám napjai óta megíratott az embernek Istenhez és az angyalokhoz fűződő kapcsolatáról egy jövőbeli állapotban, még mindig nagyon keveset tudnánk róla. Mások élményeinek vagy a *számukra* adott kinyilatkoztatások elolvasása soha nem adhat *számunkra* átfogó képet a saját helyzetünkről és Istenhez fűződő igazi kapcsolatunkról. *E dolgok ismerete kizárólag Isten szertartásai által szerzett tapasztalaton keresztül nyerhető el, amelyeket Ő erre a célra rendelt el.*”<sup>10</sup>

Ezen nagyszerű lelki cél megvalósításának lehetővé tétele az egyének és családok számára az egyik alapvető oka annak, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza programjai és tevékenységei mindinkább otthonközpontúvá és egyház által támogatottá válnak az idők teljessége adományozási korszakának eme különleges időszakában.

### **Az otthonközpontú, egyház által támogatott tanulás vonatkozásai**

Hadd foglaljam össze néhány alapvető vonatkozását annak, hogy az evangéliumi tanulás egyre inkább otthonközpontúvá és egyház által támogatottá válik.

A legfőbb misszionáriusképző központ az otthonunkban található, másodlagos misszionáriusképző központok pedig fellelhetőek Provóban, Manilában, Mexikóvárosban és egyéb városokban. A leghatékonyabb vasárnapi iskolai óráinkat a lakhelyünkön zajló egyéni és családi tanulmányozásunk kellene, hogy alkossa; hasznos, azonban másodlagos vasárnapi iskolai órákat a gyülekezeti házaikban tartunk.

A családtörténeti központok már az otthonainkban vannak; a családtörténeti kutatást kiegészítő támogatás pedig rendelkezésre áll a gyülekezeti házaikban.

Az elengedhetetlen templomi felkészítő órák az otthonainkban zajlanak; fontos, azonban másodlagos templomi felkészítő órákat időszakosan a gyülekezeti házaikban is tarthatunk.

Az otthonaink olyan szentéllévé tétel, ahol „szent helyeken áll[hatunk]”,<sup>11</sup>

létfonosságú ezekben az utolsó napokban. És bármennyire is fontos napjainkban az otthonközpontú, egyház által támogatott tanulás a lelki erőnk és védelmünk szempontjából, a jövőben még fontosabb szerepet fog játszani.

### **Otthonközpontú, az egyház által támogatott tanulás és templomi felkészülés**

Gondoljátok át, miként vonatkozik az „otthonközpontú, egyház által támogatott” tantétel az azt célzó egyéni felkészülésekre és érdemességekre, hogy szent szertartásokban és szövetségekben részesüljete az Úr házában.

Az otthonunk csakugyan a leghatékonyabb hely a templomi felkészülésre, azonban sok egyháztag bizonytalan azzal kapcsolatban, hogy a templomi élményei közül miről helyes és miről helytelen említést tenni a templomon kívül.

Ezra Taft Benson elnök elmagyarázta ennek a bizonytalanságnak az okát:

„A templom szent hely, és a templomi szertartások természete is szent. Mivel a templom szent, ezért olykor vonakodunk attól, hogy bármit is mondjunk róla a gyermekeinknek és az unokáinknak.

Ennek következtében sokan nem fejlesztik ki magukban a valódi vágyat, hogy elmenjenek a templomba, vagy amikor elmennek oda, akkor nincs meg a megfelelő tájékozottságuk ahhoz, hogy felkészültek legyenek az ott felvállalható kötelezettségek és szövetségek tekintetében.

Úgy hiszem, hogy *a megfelelő megértés vagy tájékozottság* mérhetetlenül sokat segít abban, hogy a fiatalok felkészüljenek a templomra... [és] táplálni fogja bennük a vágyat, hogy ugyanúgy törekedjenek a papsági áldásaikra, ahogyan Ábrahám is törekedett a sajátjaira.”<sup>12</sup>

Két alapvető irányelv segíthet elérnünk a Benson elnök által kihangsúlyozott megfelelő megértést.

1. irányelv *Az Úr iránti szeretetünk*ből adódóan mindig tisztelettel kell beszélnünk az Ő szent házáról. *Nem szabad felfednünk vagy leírnunk a szent templomi szertartások során elnyert, a szövetségünkkel kapcsolatos különleges jelképeket. Olyan szent*



*információkat sem szabad megbeszélünk, amelyről kifejezetten megígérjük a templomban, hogy nem mondjuk el.*

2. irányelv *A templom az Úr háza. A templomban minden a Szabadítónk, Jézus Krisztus felé fordít minket. Beszélhetünk a templomi szertartások és szövetségek alapvető céljairól, valamint a velük kapcsolatos tanokról és tantételekről.*

Howard W. Hunter elnök ezt tanácsolta: „Osszuk meg gyermekeinkkel a templomban átélt lelki érzéseinket. És tanítsuk nekik buzgóbban és bátrabban azokat a dolgokat, melyeket helyénvalóan közölhetünk az Úr házában rendeltetéséről.”<sup>13</sup>

A Joseph Smith prófétától Russell M. Nelson elnökig átívelő nemzedékeket egyházi vezetők széleskörű tanításban részesítették a templomi szertartások és szövetségek tanbéli céljairól.<sup>14</sup> Forráanyagok gazdag tárháza áll rendelkezésre nyomtatott, audiovizuális és egyéb formátumokban, melyek segítenek nekünk abban, hogy az előkészítő szertartásokról, a felruházásról, a házasságról, valamint [egyéb] pecsételő szertartásokról tanuljunk.<sup>15</sup> További információk érhetőek el arról is, hogy miként kövessük a Szabadítót [olyan] szövetségek elnyerése és becsben tartása által, mint az engedelmesség törvénye, az áldozathozatal törvénye, az evangélium törvénye, a nemi erkölcsösség törvénye, valamint a felajánlás törvénye.<sup>16</sup> Minden egyháztagnak ajánlott



megismerkednie a temples.ChurchofJesusChrist.org weboldalon elérhető kiváló anyagokkal.

Russell M. Nelson elnök kihangsúlyozta a templomi szertartások szent természete és a templomokról az egyház által megjelentetett, pontos, helyénvaló és nyilvánosan elérhető értékes információk közötti elengedhetetlen egyensúlyt. Így magyarázta: „Ajánlom, hogy azok az egyháztagok, akik először mennek a templomba, olvassák el a [Szentíraskalauz] templommal kapcsolatos bejegyzéseit, mint például »felken«, »szövetség«, »áldozat« és »templom«. További olvasmány lehet a 2 Mózes 26–29. fejezete és a 3 Mózes 8. fejezete. A Nagy értékű gyöngyben található Mózes és Ábrahám könyvéhez hasonlóan az Ószövetség is kihangsúlyozza a templomi munka ősi voltát és szertartásainak tartós természetét.”<sup>17</sup>

Tehát képzeljétek azt, hogy a fiatalok vagy lányotok ezt kérdezi: „Azt mondta nekem valaki az iskolában, hogy a templomban furcsa ruhát viselnek. Ez tényleg így van?” A temples.ChurchofJesusChrist.org weboldalon elérhető egy „Sacred Temple Clothing” [Szent templomi öltözet] című rövidfilm. Ez a kiváló forrásanyag elmagyarázza, hogy nők és férfiak ősi idők óta szent zene,

különböző imáformák, jelképes vallásos öltözet, mozdulatok és rituálék által fejezik ki az Isten iránti odaadásuk legmélyebb érzéseit. Az egyház tehát alapvető tanítások és az előbb említett rövidfilmhez hasonló figyelemre méltó forrásanyagok által támogatja a templom dicsőséges áldásainak elnyerésére irányuló, otthonközpontú felkészülést. Sok hasznos információ áll a rendelkezésükre.<sup>18</sup>

Miközben arra törekszünk, hogy az Úr Lelkének szelídségében járjunk,<sup>19</sup> megáldatunk azzal, hogy megértsük és elérjük otthonunkban a szükséges egyensúlyt aközött, hogy miről helyénvaló beszélni és miről nem a szent templomi szertartások és szövetségek kapcsán.

### Ígéret és bizonyosság

Némelyikötök valószínűleg azon tűnődik, hogy az evangéliumi tanulókat válthat-e egyáltalán otthonközpontúvá és egyház által támogatottá. Talán ti vagytok az egyedüli egyháztagok otthon, vagy nem támogat benneteket a házastársatok, esetleg egyedülálló szülők vagytok, vagy egyedülálló vagy elvált utolsó napi szentekként egyedül éltek, és talán kérdéseitek vannak arról, hogy ezek a tantételek miként vonatkoznak rátok. Lehet, hogy

házastársakként kérdően néztek egymásra: „Képesek vagyunk mi erre?”

Igen, képesek vagytok! Megígérem nektek, hogy képessé tevő áldások fogják eltölteni az életeteket és válnak majd nyilvánvalóvá. Ajtók nyílnak meg. A fény felragyog. Megnövekedik a képességetek arra, hogy szorgalmasan és türelmesen kitartsatok.

Örömmel teszem tanúságomat, hogy kárpótló áldásokban fogunk részesülni azon igyekezetünk során, hogy betöltsük egyéni felelősségünket Jézus Krisztus visszaállított evangéliumának tanulmányozása és szeretete terén. Valóban „felkészül[tek lehetünk] minden szükséges dolog elnyerésére”<sup>20</sup> Ezeket ígérem, és ezekről teszek bizonyosságot az Úr Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

### JEGYZETEK

1. Russell M. Nelson, in “Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry,” Newsroom, Oct. 30, 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Lásd Tan és szövetségek 121:29.
3. Vö. Joseph Smith története 1:20.
4. Tan és szövetségek 45:26.
5. Efézusbeliek 6:13.
6. A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2017. máj. 145.
7. Lásd 1 Nefi 1:1.
8. Lásd Máté 7:24–27; 3 Nefi 14:24–27; 18:13.
9. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2007). 219.
10. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith*. 441.; kiemelés hozzáadva.
11. Tan és szövetségek 101:22.
12. *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014). 186.; kiemelés hozzáadva; lásd még Ezra Taft Benson, “What I Hope You Will Teach Your Children about the Temple,” *Ensign*, Aug. 1985, 8.
13. *Az egyház elnökeinek tanításai: Howard W. Hunter* (2015). 169.
14. Lásd például James E. Talmage, *The House of the Lord* (1912), 99–101.
15. Lásd James E. Talmage, *The House of the Lord*, 89–109; Russell M. Nelson: A templomi áldásokra való személyes felkészülés. *Liahóna*, 2001. júl. 37–40; Boyd K. Packer, *The Holy Temple* (1980), 153–55.
16. Lásd *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 121; James E. Talmage, *The House of the Lord*, 100; *Felkészülés a Szent Templomba való belépésre* (füzet, 2003).
17. Vö. Russell M. Nelson: Készüljetek fel a templom áldásaira! *Liahóna*, 2010. nov. 47.
18. Például nézz meg egy virtuális túrát az Olaszországi Róma templomról, vagy tanulmányozd a templomról szóló próféta tanításokat (lásd temples.ChurchofJesusChrist.org).
19. Lásd Tan és szövetségek 19:23.
20. Tan és szövetségek 109:15.



KYLE S. MCKAY ELDER  
*a Hetvenektől*

# Isten közvetlen jósága

*Miközben türelmesen várunk az Úrra, vannak bizonyos áldások, amelyek azonnal elérkeznek hozzánk.*

Jó néhány évvel ezelőtt az ötéves fiunk odajött hozzám, és bejelentette: „Apa, rájöttem valamire. Rájöttem, hogy ami neked a *hamarosan*, az nekem nagyon hosszú idő.”

Amikor az Úr vagy a szolgálói olyasmiket mondanak, hogy „nem is oly sok nap múltán” vagy „nincs messze az idő”, az a szó szoros értelmében jelenthet egy emberöltőnyi vagy annál is hosszabb időt.<sup>1</sup> Az Ó ideje, és gyakran az Ó időzítése is, eltér a miénktől. A kulcs a türelem. Enélkül sem kifejleszteni, sem kimutatni nem tudjuk az Istenbe vetett, az élethez és szabadításhoz vezető hitet. A mai üzenetem azonban az, hogy miközben türelmesen várunk az Úrra, vannak bizonyos áldások, amelyek azonnal elérkeznek hozzánk.

Amikor Almát és népét elfogták a lámániták, ők szabadulásért imádkoztak. Nem lettek azonnal kiszabadítva, azonban míg türelmesen vártak a szabadításra, az Úr azonnali áldások által megmutatta nekik a jóságát. Azonnal meglágyította a lámániták szívét, hogy ne öljék meg őket. Emellett megerősítette Alma népét és könnyítette a terheiken.<sup>2</sup> Amikor végre kiszabadultak,

Zarahemlába mentek, ahol az ámuldozó hallgatóságnak felidéztek, mi történt velük. Zarahemla népe csodálkozott, és „amikor *Isten közvetlen jóságára* gondoltak, és hatalmára, mellyel Almát és testvéreit kiszabadította... a rabságból, akkor felemelték a szavukat és köszönetet mondtak Istennek”<sup>3</sup>.

Isten közvetlen jósága mindazokhoz eljő, akik igaz szándékkal, szívük minden szándékával Őt szólítják. Ez

azokat is magában foglalja, akik buzgó elszántsággal fohászknak, amikor a szabadulás oly távolinak, a szenvedés hosszúúra nyúlónak, sőt egyre fokozódónak tűnik.

Így volt ez az ifjú prófétával is, aki egy nyirkos tömlőben a végsőkig szenvedett, mielőtt így kiáltott volna: „Ó Isten, hol vagy? [...] Meddig tartod vissza a kezed...? Igen, Ó Urunk, meddig...?”<sup>4</sup> Erre válaszolva az Úr nem szabadította ki azonnal Josephet, viszont azonnal így szólt: „békesség lelkednek”<sup>5</sup>.

Isten a később bekövetkező szabadításra is azonnali reménységet nyújt.<sup>6</sup> Nem számít, miről van szó vagy hol vagyunk, Krisztusban és Krisztus által mindig ránk mosolyog a remény fénye.<sup>7</sup> Közvetlen közlel.

Továbbá ezt is megígérte: „az én *irgalmasságom* [avagy kedvességem] tőled el nem távozik”<sup>8</sup>.

Isten szeretetének legfőbb jellemzője az azonnaliság. Pállal együtt bizonyosságot teszek arról, hogy semmi „nem szakaszthat el minket az Istennek szerelmétől, mely vagyom... Jézus Krisztusban”<sup>9</sup>. Az Ő isteni szülői szeretetének állandóságától és azonnaliságától még a bűneink sem szakaszthatnak el, bár a Lelkétől egy időre távol tarthatnak.

Ez néhány módja annak, ahogyan „rögtön megáld”<sup>10</sup> bennünket. Most időben és térben is közel hoznám ezeket a tantételeket azzal, hogy mesélek nektek két olyan emberről, akiknek



az élete Isten közvetlen jóságáról tanúskodik.

Emilie fiatal kamaszkora óta gyógyszerfüggőséggel küzdött. A kísérletezés szokássá alakult, a szokás pedig olyan függőséggé szilárdult, mely éveken át fogva tartotta, bár néha voltak jó időszakai. Emilie gondosan eltitkolta a problémáját, különösen azt követően, hogy feleség és anya lett.

Szabadításának kezdete egyáltalán nem érződött szabadulásnak. Az egyik percben Emilie még egy rutinszerű orvosi vizsgálaton vett részt, a másikkban viszont már mentő szállította kórházba. Páni félelembe ejtette annak gondolata, hogy elválasztják a gyermekeitől, a férjétől, az otthonától.

Azon az éjszakán Emilie a hideg, sötét szobában az ágyában összegömbölyödve magányosan zokogott. Egyre kevésbé tudott észszerűen gondolkodni, mígnem felülkerekedett rajta a szobát és a lelkét átjáró aggodalom, félelem és nyomasztó sötétség, és Emilie tényleg azt gondolta, hogy aznap éjjel meg fog halni. Mégpedig egyedül.

Ebben a kétségbeesett helyzetben Emilie valahogy összeszedett magában annyi erőt, hogy az ágyról legördülve térdre ereszkedjen. Minden mesterkéltesség nélkül – mely a korábbi imáiban időnként jelen volt –, teljes mértékben alávetette magát az Úrnak, és kétségbeesetten így könyörgött: „Drága Istenem, szükségem van Rád. Kérlek, segíts nekem! Nem akarok egyedül lenni. Kérlek, segíts át ezen az éjszakán!”

Akárcsak az ősi Péter esetében, Jézus azonnal kinyújtotta karját és elkapta Emilie süllyedő lelkét.<sup>11</sup> Csodálatos nyugalom, bátorság, bizonyosság és szeretet árasztotta el. A szoba már nem volt hideg, és ő nem volt egyedül. 14 éves kora óta most először tudta, hogy minden rendben lesz. Midőn „ráeszmélt... Istenre”<sup>12</sup>, Emilie békésen elaludt. Ebből láthatjuk, hogy ha „bűnbánatot tartotok és nem keményítitek meg a szíveteket, akkor a megváltás nagy terve rögtön érvénybe lép számotokra”<sup>13</sup>.

Emilie gyógyulása és végső szabadulása sok időbe telt – hónapokon át tartó kezelést, képzést és tanácsadást



igényelt, melynek során az Úr jósága támaszt nyújtott neki és néha még hordozta is. Majd ez a jóság akkor is vele volt, amikor férjével és gyermekeivel belépett a templomba, hogy örökre egymáshoz pecsételjék őket. Zarahemla népéhez hasonlóan Emilie most hálát ad, amikor felidézi Isten közvetlen jóságát és hatalmát, mely kiszabadította őt a rabságból.

Most pedig egy másik bátor hívő életéről mesélek. 2013. december 27-én Alicia Schroeder örömmel üdvözölte kedves barátait, Sean és Sharla Chilcote-ot, akik váratlanul beállítottak hozzá. Sean, aki Alicia püspöke is volt, odanyújtotta neki a mobiltelefonját, és komoly hangon így szólt: „Alicia, szeretünk téged. Fogadnod kell ezt a hívást.”

A vonal másik végén Alicia férje volt, Mario. Néhány gyermekükkel egy régóta várt motoros szánkós kirándulásra volt, távol mindentől. Borzalmas baleset érte őket. Mario súlyosan megsérült, Kaleb pedig, a 10 éves fiuk, elhunyt. Amikor Mario könnyek közt beszámolt neki Kaleb haláláról, Alicián olyan döbbenet és rettenet lett úrrá, melyet nem sokan tapasztalnak meg. Összeesett. A kimondhatatlan gyötrelmetől megbénulva sem mozdulni, sem beszélni nem tudott.

Chilcote püspök és a felesége gyorsan felemelték és a karjukba vonták. Egy ideig együtt könnyezve mély gyászba merültek. Aztán Chilcote püspök felajánlotta, hogy ad Aliciának egy áldást.

Ami ezután történt, az fel sem fogható akkor, ha valaki egyáltalán nem érti Jézus Krisztus engesztelését és Isten közvetlen jóságát. Chilcote püspök gyengéden Alicia fejére helyezte a kezét, és remegő hangon beszélni kezdett. Alicia két dolgot hallott úgy, mintha közvetlenül Isten mondaná. Először is a nevét: Alicia Susan Schroeder. Aztán hallotta, amint a püspök megidézi a Mindenható Isten hatalmát. Ebben a pillanatban – a nevének és Isten hatalmának pusztá említésére – Aliciát leírhatatlan békeség, szeretet, vigasz, sőt *öröm* töltötte el. És ez vele is maradt.

Természetesen Alicia, Mario és a családjuk továbbra is gyászolják Kalebet és hiányzik nekik. Ez bizony *nehéz!* Amikor csak beszélnek velük, Alicia szemében könnyek gyűlnek, miközben elmondja, mennyire szereti és hiányolja a kisfiát. Könnyes szemmel számol be arról is, hogy miként adott neki erőt a Nagy Szabadító a kálváriája minden egyes pontján, kezdve a legmélyebb elkeseredésében megtapasztalt

közvetlen jóságával, most pedig annak az édes viszontlátásnak a ragyogó reménységével, amely „nem is oly sok nap múltán” bekövetkezik.

Tudom, hogy időnként az élet történései olyan zavart és felfordulást teremtenek, amely megnehezítheti az Emilie-t és Aliciát ért megkönnyeb-  
bülés elnyerését, felismerését vagy megtartását. Magam is átéltem már hasonló idők. Bizonyoságot teszek arról, hogy ilyen időkben a puszta megmaradásunk is Isten közvetlen jóságának gyengéd és erőteljes megnyilvánulása. Ne feledjétek, hogy az ősi Izráelt végül ugyanaz az Isten szabadította meg, aki napról napra „megőrizte őket”<sup>14</sup>.

Tanúbizonyoságot teszek arról, hogy Jézus Krisztus a Nagy Szabadító, és az Ő nevében megígérem nektek, hogy ha igaz szándékkal, szívetek minden szándékával Őhozzá fordultok, akkor Ő mindentől meg fog szabadítani titeket, mely az életetek vagy az örömtök megfogyatkozásával vagy kioltásával fenyeget. Lehetséges, hogy ez a szabadítás hosszabb időt vesz igénybe, mint szeretnétek – egy emberöltőnyi vagy annál is hosszabb időt. Ezért annak érdekében, hogy vigaszt, bátorságot és reményt adjak nektek, mely fenntart és megerősít benneteket e végső szabadítás napjáig, bizonyoságomat téve róla figyelmeitekbe ajánlom *Isten közvetlen jóságát*, Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Lásd például Alma 7:7; 9:26; Tan és szövetségek 88:87.
2. Lásd Móziás 23:28–29; 24:14–15.
3. Móziás 25:10; kiemelés hozzáadva.
4. Tan és szövetségek 121:1–3.
5. Tan és szövetségek 121:7.
6. Lásd Alma 58:11: „Igen, és lón, hogy az Úr, a mi Istenünk meglátogatott minket annak zálogával, hogy ő ki fog szabadítani minket; igen... és felébresztette bennünk reményét az általa történő szabadulásnak.” Lásd még Tan és szövetségek 121:7–8.
7. Prófétánkat köszönjük az Úrnak. *Egyházi ének*, 47.
8. Ésaiás 54:10, kiemelés hozzáadva.
9. Rómabelick 8:39.
10. Móziás 2:24.
11. Lásd Máté 14:31.
12. Alma 5:7.
13. Alma 34:31.
14. 1 Nefi 5:15.



RONALD A. RASBAND ELDER  
*a Tizenkét Apostol Kvórumából*

## A lelkiesség és védelem erődjének felépítése

*Amikor Jézus Krisztus evangéliuma szerint élünk,  
amikor a Szabadító engeszteléséből merítünk erőt,  
és hittel haladunk előre, akkor megerősítettünk a  
gonosz ellen.*

Kedves fivérem és nővérem! Amint ez a konferencia a végéhez közeledik, hálát adok Mennyei Atyánknak a tanácsért, igazságokért, illetve kinyilatkoztatásért, amely az elmúlt két nap folyamán e szóról megosztásra került. Isten olyan szolgálói tanítottak bennünket, akiket arra hívtak el, hogy az Ő szent szavait szólják. Az Úr az utolsó napi kinyilatkoztatásban arra emlékeztetett bennünket, hogy „akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz”<sup>1</sup>.

Ahogy a szentek e gyülekezetére tekintek, és magam elé képzelem az általános konferenciát néző egyháztagokat szerte a világon, az a Mormon könyve-beli gyűlés jut az eszembe, amikor Jézus Krisztus megjelent a nefitáknak a keresztre feszítését követően. Az evangéliumot tanította nekik, majd így buzdította őket: „Menjete hát el az otthonaitokba, és gondolkozzatok el azokon a dolgokon, amiket mondtam, és kérjétek az





Atyát az én nevemben, hogy megért-hessétek őket.”<sup>22</sup>

„Menjete hát el az otthonaitokba, és gondolkozatok el” – ez az első lépés azon szavak megszívlelése felé, amelyeket a próféták és az egyházi vezetők szóltak e szent alkalommal. A Krisztus-központú otthonok erődítmények Isten királysága számára a földön egy olyan időszakban, amikor – a jövőndélek szerint – az ördög „az emberek gyermekeinek szívében fog tombolni, és bujtogatja őket, hogy haragudjanak mindarra, ami jó.”<sup>23</sup>

A történelem során az emberek erődítményeket építettek az ellenség távortartása céljából. Ezen erődítményekben gyakran állt egy őrtorony, ahol az őrszemek – a prófétákhoz hasonlóan – figyelmeztettek a fenyegető erőkre, valamint az érkező támadásokra.

A korai utah-i pionír időkben dédapám, Thomas Rasband és a családja az első telepesek között érkeztek meg a utah-i gyönyörű Wasatch-hegység által közrefogott Heber-völgybe.

1859-ben Thomas segítette Heber erődjének felépítésében a védelmükre. Egyszerű építmény volt nyárfarönkökből, melyeket egymásra rakva alakították ki az erőd határolófalait. Belül rönklakokat építettek e közös fal mentén. Az építmény biztonságot és oltalmat nyújtott a pionír családoknak, mialatt gyökeret eresztettek és az Úrnak hódoltak.

Így van ez velünk is. Otthonaink erődítmények a világ gonoszságai ellen. Otthonainkban Krisztushoz jövünk azáltal, hogy megtanuljuk követni az Ő parancsolatait, tanulmányozzuk a szentírásokat, együtt imádkozunk, valamint segítünk egymásnak a szövetség ösvényén maradni. Az otthoni, a *Jöjj, kövess engem!* tananyagon keresztül történő személyes és családi tanulmányozásra helyezett új hangsúly célja, hogy „elmélyítse megtérésünket, és segítsen Jézus Krisztushoz hasonlóbbá válnunk.”<sup>24</sup> Ennek során azzá válunk, amit Pál „új teremtes[eknek]”<sup>25</sup> hívott, mivel szívünk és lelkünk összhangba kerül Istennel. Szükségünk van erre az erőre, hogy szembenézzünk a gonosz támadásaival és eltérítsük azokat.

Amikor a Jézus Krisztusba vetett hitből származó állhatatossággal élünk, érezni fogjuk a Szentlélek békés jelenlétét, aki az igazsághoz vezérel bennünket, ösztönöz az Úr áldásaira érdemes életvitelre, valamint tanúságot tesz arról, hogy Isten él és szeret bennünket. Mindez pedig saját otthonaink erődítményein belül történik. Ne feledjük azonban, hogy otthonaink csupán annyira erősek, amennyire a falaikon belül élők erősek lelkileg.

Russell M. Nelson elnök azt tanította: „Az eljövendő napokat nem lehet majd lelkileg túlélni a Szentlélek útmutató, irányító, vigasztaló és állandó

hatása nélkül.”<sup>26</sup> Az Úr napjainkban élő prófétájaként, látnokaként és kinyilatkoztatójaként, őrszemként erődítményünk – Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza – tornyán, látja az ellenség előrenyomulását.

Fivérek és nővérek! Háborúban állunk Sátánnal az emberek lelkéért. A frontvonalakat már a földi élet előtti életünkben meghatározták. Sátán és Mennyei Atyánk gyermekeinek egyharmada elfordult az Ő felmagasztosulásra vonatkozó ígéreteitől. Attól fogva a gonosz alattvalói harcot viselnek az Atya tervét választó hithűek ellen.

Sátán tudja, hogy a napjai meg vannak számlálva és az ideje egyre rövidebb. Bármily ravasz és fondorlatos is, nem fog győzedelmeskedni. A csata azonban még javában tombol mindegyikünk lelkéért.

Védelmünkre lelki és védelmező erődöt kell építenünk a saját lelkünk számára, olyan erődöt, amelyen a gonosz nem képes áttörni.

Sátán egy ravasz kígyó, aki belopózik az elménkbe és a szívünkbe, amikor leengedjük a védelmünket, csalódottsággal kerülünk szembe, vagy elveszítjük a reményt. Hízélgéssel, a könnyebbség, kényelem, illetve az időleges öröm ígéretével csábít, amikor magunk alatt vagyunk. Igazolja a kevélységet, gorombaságot, becstelenséget, ellenkezést és erkölcstelenséget, sőt, idővel megszűnhetünk érezni is.<sup>7</sup> A Lélek elhagyhat bennünket. „És így szedi rá lelküket az ördög, és vezeti el őket gondosan, le a pokolba.”<sup>8</sup>

Ezzel ellentétben gyakran oly erőteljesen érezzük a Lelket, amint a következőkhöz hasonló szavakat énekelve dicsőítjük Istent:

*Erős vár a mi Istenünk,  
Biztos támasz Ő nekünk.  
Erős pajzs a mi Istenünk,  
Viharban menedékünk.”<sup>9</sup>*

Amikor felépítjük a lelki erő erődjét, képesek leszünk elkerülni a gonosz előrenyomulását, hátat fordítani neki, illetve érezni a Lélek békességét. Követhetjük Urunk és Szabadítónk példáját, aki a vadonban a kísértések

idején azt mondta: „Távozz tőlem, Sátán!”<sup>10</sup> Mindannyiunknak az élettapasztalataink révén kell megtanulnunk, miként tehetjük ezt meg.

Az efféle igazlelkű cél jól jellemzésre kerül a Mormon könyvében, amikor Moróni kapitány felkészíti a nefitákat, hogy szembenézenek az álnok, vérszomjas, és hataloméhes Amalikiás támadásaival. Moróni erődöket épített a nefiták védelmére, „hogyan az Úrnak, Istenüknek élhessenek és fenntarthatassák azt, amit ellenségeik a keresztények ügyének neveztek.”<sup>11</sup> Moróni „szilárd volt a Krisztusba vetett hitben”,<sup>12</sup> hithű volt „Isten parancsolatainak a betartásában...”, és a gonoszságnak történő ellenállásban<sup>13</sup>.

Amikor a lámániták megérkeztek a csatába, elképedtek a nefiták felkészültségén, és vereséget szenvedtek. A nefiták hálát adtak „az Úrnak, Istenüknek, páratlan hatalmáért, amikor kiszabadította őket az ellenségeik kezéből”<sup>14</sup>. Védelmi erődöket építettek kívül, az Úr Jézus Krisztusba vetett hitet pedig belül – mélyen a lelkükben.

Mi módon erősíthetjük meg a védelmünket a zaklatott időkben, „hogyan eszközökké le[hess]ünk Isten kezében e jelentős munka elvégzésére”<sup>15</sup>? Nézzük, mit mondanak a szentírások!

Engedelmesek vagyunk. Az Úr azt parancsolta Lehi atyának, hogy küldje vissza fiait Jeruzsálembe, hogy



„keressé[k] meg a feljegyzéseket, és hozzá[k] le ide a vadonba”<sup>16</sup>. Lehi nem kérdőjelezte meg; nem tanakodott, miért vagy hogyan. Nefi sem, aki így válaszolt: „Megyek és megteszem azon dolgokat, amelyeket az Úr megparancsolt.”<sup>17</sup>

Vajon mi is Nefi készséges engedelmességével cselekszünk? Vagy inkább hajlunk arra, hogy megkérdőjelezzük Isten parancsolatait, ahogyan Nefi fiverei, akik hitbéli hiányosságaik miatt végül elfordultak az Úrtól? Az engedelmesség – „a szív teljes szentségével”<sup>18</sup> gyakorolva – az, amit az Úr kér tőlünk.

Bízunk az Úrban, aki ezt mondta Józsuének, amint az az izráelitákat készült a megígért földre vezetni: „...légy bátor és erős... ne félj, és ne rettegj, mert veled lesz az Úr, a te Istened mindenben, a miben jársz”<sup>19</sup>. Józsué bízott e szavakban, és azt tanácsolta a népnek: „Tisztítsátok meg magatokat, mert holnap az Úr csudákat cselekszik köztetek.”<sup>20</sup> Az Úr kettéválasztotta a Jordán vizét, az izráeliták 40 éves pusztai vándorlása pedig véget ért.

Kiállunk az igazságért, ahogyan Abinádi próféta is tette a Mormon könyvében. Abinádit elfogták, majd

Noé király és gonosz papjai elé vezették, ahol a tízparancsolatot tanította nekik, illetve erőteljesen prédikált arról, hogy Krisztus „maga fog lejönni az emberek gyermekei közé, és váltja meg népét”<sup>21</sup>. Aztán mélyen gyökerező hittel kijelentette: „Ó Isten, fogadd be lelkemet!”<sup>22</sup>, majd „tűzhalált szenved[ett]”<sup>23</sup>.

Azzal kötjük és újítjuk meg szövetségünket, hogy veszünk az úrvacsorából és hódolunk a templomban. Az úrvacsora a vasárnapi hódolatunk központi eleme, ahol elnyerjük annak ígését, „hogyan Lelke mindig velü[ink] legyen”<sup>24</sup>. E szertartással kötelezettséget vállalunk, hogy magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét, követjük Őt, valamint Őhozá hasonlóan kivesszük részünket ebből az isteni munkából. A templomban félretehetjük „e világ dolgait”<sup>25</sup>, és érezhetjük az Úr jelenlétét, valamint az Ő földön túli békességét. Az őseinkre, családjainkra, illetve az Atya színe előtti örök életre összpontosíthatunk. Nem csoda, hogy Nelson elnök a közelmúltban Rómában kijelentette: „Az e templomból kiáradó jó mérhetetlenül hatalmas.”<sup>26</sup>

Feddhetlenséggel kell rendelkezünk mindenben, amit csak teszünk.



Tisztánlátást és fegyelmet kell kifejlesztenünk, hogy ne kelljen folytonosan döntenünk arról, mi helyes és mi helytelen. Meg kell szívlelnünk Péter, az egyház korai apostola szavait, aki így intett: „Józanok legyetek, vigyázzatok; mert a ti ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán szerte jár, keresvén, kit elnyeljen.”<sup>27</sup>

Amikor szorgalmasan megerősítjük erődítményeinket, Jézus Krisztushoz hasonlóvá válunk, az Ő igaz tanítványaivá, saját lelkünkkel az Ő védelmében.

A Jézus Krisztusról való bizonyosságok a személyes erődítményetek: a menedék a lelketek számára. Amikor a dédapám és pionírtársai felépítették a heberi erődöt, egyik rönköt a másikra helyezve haladtak, míg az erőd „szép renddel rakattatván”<sup>28</sup> elkészült, ők pedig védelemre találtak. Így van ez a bizonyossággal is. Egyenként tanúbizonyságot kapunk a Szent Lélektől, amikor a saját lelkünkhöz szól, igazságot tanítva a belsőkben.<sup>29</sup> Amikor Jézus Krisztus evangéliuma szerint élünk, amikor a Szabadító engeszteléséből merítünk erőt, és hittel – nem pedig félelemmel – haladunk előre, akkor megerősítettünk a gonosz fortélyai ellen. Bizonyosságunk összekapcsol bennünket a mennyekkel, valamint megáldatunk az igazsággal mindenről.<sup>30</sup> S amiként az erődítmény megvédte a pionírokat, bennünket is

biztonságban körülfont a Szabadító szeretetének karja.

Ether próféta azt tanította: „Ezért, aki hisz Istenben, az biztosan remélhet egy jobb világot, igen, még hozzá helyet Isten jobb keze felől, mely reménység a hitből származik, olyan horgonyt készítvén az emberek lelkének, mely biztossá és állhatatossá teszi őket, mindig bővelkedvén a jó cselekedetekben, és Isten dicsőítéséhez vezetvén el őket.”<sup>31</sup>

Kedves fivéreim és nővéreim! Áldásomat hagyom veletek, hogy magabiztosan haladhassatok tovább az Ūrban és az Ő evangéliumában. Zárjátok karjaitokba a botladozókat, és a bennetek lévő Lélek erejével szeretetteljesen vezessétek őket vissza a lelkeség és a védelem erődítményébe. Igyekeztek „Jézust követni”<sup>32</sup> mindenben, amit tesztek, kerüljétek a gonoszt és a kísértéseket, tartsatok bűnbánatot, ahogy arra drága prófétánk felszólított minket tegnap, legyetek őszinte szívűek, egyenesek és tiszták, mutassatok könyörületet és jószívűséget, valamint szeressétek az Urat, a ti Isteneteket az igaz tanítvány odaadásával.

A Jézus Krisztus evangéliumáról való bizonyosságunk, otthonunk, családjunk, valamint tagságunk Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában személyes védelmi erődítmény lesz, mely körbevesz minket, és pajzsként oltalmaz a gonosz hatalma

ellen. Erről teszem ünnepélyes bizonyosságomat Urunk és Szabadítónk, igen, Jézus Krisztus nevében, ámen. ■

#### JEGYZETEK

1. Tan és szövetségek 1:38.
2. 3 Nefi 17:3.
3. 2 Nefi 28:20.
4. *Jöjj, kövess engem! – Egyének és családok számára: Újszövetség, 2019, v.*
5. 2 Korinthusbeliek 5:17.
6. Russell M. Nelson: Az egyházra vonatkozó kinyilatkoztatás, az életünkre vonatkozó kinyilatkoztatás. *Liahóna*, 2018. máj. 96.
7. 1 Nefi 17:45.
8. 2 Nefi 28:21.
9. Erős vár a mi Istenünk. *Himnuszok*, 31. sz.
10. Lukács 4:8.
11. Alma 48:10.
12. Alma 48:13.
13. Alma 48:16.
14. Alma 49:28.
15. Alma 26:3.
16. 1 Nefi 3:4.
17. 1 Nefi 3:7.
18. Tan és szövetségek 46:7.
19. Józsue 1:9.
20. Józsue 3:5.
21. Móziás 15:1.
22. Móziás 17:19.
23. Móziás 17:20.
24. Tan és szövetségek 20:77.
25. Tan és szövetségek 25:10.
26. Russell M. Nelson, in Tad Walch, “President Nelson Refers to Apostles Peter, Paul during Rome Temple Dedication,” *Deseret News*, Mar. 10, 2019, deseretnews.com.
27. 1 Péter 5:8.
28. Efézusbeliek 2:21.
29. Lásd Zsoltárok 51:6.
30. Lásd Moróni 10:5.
31. Ether 12:4.
32. Próbálok Jézust követni. *Gyermekek énekeskönyve*, 40–41.





RUSSELL M. NELSON ELNÖK

## Záróbeszéd

*Szenteljük fel, valamint szenteljük újra életünket Isten és az Ő gyermekei szolgálatára – a fátyol mindkét oldalán.*

Szeretett fivérem és nővéreim! E történelmi jelentőségű konferencia végéhez érve köszönetet mondunk az Úrnak a sugalmazásáért és a védelméért. Az elhangzott üzenetek tanítottak és feleltek bennünket.

A beszélők nem kaptak kijelölt témákat. Mindannyian személyes kinyilatkoztatásért imádkoztak, miközben beszédeikre készültek. Figyelemre méltó számomra, hogy ezek a témák milyen szépen illeszkednek egymáshoz. Miközben ezeket tanulmányozzátok, igyekezzetek felismerni, hogy mit próbál *nektek* megtanítani az Úr az Ő szolgálói keresztül!

A zene csodálatos volt! Mély hálánkat fejezzük ki a számos zenésznek, akik tehetségeiket egyesítve elhozták minden egyes ülésre az Úr Lelkét. Ő pedig minden ülés során áldását adta az imákra és a gyülekezetre. A konferencia valóban egy lelki lakoma volt ismét mindannyiunk számára.

Azt reméljük és azért imádkozunk, hogy minden egyes egyháztag otthona a hit valódi szentélyévé váljon, ahol az Úr Lelke lakozhat. A körülöttünk lévő viszálykodás ellenére az otthonunk mennyei helyé válhat, ahol a tanulmányozás, az ima és a hit egyesülhet a szeretettel. Valóban az Úr tanítványai

válhatunk, kiállva Őmellette és szavunkat felemelve Őerte, bárhol is legyünk.

Isten célja legyen a mi célunk is! Ő azt szeretné, ha a gyermekei *döntése* lenne az, hogy Őhöz visszatérjenek – felkészülten, alkalmasan, felruházva, összepecsételve és a szent templomokban kötött szövetségekhez hűen.

Jelenleg 162 felszentelt templomunk van. A legkorábbiak szeretett pionírjaink hitének és jövőképeinek emlékműveiként állnak. Minden egyes általuk

felépített templom az ő hatalmas személyes áldozathozataluk és erőfeszítésük eredményeként jött létre. Mindegyik a pionírok által elért eredmény koronájának egy-egy ékköve.

Ránk hárul a róluk való gondoskodás szent felelőssége. Ennek okán ezek a pionír templomok hamarosan a megújulás és a felfrissülés időszakát fogják megélni, némelyek még komoly felújítási munkálatokat is. Minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy megőrizzük az egyes templomok egyedi történelmi jellegét, megtartva a régmúlt nemzedékek által alkotott ihlető szépséget és különleges művészi kivitelét.

A Utah-i St. George templomra vonatkozó részleteket már bejelentettük. A Salt Lake templom, a Templom tér és az Egyházi Irodaépület felől ezekhez kapcsolódó tér felújítási terveit 2019. április 19-én, pénteken fogjuk nyilvánosságra hozni.

A következő években a Manti templom és a Logan templom is felújítás elé néz. Az erre vonatkozó tervek is, ahogy elkészülnek, bejelentésre kerülnek.

Ezek a munkálatok szükségessé teszik majd, hogy az egyes templomok bizonyos időre bezárjanak. Az egyház tagjai más közeli templomokban élvezhetik majd a templomi hódolatot és szolgálatot. A munkálatok végeztével minden egyes történelmi templomot ismét fel fogunk szentelni.



Fivérek és nővérek! A templomra az egyház legszentebb építményeként tekintünk. Amikor bejelentésre kerül egy-egy új templom építésének terve, akkor az szent történelmünk részévé válik. Most pedig kérek benneteket, hogy hallgassatok figyelmesen és tiszteletteljesen! Ha egy számotokra különleges helyszínen jelentek be templomot, akkor hadd javasoljam, hogy ezt egyszerűen fejetek meghajtásával, szívetekben néma hálaimával fogadjátok. Nem szeretnénk, hogy bármiféle kiabálás csorbítsa a konferenciának és az Úr szent templomainak szentséges természetét.

Ma örömeinkre szolgál, hogy további templomok építésének tervét jelenthetjük be a következő helyszíneken:

Amerikai Szamoa, Pago Pago; Japán, Okinava-sziget, Okinava; Tonga, Neiafu; USA, Utah, Tooele Valley; USA, Washington, Moses Lake; Honduras, San Pedro Sula; Chile, Antofagasta; Magyarország, Budapest.

Köszönöm, drága fivéreim és nővéreim!

Miközben régi és új templomainkról szólunk, mindannyian igyekezzünk a tetteink által kimutatni, hogy az Úr Jézus Krisztus igaz tanítványai vagyunk. Az Óbelé vetett hitünk és bizalmunk által építsük újjá az életünket. A mindennapi bűnbánatunk által legyen hozzáférésünk az Ő engesztelésének hatalmához. Továbbá szenteljük fel, valamint szenteljük újra életünket Isten és az Ő gyermekei szolgálatára – a fátyol mindkét oldalán.

Szeretemet és áldásomat hagyom veletek, biztosítva titeket afelől, hogy a kinyilatkoztatás továbbra is folytatódik itt, az Úr egyházában, és nem is ér véget mindaddig, amíg „Isten céljai meg nem valósulnak, és a nagy Jehova azt nem mondja: a munka elvégeztetett”<sup>1</sup>.

Ezt az áldást adom nektek, és bizonyosságomat teszem, hogy Isten él! Jézus a Krisztus! Ez az Ő egyháza. Mi az Ő népe vagyunk. Jézus Krisztus szent nevében, ámen. ■

#### JEGYZET

1. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith (2007).* 148.

## A 2018. év statisztikai jelentése

Az egyház tagjainak tájékoztatásául az Első Elnökség a következő statisztikai jelentést tette közzé az egyház növekedéséről és állapotáról a 2018. december 31-i adatok szerint.

### EGYHÁZI EGYSÉGEK

Cövekek	3383
Missziók	407
Kerületek	547
Egyházközségek és gyülekezetek	30 536

### EGYHÁZTAGSÁG

Teljes taglétszám	16 313 735
Nyilvántartásba került gyermekek	102 102
Megkeresztelt megtértek	234 332

### MISSZIONÁRIUSOK

Teljes idejű misszionáriusok	65 137
Egyházzolgálati misszionáriusok	37 963

### TEMPLOMOK

2018-ban felszentelt templomok (Chilei Concepción és Kolumbiai Barranquilla)	2
2018-ban újraszentelt templomok (Texasi Houston és Utah-i Jordan River)	2
Működő templomok az év végén	161

## Konferenciái történetek tárgymutatója

Az általános konferencián elhangzott alábbi történetek felhasználhatóak a személyes tanulmányozás, valamint a családi estek és egyéb tanítások során. A számok a beszédek első oldalára utalnak.

<b>Neil L. Andersen</b>	(34) Egy saját neméhez vonzódó férfi hű marad a szövetségéhez. Egy nő, aki soha nem kötött házasságot, a szolgálatra összpontosít.
<b>D. Todd Christofferson</b>	(81) Olaszországi fiatalok megmutatják Russell M. Nelson elnöknek az őseik előkészített templomi kártyáit.
<b>Carl B. Cook</b>	(51) Botswanában a misszionáriusi szolgálaton keresztül számtalan életet áld meg a „Testvéri Társaság”, melynek tagjai erősítik egymást és segítenek egymásnak a megtérésben. A papsági kvórumok az ifjú Carl B. Cook köré sereglenek és megáldják őt.
<b>Quentin L. Cook</b>	(76) Gordon B. Hinckley elnök felkérése hozzásegíti O. Vincent Haleck elder édesapját a keresztkedezéshez.
<b>Becky Craven</b>	(9) Egy szemtanú arról panaszkodik, hogy a mozdonyvezető nem próbált meg kitérni az útból, mielőtt beleütközött volna a sínen rekedt autóba.
<b>Sharon Eubank</b>	(73) A Salt Lake templom nem gyűlnak ki az esti fények. Egy álom a hite növelésének vágyát ülteti el Sharon Eubankben.
<b>Gerrit W. Gong</b>	(97) Miután könyörületet érez egy bolti lopás elkövetője iránt, Gerrit W. Gong egyik barátja elkezd megérteni Jézus Krisztust és az Ő engesztelését.
<b>Brook P. Hales</b>	(11) Brook P. Hales két fia megtanulja, hogy Isten az imára adott válaszok során kezdettől fogva ismeri a véget. Egy vakságát elfogadó hithű nőnek az lesz a jelmondata, hogy „egyszer ez is elmúlik”.
<b>Mathias Held</b>	(31) Mathias és Irene Held azt követően csatlakoznak az egyházhoz, hogy tanulmányozás és a Lélek által felismerik az igazságot.
<b>David P. Homer</b>	(41) Egy kis repülőgép utasaként David P. Homer megtanulja, milyen fontos a megfelelő hangra hallgatni. David P. Homer és a felesége megtanulják, hogy az imára adott válaszok lassan is érkehetnek. David P. Homer testvére a viszontagságok ellenére mindvégig kitart.
<b>Kyle S. McKay</b>	(105) A Nagy Szabadító megvizsgálta és fenntart egy gyógyszerfüggéssel küzdő nőt, valamint egy olyan anyát, akinek a fia meghal egy balesetben.
<b>Russell M. Nelson</b>	(67) Egy anya és leányai sportokban és játékokban vetélkedve igyekeznek felkelteni a férfiak figyelmét a családjukban. (88) Russell M. Nelson és a lánya, Wendy, „egy apa-lánya búcsúbeszélgetés” alkalmával olyan dolgokról beszélgetnek, „amelyek a leginkább számítanak”. Egy rendőrtisztben, aki segít az embereknek elmenekülni a futótűz elől, felmerül a kérdés: „Hol van az én családom?” Russell M. Nelson egyik barátja nem hajlandó változásokat eszközölni annak érdekében, hogy jogosulttá váljon evangéliumi áldásokra.
<b>Dallin H. Oaks</b>	(60) A mókus mögé lopózó kutyát figyelő egyetemisták nem teszik fel a kérdést: „Hová vezet ez?” Egy kolumbiai pár öt napon és öt éjszakán át tartó buszos útja, hogy a templomban kössenek házasságot, megváltoztatja a templomi házasság és az evangélium iránti érzéseiket.
<b>Dale G. Renlund</b>	(70) Egy „első botladozó ima” segít egy kevésbé tevékeny egyháztagnak azt a benyomást szerezni az egyházi gyűléseken, hogy „ez az Én házam”.
<b>Ulisses Soares</b>	(6) Egy egyedülálló édesanya elülteti gyermekei szívében az evangélium áldásait.
<b>Gary E. Stevenson</b>	(47) Papként a középiskolában az egyik jövődöbéli apostol nem hajlandó megnézni egy nem helyénvaló filmet, bátorságot öntve ezzel az egyik barátjába.
<b>Juan Pablo Villar</b>	(95) Miután misszionárius fivérével egy napot téréssel tölt, Juan Pablo Villar úgy dönt, hogy megkeresztelkedik és missziót szolgál.
<b>Takashi Wada</b>	(38) Takashi Wada édesanyja csatlakozik az egyházhoz, miután az Úr egy kisfiú kedves cselekedete által megérinti a szívet.
<b>W. Christopher Waddell</b>	(19) Családtagok és barátok szolgálattételi erőfeszítéseinek köszönhetően W. Christopher Waddell testvére nem sokkal a halála előtt újra befogadja az evangéliumot.



## Rubén V. Alliaud elder

általános felhatalmazott hetvenes

Rubén Alliaud 14 éves volt, amikor elhagyta Argentínában lévő otthonát, hogy egy évet a nagybátyjánál töltsön az Amerikai Egyesült Államokban. Édesapja, Rubén Reynaldo Alliaud ezt megelőzően halt meg, és Rubén kezdett „lázongó lelkületű” lenni.

Aggódó édesanyja, María, a Texas állambeli Houston városába küldte őt, hogy Manuel Bustos nevű fivérével és a családjával lakjon. Fivére családjának csak egy feltételt szabott: „Ne osszátok meg a fiammal az utolsó napi szent hitelveiteket!”

Az evangélium lelkülete azonban megszólította a küszködő kamaszt. Észrevette, miként teszi az egyház az imán és a szolgálaton keresztül egységessé a Bustos családot, és a Mormon könyvének a szobája polcain fellelhető számos példányát sem tudta figyelmen kívül hagyni.

Kíváncsi lévén levett egy példányt, és felfedezte Moróni ígérését, mely szerint ima által megtudhatja, hogy igaz-e a Mormon könyve.

„Ez az ígérlet megérintett” – mondja az újonnan elhívott általános felhatalmazott hetvenes. „El akartam olvasni a könyvet.”

Megszívlelte Moróni ígérését, igenlő választ kapott, és elmondta meglepődött nagybátyjának, hogy meg akar keresztelkedni. Manuel nagybácsi azonnal hazaküldte Rubént Argentínába, hogy kérjen engedélyt az édesanyjától. Hamarosan megkeresztelkedett. Azóta a visszaállított evangélium jelenti Alliaud elder életének horgonyát.

Rubén Vicente Alliaud 1966. január 8-án született Buenos Aires városában. 1992. december 17-én kötött házasságot Fabiana Bennett Lamasszal az Argentínai Buenos Aires templomban. Hat gyermekük van.

Alliaud elder Buenos Airesben a Belgrano Egyetemen szerzett jogi diplomát, és igencsak szerteágazó jogi karrierjében a büntetőjogra szakosodott. 1998 óta az Alliaud & Asociados ügyvezető partnereként dolgozik.

Szolgált területi hetvenesként, az Argentína Córdoba Misszió elnökeként, cövekelnökként, főtanácstagként, püspökként, elderek kvórumának elnökeként, valamint misszionáriusként az Uruguay Montevideo Misszióban. Elhívása idején felsőfokú hitoktatóként, az argentinai Misszionárius-képző Központ elnökségének első tanácsosaként, valamint közönségkapcsolati igazgatóként szolgált. ■



## Jorge M. Alvarado elder

általános felhatalmazott hetvenes

Miguel és Iris Alvarado 1977-ben csatlakoztak az egyházhoz Puerto Ricóban, amikor Jorge nevű fiúk hat éves volt. A fiatal Jorge két évvel később megkeresztelkedett, és soha nem hagyta ki a sabbatnapi gyűléseket.

„Saját megtérésemre azonban akkor került sor, amikor 16 éves voltam” – mondja az újonnan elhívott általános felhatalmazott hetvenes.

Ponce nevű szülővárosában a középiskolában elkezdett az ifjúsági hitoktatási osztály elnökeként szolgálni. A tanulók ebben az évben a Mormon könyvét tanulmányozták. Új feladatköre arra készítette, hogy megvizsgálja a lelkét.

„Fel kellett tennem magamnak a kérdést: Vajon tényleg tudom, hogy a Mormon könyve igaz? Hogyan lehetnék az ifjúsági hitoktatási osztályom elnöke, ha még azt sem tudom, hogy a könyv igaz?”

Kezébe vette a saját Mormon könyvét, és most először elkezdte komolyan olvasni.

„Letérdeltem, imádkoztam, és tudtam, hogy igaz” – mondja.

A Mormon könyve továbbra is meghatározó jelentőséggel bír Alvarado elder életében.

Amikor teljes idejű misszionáriusként szolgált a Florida Tampa Misszióban, mindenkiel megosztotta a Mormon könyvét, akit tanított. Később a feleségével és három gyermekével tanulmányozta a könyvet. A Puerto Rico San Juan Misszió elnökeként azt a felhívást intézte a misszionáriusaihoz, hogy szeressék és osszák meg a Mormon könyvét.

Általános felhatalmazott hetvenesként most Alvarado elder még mindig buzgón hív másokat, hogy fedezzék fel a Mormon könyvének életet megváltoztató igazságait.

Jorge Miguel Alvarado Pazo 1970. november 21-én született. 1992. december 19-én vette feleségül Cari Lu Riost a Washington D.C. templomban.

Üzletvezetést tanult a Puerto Rico Egyetemen, majd különböző üzletvezetési feladatokat ellátva dolgozott Puerto Ricóban és az Amerikai Egyesült Államok kontinentális részén. Legutóbb az egyház központjában dolgozott Salt Lake Cityben, az Önellátási Szolgáltatások nemzetközi menedzsereként.

Alvarado elder szolgált területi hetvenesként, cövekelnökként, főtanácstagként, gyülekezeti elnökként, valamint egyházközségi misszióvezetőként. ■



## Hans T. Boom elder

*általános felhatalmazott hetvenes*

Amikor Hans T. Boom elder nyolc éves volt, családja Amszterdam a Hollandia déli részén található Breda városába költözött. Édesapja Indonéziában nevelkedett holland férfi volt, aki megtért az egyházhoz, és úgy érezte, hogy családjának ott kell hagynia a nagyvárost és vissza kell térnie az ősi gyökereihez.

Az idő, melyet Boom elder a családjával ebben a kis gyülekezetben töltött, az egyházi szolgálat jó gyakorlóterének bizonyult. Ezt a szolgálatot egész életében végezte, és új elhívásában, általános felhatalmazott hetvenesként is folytatni fogja.

„Az Úrnak tartozom mindazért, ami vagyok, és amim van, a tőle kapott tanulási és fejlődési lehetőségeikért” – mondja.

Hans Theodorus Boom 1963. július 13-án született Amszterdamban, Hans és Ankie Boom négy közül második legidősebb gyermekeként. Szülei az otthonukban tanították az evangéliumot, és kemény munkára buzdították a gyermekeiket.

18 évesen Boom elder az Angliai Kelet-London Misszióban szolgált. Néhány hónappal a missziója befejezése után egy egyházi fiatal felnőttek konferencián találkozott jövődóbeli feleségével, Ariena Johanna „Marjan” Broekzitterrel. A pár 1984. július 27-én kötött házasságot a hollandiai Rhoonban, és három nappal később pecsételték őket egymáshoz az Angliai London templomban. Három fiuk van.

Boom elder dolgozott a Markenhage Főiskola igazgatójának titkáráként, valamint a Franchise Development Benelux toborzójaként. A MacLean Agencies értékesítési menedzserként dolgozott akkor, amikor elhívást kapott, hogy általános felhatalmazott legyen.

Boom elder szolgált területi hetvenesként, tanácsosként cöveklenségben, cöveki Fiatal Férfiak elnökeként, gyülekezeti elnökként, valamint tanácsosként gyülekezeti elnökségben. Elhívása idején felsőfokú hitoktatóként szolgált, valamint templomi szertartásszolgaként a Hollandiai Hága templomban. ■



## L. Todd Budge elder

*általános felhatalmazott hetvenes*

Amikor Todd Budge még kisfiú volt, a szülei megtanították neki, hogyan keresse az Úr akarátát. Ezt egész élete során minden döntésében megpróbálta alkalmazni.

Évekkel később, amikor már felesége, kialakított otthona és öt gyermeke volt, lelki készletét érezte arra, hogy elhagyja a banki és pénzügyi világban épített karrierjét. Ez a változás jelentős áldozathozatalt követelt volna tőle annak érdekében, hogy új életpályát járjon be.

A karrierváltásra irányuló sok erőfeszítés és előkészület után Budge elder találkozott valakivel, aki rendkívül alkalmas volt arra, hogy tanácsot adjon neki. Az illető azt javasolta, hogy Budge elder maradjon meg a banki karrierje mellett, és emlékeztette őt arra, hogy rengeteg lehetősége adódik majd a tanácsadásra és az emberek segítésére. „Szükségünk van feddhetetlen emberekre az üzletben” – mondta neki.

Budge elder az Úrtól érkező gyengéd irgalmasságként tekintett erre a találkozásra. „Szerintem tudni akarta, hová húz a szívem” – mondja. „Miután az Úr megismerte a szívemet, már nem követelte meg tőlem az áldozatot, és én bíztam benne, hogy karrierváltás nélkül is fel tud engem használni a céljaira.”

Hívása lehetővé tette számára, hogy jó hatással legyen az üzleti világra, és még ajtókat is megnyitott az evangélium hirdetése előtt Japánban.

Lawrence Todd Budge 1959. december 29-én született a Kalifornia állambeli Pittsburg városában, Lowell Jensen és Deanna Price Budge gyermekeként. A Brigham Young Egyetemen elsőévesként találkozott Lori Capenerrel. Miután visszatért a Japán Fukuoka Misszióban végzett szolgálatáról, nyolc hónappal később házasságot kötöttek a Utahi Logan templomban. Hat gyermekük van.

Budge elder 1984-ben szerzett közgazdasági alapidipломát a BYU-n, majd a Bain & Company Japan; Citibank, N.A.; és a GE Capital vállalatoknak dolgozott. 2003-ban a Tokyo Star Bank Limited elnöke és vezérigazgatója lett, 2008 és 2011 között pedig a bank igazgatótanácsának elnökeként szolgált.

Budge elder szolgált területi hetvenesként, a Japán Tokió Misszió elnökeként, cöveklökként, püspökként, elderek kvórumának elnökeként, valamint cöveki Fiatal Férfiak elnökeként. ■



## Ricardo P. Giménez elder

általános felhatalmazott hetvenes

Az egyháztagok a chilei Antofagastában hosszú ideig emlékezni fognak a 2019. áprilisi általános konferenciára, amikor bejelentették egy ottani templom felépítését, valamint honfitársuk, Ricardo P. Giménez elder általános felhatalmazott hetvenesként történt elhívását.

Giménez elder új elhívásának feladatain töprengve hitre és bátorságra lel abban a mondasban, mely szerint „akit az Úr elhív, azt alkalmassá is teszi” (Thomas S. Monson, “Duty Calls,” *Ensign*, May 1996, 44).

„A múltban már sokszor tanítottam ezt a szólást, most megpróbálom én magam is alkalmazni” – mondja. „Mennyei Atya hív el benneteket. Ismer titeket. Tehát csak menjetek, tegyétek meg, amit akar, és minden rendben lesz!”

Ricardo Patricio Giménez Salazar 1971. november 28-án született, Ricardo Benjamín Giménez Gimeno és Myrto Lucisca Amalia Salazar Signorini két gyermeke közül az idősebbként. 11 éves korában csatlakozott az egyházhoz, majd szülei válása után az édesanyjával és a lánytestvérével együtt a chilei Santiagóba költözött.

1995-ben Santiagóban találkozott Catherine Ivonne Carrazana Zúñigával, aki egy nagybátyjánál járt látogatóban és kezdett el járni az ő egyházközségébe. 1997. szeptember 12-én pecsételték őket egymáshoz a Chilei Santiago templomban, és két gyermekük van.

Giménez elder könyvelésből és könyvvizsgálatból alapdiplomázott a Santiago Egyetemen 1997-ben, majd 2003-ban szerzett MBA képesítést a Chile Egyetemen. Szakmai karrierjét a bányászati iparágban kezdte el, ahonnan aztán áttért az információtechnológiára, amikor a Computer Sciences Corporation pénzügyi igazgatója lett Latin-Amerikában. 2012-ben visszatért a bányászathoz, először a Sierra Gorda Mining, majd pedig a Robinson Nevada Mining Company alkalmazásában.

Elhívása idején Giménez elder tanácsosként szolgált egy cövekelnökségben. Szolgált még területi hetvenesként a Dél-Amerika Déli Területen, cövekelnökként, főtanácsstagként, püspökként, tanácsosként püspökségben és egyházközségi Fiatal Férfiak elnökségben, valamint teljes idejű misszionáriusként a Chile Concepción Misszióban. ■



## Peter M. Johnson elder

általános felhatalmazott hetvenes

Miután Peter M. Johnson, egy létesítmény-felügyelő és egy taxisofőr fia elfogadta a Brigham Young Egyetem – Hawaii kosárlabda-ösztöndíját, azon vette észre magát, hogy egy felsőfokú hitoktató előtt áll.

„[Vagy] rögtön csatlakozol az egyházhoz, vagy ez beletelik egy kis időbe” – jósolta meg az oktató.

Igaza volt. Bő egy évvel később Peter bőjtölt, imádkozott, és választ kapott. 1986. augusztus 16-án megkeresztelkedett.

Peter Matthew Johnson 1966. november 29-én született a New York állambeli Queensben, McKinley Johnson és Geneva Paris Long negyedik gyermekeként.

Szülei 11 éves korában elváltak, édesanyja pedig Hawaiiira költözött. Egy évvel később Peter csatlakozott a Nation of Islam nevű mozgalomhoz és muzulmán lett. Ez a társaság útmutatást és támogatást nyújtott neki, és felkészítette őt Jézus Krisztus evangéliumának befogadására.

15 éves korában Peter Hawaiiira költözött, hogy az édesanyjával éljen. Ott megismerkedett a sporttal – legfőképp a kosárlabdával –, és elindult az egyetemi képzettség. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházában betöltött tagság, az Alabama Birmingham Misszióban végzett misszionáriusi szolgálat, valamint az 1990-ben Stephanie Lyn Chadwickkel kötött templomi házasság felé vezető úton. A párnak, akik akkor találkoztak egymással, amikor a Dél-Utah Egyetemen kosárlabdáztak, négy gyermeke van.

„Azért vagyok itt, hogy az Urat szolgáljam” – mondja Johnson elder a Hetvenekhez szólító elhívásáról. „Nemzetiségtől, kultúrától vagy származási helytől függetlenül az én megbízásom az, hogy teljes szívemmel, elmémvel és erőmmel szolgáljam az Urat, és Őt képviseljem a népe előtt. A Szabadító mindannyiunkat szeret. Isten fiai és leányai vagyunk.”

Johnson elder a Dél-Utah Egyetemen szerzett könyvelési alapidipломát és mesterfokozatot, az Arizona Állami Egyetemen pedig könyvelési PhD fokozatot. Dolgozott egyetemi docensként a BYU–Hawaiiin, adjunktusként a Brigham Young Egyetemen, valamint docensként az Alabama Egyetemen. Szolgált területi hetvenesként, cövekelnökként, cövek pénzügyi titkárként, valamint egyházközségi misszióvezetőként. ■



## John A. McCune elder

*általános felhatalmazott hetvenes*

Üzleti pályafutása elején John A. McCune elder számára a főnökével beszélgetve kiderült, hogy az illető nem sokat tud Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházáról. A főnöke megkérdezte McCune eldert, hogy az utolsó napi szentek miért nem táncolnak vagy esznek sütit.

„Nyilvánvaló, hogy én eszek sütit” – mondta McCune elder, miközben mosolyogva megdörzsölte a hasát. „Szerintem összetévesztesz minket valaki mással.”

A beszélgetés során McCune elder elosztotta az egyházzal kapcsolatos téveszméket. Ez a társalgás további beszélgetésekhez vezetett Jézus Krisztus evangéliumáról, és McCune elder számára megerősítette annak fontosságát, hogy mindig álljunk készen az evangélium megosztására.

„A Szabadító Jézus Krisztus tanítványai vagyunk, bárhol is legyünk, minden helyzetben, minden alkalommal” – mondja McCune elder. „Munkánk és hivatásunk is van, de ezek arra valók, hogy eltartsuk a családjunkat, és olyan helyzeteket teremtsenek, amelyekben megoszthatjuk az evangéliumot. Jézus Krisztus tanítványaiként ez az elsődleges feladatunk.”

John Allen McCune a Kalifornia állambeli Santa Cruz városában született 1963. június 20-án, Clifford és Joan Schulthies McCune gyermekeként. Javarészt az Oregon állambeli Nyssában nevelkedett.

McCune elder Japánban, Fukuokában szolgált teljes idejű missziót, majd 1984-ben a Salt Lake templomban feleségül vette Debra Ellen Kingsburyt. Négy gyermekük van és a Utah állambeli Midway városában laknak.

McCune elder a Brigham Young Egyetemen szerzett pénzügyi alapidipломát, majd később MBA-képesítést a Kalifornia, Los Angeles Egyetemen (UCLA). 1997 és 2012 között a Capital Investment Advisors magas rangú alelnökeként, valamint ügyvezető igazgatójaként dolgozott. Ezt követően a Utah Provo Misszió elnökeként szolgált, majd az UNSZ Emberbarátok fő adományozói közötti összekötőként tevékenykedett.

McCune elder új elhívásának idején területi hetvenesként szolgált. Szolgált még cövekelnökként, püspökként, tanácsosként püspökségben és gyülekezeti elnökségben, valamint elderek kvórumának elnökeként. ■



## James R. Rasband elder

*általános felhatalmazott hetvenes*

Amikor James R. Rasband elder évekkkel ezelőtt elhívást kapott egy cövekelnökségbe, felkészületlennek érezte magát. „Ez biztos tévedés” – gondolta.

Akkor is hasonló alkalmatlanságot érzett, amikor 19 évesen belépett a Provóban található Misszionáriusképző Központba, felkészülésként teljes idejű missziójára a dél-koreai Szöulban. „Hogy fogom én ezt megcsinálni?” – tűnődött.

A válasz mindkét esetben ugyanaz volt: „Tarts ki. Majd az öröm is megérkezik.” Ezt édesanyja így fogalmazta meg: „Az Úr épp kifogyott a tökéletes emberekből. Csak láss munkához!”

Rasband elder most is érez valamit ebből a tétovázásból, amikor az új elhívására gondol általános felhatalmazott hetvenesként, azonban a választ is tudja: „Mennyei Atyánknak csupán arra van szüksége, hogy munkához lássunk és megosszuk az Ó Fiának, valamint az Ó Fia engesztelő áldozatának gyógyító és örömteli üzenetét.”

James Richard Rasband a Washington állambeli Seattle városában született 1963. március 20-án, James E. és Ester Rasband gyermekeként. A Kalifornia állambeli Pebble Beachen nőtt fel, otthonuk még 200 méterre sem volt az óceán szélétől.

Rasband elder a Brigham Young Egyetemen elsőévesként találkozott Mary Diane Williamsszel. Leveleztek egymással, míg ő öt hónapon keresztül külföldön, Izraelben tanult, illetve amíg a Koreai Szöul Misszióban szolgált. 1984. augusztus 11-én kötöttek házasságot a Kaliforniai Los Angeles templomban. Négy gyermekük van.

Miután visszatért a missziójából, 1986-ban alapidipломát szerzett a BYU angol és közel-keleti tanulmányok szakán, majd 1989-ben jogi doktorátust a Harvard Jogi Karán. Öt évig jogászként dolgozott Seattle városában, majd 1995-ben visszatért a BYU-ra, hogy csatlakozzon a J. Reuben Clark Jogi Karhoz. 2009 és 2016 között a jogi kar dékánja volt, majd a BYU tudományos alelnöke lett.

Rasband elder szolgált területi hetvenesként, cövekelnökként, tanácsosként cövekelnökségben, főtanácsagként, püspökként, valamint egyházközségi Fiatal Férfiak elnökeként. ■



## Benjamin M. Z. Tai elder

*általános felhatalmazott hetvenes*

Benjamin M. Z. Tai elder apai nagyapját a második világháború idején elfogták, bebörtönözték és kivégezték a Hongkongot megszálló japán csapatok.

Évtizedekkel később Tai elder a Brigham Young Egyetem hallgatói egyházköztségében az elderek kvórumának elnökeként szolgálva találkozott jövődöbéli feleségével, a japánból származó Naomi Tomával. Naomi a Segítőegylet elnökeként szolgált.

Amikor Benjamin elmondta édesapjának, a nyugalmazott általános felhatalmazott Kwok Yuen Tai eldernek, hogy Naomival randevúzik és a házasságkötésükben reménykedik, édesapja nem tanúsított keserűséget. Sőt, Naomi szülei, Rikuo és Fumiko Toma el is mentek Hongkongba, hogy meglátogassák Benjamin szüleit. Szülei megjegyzték, hogy Jézus Krisztus evangéliuma tette lehetővé a házasságukat. A pár 1995. december 23-án kötött házasságot a Salt Lake templomban. Hat gyermekük van.

„Más-más kultúrából jöttünk, de mindkettőben jelen van a hit és az áldozathozatal fonala” – mondja Tai elder tudja, hogy a hit és az áldozathozatal eme fonala az egész földön összeköti őt az utolsó napi szentekkel.

Benjamin Ming Zhe Tai 1972. május 20-án született Hongkongban, Kwok Yuen és Hui Hua Tai gyermekeként. Édesapja foglalkozása körbevitte a családot a világon, majd az Amerikai Egyesült Államokban, Kalifornia déli részén telepedtek le, Tai elder itt töltötte a kamaszkorát. Otthon a szülei egy kínai írásjeleket tartalmazó tekerccsen kitétték ezt a feliratot: „Én és az én házam az Úrnak szolgálunk” (lásd Józsué 24:15). Ez szolgált a Tai család jelmondataként.

Az Ausztrália Melbourne Misszióban teljesített szolgálata után Tai elder 1996-ban szerzett alapidipломát alkalmazott tudományokból a BYU-n, majd 2003-ban MBA fokozatot a Kalifornia, Los Angeles Egyetemen (UCLA). Japánban és Hongkongban dolgozott a befektetési banki és az ingatlanfejlesztési szektorban.

Tai elder szolgált területi hetvenesként, kerületi elnökeként, tanácsosként kerületi elnökségben, kerületi végrehajtó titkárként, elderek kvórumának elnökeként, gyülekezeti elnökként, valamint Vasárnapi Iskola tanítóként. ■



## Alan R. Walker elder

*általános felhatalmazott hetvenes*

Alan R. Walker elder számára egész életén át tartó hobbivá vált az, hogy új kultúrákról tanuljon és megmerítkezzen ezekben – ami jó szolgálatot tesz majd neki az elhívásában általános felhatalmazott hetvenesként.

Alan Roy Walker az argentinai Buenos Airesben született 1971. január 2-án, Victor Adrian Walker és Cristina Ofelia Sparrow gyermekeként, és Észak-, valamint Dél-Amerika különböző vidékein nőtt fel.

Korai gyermekéveit Argentínában töltötte, aztán édesapja munkája miatt a családja az Amerikai Egyesült Államok Massachusetts államában található Bostonba költözött, később pedig a mexikói Mexikóvárosba.

„Hatalmas áldásnak bizonyult számomra az, hogy megtanultam angolul” – mondja. Mivel az evangéliumban nevelkedett, korán szert tudott tenni a bizonyosságára, és már fiatal korában fel tudott készülni a misszióra. Walker elder egy évig a Brigham Young Egyetemre járt, majd a Tennessee Nashville Misszióban szolgált teljes idejű misszionáriusként.

Annak érdekében, hogy segítse édesapja felépülését egy komoly baleset követően, Walker elder a missziója után elhalasztotta az iskolába történő visszatérésre vonatkozó terveit, és visszament Argentínába. Egy felsőfokú hitoktatási táncon ekkor találkozott Ines Marcela Suléval. Nyolc hónappal később, 1993. augusztus 12-én házasságot kötöttek az Argentinai Buenos Aires templomban. Másnap a fiatal pár a Utah állambeli Provóba költözött, ahol Walker elder 1996-ban megszerezte a közgazdasági alapidipломáját.

Walker elder három éven keresztül vállalati bankárként dolgozott a Citybanknál, hat éven keresztül az egyház pénzügyi ellenőreként a Dél-Amerika Déli Területen, 11 éven keresztül a Mexikó Területen, legutóbb pedig a világi ügyek igazgatójaként a Dél-Amerika Déli Területen. 2010-ben Walker eldert elhívták, hogy elnököljön a Mexikói Kelet-Monterrey Misszió felett.

Walkerék lányukkal együtt élvezik mások szolgálatát, az utazást, valamint az új helyek és emberek megismerését.

Mielőtt elhívták volna általános felhatalmazott hetvenesnek, Walker elder számos egyházi pozícióban szolgált már: volt területi hetvenes, tanácsos cövekelnökségben, főtanácsos, püspök, püspökségi tanácsos, valamint egyházközségi misszióvezető. ■





## Mark L. Pace

*a Vasárnapi Iskola általános elnöke*

Arra az interjúra készülve, melynek során aztán elhívást kapott, hogy szolgáljon az egyház Vasárnapi Iskolájának új általános elnökéként, Mark L. Pace fivér imádságos lélekkel elkötelezte magát.

„Mennyei Atyám, bármit is szánsz nekem, én boldogan megteszem” – imádkozott. „Tudd, hogy fenntartás nélkül benne vagyok.”

Pace fivér azt mondja, hogy új elhívásában leginkább az egyház tagjainak megáldására, támogatására és buzdítására vágyik. „Mindenünket oda akarjuk adni” – mondta a Vasárnapi Iskola új általános elnökségéről.

Mark Leonard Pace 1957. január 1-jén született az argentinai Buenos Aires városában, Lorin Nelson és Marylynn Haymore Pace gyermekeként. Akkoriban Pace fivér édesapja elnökölt az Argentína Misszió felett.

Pace fivér akkor találkozott jövőbeni feleségével, Anne Marie Langelanddel, amikor második korukban osztálytársak voltak a Utah állambeli Salt Lake Cityben. Később más-más középiskolába jártak, de egy összevont ifjúsági hitoktatási tevékenység alkalmával újra felvették egymással a kapcsolatot. A következő néhány évben leveleztek egymással, miközben a lány elkísérte családját Norvégiába, ahol édesapja a Norvégia Oslo Misszió felett elnökölt, Pace fivér pedig a Spanyolország Madrid Misszióban szolgált. 1978. november 21-én kötöttek házasságot a Salt Lake templomban, és hét gyermekük van.

Pace elder a Utah Egyetemen szerzett közgazdasági alapidiplomát 1980-ban, majd a Harvard Business Schooltól MBA képesítést 1982-ben. Rövid ideig a Price Waterhouse cégnek dolgozott New York városában, majd a Boyer céghez csatlakozott Salt Lake Cityben, és a kereskedelmi ingatlanfejlesztés területén dolgozott 1984-től 2012-ig. Három éven keresztül a Spanyolország Barcelona Misszió elnöke volt, majd 2015-ben a Gardner céghez csatlakozva végzett ingatlanfejlesztéseket.

Új elhívása idején Pace elder területi hetvenesként szolgált. Előző elhívásaiban szolgált már tanácsosként cövekelnökségben, főtanácsstagként, püspökként, tanácsosként püspökségben, elderek kvórumának elnökeként, egyházközségi Fiatal Férfiak elnökeként, valamint cserkészparancsnokként. ■



## Milton Camargo

*első tanácsos a Vasárnapi Iskola Általános Elnökségében*

Helio da Rocha Camargónak, aki korábban egy másik egyház lelkésze volt, majdnem egy évbe telt annak eldöntése, hogy megkeresztelkedik Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházába. Nem sokkal később a felesége, Nair Belmira da Rocha Camargo is úgy döntött, hogy követi a férje példáját és megkeresztelkedik.

Ekkoriban Nair várandós volt a fiukkal, akinek a Milton nevet szánták. Camargóék közös döntése, mely szerint csatlakoznak az egyházhoz, örök áldásokat hozott családjuk eljövendő nemzedékeire.

Milton da Rocha Camargo fivér 1958. március 10-én született a braziliai São Paulo városában. Camargo fivér, akit 2019. április 6-án támogattak első tanácsosként a Vasárnapi Iskola Általános Elnökségében, áldottnak tartja magát amiatt, hogy az egyház tagjaként nőtt fel.

„Az Úr egyénileg ismer minket” – mondja. „Mindannyiunk számára nagyobb tervei vannak annál, amit mi el tudunk képzelni.”

Camargo fivér akkor találkozott a feleségével, Patriciával, amikor az apja az 1970-es évek végén a Brazília Rio de Janeiro Misszió felett elnökölt. A pár 1980. január 4-én kötött házasságot, nagyjából egy évvel azután, hogy Camargo fivér visszatért a Portugália Lisszabon Misszióból, ahol teljes idejű misszionáriusként szolgált. Három gyermekük van.

Házasságuk elején Camargóék Rio de Janeiróban laktak, ahol Camargo fivér építészmérnöki alapidiplomát szerzett az Instituto Militar de Engenharián. Később a Brigham Young Egyetemen szerzett MBA fokozatot.

Karrierje során Camargo fivér mások oktatásának szentelte az idejét és az energiáját. Több egyetemnek is dolgozott: Laureate Brazil Online Education, Universidad Tecnológica de México, legutóbb pedig a BYU-Pathway Worldwide tananyagért felelős alelnöke volt.

Camargo szolgált területi hetvenesként, a Brazília Porto Alegre Déli Misszió elnökeként (1997–2000), tanácsosként a braziliai Misszionáriusképző Központ elnökségében (2002–2005), püspökként, cöveki misszióelnökként, valamint elderek kvórumának elnökeként. ■



## Jan E. Newman

*második tanácsos a Vasárnapi Iskola Általános Elnökségében*

A franciaországi Strasbourgban szolgáló fiatal misszionáriusként Jan E. Newmannek olyan különleges lelki élményben volt része, amely megerősítette a bizonyágát, és lehetővé tette számára, hogy érezze Mennyei Atyánk szeretetét. Ez az élmény akkor következett be, amikor Alma szavait olvasta a Mormon könyvében az evangélium magjának elültetéséről a szívünkben (lásd Alma 32:28; 33:22–23).

„Azt olvastam, hogy ha helyet adtok ennek a magnak a szívetekben, akkor az növekedni fog, és ténylegesen érezni fogjátok ezeket a duzzadó mozgásokat” – mondta Newman fivér. „Emlékszem ennek elolvasására és a Lélek rendkívül erős bizonyágtételére arról, hogy ez igaz. Éreztem ezeket a duzzadó mozgásokat. Ezt amíg csak élek, soha nem fogom elfelejteni.”

Ez és más élmények segítettek megszilárdítani Newman fivér bizonyágát az evangéliumról, és előkészítették őt egy egész életen át tartó szolgálatra férjként, apaként, valamint Jézus Krisztus tanítványaként.

Jan Eric Newman 1960. április 16-án született az Idaho állambeli Jeroméban, George Raymond és Dora Walker Newman gyermekeként. A Nevada állambeli Overtonban nevelkedett. Édesapja megtért volt, édesanyja pedig többgenerációs utolsó napi szent.

Már fiatalon bizonyágot szerzett, és Franciaországban, valamint Belgiumban szolgált teljes idejű missziót. A missziója után Newman fivér francia szakon szerzett alapidipломát a Brigham Young Egyetemen. Annyira élvezte a tanulmányait, hogy azt is fontolóra vette, hogy franciatanár lesz belőle, de inkább a szoftver iparágban kezdett karriert. Bő 30 éven keresztül dolgozott vállalkozóként, és számos sikeres szoftvercéget alapított. Jelenleg a SageCreek Partners üzlettársa, mely egy technológiai tanácsadó cég a Utah állambeli Alpine városában.

Newman fivér 1984. augusztus 18-án vette feleségül Lucia Price-t a Kaliforniai Oakland templomban. Hat gyermekük van, és a Utah állambeli Elk Ridge településen laknak.

Newman fivér szolgált cövekelnökként, püspökként, egyházközségi Fiatal Férfiak elnökeként, cserkészparancsnokként és templomszolgaként. 2006 és 2009 között a Nebraska Omaha Misszió elnökeként szolgált. ■



## Folytatódik Nelson elnök szolgálattétele

**N**em sokkal a 2018. októberi általános konferencia után Russell M. Nelson elnök **Peruba, Bolíviába, Paraguayba, Uruguayba** és **Chilébe** utazott, ahol egyháztagekat és misszionáriusokat látogatott meg, és áhítatokat tartott, köztük egy fiataloknak szóló áhítatot Chilében, melyen 1500-an voltak jelen, és az egész országban közvetítették. Az egyháztagekhoz spanyolul beszélt, felszentelte a Chilei Concepción templomot, valamint helyi kormányzati vezetőkkel találkozott.

A közösségi médiában nők ezrei reagáltak Nelson elnök felkérésére, mely szerint mondják el, milyen tapasztalatokat szereztek a 2018. októberi általános konferencián elhangzott négy kihívás kapcsán: (1) tartsanak 10 napos böjtöt a közösségi médiától és a negatív médiától, (2) 2018 végéig olvassák el a Mormon könyvét, (3) rendszeresen járjanak el a templomba, illetve (4) vegyenek részt teljes mértékben a Segítőegyletben. „Mindannyiútoknak köszönetet szeretnék mondani azért, hogy reagáltatok a felhívásaimra” – mondta Nelson elnök, kifejezésre juttatva annak reményét, hogy „ezen felhívások mindegyike közelebb vitt benneteket a Szabadítóhoz.”

Nelson elnök elnökölt lánya, Wendy Nelson Maxfield temetésén, aki a rákkal vívott bátor csata után hunyt el. „A



Russell M. Nelson elnököt és Enrique R. Falabella eldert a hetvenektől üdvözlik a perui Limában tartott áhítaton.

bánat könnyeiből a várakozás könnyei lesznek akkor, ha örökkévaló látásmódra teszünk szert” – mondta. A Paradise városának tűz által lerombolt két egységét is magában foglaló Chico Kalifornia Cövek tagjainak tartott különleges konferencia során beszélt a lányáról. „Az ember rájön, hogy mindenkinek vannak kihívásai” – mondta. „Ha jobban akarod érezni magad, feledkezz el magadról és szolgálj valakit.”

**Arizona államban** Nelson elnök azt kérte a sportaréánában összegyűlt hatvanötezres tömegetől, hogy segítsenek „egybe-gyűjteni Izráelt a fátyol mindkét oldalán”. Nelson az *Arizona Republic* újság vendégrovatába is írt, ahol arra buzdította az embereket, hogy tekintsenek az Úrra és tegyék Őt az életük középpontjává. Részt vett egy, az állami televízióban közvetített interjúban, több fogadást is tartott a civil, az oktatási és a vallási szféra vezetői számára, a fiatal egyedülálló felnőttekkel pedig volt egy kérdezz-felelek rendezvénye.

Mióta 2018. január 14-én elrendelték, Nelson elnök 5 kontinensen 16 országban és tartományban 24 városba látogatott el, mellyel nagyjából 88 500 kilométert tett meg. ■

## Ihletett iránymutatás

Russell M. Nelson elnök elnöksége alatt eddig:

- Át lettek alakítva a papsági kvórumok.
- A házi- és látogatótanítást felváltotta a szolgálattétel.
- Új személyes fejlődés program készül a gyermekeknek és a fiataloknak.
- Folytak az előkészületek a himnuszoskönyv és a *Gyermekek énekeskönyvének* új kiadásához.
- Új irányelvek készültek a fiatalokkal tartott püspöki interjúkhoz.
- Hangsúlyt kapott az, hogy teljes nevén nevezzük az egyházat.
- Az Amerikai Egyesült Államokban és Kanadában már online küldik ki a missziós elhívásokat.
- A Mormon Tabernákulum Kórus új neve a Templom téri Tabernákulum kórus.
- Elkezdődött az otthon-központú, egyház által támogatott evangéliumi tanulmányozás, melyhez hozzá tartozik az áttérés a két órás vasárnapi gyűlésekre.
- Huszonhét új templom lett bejelentve.
- Az egyházi szabadtéri játékok közül csak a három legfőbb folytatódik.
- Az Elemiben és a fiataloknál az előmenetelre, a fiatal férfiak papsági elrendelésére, valamint a fiatalok templomi ajánlásának kiadására mostantól januárban is sor kerülhet, nem csupán a születésnapokat követően.
- A misszionárius nővérek mostantól elegáns nadrágot is viselhetnek.
- A templomi munkával kapcsolatos részletekben változások történtek.
- Új missziók kerültek kialakításra, voltak határátrendezések, és bezárt két misszionáriusképző központ.
- LMBT szülők gyermekeit most már meg lehet áldani és keresztelni, és tisztázva lett az azonos neműek közötti házasságra vonatkozó eljárásrend.

Továbbá Nelson elnök megígérte, hogy az Úr iránymutatása szerint még sok minden áll előttünk! ■

## Az ifjúsági hitoktatás tananyaga és a *Jöjj, kövess engem* összehangolása

Az ifjúsági hitoktatás hamarosan világszerte összhangba kerül a *Jöjj, kövess engem* tananyagával és ütemezésével, mely változás gazdagítani fogja az otthonközpontú, egyház által támogatott evangéliumi tanulmányozási megközelítést azáltal, hogy az otthoni, Vasárnapi iskolai, valamint az ifjúsági hitoktatási tanulmányozás egységes lesz.

A 2020-as évtől kezdődően az ifjúsági hitoktatási osztályok ugyanazt a szentíráskötetet fogják tanulmányozni, amelyet az adott év *Jöjj, kövess engem!* tananyagának során használtunk. Az ifjúsági hitoktatás kurzusai nem az iskolaév naptárát, hanem az éves naptárát fogják követni.

Bár az ifjúsági hitoktatás alapját továbbra is a szentírások adják majd, a tananyag még inkább a tanra fog összpontosítani, és segíteni fog a fiatalok megerősítésében, megvédésében, valamint felkészítésében a misszióra, a házasságra és az egyházi szolgálatra. ■

*Olvasd el a részletesebb cikket – melyben annak a rövidfilmnek a linkje is megtalálható, amelyen egyházi vezetők, köztük Holland elder, a változásról beszélnek – a [ChurchofJesusChrist.org/go/519122](https://ChurchofJesusChrist.org/go/519122) honlapon.*



## A felszentelés „példa nélkül álló” jövőt jelez

„Az egyházra példa nélkül álló jövő vár” – mondta Russell M. Nelson elnök az Olaszországi Róma templom felszentelésekor 2019 márciusában. „Most még csak nekikészülünk annak, ami előttünk áll.”

A felszentelésen az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvórumának összes tagja jelen volt, első olyan alkalomként, amikor az Amerikai Egyesült Államokon kívül egy helyen gyűltek össze. „Jézus Krisztus mai apostolaiként – mondta Nelson elnök – ugyanazt az üzenetet osztjuk meg, amelyet az apostolok réges-régen: hogy Isten él, és hogy Jézus a Krisztus.”

A templom felszentelésén kívül Nelson elnök szólt a templomkerület fiataljaihoz, és találkozott Ferenc pápával – az első olyan alkalomként, amikor a Római Katolikus Egyház feje hivatalosan fogadta az egyház elnökét. ■

*Az Olaszországi Róma templomról hozzászólásokat olvashatsz és fényképeket láthatsz a [ChurchofJesusChrist.org/prophets-and-apostles](https://ChurchofJesusChrist.org/prophets-and-apostles) honlapon.*

## Új eljárásrendek, folyamatok, forrásanyagok

**A** **templomokra vonatkozó közlemény.** Az Első Elnökség 2019. január 2-án kiadott egy közleményt, melyben többek között ez áll: „Az évszázadok során a templomi munka részletei – beleértve a nyelvezetet, a felépítés módját, a kommunikációt, valamint a feljegyzések vezetését – időről-időre módosításra kerültek. A próféták azt tanították, hogy az ehhez hasonló, az Úr az Ő szolgálainak adott útmutatásai szerinti módosítások sora soha nem ér majd véget.”

**A gyermekek és fiatalok továbblépése.** A gyermekek az Elemit most már januárban fejezik be korcsoportként, nem pedig a saját születésnapjukon, és a fiatalok is így kerülnek át egyik osztályból vagy kvóruból a másikba. Ez azt is jelenti, hogy a fiatalok már azon év januárjában kaphatnak korlátozott használatú templomi ajánlást, amelyik évben 12 évesek lesznek, és a fiatal férfiak azon év januárjában elrendelhetők az ároni papságba, amelyik évben 12 évesek lesznek.

**További lehetőségek a szolgálatra.** Az UNSZ Szeretetszolgálat bejelentette, miszerint a JustServe.org partnereként elindítják a #YouCanDoSomething kezdeményezést, mely arra szólítja fel az embereket, hogy helyileg szolgálva és globálisan jó ügyeket támogatva segítsenek megváltoztatni a világot. Ennek elkezdéséhez látogass el a “How to Help” oldalra az LDSCharities.org honlapon.

**Új szolgálattételi forrásanyagok.** A This Is Ministering honlap (ministering.ChurchofJesusChrist.org) további cikkekkel és rövidfilmekkel frissült. A honlap forrásanyagai segíthetnek az olvasóknak könnyőreltel felkarolni másokat, jelentőségtejljesebb kapcsolatokat kialakítani, jobb odafigyelési készségekre szert tenni és így tovább. Az új tartalom magában foglal a *Liahóna* folyóirat Szolgálattételi tantételek

rovatában megjelent cikkeket, a szolgáltatételről szóló általános konferenciai beszédekre mutató linkeket, valamint megosztható rövidfilmeket, idézeteket és szentírásokat.

**Remény és gyógyulás a bántalmazás áldozatainak.** Egy új egyházi honlap, az abuse.ChurchofJesusChrist.org forrásanyagokat és gyakorlati eszközöket ajánl a bántalmazás áldozatainak és azoknak, akik segíteni akarnak a bántalmazás megelőzésében. Az Első Elnökség 2019. március 26-án egy levelet is kiadott, melyben arra buzdítja az egyházi vezetőket, hogy szeretettel nyújtva ki kezüket segítség a bántalmazás miatt szenvedőket. A levélhez egy forrásanyag-dokumentum társult, mely frissítette az arra vonatkozó irányelveket, hogy a püspökök és a cöveklnökségek milyen tanácsokat adjanak a szexuális bántalmazás áldozatainak, és hogyan tartsanak interjúkat egyháztaggokkal. Az egyház “Protect the Child” [Védd meg a gyermeket] címmel egy rövidfilmet is megjelentetett, valamint frissítette a bántalmazásra vonatkozó Gospel Topics [Evangéliumi témák] cikket.

**Új funkciók és alkalmazások.** Az Evangéliumi könyvtár alkalmazás legújabb frissítésének köszönhető Tanulmányozási tervek funkció lehetővé teszi az alkalmazásban található bármely

tartalom tanulmányozására vonatkozó ütemterv létrehozását. Az Ordinances Ready [Készen álló szertartások] egy olyan új FamilySearch eszköz, mely megkönnyíti a templomba szánt nevek megtalálását, több időt hagyva ezzel a családot szolgálataira és a templom áldásainak élvezésére. A FamilySearch pedig közel három tucat új otthon végezhető tevékenységet ajánl, hogy segítsen a fiatalabbakat is bevonni a családtörténetbe – ilyen a “Walk Where They Walked” [Járj ott, ahol ők jártak]. Ezek a tevékenységek 10 nyelven állnak rendelkezésre.

**Nagyszabású produkciók visszafogása.** Bár a kultúra és a történelem helyi ünnepei helyénvalóak is lehetnek, az egyház most már visszafogja a szabadtéri játékokhoz hasonló nagyobb produkciókat. A szabadtéri játékokból három kerül továbbra is megtartásra: a Nauvoo Pageant Illinois államban az egyház központjának támogatásával; a Mesa Pageant Arizona államban a területi vezetés felügyeletével; illetve négyévente a British Pageant a területi vezetés felügyeletével. Az egyház ifjúsági kulturális ünnepeket sem tart már a templomi felszentelések előtt, ezeket felváltották a fiataloknak szóló áhítatok az oda látogató egyházi vezetőkkel. ■



A gyermekek és a fiatalok januárban kerülnek át korcsoportként egyik osztályból vagy kvóruból a másikba, nem pedig a születésnapjuk után.



Felújításra kerülnek a pionír korszak templomai, köztük a Salt Lake templommal, és további nyolc új templom épül.

## Nyolc új templom és történelmi helyreállítások bejelentése

Russell M. Nelson elnök a 2019. áprilisi általános konferencia zárásaként nyolc új templomot, valamint négy pionír-korabeli templom helyreállítását jelentette be, további részletekkel együtt a Salt Lake templom felújításáról.

Új templomok épülnek a következő helyszíneken: Amerikai Szamoa, Pago Pago; Japán, Okinava-sziget, Okinava; Tonga, Neiafu; USA, Utah, Tooele Valley; USA, Washington, Moses Lake; Honduras, San Pedro Sula; Chile, Antofagasta; Magyarország, Budapest.

A Salt Lake templom átfogó helyreállítására vonatkozó tervek a Templom tér, valamint az Egyházi Irodaépület közelében található, ahhoz kapcsolódó tér felújítását is magában foglalják a Utah állambeli Salt Lake Cityben. A közeljövőben a Utah állambeli St. George, Manti és

Logan templomok is felújításra kerülnek. „Ezek a munkálatok szükségessé teszik majd, hogy az egyes templomok bizonyos időre bezárjanak” – mondta Nelson elnök. „Az egyház tagjai más közeli templomokban élvezhetik majd a templomi hódolatot és szolgálatot. A munkálatok végeztével minden egyes történelmi templomot ismét fel fogunk szentelni.”

Mióta 2018 januárjában az egyház elnöke lett, Nelson elnök már 27 új templomot jelentett be. A 2018. októberi legutóbbi általános konferencia óta az olaszországi Rómában, a kolumbiai Barranquillában és a chilei Concepciónban lettek felszentelve templomok. ■

*A templomok és állapotuk teljes felsorolását megnézheted a [temple.ChurchofJesusChrist.org](https://www.temple.ChurchofJesusChrist.org) honlapon.*

## LMBT szülők gyermekeire és meglegházasságok tagjaira vonatkozó eljárásrend

Azok a szülők, akik lesbizikusként, melegként, biszexualisként vagy transzneműként határozzák meg magukat, most már kérhetik, hogy gyermekeiket csecsemőként áldja meg egy arra érdemes melkisédeképapság-viseelő, és a gyermekeik nyolc éves koruk betöltése után megkeresztelkedhetnek az Első Elnökség jóváhagyása nélkül – jelentette be az általános konferencia vezetőségi ülésén Dallin H. Oaks elnök, aki első tanácsos az Első Elnökségben.

Ezen kívül, bár az azonos nemű házasság továbbra is „komoly vétekek” minősül, egyházi fegyelmezés szempontjából az egyház nem fogja hitehagyásként kezelni. „A heteroszexuális és a homoszexuális kapcsolatokon belüli erkölcstelen viselkedést ugyanúgy fogjuk kezelni” – mondta Oaks elnök.

Ezek az eljárásrend-változtatások „semiféle változást nem jelentenek az egyház házasságra vonatkozó tanára vagy Istennek a nemi tisztaságra és erkölcösségre vonatkozó parancsolataira nézve” – írta az Első Elnökség egy hivatalos közleményben. „A szabadítás tervének tana és a nemi erkölcösség fontossága nem fog változni.”

Oaks elnök elmondta, hogy az eljárásrendek az érintett családoknak kívánnak segíteni, „az egyháztagjaink arra irányuló erőfeszítései pedig, hogy megértőbbek, könyörületesebbek és szeretőbbek legyenek, növelhetik a jószándékú emberek közti tisztéletet és megértést.” ■

## A helyes név hangsúlyozása

Kommunikációs csatornák átnevezése  
Kzajlik annak érdekében, hogy helyes nevén utaljanak Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházára.

### Honlapokat érintő változások

- LDS.org helyett ChurchofJesusChrist.org lesz a neve az egyház hivatalos honlapjának.
- Néhány hónap múlva a MormonNewsroom.org-ot felváltja a Newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
- A Mormon.org-ot pedig felváltja majd a ComeUntoChrist.org, mely átszerkesztésre kerül annak érdekében, hogy még személyesebb élményt nyújtson elsődleges közönségének (az egyházon kívül).

### Változások a közösségi média csatornáiban

- Az egyház mindegyik fő közösségi média oldala megváltozott, hogy a Szabadító egyházának nevét hangsúlyozza.
- Az egyháztagok dönthetnek úgy, hogy csatlakoznak egy új Facebook csoporthoz, melynek elnevezése: „The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints—Inspiration and News”. Itt értesülhetnek az egyházi hírekről és fejleményekről, valamint közösséget építhetnek és kapcsolatokat alakíthatnak ki az egyházban.

### Mobilalkalmazások változásai

- Az LDS Music elnevezést felváltja a Sacred Music.
- Az Evangéliumi könyvtár alkalmazás változatlan marad.

További változások is várhatók, miközben mindannyian összefogunk annak érdekében, hogy kihangsúlyozzuk a Szabadító egyházának nevét: Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza. ■

## Ezreknek segítő emberbaráti erőfeszítések

Az egyház emberbaráti ágazata, az UNSZ Szeretetszolgálat tavaly 2885 projektben vett részt 141 országban, 1900 emberbaráti partnerszervezettel működve együtt. A 2019. február 14-én kiadott éves jelentés szerint az UNSZ Szeretetszolgálat 1985 óta 197 országban és területen több mint 2,2 milliárd USD értékű segílyt nyújtott készpénz, árucikkek és természetbeni adományok formájában.

Az egyház emberbaráti erőfeszítéseit az Isten minden gyermeke iránti könyörület és szeretet motiválja, mely erőfeszítések három fő alapelvet hangsúlyoznak: gondoskodás a legnagyobb szükséglet szenvedőkről, önellátásra ösztönzés, valamint az önkéntesség és a szolgálat elősegítése. Ezek a Jézus Krisztusba vetett hitre épülő alapelvek fajtól, vallástól és nemzetiségtől függetlenül segítenek az egyéneknek.

Az egyház segítségnyújtása magában foglalja a vészhelyzeti reagálást (köztük az önkéntes erőfeszítéseket), a látássérülteknek nyújtott szolgáltatásokat, a kismama- és újszülöttgondozást,

a tiszta ivóvíz és higiénia projekteket, az oltási programokat, a kerekesszékek és járást segítő eszközök rendelkezésre bocsátását, az emberek segítségét saját élelmészükben helyi megoldások és források felhasználásával, valamint a menekülteknek nyújtott azonnali és hosszútávú segítséget. Az Amerikai Egyesült Államokban és Kanadában az egyház emellett részt vesz 43 állam és tartomány helyi közösségi projekteiben a hajléktalanellátás, a menekült-áthelyezés, valamint egyéb szükségletek terén.

„Túláradó hálát és testvéri szeretetet érzünk mindazok iránt, akik hozzájárultak az emberbaráti munka sikeréhez 2018 folyamán” – jelentette ki Sharon Eubank nővér, aki az UNSZ Szeretetszolgálat elnöke, és első tanácsos a Segítőegylet Általános Elnökségében. Azt mondta, hogy a jelentés emberek tízezreinek kedveségét jelképezi. ■

Olvasd el a teljes jelentést: [ldscharities.org](https://www.ldscharities.org).



Egy ápoló egy kismama mellett áll Indonéziában. Ennek a szülészeti központnak az ápolói részt vettek az UNSZ Szeretetszolgálat által tartott, kisbabák lélegzésének elősegítését oktató kurzuson.



Egy ghánai fiatalember mosolyog, miután az UNSZ Szeretetszolgálat technikusának segítségével kerekesszéket kap.

## Misszionáriusi hírek

**K**apcsolattartás az otthoniakkal. A misszionáriusok a heti felkészülési napok alkalmával a postai levelek és ímélek mellett most már SMS-ben, illetve online üzeneteken, telefonhívásokon és videóhívásokon keresztül is kommunikálhatnak a családjukkal.

**Tervezési eszköz leendő misszionáriusok számára.** Az egyház Misszionáriusi Osztályának új online missziós tervezési eszköze segíthet a leendő misszionáriusoknak még átgondoltabban eldönteni azt, hogy mikor állnak majd leginkább készen az Úr szolgálatára misszionáriusként.

**Szolgálati missziók.** 2019 januárjától a fiatal egyházszolgálati misszionáriusokat „szolgálati misszionáriusok” elnevezéssel illetik. A misszionáriusi szolgálatra minden fiatal felnőtt ugyanazon a módon jelentkezik, egy online portálon keresztül, és az összes elhívás – legyen szó térítő misszióról vagy szolgálati misszióról – a prófétától érkezik. Azok az arra érdemes fiatal felnőttek, akik valamilyen okból felmentést kapnak a térítő misszió szolgálatától, elhívhatóak szolgálati misszióra.

**A misszionárius nővérek nadrágot is viselhetnek.** A nővér misszionáriusok most már elegáns nadrágot is viselhetnek a szokásos mindennapi tevékenységek végzéséhez, bár a nővérek viseljenek ezentúl is ruhát vagy szoknyát a templomlátogatáshoz és a vasárnapi istentiszteletre, a vezetői és zónakonferenciákra, a keresztlőkre és a misszionáriusképző központban tartott áhítatokra. A nadrág viselése segíthet megvédeni a nővéreket a szünyogok által terjesztett vírusos betegségektől, melegen tartja őket ott, ahol hideg az éghajlat, és megkönnyíti számukra a kerékpározást.

**Missziók létrehozása, határok kiigazítása.** Négy új misszió jött létre,

tizenkét misszió pedig már létező missziók részévé fog válni. Ilyen változásokra időről időre sor kerül annak érdekében, hogy kövessék az éppen szolgáló misszionáriusok létszámát. Az új missziók: Kongói Demokratikus Köztársaság Kinshasa Kelet, Guatemala Antigua, Peru Limatambo és Fülöp-szigetek Antipolo. Az érintett – létrehozott vagy felosztott – missziókban szolgáló misszionáriusok szülei további információkat is kapnak majd a misszióelnököktől.

**Változás a misszionáriusképző központok számában.** Annak érdekében, hogy világszerte jobban ki legyenek használva a misszionáriusképző központok, bezár az Argentínában, Spanyolországban, Chilében és a Dominikai Köztársaságban található központ. A bezárásokat követően az egyház

11 misszionáriusképző központot fog üzemeltetni, a következő helyszíneken: Brazília, Kolumbia, Anglia, Ghána, Guatemala, Mexikó, Új-Zéland, Peru, Fülöp-szigetek, Provo (Utah államban) és Dél-Afrika.

**Biztonsági rövidfilmek.** Az új, 12 részes rövidfilm-sorozat *The Safety Zone* [A biztonsági zóna] címmel a jelenleg szolgáló 65 000 teljes idejű misszionárius, valamint az ezután szolgálók biztonságát kívánja elősegíteni. Az első rövidfilm megtekintését a leendő misszionáriusoknak és szüleiknek javasolják a missziós elhívás megérkezése után, de a misszionáriusképző központba történő belépés előtt. Az MKK-ban a misszionárius újra megnézi az első rövidfilmet, valamint a többi 11-et. A missziójuk során időről időre biztonsági emlékeztetőket is kapnak a misszionáriusok. ■



## Kuvait hivatalosan elismeri az egyházat

**K**uvait állama hivatalosan elismerte az Egyház helyi vezetőit és szervezeteit. Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának közel 300 tagja lakik és dolgozik Kuvaitban – világszerte sok országból érkeznek oda. A kormánytól kapott hivatalos elismerés lehetővé teszi a helyi vezetők számára az egyháztagok szükségleteinek jobb kiszolgálását Kuvaitban.

Terry Harradine, aki a Manama Bahrain Cövekben található Kuvait Egyházközség püspöke, háláját fejezte ki Kuvait kormányának azért, hogy lehetővé tették a szabad hódolatot Kuvaitban, különös tekintettel a külföldről érkező munkaerőre, valamint azért, hogy elősegítik az országban a vallási toleranciát. ■



Jöjj, kövess engem!

## Az általános konferencia üzeneteiből való tanulás

Az élő próféták és más általános egyházi vezetők tanításai sugalmazott útmutatást nyújtanak, amint az Úr munkájában igyekszünk tevékenykedni. Minden hónap második és negyedik vasárnapján a kvórum- és segítőegyleti elnökségek egy konferenciai üzenetet választanak megbeszélésre, az egyháztagok szükségletei, valamint a Lélek irányítása alapján. Alkalmanként a püspök vagy a cövekelnök is javasolhat egy-egy üzenetet. Általánosságban a vezetők fektessenek hangsúlyt az Első Elnökség és a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjainak üzeneteire, azonban a legutóbbi konferencia bármely beszéde megvitatható.

A vezetők és a tanítók találjanak módot a tagok arra történő buzdítására, hogy a gyűlés előtt olvassák el a kiválasztott üzenetet.

Az elderek kvóruma és a Segítőegylet gyűléseivel kapcsolatos további tájékoztatásért lásd *2. kézikönyv: Az egyház igazgatása* 7.8.1, 9.4.1, [jezuskrisztusegyhaza.hu](http://jezuskrisztusegyhaza.hu).



### A tanítás megtervezése

A következő kérdések segíthetnek a tanítóknak az általános konferenciai üzenetből történő tanítás megtervezésekor.

1. Mit szeretne a beszélő, hogy megértsünk? Milyen evangéliumi tantételeket tanít? Hogyan vonatkozik ez a kvórumunkra vagy a Segítőegyletre?
2. Milyen szentírásokat használ a beszélő az üzenetének alátámasztására? Milyen egyéb szentírásokat olvashatnánk az ismereteink elmélyítése érdekében? (Esetleg találhatsz ilyeneket az üzenet jegyzetei között, illetve a Szentíraskalauzban.)
3. Milyen kérdéseket tehetné fel, amelyek segítenek az egyháztagoknak elgondolkodni az üzeneten? Milyen kérdések segíthetnek nekik meglátni az üzenet jelentését az életükre, a családjukra, illetve az Úr munkájára vonatkozóan?
4. Mi egyebet tehetek még, hogy meghívjam a Lelket a gyűlésre? Mit használhatnék a beszélgetés gazdagítására (pl. történetek, hasonlatok, zene vagy képzőművészeti alkotások)? Mi ilyesmit használt a beszélő?
5. Tett-e a beszélő valamilyen felhívást? Hogyan segíthetnék vágyat ébreszteni az egyháztagokban arra, hogy e felhívások szerint cselekedjenek?

---

---

---

---

---

---

---

---

---

---

---

---

---

---

---

## Tevékenység-ötletek

Számos módon segíthetsz az egyháztagoknak, hogy az általános konferenciái üzenetekből tanuljanak. Íme néhány példa; lehetnek egyéb ötleteid is, amelyek jobban működnek a kvórumodban vagy a Segítőegyletben.

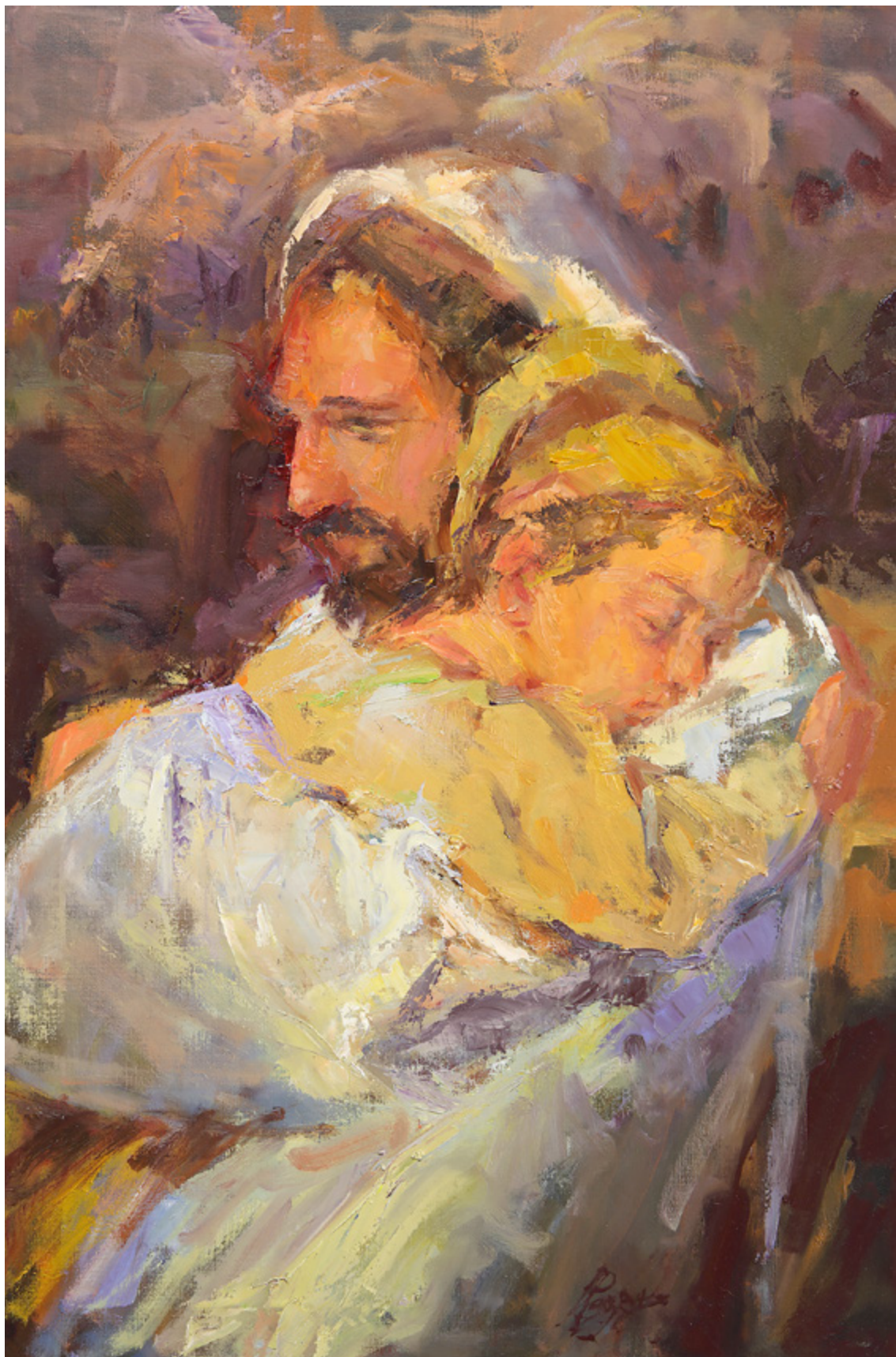


- **Beszélgessetek csoportokban!**  
Oszd az egyháztagokat kis csoportokra, majd jelölj ki minden csoportnak egy-egy különböző részt a konferenciái üzenetből, hogy olvassák át és beszéljék meg. Ezután kérj meg minden csoportot, hogy osszanak meg egy megismert igazságot. További lehetőség, hogy azokat szervezed egy csoportba, akik különböző részeket tanulmányoztak, ők pedig megoszthatják egymással a tanultakat.
- **Válaszoljatok meg kérdéseket!**  
Kérd fel az egyháztagokat, hogy válaszoljanak meg a következőkhöz hasonló kérdéseket a konferenciái üzenettel kapcsolatban: Milyen evangéliumi igazságokat fedeztünk fel ebben az üzenetben? Hogyan alkalmazhatjuk ezeket az igazságokat? Milyen felhívásokat és ígéreteket kaptunk? Mit tanít ez az üzenet nekünk a munkáról, amelyet Isten vár el tőlünk?
- **Osszatok meg idézeteket!**  
Kérd meg az egyháztagokat, hogy osszanak meg olyan idézeteket a konferenciái üzenetből, amelyek arra ösztönzik őket, hogy betöltsék feladataikat a szabadítás munkájában. Buzdítsd őket, hogy gondolják át, miként oszthatnák meg ezeket az idézeteket valaki – köztük a szeretteik, valamint a szolgálattételükre kijelöltek – életének megáldására.
- **Használj szemléltető leckéket!**  
Előre kérj meg néhány egyháztagot, hogy hozzanak otthonról olyan tárgyakat, amelyeket a konferenciái üzenet tanításához használhatnának. A gyűlés során kérj meg a őket, hogy magyarázzák el, miként kapcsolódnak e tárgyak az üzenethez.
- **Készítetek leckét az otthoni tanításhoz!**  
Kérd meg az egyháztagokat, hogy párokban dolgozva készítsenek egy otthoni est lecketervet a konferenciái üzenet alapján. Hogyan vonatkozathatnánk ezt az üzenetet a családunkra? Hogyan oszthatnánk meg ezt az üzenetet azokkal, akiknek szolgálattételt nyújtunk?
- **Osszatok meg élményeket!**  
Olvassatok el együtt több, a konferenciái üzenetből származó idézetet. Kérd meg az egyháztagokat, hogy mondjanak olyan példákat a szentírásokból, valamint az életükből, amelyek az ezen idézetekben tanított tant példázják vagy erősítik meg.
- **Tanuljatok egy szentírásrészről!**  
Kérd meg az egyháztagokat, hogy olvassák el a szentírásrész, amelyre a konferenciái üzenet hivatkozik. Kérd meg őket, hogy beszéljék meg, miként segítettek nekik az üzenetben található tanítások a szentírásrész mélyebb megértésében.
- **Találjátok meg a választ!**  
Készíts el előzetesen néhány kérdést, amelyet a konferenciái üzenet segítségével lehet megválaszolni. Olyan kérdésekre összpontosíts, amelyek mély gondolkodásra, illetve az evangéliumi tantételek alkalmazására készítetnek (lásd *A Szabadító módján tanítani*, 31–32.), majd az egyháztagok válasszanak ki egyet a kérdések közül, és keressenek rá válaszokat az üzenetben. Kérd meg őket, hogy kis csoportokban beszéljék meg ezeket a válaszokat.
- **Találjatok egy kifejezést!**  
Kérd meg a csoport tagjait, hogy fussák át a konferenciái üzenetet, és keressenek olyan kifejezéseket, amelyek megragadják a figyelmüket. Kérd meg őket, hogy osszák meg, mit találtak, és mit tanulnak belőle. Hogyan segítenek ezek a tanítások elvégeznünk az Úr munkáját?
- **Alkossatok!**  
Kérd meg a tagokat, hogy készítsenek egy plakátot vagy könyvjelzőt, amely egy rövid, inspiráló idézetet tartalmaz a konferenciái üzenetből. Adj lehetőséget nekik, hogy bemutassák, mit készítettek. ■

**Biztonságban a karjába  
zárva (köztük volt  
az én egyetlen fiam).**  
Készítette: Julie Rogers

*„A világ nem látja hiányát a szenvedésnek – sem az egyházon belül, sem azon kívül. Nézzetek hát bármerre is, találni fogtok valakit, akinek fájdalma elviselhetetlennek tűnik és akinek szívfájdalma végtelen. Úgy emlékezhetünk mindig Órá, ha a Nagy Gyógyító társaiavá szegődünk az Ő soha véget nem érő feladatában, hogy leemelje a megterheltek válláról a súlyt és enyhítse a vigasztalanok fájdalmát.”*

Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából:  
„Íme, az Isten báránya!” 46.





„Miközben régi és új templomainkról szólunk, mindannyian igyekezzünk a tetteink által kimutatni, hogy az Úr Jézus Krisztus igaz tanítványai vagyunk” – mondta Russell M. Nelson elnök az egyház 189. éves általános konferenciájának záróülésén. „Az Őbelé vetett hitünk és bizalmunk által építsük újjá az életünket. A mindennapi bűnbánatunk által legyen hozzáférésünk az Ő engesztelésének hatalmához. Továbbá szenteljük fel, valamint szenteljük újra életünket Isten és az Ő gyermekei szolgálatára – a fátyol mindkét oldalán.”

AZ UTOLSÓ NAPOK  
SZENTJEINEK  
**JÉZUS KRISZTUS**  
EGYHÁZA



4

02186 05135

5

HUNGARIAN